2012 Era Noastra

Mistere.Enigme. Civilizatii disparute.Organizatii secrete.Enigme romanesti.Piramidele.Misterele istoriei.Fenomene inexplicabile.Paranormal.Disparitii.Ipoteze.2012.Apocalipsa.

Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti.

Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti

Istoria Romaniei nu putea fi ocolita de masinatiuni de culise si de intrigi cu substrat politic, religios sau economic. Conspiratiile, miscarile si tratatele politice discutabile au fost parte integranta a istoriei noastre nationale, la fel ca in oricare alt colt de lume. Chiar daca in vechime erau numite hiclenii, comploturi, tainuiri, sfatuiri sau uneltiri, aceste modalitati ascunse de influentare a mersului firesc al istoriei, nu se deosebeau in esenta de conspiratiile moderne care fac sa curga rauri de cerneala.

10. Enigmele Tezaurului de la Pietroasa

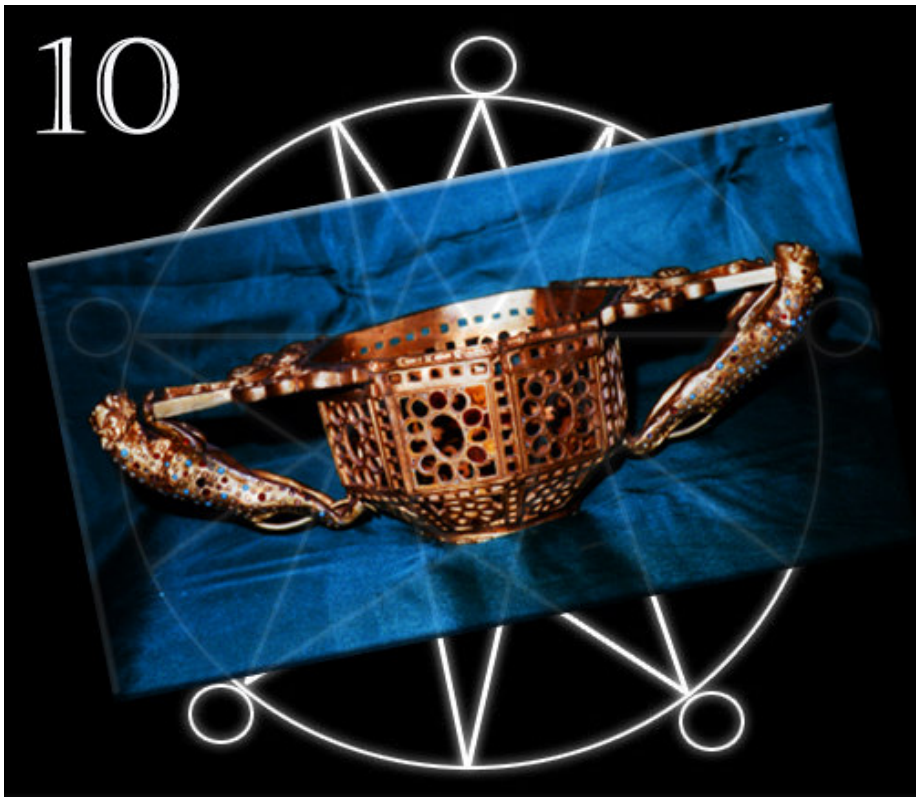

Tezaurul de la Pietroasa consta probabil in cea mai mare si mai valoroasa comoara descoperita in ultimele secole pe teritoriul Romaniei. Faimoasa “Closca cu puii de aur” este, de fapt, cel mai pretios artefact din cadrul acestei comori. In primavara anului 1837, constructorii palatului Episcopal din Buzau solicita taranilor din comuna Pietroasa sa extraga o cantitate sporita de calcar necesar ridicarii edificiului. Intr-o dimintata de sfarsit de aprilie,**Ion Lemnaru si socrul sau, Stan Avram, descopera faimoasa comoara compusa la randu-i din vase de ornament, bijuterii, podoabe si obiecte de cult ceremonial de origine gotica.** Cei doi sateni erau constienti ca descoperisera o comoara, dar habar nu aveau de valoare sa, dupa cum a dovedit Ion Lemnaru care a vandut un lant si o fibula de aur unui nepot de arendas, pentru doar 30 de parale si o sticla de tuica. Comoara a ramas ascunsa in gospodaria celor doi pana pe data de 11 ianuarie 1838, cand in urma unui cutremur, Ion Lemnaru a fost somat de autoritati sa-si darame casa puternic avariata. Din acest moment incepe o adevarat epopee cu rezonante europene pentru stravechea comoara de la Pietroasele. Cei doi tarani sunt pacaliti de catre Anastase Tarba, un antreprenor veros care le cumpara intreaga comoara. Satenii se lauda in gura mare de isprava facute, autoritatile si agia afla si intervin pe fir. Ancheta a fost supravegheata de nimeni altii decat Mihalache Ghica si Petrache Poenaru. Comoara este recuperata in mare parte, pentru ca, in anul 1875, sa fie furata din incinta Universitatii Bucuresti. Tezaurul este din nou

recuperat, pentru ca in timpul incendiului din anul 1884 sa fie aproape de distrugere. Totul a culminat odata cu calatoria si expunerea tezaurului la Paris, la Luvru, cu ocazia celei de-a doua Expozitii Universale din anul 1900. **Gurile rele afirma ca tezaurul expus la Muzeul de Istorie al Romaniei nu este decat o copie care s-ar fi putut efectua in cadrul calatoriei sale in afara granitelor tarii.** Argumentul lor este acela ca in cadrul expozitiei de la Roma din anul 1911, nu ar fi fost expus originalul, ci o copie galvano-plastica realizata de restauratorul Paul Telge.

9. Conspiratia din spatele abdicariii lui A.I. Cuza

Abdicarea domnitorului Alexandru Ion Cuza reprezinta un subiect insuficient cunoscut majoritatii romanilor, un subiect tratat incomplet in manualele scolare si ignorat pe nedrept de istorici. Epoca domniei lui Cuza este caracterizata prin trecerea brusca de la oranduirea preponderant feudala a societatii romanesti catre o alta structura social-istorica, caracterizata prin modernism si dezvoltarea industriei. **Asistat de catre consilierul sau, Mihail Kogalniceanu, Cuza a initiat o serie de reforme care au dat un nou inceput societatii romane din acele timpuri.** Prima sa masura din anul 1863 a vizat confiscarea mosiilor detinute de manastiri. Pentru a savarsi aceasta hotarare controversata, domnitorul Cuza a avut nevoie de tot sprijinul pe care putea sa-l ofere Parlamentul. Un an mai tarziu, Alexandru Ioan Cuza purcede la dezrobirea taranilor de sub influenta hotaratoare a boierimii, precum si la impropietarirea marilor mase de tarani agricultori. Principalele sale reforme au avut un mare impact in strainatate si au dus la intensificarea activitatilor diplomatice ale Romaniei. Adopta primul Cod Civil si Cod Penal din tarile romane, inspirate dupa Codul Napoleonian. A fondat Universitatea din Bucuresti si cea din Iasi si a modernizat Armata Romana. **Datorita acestor masuri neagreate de cler, Cuza a fost in pericol de a fi asasinat, datorita conspiratiilor si intrigilor arhimandritului Nylos din Constantinopol,** actiunile acestuia fiind dejucate de catre agentii romani. S-a stabilit, astfel, un grup de complotisti compus din reprezentantii clerului grec si Henry Bulwer, ambasadorul Marii Britanii la Constantinopol. Acestora s-au alaturat imediat mosierilor liberali care considerau ca domnitorul Cuza nu le mai reprezenta interesele. Totul a culminat cu o lovitura de stat, in care domnitorul a fost fortat, sub amenitarea armei, sa abdice de catre asa-numita Monstruasa Coalitie, o asociere politica de moment dintre conservatori si liberali. **La ora 4 dimineata, pe data de 22 februarie 1866, un grup de conspirationisti inarmati l-a fortat pe Cuza sa abdice dupa care l-a condus pana la granita.** Domnul Unirii a murit in exil…

8. Nicolae Titulescu – Victima conspiratiilor naziste?

Considerat cel mai bun diplomat roman din perioada interbelica, **Nicolae Titulescu este creditat de o parte a istoricilor drept victima unei adevarate conspiratii politice ai carei autori ar fi fost cercurile care guvernau Germania lui Hitler si Italia lui Mussolini**. Pentru a-si atinge scopurile, diplomatia fascista nu s-a dat in laturi de la folosirea pe scara larga a asasinatelor politice. In aceasta directie, cancelaria de la Berlin intocmise deja o adevarata "Lista Neagra" pe care figurau nume importante ale politicii europene interbelice precum Engelbert Dolfuss, Alexandru I Karagheroghevici – regele Iugoslaviei, Eduard Benes, Albert I – regele Belgiei, Louis Barhou, Armand Calinescu, I. G. Duca, Nicolae Iorga si Nicolae Titulescu. Acesta din urma a fost in mai multe randuri Ministru de Externe al Romaniei si delegat permanent al statului roman la Liga Natiunilor de la Geneva. Intreaga sa activitate s-a bazat pe problemele majore ale politicii externe a Romaniei. **Invinuit de apartenenta la Francmasonerie, dar si la ideile de stanga, Titulescu a ramas toata viata un patriot convins.** O prima incercare de asasinat a avut loc in anul 1934, in apropiere de Zagreb, in momentul in care o bomba a explodat pe calea ferata la cateva secunde dupa ce trecuse un tren in care se afla Titulescu alaturi de alti diplomati. O alta incercare nereusita a avut loc in anul 1936, la Paris. Serviciile si agentiile secrete naziste nu se lasa, astfel incat Titulescu ajunge sa fie demis, urmarit, suspectat si anihilat politic din ordinul expres al regelui Carol al II-lea. Exilat in Elvetia, apoi in Franta de catre rege, Nicolae Titulescu a continuat propagarea ideilor sale printr-o serie de articole si conferinte cu tematica social-pacifista. **Pe data de 17 martie 1941, Titulescu moare brusc, analiza sangelui sau demonstrand ca a fost vorba de un asasinat prin otravire.** In octombrie 1944, ziarul *Fapta* publica un articol in care denunta otravirea lui Titulescu de catre Franco Trandafino, un presupus agent Gestapo.

7. Manuc Bei – Primul spion din Valahia?

Cel mai cunoscut han al Bucurestilor a fost resedinta unui personaj pe cat de putin cunoscut, pe atat de misterios. Este vorba de **Manuc Bei, un negustor si hangiu armean nascut in orasul Rusciuk, pe malul bulgaresc al Dunarii.**In urma activitatilor sale cu caracter comercial, ajunge bogat in scurt timp. Initial negustor de grane, Manuc a fost considerat de catre contemporanii sai, drept cel mai bogat si influent om din Balcanii acelei perioade. Urca repede treptele puterii, astfel incat ajunge usor in slujba vizirului Mustafa Alemdar, pasa peste Bairaktar. Initial, Manuc intentiona sa ocupe tronul Valahiei, dar planurile sale sunt zadarnicite de caderea protectorului sau. Deschide un han celebru in Bucuresti care-i poarta si astazi numele. Devine creditorul principal al domnitorului fanariot Constantin Ipsilanti, pe care-l sponsorizeaza cu suma de 160.000 de taleri. **In timpul razboiului Ruso-Turc din anii 1806-1812, Manuc este mediatorul dintre Armata Imperiala Rusa si o garnizoana rebela din Giurgiu.** In acelasi timp, Manuc Bei se lanseaza intr-un adevarat rol de agent dublu, acceptand misiunea Inaltei Porti, in care trebuia sa trateze cu rusii incheierea pacii in termeni propice pentru puterea otomana. Pacea dintre rusi si turci semnata la Bucuresti in luna mai 1812, prevedea insa cedarea unor teritorii rusilor, fapt ce a provocat furie la Istanbul. Manuc Bei este invinovatit fatis de catre turci, fiind nevoit sa fuga in Basarabia pentru a-si salva viata. In anul 1817, Manuc moare intr-un accident de calarie si este ingropat la Biserica Armeneasca din Chisinau.

6. Conspiratia din spatele asasinarii lui Barbu Catargiu

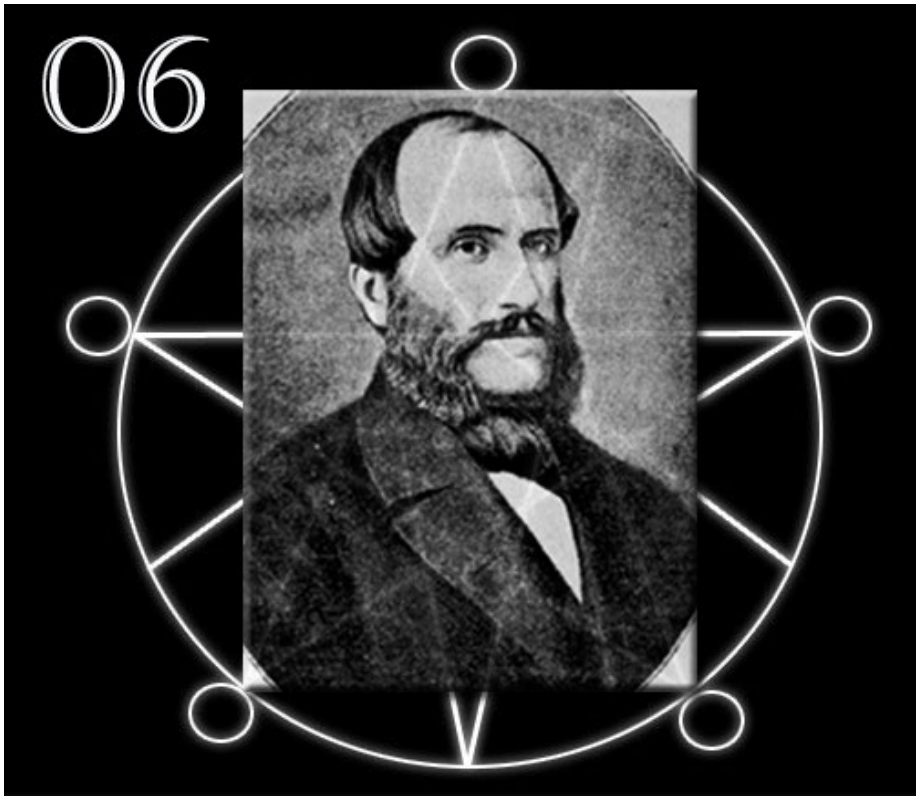

Barbu Catargiu a fost, fara indoiala, una dintre cele mai ilustre figure ale politicii romanesti din secolul al XIX-lea. Jurnalist si politician roman de succes, Catargiu a ocupat functia de prim-ministru al Romaniei pana pe data de 20 iunie 1862, cand a fost asasinat. Acest politician conservator a fost, de fapt, primul prim-ministru al statului roman, patriot desavarsit, demn urmas al unei vechi familii boieresti, al carui motto dupa care se calauzea era "Totul pentru Tara, nimic pentru noi". A fost un exigent barbat de stat, care a servit drept model pentru tinerii sai adversari liberali din acea perioada, Mihail Kogalniceanu si Ion C. Bratianu. Datorita calitatilor sale, a fost numit initial Ministru al Finantelor de catre Alexandru Ioan Cuza. A faptuit o serie de reforme revolutionare, astfel incat istoricii il considera si astazi drept cel mai european om politic al epocii sale. A interzis totusi adunarile publice, inclusiv adunarea de comemorare a Revolutiei de la 1848, fapt care i-a adus animozitati. Personalitatea sa cu convingeri puternice i-a facut pe adversarii sai din ambele tabere politice sa se uneasca in **"Monstruoasa Coalitie" care apoi l-a mazilit pe Cuza**. Radicalii liberali si ultraconservatori au decis se pare, asasinarea premierului Barbu Catargiu. Ultimul sau cuvant politic a fost: "Pacea, domnilor, pacea si odihna sunt scaparea tarii, si voi prefera moartea mai inainte de a calca sau a lasa sa se calce vreuna din institutiile tarii". Pe data de 20 iunie 1862, pe cand parasea cladirea Parlamentului din Bucuresti si se afla in trasura alaturi de Prefectul Capitalei, Principele Nicolae Bibescu, **Barbu Catargiu a fost asasinat prin impuscare**. Desi nu a putut fi dovedit vinovat niciodata, asasinul sau prezumtiv se pare ca a fost Gheorghe Bogati. **Moartea lui Barbu Catargiu a fost cu adevarat o crima politica perfecta.**

5. Republica de la Ploiesti – Conspiratie acasa la Nenea Iancu…

In esenta, **fenomenul istoric cunoscut sub numele de "Republica de la Ploiesti" a fost o simpla revolta de o zi, mai precis in data de 8 august 1870**, indreptata impotriva regimului monarhist care conducea Romania. Totul a inceput ca banala rebeliune pe plan local orchestrata de radicalii filialei Partidului Liberal din orasul Ploiesti. Acestia se opuneau noului conducator al tarii, Printul Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen, dorind sa instaureze o republica in locul regimului monarhist stabilit de Constitutia din 1866. Liderul conspirationistilor liberali din Ploiesti era capitanul Alexandru Candiano-Popescu care, in prealabil, fusese arestat in 1867 pentru ca publicase in ziarul personal, *Perseverenta*, o serie de articole virulente in care il ataca pe Printul Carol I. In noaptea de 8 august 1870, Candiano-Popescu a organizat doua intalniri secrete la Ploiesti, anuntand ca are informatii de la Bucuresti, conform carora Monarhia va fi abolita in noaptea urmatoare, marile orase se pregateau de revolta contra monarhistilor, iar in ultima instanta, Republica Romania trebuia proclamata. Candiano-Popescu i-a asigurat pe conspirationisti inclusiv de sprijinul Marilor Puteri. In entuziasmul clipei, **Candiano-Popescu a anuntat in public ca va deveni noul prefect de Prahova, iar Stan Popescu va ajunge noul sef al Politiei din Ploiesti.** In noaptea urmatoare, seful Politiei din Prahova a fost arestat de conspirationisti, iar statia de telegraf a fost ocupata de Candiano si Guta Antonescu. Candiano-Popescu ramas fara alt obiectiv de ocupat, s-a instalat in Unitatea de Pompieri. Conspirationistii au trimis o telegrama la Bucuresti, anuntand ca proaspatul prefect Candiano este sustinut de administratia civila si militara a orasului. Partea hazlie de abia acum urmeaza. In seara de 9 august 1870, o unitate de soldati de la Bucuresti a sosit in gara Ploiesti si a arestat intreaga administratie autoinstalata. **Majoritatea "conspirationistilor" au declarat ulterior autoritatilor de stat ca ei nu facusera o revolta, ci participau la o petrecere prelungita**…

4. Max Goldstein si atentatul din Dealul Spirii

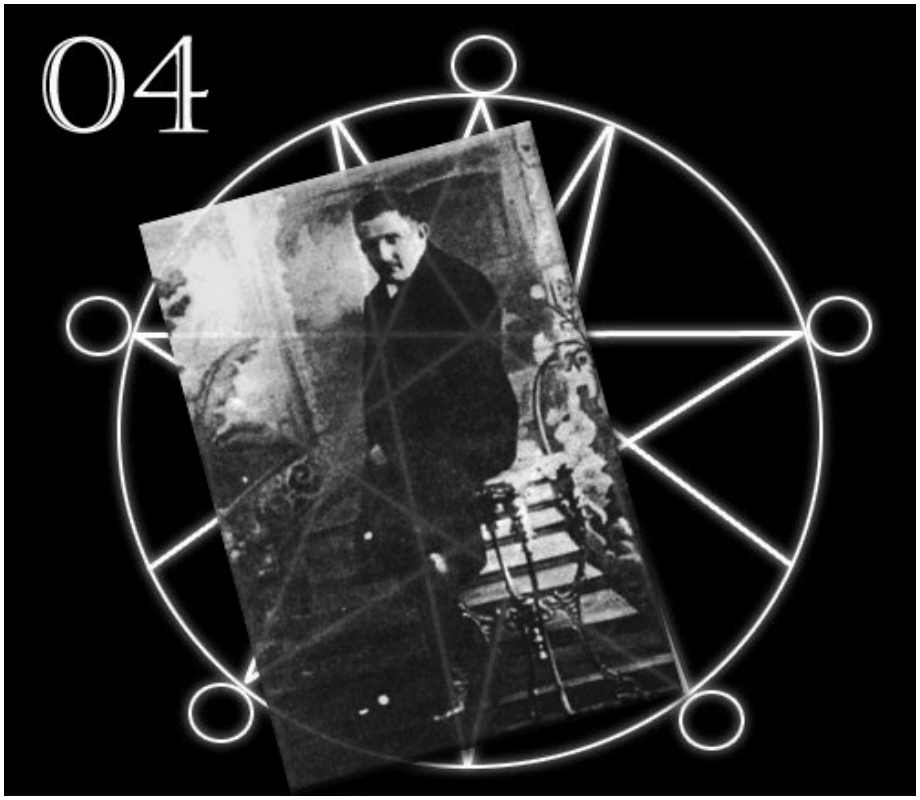

Multa cerneala a curs de-a lungul timpului in jurul atentatului de la Dealul Spirii. La urma urmei, este vorba de primul atentat cu bomba din istoria Romaniei. “Masina infernala”, cum a fost poreclita bomba de catre presa vremii, a fost detonata la data de 8 decembrie 1920 chiar in sala Senatului Romaniei de catre anarhistul Max Goldstein. Printre victimele vizate s-au aflat Ministrul Justitiei din acea perioada – Dimitre Greceanu care, alaturi de alti doi senatori, a murit in urma exploziei. Complotistii au fost **comisarii bolsevici trimisi de regimul sovietic de la Moscova cu misiunea de a crea un Partid Comunist in Regatul Romaniei,** si a lansa, mai apoi, o stare de revolta si anarhie populara in urma careia noul Partid Comunist sa acapareze puterea, Romania urmand sa devina un nou stat-satelit al Uniunii Sovietice. Inainte cu o luna de explozia de la Senat, anarhist-socialistul Max Goldstein a mai atentat la viata Ministrului de Interne Constantin Argetoianu, un dusman neimpacat al ideologiei comuniste si al adeptilor acesteia. **Max Goldstein, ajutat de alti doi bolsevici, Saul Osias si Leon Liechtblau, a fabricat bomba artizanala si a reusit sa o introduca in secret chiar in sala Senatului Romaniei.** Unul dintre complicii care i-au ajutat in acest sens a fost Alexandru Constantinescu, liderul de extrema stanga al proaspatului infintat Partid Socialist din Regatul Roman. Imediat dupa comiterea faptei, Max Goldstein a fugit in Bulgaria. A fost prins totusi in anul 1921 langa vama din Rusciuk, pe cand incerca sa reintre in Romania. **Anarhistul Goldstein a fost condamnat la munca silnica pe viata, murind de pneumonie in anul 1924**, pe cand isi ispasea sentinta la inchisoarea din Doftana.

3. Conspiratia din spatele Revolutiei din Decembrie 1989

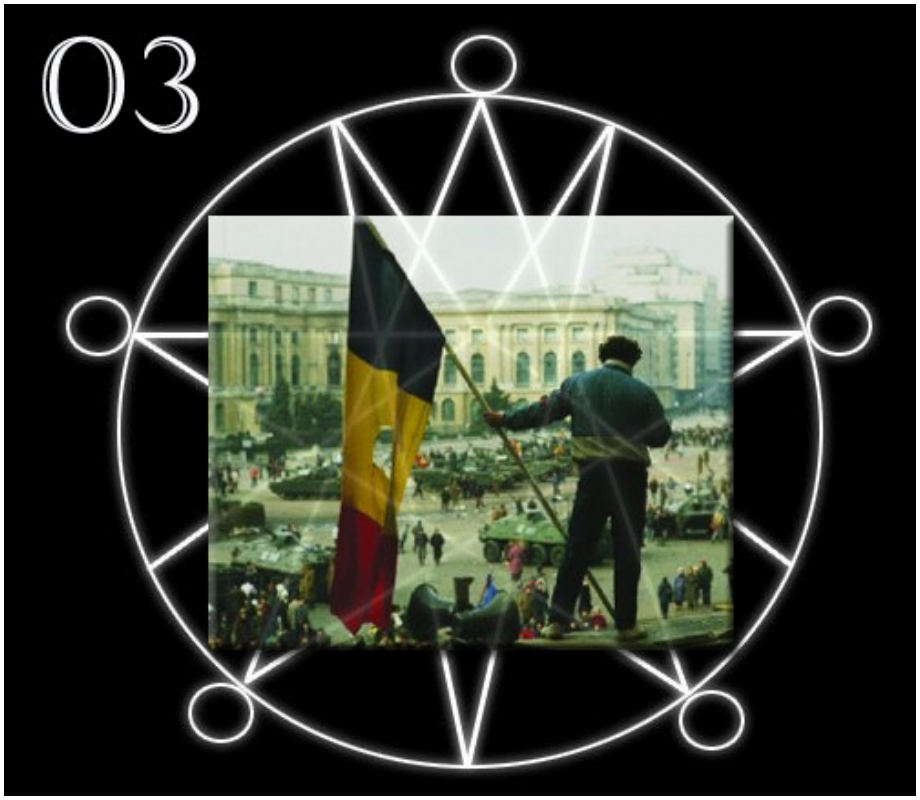

Revolutia din anul 1989 a fost, fara indoiala, cel mai important eveniment din istoria recenta a Romaniei. In prezent, tot mai multi istorici si cercetatori avanseaza ideea ca in spatele evenimentelor sangeroase din decembrie 1989, care au culminat cu arestarea si executia cuplului Ceausescu, a stat de fapt o mare conspiratie. Aceasta a avut epicentrul la nivel mondial si s-a desfasurat inca din timpul consfatuirilor de la Yalta si Malta, de la mijlocul anilor '80. In cadrul acestor intalniri discrete intre **liderii mondiali din acea perioada s-a hotarat abolirea comunismului in tarile Europei de Est si in fosta Uniune Sovietica**. Directivele stabilite au fost urmate fidel de catre conjuratii din Romania socialista, care au profitat pe plan national de hotararile puterilor mondiale. Grupul conspirationistilor romani erau alcatuiti din membri de partid din esaloanele 1 si 2, precum si de o parte a conducerii Securitatii. Pentru a se face transferul de putere intre cele doua regimuri, unele servicii secrete straine au organizat o diversiune de proportii in decembrie '89. Peste aceasta diversiune s-a suprapus revolta populara a marilor mase de oameni nemultumiti de inrautatirea conditiilor de trai. **Arestarea si executia in mare graba a cuplului Ceausescu, nu a facut decat sa alimenteze discutiile din jurul mai multor conspiratii** care au vizat atat momentul din 22 decembrie 1989, cat si viitorul Romaniei postdecembriste.

2. Horea – Mason sau initiat zalmoxian?

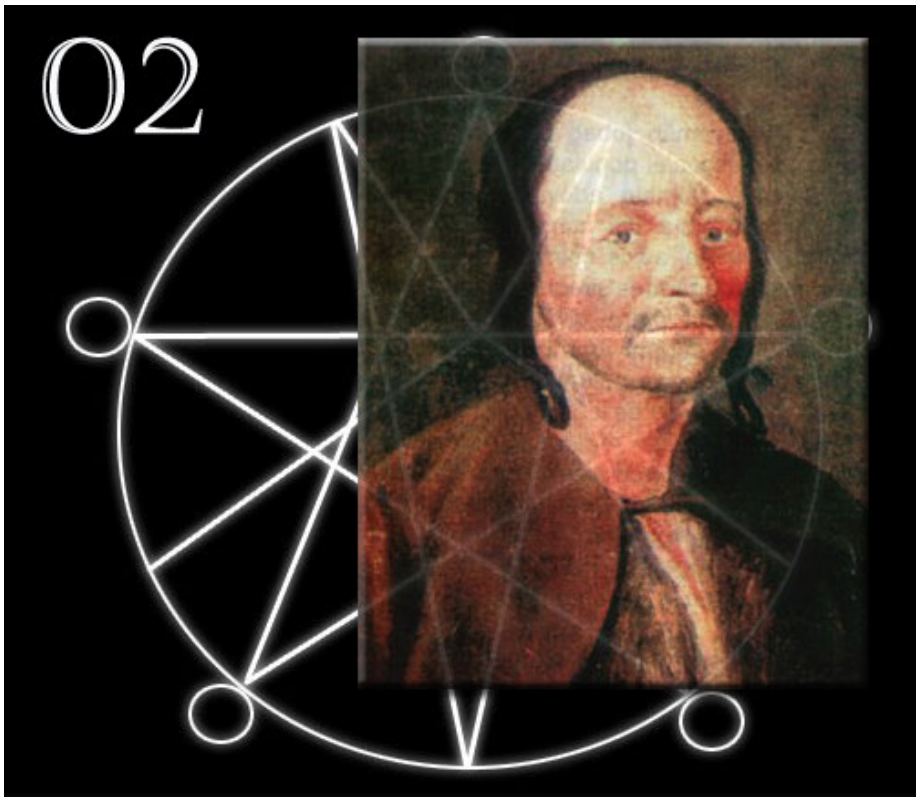

La data de 15 mai 1767, opt tineri sasi din Transilvania reveniti de la studii din Germania, au fondat la Sibiu Loja Sfantului Andrei, prima loja masonica atestata pe teritoriul Ardealului. Masonii isi alegeau noii membri fara sa tina cont de originea etnica sau de religia acestora. Astfel, intalnim la acea data, in Transilvania, 147 masoni catolici, 73 evanghelisti, 8 ortodocsi si 2 unitarieni. Istoricul Iona Chinchis sustine cu dovezi ca **Horea, eroul motilor din Apuseni si conducatorul rascoalei din 1784-1785, a fost membru al unei loji masonice.** La baza acestei supozitii stupefiante, stau legaturile dintre Horea si Ignatius Born, francmason celebru al acelei epoci, de profesie prospector minier. Ignatius Born a fost unul dintre apropiatii imparatului Iosif al II-lea. La domiciliul lui Born activa un cerc al artistilor adepti ai masoneriei printre care se numara si gravorul Jakob Adam, nimeni altul decat autorul celor mai cunoscute portrete ale lui Horea, Closca si Crisan. Ignatios Born ar fi fost personajul care l-a introdus pe Horea imparatului Iosif al II-lea. Conform unui curent recent de opinie, tot mai multi masoni romani sustin apartenenta lui Horea la aceeasi loja masonica cu imparatul Iosif al II-lea. In sprijinul acestei afirmatii, sunt aduse cererile aduse de Horea, cereri care, in opinia masonilor, semanau partial cu idealurile care au stat la baza Revolutiei de la 1848, revolutie initiata si dezvoltata in proportie de 100% de catre Masoneria romaneasca. **Un alt argument vine din partea faptului ca Horea stia sa scrie si sa citeasca, ceva foarte rar printre romanii din Ardeal** care erau tinuti intr-o adevarata stare de sclavie. Un mister nedezlegat nici astazi este cel care invaluie momentul prinderii lui Horea care se ascundea in padurea Soracetului din Muntii Gilaului, undeva langa Albac. In momentul arestarii sale, Horea a scos din san cateva manuscrise pe care le-a aruncat in foc. Hartiile au ars complet, inainte ca cei care l-au arestat sa le salveze. Acest fapt adanceste misterul care inconjoara personalitatea taranului mot Necula Ursu. O ipoteza si mai tulburatoare cu privire la natura adevarata a lui Horea vine de la o serie de istorici care afirma ca **Horea ar fi fost un ultim initiat in cultul dacilor.** Ipoteza nu pare deloc fantezista, daca tinem cont de faptul ca motii din Apuseni sunt urmasi directi ai dacilor. Mai mult, in ultimatumul sau adresat nemesilor unguri si curtii vieneze, Horea face un apel la libertate total lipsit de frica, in spiritul ilustrilor sai inaintasi. In plus, dupa arestare, Horea manifesta o noblete neobisnuita afirmand ca-i cunoaste pe cei 6 tarani care l-au tradat, dar “ca-i iarta din toata inima”.

1. Alianta secreta a lui Stefan cel Mare cu Persanii

Vestea despre uluitoarele victorii ale lui voievodului Stefan cel Mare asupra celei mai puternice forte armate a vremurilor au inconjurat lumea. Daca liderii care domneau in Europa crestina s-au marginit doar la incurajari si laude scrise, in celalat capat al lumii o alte putere militara admira lupta si succesele voievodatului Moldovei, sperand la un eventual atac combinat contra turcilor otomani. In aceasi perioada, **Persia, Afganistanul si Kurdistanul erau sub stapanirea unei confederatii de triburi a turcilor oguzi, dusmani traditionali ai Imperiului Otoman.** Confederatia Aq Koyunlu, sau a **Oilor Albe turcmene** a reusit in urma unor mari eforturi militare sa stopeze expansiunea spre Est a otomanilor. In cautarea unor aliati, oguzii din Persia au apelat chiar si la statul venetian, caruia hanul Uzun Hassan i-a cerut ajutorul in anul 1464. Venetienii au promis, dar nu au ajutat cu nimic armatele de calareti ai turcomanilor oguzi. In acelasi timp, Stefan cel Mare scria epistole tuturor dusmanilor Imperiului Otoman. **A existat astfel o corespondenta intre Stefan cel Mare si stapanitorii Persiei, in care oguzii lauda si sprijina eforturile domnitorului moldovean.** Insa lucrurile au mers chiar mai departe decat niste simple epitete de gratulare reciproca din epistole cu caracter diplomatic. La finele anului 1490, turcmenii se angajeaza sa atace Imperiul Otoman, in cadrul unei campanii in Antolia, urmand ca voievodul Moldovei sa inceapa la randu-i o campanie la Dunare. Dusmanul otoman urma sa fie prins in cleste. Forta militara a clanurilor Oilor Albe era cu adevarat impresionanta. Cronici chinezesti si rusesti relateaza ca aprigii luptatori din stepe intunecau orizontul cu multimea lor. **Planul prin care romanii ar fi putut schimba fata lumii pentru prima data in istorie s-a naruit odata cu moartea accidentala a hanului oguz.** Hoarda Oilor Albe s-a risipit odata cu dinastia pe care au fondat-o in Persia. Restul este istorie…

descopera.ro

octombrie 14, 2009 Scris de 2012en | Mistere din Romania | 2012en, enigme, mistere, Mistere din Romania, mistere romanesti, Teoria conspiratiei | Niciun comentariu până acum.

Tablitele cerate de la Rosia Montana

Rosia Montana este o comoara de aur nu doar pentru spatiul romanesc, dar si pentru istoria Europei. Atat de putin mediatizate, tablitele cerate gasite intamplator in galeriile minelor reprezinta o pagina de istorie care rastoarna teoriile ilogice ale celor care sustin ca dacii nu exploatau aurul, ca nu stiau sa il prelucreze, deci nici un tezaur scos la lumina de-a lungul timpului, nici macar faimoasele bratari de aur, nu pot fi dacice. Teoria originii latine a romanilor sta, si ea, cu greu in picioare, pentru cine cerceteaza tablitele de la Rosia. Ele demonstreaza, de pilda, ca minerii peregrini iliro-dalmatini, din marele neam al tracilor,

ca si "autohtonii", adica dacii, se intelegeau foarte bine cu romanii, in limba latina vulgara. In tablite se stipuleaza clar ca, desi aproape nimeni "quia se litteras scire negavit" – "nu stia a scrie literele" -, partile se intelegeau verbal asupra obiectului contractului. Si asta, in anul 131 (dupa cum este datat in scris cel mai vechi triptic), ceea ce naste o intrebare legitima: cand anume invatase neamul trac limba latina vulgara? Cat despre vechimea exploatarii in subteran, datarile cu C14 au adus dovezi indubitabile ca dacii extrageau aurul cu 300 de ani inainte de a fi partial cuceriti de romani si ca acestia nu au facut altceva decat sa intre in galeriile sapate de daci. Rosia Montana, dupa explorari care dureaza din 1999, este inca o sursa inepuizabila de istorie adevarata, nefalsificata, care supara pe multi academicieni. Si inca rezerva surprize, cum a fost cea de la Neagra, unde, intr-o neinsemnata valcea si intr-un mic paraias, s-a descoperit aurul cel mai fin, poate din toata lumea cunoscuta, aur de 24 carate. Istoria tripticelor (carti cu trei foi de lemn cerat, legate intre ele) de la Rosia Montana a fost povestita in detalii, in cartea "Romanica", de G. Popa-Lisseanu, editata in 1926, la tipografia Ion C. Vacarescu.

Contracte in limba latina vulgara

La Rosia s-au gasit 50 de piese (tablite), dintre care jumatate au fost distruse integral sau partial, din nepricepere, ignoranta, sau rea-credinta, pastrandu-se intregi sau parti doar 25. Cele mai multe au fost scoase din tara si se afla la Budapesta, Viena, Berlin.

Prin continutul si destinatia lor, tripticele reprezinta contracte intre "proprietari" de mine romani si "arendasi"- baiesi priceputi -, un edict de dizolvare a unui colegiu funerar (cel mai important document despre colegiile funerare din antichitate), o lista de bucate pentru un ospat al unui colegiu de meseriasi, contracte de vanzare-cumparare de sclavi si asocieri in vederea exploatarii unor "gauri de mina". Am pus in ghilimele "proprietari", pentru ca in tablite, formularea este deosebit de interesanta. Dam un exemplu: "Ulpius Valerius, nestiutor de carte, inchiriaza o groapa de aur, despre care zice ca e a sa, lui Socratio Socrationes, de asemenea nestiutor de carte". Este cel putin ciudat ca Ulpius nu este trecut ca proprietar categoric, ci doar ca unul care pretinde ca aurofodina era a sa! Atunci care era proprietarul adevarat? Nu cumva un localnic dac?

In anul 1873, cele 25 de tablite au fost publicate integral, cu comentarii si ilustratie grafica, de catre eruditul german Theodor Mommsen. Ceea ce sustin toti cei care le-au studiat este faptul ca tripticele sunt documente extrem de rare si de o foarte mare importanta, ele constituind o dovada despre raspandirea limbii latine vulgare in secolul II d.Hr., despre scrierea in aceasta limba, pana la descoperirea tablitelor de la Rosia Montana, cu totul necunoscuta in lume. Iar faptul ca aceste triptice au fost descoperite accidental, existand posibilitatea sa existe multe altele, ascunse in galeriile dacice, ar trebui sa constituie un argument fundamental pentru oprirea proiectelor de exploatare care ar distruge orice vestigiu de o asemenea importanta culturala. Scrisul pe tablite cerate este socotit o inventie greceasca. Aristofan pomenea ca atenienii isi scriau contractele pe ceara, la fel ca in tablitele cerate de la Rosia Montana.

Ascunse in subterane

Ele au fost descoperite accidental, prin surparea unor galerii, in minele numite Larnic, unde, pe langa tablite, s-a gasit si un stil, pe care oamenii din zona il numesc condeiu si pe care astazi il folosesc ca instrument pentru a incondeia ouale de Pasti; in minele din Letea, unde langa triptice a fost gasit si cadavrul unui barbat cu barba lunga, cu varsta apreciata la 40 de ani; intr-o mina din Carnicul Mare, intr-o odaie subterana, care era mobilata cu o masa si mai multe scaune, avand si o vatra (11 triptice); langa Rosia Abrudului, in mina numita Sf. Ecaterina, la o adancime de 277 metri, unde au fost gasite cele mai multe, impreuna cu obiecte casnice.

Povestea tablitelor descoperite in minele Letea s-a pastrat in detaliu. In anul 1788, un baies caruia nu i s-a pastrat numele a gasit trei triptice intr-una din minele de aur restaurate de catre Societatea Sf. Iosif, al carei conducator (magister) era Paul Laurentiu Kovacs din Abrud. Unul din triptice a ajuns la Kovacs, iar despre celelalte doua nu se

Tripticele au fost semnalate prima oara in anul 1835, la Munchen, ca fiind gasite in minele de aur de la Rosia.

mai stie nimic. Kovacs a daruit tripticul cumnatului sau, Stefan Lazar, superintendentul Unitarienilor din Cluj, scriindu-i ca s-a gasit impreuna cu o multiume de alte obiecte casnice. Stefan Lazar, cunoscand valoarea tripticului, l-a daruit la randul sau Colegiului Unitarienilor din Cluj, unde s-a pastrat ca o curiozitate pana la 1811, cand Stefan Lazar a murit. Fiul sau, Samuel, colectionar de antichitati, l-a cerut inapoi si i-a fost returnat, apoi fiul lui l-a vandut, in anul 1834, librarului anticar Samuel Nemes. Se pare ca la acest anticar au ajuns si unele tablite in limba greaca, pe care a incercat sa le falsifice. Una dintre acestea a ajuns la Muzeul National din Pesta, care a achizitionat exemplarul cu pretul de 1000 florini.

Falsificarea grosolana

G. Popa-Lisseanu scrie in "Romanica" despre incercarea grosolana de falsificare a unor tablite: "Pe alocuri, ceara fusese topita atat cat sa se stearga literele initiale si, pe langa unele vorbe barbare, fara de nici un inteles, scrise cu litere pseudo-scitice si cursive neo-grecesti rau formate, au aparut numele mai multor "eroi" din migratiunea huno-ungarica", asa-zisi sclavi adusi de romani pentru a munci in mine. Timotheiu Cipariu, membru al Comisiei pentru Conservarea Monumentelor Vechi ale Transilvaniei, a avut doua exemplare de astfel de tablite falsificate, unul in original, altul in copie, amandoua comunicate de un profesor de la Craiova. Din cauza acestor falsuri care au circulat in mediile europene de profil, doi paleografi francezi, Natalis de Wailly si Letronne au publicat, pe buna dreptate, in "Journal des Savants", niste disertatii total nefavorabile despre tablitele cerate, pronuntandu-se in contra autenticitatii lor. Partea buna este ca cei doi au devenit curiosi cu privire la modelele ce au stat la baza falsurilor studiate de ei. Mai ales dupa ce, in 1875, tablite asemanatoare au mai fost descoperite intr-un cufar din casa bancherului Cecilius Jucundus din Pompei, toate fiind chitante scrise cu acelasi fel de litere, cursive, in latina vulgara. Acestea sunt anterioare tablitelor de la Rosia Montana cu aproape un secol, dar impreuna constituie singura dovada a vechimii scrierii cursive in latina vulgara. Cele de la Rosia Montana sunt insa mult mai valoroase, pentru ca ele nu sunt simple chitante, ci documente care ofera indicii nepretuite despre relatiile sociale dintre oamenii de rand, care constituiau o clasa aparte fata de conducatorii vorbitori de limba latina culta.

Ciudateniile lingvistice

Textul documentului incrustat in astfel de table cerate se scria de doua ori, iar numarul sigiliilor martorilor (cu exceptia unui singur contract) era, obligatoriu, de sapte.

Scopul dublei transcrieri era sa se poata sti cuprinsul textului, fara a se desface sigiliile, iar scopul contractului era, dupa cum stipula cel ce le scria, sa se fixeze si in scris obligatiunea verbala. Fiecare triptic este scris de aceeasi mana, de la cap la coada, inclusiv semnaturile celor sapte martori obligatorii, deoarece este specificat in contract ca nici cei care sustineau ca sunt proprietari, nici baiesii arendasi, nici martorii "quia se litteras scire negavit" (nu stiau sa scrie literele). O "ciudatenie" a limbii latine vulgare utilizate in contracte o constituie folosirea "oltenismelor", pe care lingvistii le considera tipic romanesti. De exemplu, la un contract de vanzare al unei femei, un martor se subscrie cu formula segnai, in loc de signavi, adica perfectul simplu romanesc sau "oltenismul" semnai. In alte parti, gasim iarasi o forma "autohtona", "siesi", scrisa "sies" sau "sues". Aici trebuie sa amintim de toporul gasit pe Valea Mozacului, care poarta inscriptia in limba latina vulgara "SVI MI PIE", "al meu, patriarhul"! Datarea acestui topor este uimitoare: 1500-1375 i.Hr. Si atunci, cine pe cine a "latinizat"? Printre monumentele epigrafice de la Rosia Montana se afla si o stela inchinata zeului Ianus, cel cu doua capete, considerat patriarhul latinilor (vezi foto). Acesta este incadrat de cuvintele "IM" si "PIO", "patriarhul imortales, nemuritor". Acest zeu misterios cu doua capete a fost adorat din timpuri stravechi la Tartaria, sub numele de Su, sau Saue, fiind o divinitate al carei simbol era soarele. El apare si pe monedele dacice, sub denumirea de Ianus. Isidor, in lucrarea sa "Origini", ne spune ca "limba prisca (vulgara), adica limba batrana, a fost aceea pe care au folosit-o locuitorii cei mai vechi ai Italiei, in timpul lui Ianus". Iar limba latina culta, folosita de patura conducatoare, il supara pe Catilina: "Ispraviti cu atatea grecisme in limba, ca nu ne mai putem intelege cu poporul!". Iata de ce tablitele cerate descoperite pana in prezent, si poate multe altele ramase prin galeriile din Rosia Montana sunt dovezi nepretuite ca latina vulgara se vorbea cursiv de catre neamul trac, probabil cu diferente mici de pronuntie, dupa cum demonstreaza "greselile gramaticale" din texte.

Protagonistii contractelor

Dintre semnatarii contractelor, vreo suta de nume sunt de origine romana, aceia care pretindeau ca "gaurile de mina" pe care le inchiriau erau ale lor. Cei mai multi dintre "arendasi" erau baiesi din tribul dalmat al Pirustilor, asezat in Rosia Montana in "vicus Pirustarum". Dintr-un contract aflam ca o sclava, Passima, a fost cumparata de "Dasius Verzonis", care "pirusta e". In Muntii Apuseni traia un alt trib, al pirustilor daci. Se poate presupune ca cele doua "neamuri" se aflau in bune relatii. Alti baiesi, vreo cinsprezece, au nume grecesti si nu este exclus ca si acestia sa se fi avut bine cu dacii, asa cum s-au avut intotdeauna. Vreo patruzeci de nume pomenite de tablite sunt "barbare", originare Daciei , dar si altor neamuri de traci, iliri indeosebi. Este important sa aflam cine erau arendasii si cei care

scriau contractele pentru romanii nestiutori de carte, pentru a intelege de ce documentele n-au fost tinute la centrul tuturor minelor stapanite de romani, la Zlatna, acolo unde se tineau socotelile referitoare la toate exploatarile aurifere!

Afaceri dubioase

Istoricii sustin ca minele "romane" erau exploatate direct de catre imparat, prin "procuratori aurari". Tablitele ne spun ca majoritatea procuratorilor erau doar niste liberti, dar de conditie mai buna. In afara de acestia, exista o multime de "particulari" romani, tot liberti, care pretindeau ca stapanesc "gropi de aur". Intregul personal al minelor era format din liberti, in functiile superioare, din sclavi in cele inferioare si din baiesi priceputi, colonizati in tinutul aurifer, in numar relativ mic. Contractele scrise pe tablite par cel putin dubioase, pentru ca cei care le incheiau erau in afara organizarii exploatarilor de catre procuratorii romani, iar cei care le scriau cursiv in latina vulgara nu erau functionari romani, pentru ca acestia foloseau latina oficiala, culta. Si de ce au fost "ingropate" tablitele in galeriile miniere greu accesibile? S-a spus ca din cauza atacurilor triburilor germanice ale marcomanilor, aliate cu triburile sarmate, fratii dacilor, si ale dacilor liberi. Cu atat mai mult acestea ar fi trebuit sa fie puse la adapost la centru, pentru ca erau niste acte pe care proprietarii n-ar fi vrut sa le piarda! Se poate presupune fie ca erau "furtisaguri", facute pe la spatele comenduirii romane, nefiind vorba de minele mari, ci doar de "gropi" aurifere, fie ca "scribii" erau in bune relatii cu dacii si nu au vrut ca romanii sa fuga cu astfel de acte de proprietate.

Monumente unice

Din cele 25 de tablite cerate, noua dintre documente au fost redactate la Alburnus Maior, doua in cazarmile Legiunii a XIII-a Gemina de la Apulum, iar restul in localitatile neidentificate pe teren deocamdata: vicus Deusara, Immenosum Maius, Anssium, Resculum, Baridustarum, toate, in afara de Immenosum, purtand denumiri autohtone. Incepand cu 1999, la Rosia Montana cerceteaza o echipa de arheologi si specialisti francezi de la "Centre National de la Recherche Scientifique", de la "Unite Toulousaine d'Archeologie et d' Histoire (UTAH)" si de la Universitatea "Le Mirail", plus geologi de la Universitatea Tehnica Babes Bolyai din Cluj si de la Universitatea Tehnica din Mnchen. La UTAH exista un departament de arheologie miniera, foarte avansat ca metode de cercetare. La inceput, misiunea stiintifica a fost sponsorizata de statul francez, apoi 40% din cheltuieli au fost preluate de S. C. "Rosia Montana Gold Corporation". Rezultatele cercetarilor laborioase au fost publicate in volumele "Alburnus Maior" I si II. Conform acestor specialisti, Alburnus Maior era o "structura de sine statatoare, cu un statut juridic incert, deocamdata, in cadrul municipalitatii romane, iar toponimele amintite ori reprezinta cartiere, ori asezari pe criterii etnice, de tip vicus si castella". Aceste asezari, locuite de liberti romani si de mineri peregrini iliro-dalmati, au fost parasite simultan, undeva in sec. III. "Stilul monumentelor epigrafice este unic, specific pentru Rosia Montana: banda superioara decorata la colturi cu doua spirale si un fronton triunghiular la mijloc". Este vorba de simboluri stravechi, folosite de populatia autohtona din cele mai vechi timpuri, pe ceramica, si inca pastrate ca motiv decorativ pe costumele populare. Un opait catalogat ca "ceramica romana atipica" este decorat central cu un frumos simbol solar, la fel de vechi pe aceste meleaguri ca si spirala si triunghiul.

Dacii, initiatorii exploatarii in subteran

Citam in continuare din concluziile francezilor, pentru ca suna altfel cand o spun ei: "In opinia noastra, este foarte posibil ca Rosia Montana sa fi cunoscut o activitate miniera chiar din epoca bronzului. Filoanele bogate au fost cu siguranta exploatate initial la suprafata, apoi in subteran. In campania din 2000, a fost descoperita o sustinere miniera din lemn in situ in reteaua de galerii Tarina, datata cu C14 la mijlocul sec.I i.Hr. sfarsitul sec. I d.Hr. Nimic nu ne impiedica sa credem ca exploatarea miniera a fost initiata de daci. Campania din 2002 a furnizat noi datari dacice".

In capitolul "Retelele miniere antice" din volumul I "Alburnus Maior" se propune in repetate randuri deschiderea unor galerii foarte vechi, zidite nu se stie de catre cine, pe care cercetatorii francezi le banuiau "si mai interesante" decat cele cercetate. "Sectorul Habad este renumit ca gazduieste lucrari foarte vechi. Mai multe intrari apar relativ usor de redeschis manual sau cu excavatorul. Daca sectorul este amenintat de extinderea exploatarii de suprafata, s-ar impune demararea acestor investigatii". Aveau si de ce sa recomande acest lucru. "Pe santierul Carnic I datarea dacica obtinuta cu C14 are o cronologie intre 265 si 90 i.Hr. De fapt, dupa diferitele faze de sapare observate in plan si topografia lucrarilor acestei retele, nu este posibil sa se distinga importante schimbari in tehnica miniera. Singura noutate pe care o aduce romanizarea se pare ca rezida in introducerea opaitului, pentru care sunt sapate nise in pereti. Inainte se foloseau bete de lemn pentru iluminat. Toate acestea ne duc la ideea ca activitatea miniera dacica era bine dezvoltata in subteran la Rosia Montana, atat la Tarina, cat si la Carnic, in cursul celor trei secole care preced cucerirea romana. Apoi, dupa cucerirea si relansarea activitatii miniere, s-au reluat lucrarile deja sapate in epoca preromana si vor fi fost date in utilizarea probabila a acelorasi familii de mineri indigeni. Acesti ultimi pastratori ai unui mestesug ancestral vor continua sa-si deschida santierele lor, in aceeasi maniera de abataj, atat de

caracteristica, cu proportii regulate, calibrate si foarte geometrice, probabil o tehnica miniera dacica". Recomandam aceste volume si "academicienilor" care sustin ca dacii nu extrageau aurul din subteran si nu il prelucrau!

formula-as.ro

septembrie 9, 2009 Scris de 2012en | Mistere din Romania | 2012en, aur, daci, enigme, mistere, Mistere din Romania, Rosia Montana | Niciun comentariu până acum.

Cronici bizare

In curtea bunicilor. Eram foarte mici. Ne jucam in curtea bunicilor sub un dud. Pe iarba din apropiere, am observat niste pete albe. Apropiindu-ne, am gasit niste saculeti mici de panza. I-am desfacut: contineau un praf care semana a pamant. Le-am aratat bunicii, nebanuind ce avea sa urmeze. In cateva clipe, s-a produs o agitatie si o invalmaseala greu de imaginat. Toti ai casei s-au repezit la noi, ne-au smuls "jucariile", le-au aruncat, ne-au spalat pe maini, stropindu-ne cu o apa pastrata intr-o sticla (posibil agheasma). Vazandu-ne speriati, ne-au spus sa nu mai punem mana pe tot ce gasim; ca unii oameni arunca lucruri pe care, daca le atingi, te imbolnavesti. Legaturile mortului Au trecut anii… Pe atunci, circulau brosuri cu diferite leacuri si retete de farmece. Mi-a cazut in mana o carticica cu foile rupte si m-am amuzat citind-o. N-am crezut nimic. Cum puteau sa-ti faca rau trei catei de usturoi din botul unui caine mort, asezat la o raspantie, sau o broasca uscata pusa la intrarea in casa?!? Aflandu-ma la o inmormantare, am observat ca o femeie a desfacut legatura de la picioarele mortului si, infasurand-o pe mana, si-a strecurat-o in buzunar. Unii si-au dat coate si au soptit: "Face farmece!". Eram sfatuiti ca in asemenea cazuri sa ne inchinam, sa spunem o rugaciune, altfel suntem in pericol de a ne descuraja. Papusa intepata Am asistat la situatii ce mi se pareau de-a dreptul hilare: o vecina care se temea de "facaturi" intra in panica daca gasea in fata casei o papusa intepata cu ace sau niste fire de paie legate cu un snur rosu. Afland ca niste copii din vecini se distrau punandu-i in cale cate un obiect mai "ciudat", am vorbit cu parintii lor, pentru a scuti biata femeie (mai saraca cu duhul) de teama care o chinuia. Mana din pod Am aflat apoi despre intamplari mai grave, care erau de natura sa te puna pe ganduri. O matusa de a mea a gasit in podul casei o mana de om mumificata. Luand-o la intrebari pe chiriasa ce ocupa apartamentul de sub pod, aceasta i-a raspuns cu rautate ca numai daca va saruta mana mortului va pune cununie pe cap. Matusa mea era cununata civil. Avea doi copii, dar nu putuse sa faca cununie religioasa, fiind vreme de razboi si sotul ei fiind fie concentrat, fie pe front. N-a dat atentie spuselor vecinei. Si, bineinteles, nu a sarutat mana mortului. Intr-adevar, nunta nu a mai avut loc niciodata. De altfel, casatoria lor s-a destramat, ea ramanand sa-si creasca singura cei doi copii. Vrajitoarea si sobolanii Niste rude apropiate, intorcandu-se acasa spre miezul noptii, au vazut, pe un loc viran, o femeie complet goala, despletita, cu o matura intr-o mana si cu un faras in cealalta. Alerga nauca, urmata de sute de sobolani. Oamenii erau seriosi, nu puteau inventa, nu consumasera alcool. Si asa, incet-incet, mi-am facut o idee despre fortele malefice "care-si fac de lucru" in viata oamenilor. Caramida noua Intamplator, am cunoscut doua situatii diferite, la una din drame asistand personal. Aveam vecini de apartament niste oameni asezati: barbatul, cu munci de raspundere, mergand cam des pe teren, doamna gospodina, buna sotie si mama, si baiatul disciplinat si ascultator. Totul a inceput sa mearga prost cand s-a aflat ca barbatul ar fi avut o legatura extraconjugala. Ingrijorata de situatia mariajului lor, sotia s-a adresat organizatiei de partid (ca pe atunci…). S-au aranjat lucrurile, desfacandu-se contractul de munca al "intrusei". Dupa scurta vreme, aflandu-ne in holul apartamentului, am observat sub o masuta un obiect alb. Baiatul s-a aplecat sa-l ridice. Intuind un eventual pericol, am strigat toti la el sa nu atinga obiectul. Facand haz, tanarul l-a luat si l-a desfacut. Era o caramida noua, invelita intr-o panza curata; in acelasi pachet se aflau niste pungi mici cu un praf negru. Dupa putin timp, tanarul a manifestat o schimbare in rau in starea de sanatate, psihic si comportamental. A inceput sa aiba dureri mari de cap si o nervozitate inexplicabila, ducand pana la crize de furie. Relatiile dintre el si mama lui au devenit atat de tensionate, incat ajunsesera la violente fizice, aruncand unul in celalalt cu obiecte dure, chiar si cu un topor. Si-a retras pana si actele depuse pentru concursul la facultate. Dupa o perioada lunga de slujbe si rugaciuni, a reusit la o scoala postliceala si apoi a terminat si Politehnica, realizandu-se atat profesional, cat si in viata personala. Laptareasa Am cunoscut mai demult un cuplu varstnic, el avand un aer de "boier", iar doamna, foarte draguta, cu o voce dulce, cu care ne delecta cantandu-ne cantonete. Se tot susotea totusi pe seama lui… Era vorba – dupa cate am inteles – de o "relatie" inexplicabila a domnului, care dura de circa 20 de ani. De data aceasta, intrusa era o persoana foarte dizgratioasa, de care el nu se mai putea desparti. Intr-o buna zi, o femeie care aducea lapte doamnei a intrebat-o cine a iesit pe poarta. Afland ca este sotul ei, a inceput sa planga in hohote, cerandu-si iertare de la doamna. Fusese platita de cineva ca sa-i faca farmece barbatului, in asa fel incat sa nu se mai apropie niciodata de sotia lui. S-a terminat trist. Doamna a murit de inima rea, iar peste cativa ani, l-am vazut pe batranul crai intr-o statie de autobuz, privind in gol… Sunt convinsa ca singura solutie de a lupta cu farmecele este credinta. Credinta care-ti da curaj, rugaciunile insistente si slujbele ce pot contracara raul, oricat ar fi el de puternic. Este singurul sprijin la care omul poate apela, in cazuri ce par fara iesire… Nicolescu Virginia – str. Saturn nr. 2, bl. B1, sc. 2, ap. 14, Tiglina I, Galati

formula-as.ro

februarie 25, 2009 Scris de 2012en | Mistere din Romania | enigme, mistere, Mistere din Romania | Niciun comentariu până acum.

Disparitiile misterioase din Marea Neagra

Disparitiile misterioase din Marea Neagra

In Marea Neagra, in imediata vecinatate a Insulei Serpilor, aflat la 45 kilometri nord-vest de Sulina, se afla un misterios Triunghi al Bermudelor.

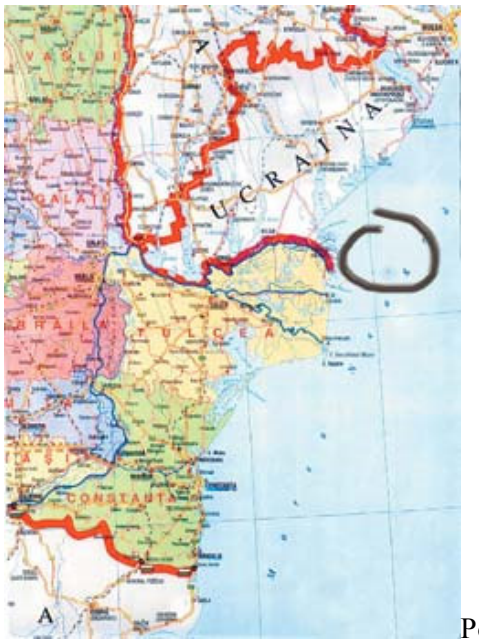

Potrivit dovezilor de arheologie subacvatica descoperite de Robert Ballard, cel care a detectat epava "Titanicului", Potopul lui Noe s-ar fi produs acum aproximativ 7.500 de ani. Avand "epicentrul" in dreptul Turciei de azi, un volum urias al Mediteranei s-a revarsat peste zonele din jur nimicind totul in cale: oameni, animale, plante. Asemenea miscari de mai mica sau mai mare amploare au continuat la diferite intervale de timp, dar inca din Evul Mediu, in Marea Neagra, a inceput sa se vorbeasca de o zona malefica unde dispareau diverse ambarcatiuni.

REGIUNILE MALEFICE

In anii '70, Ivan T. Sanderson, unul dintre cei mai cunoscuti cercetatori ai Triunghiului Bermudelor, a elaborat o harta cu douasprezece regiuni malefice, identica celebrului Triunghi al Bermudelor. Subliniind ca planeta noastra opereaza prin electromagnetism, Sanderson se intreaba, pe buna dreptate, daca nu cumva zonele respective functioneaza ca niste uriase generatoare care creeaza valtori in interior si exterior, unde obiectele pot fi atrase si eliminate in afara altor dimensiuni, cunoscute de noi. Una dintre aceste regiuni ar fi si in Marea Neagra, in apropierea Insulei Serpilor. CRUCISATORUL TIOLKOVSKI

Cercetatorii rusi si ucraineni afirma ca falia magnetica din misteriosul triunghi mobil din Marea Neagra se deschide de la o fractiune de secunda pana la cateva minute. Intr-o astfel de falie a disparut in plina zi, pe o vreme excelenta, la 31 mai 1944, crucisatorul sovietic "Tiolkovski", undeva la 70 km sud de Crimeea. Intamplarea navei de razboi disparuta brusc pentru totdeauna intr-o stranie ceata neagra a fost imortalizata in niste dosare secrete, al caror continut a fost dezvaluit de fostii ofiteri ucraineni din flota sovietica a Marii Negre.

LICHIDATI DE KGB

Dupa o luna, cativa pescari, au fost martorii unei alte disparitii uluitoare. Ei au vazut ziua-n amiaza-mare cum cateva

avioane au disparut intr-un nor inchis la culoare. Era vorba, de fapt, de o formatie decolata de la Odessa, in scopul unei recunoasteri marine. Pescarii n-au avut insa norocul fostilor ofiteri ucraineni. Rudele lor au trebuit sa poarte vesminte cernite, deoarece pescarii, martori incomozi, au fost lichidati de KGB.

SPAIMA UCRAINENILOR

Ucrainenii pazesc cu strasnicie zona, confiscand orice ambarcatiune straina de pescuit. Pentru ca aici mai sunt gasite inca mine aflate in deriva din timpul razboiului. O astfel de mina a fost recuperata de ucraineni, la limita cu apele noastre teritoriale, dar cate mai sunt in aceeasi situatie, nimeni nu stie. Caci e greu de prevazut consecinta exploziei unei mine, in falia magnetica, pentru vasele aflate in preajma, vase care ar putea fi astfel proiectate intr-o alta dimensiune.

INSULA SERPILOR

In 1991, Ucraina a mostenit de la defuncta Uniune Sovietica, Insula Serpilor, de fapt o imensa stanca, ale carei laturi pot fi parcurse la pas normal in circa 40 de minute. Sarpele de apa, care a dat numele insulei, complet inofensiv, dar cu o infatisare dezagreabila, a disparut complet la mijlocul secolului trecut, din cauza amplelor lucrari secrete desfasurate de sovietici. In noiembrie 2003, ucrainenii au declarat Insula Serpilor zona de rezervatie naturala, ca sa demonstreze ca locul poate oferi conditii pentru turism.

RADAR DE MARE PUTERE

Singurii turisti din Insula Serpilor sunt militarii din personalul de “deservire”. Acesta intretine doua imense antene ale unui radar de mare putere, care “vede” o buna parte a Balcanilor si tot ce misca in Mediterana, pana la coasta de nord a Africii si zona controlata de Israel. Mai sunt intretinute statii de bruiaj si de ascultare a convorbirilor in sistem fonic si prin cablu si un chei unde pot acosta submarine? de buzunar.
Sursa:www.ziarulcn.com

februarie 22, 2009 Scris de 2012en | Mistere din Romania | crime, disparitii, enigme, insula serpilor, israel, kgb, marea neagra, mistere, radar, romania, rusia, sulina, titanic, Triunghiul Bermudelor, ucraina, urss | 8 Comentarii

Fantomele din Dealul Lunganilor

Salcamul lui Delavrancea .

Cititorule, de vrei sa-ti desfeti privirea cu meleagurile unde a trait autorul trilogiei Apus de soare, Luceafarul si Viforul, al schitelor Hagi-Tudose, Domnul Vucea, cat si al povestirii Norocul Dracului, Barbu Stefanescu Delavrancea, ia trenul din gara Iasului catre Pascani si coboara in statia Sarca. Sosit acolo, porneste “per pedes apostolorum” catre satul Goesti al comunei Lungani, asezat pe culmi de dealuri. Pe tot drumul vei fi intampinat de o mare pustietate si lipsa a oamenilor. Rar intalnesti vreun drumet, dar ajuns in aceasta mica asezare moldava, orice satean intrebat de tine despre Delavrancea iti va indica, cu legitima mandrie, conacul lui Misu Stefanescu, fost boier, nepot al fecundului scriitor, ingradire in interiorul careia se inalta mandru salcamul japonez sub care Delavrancea si-a scris vestita trilogie istorica a Moldovei, in timp ce se afla in vizita la rubedenia sa.
Insa, iubitorule de drumetie si cunoastere, sa nu te impinga pacatul sa pleci din gara Sarca catre Goesti in pas de seara, mai ales daca ai sufletul curat, fiindca o sa ti se intample “o nefacuta”. Aceasta recomandare ii apartine domnului Vasile Baciu, om de adevar, frunte a satului, batand catre tomnatica varsta de 53 de ani, si mi-a facut-o si mie, pe cand ne indreptam catre tinta propusa de mine, “salcamul lui Delavrancea”.
Intrebandu-l despre temeinicia si motivatia spuselor lui, mi-a raspuns: “Ca sa nu spuneti ca fabulez, voi incerca sa va dau nume de sateni de la care puteti afla adevarul: batrana Elena Surugiu, in varsta de 74 de ani, de asemeni, consateanul sau, Petruta Muscalul, carora li s-a intamplat ce li s-a intamplat acum vreo 25 de ani. Si de la ei o sa aflati si alte nume de patiti. Insa, mai apropiat de zilele noastre, ar fi anul 1978, cand in luna decembrie, d-na Piper Maria, care venea in fapt de seara de la gara Sarca catre satul Goesti, a intampinat o mare spaima”.

Povestile d-nei Maria

Curios, l-am rugat pe domnul Baciu sa ma conduca la familia Piper, spre a ma edifica asupra acestui aspect. Dorinta mi-a fost satisfacuta cand am ajuns in sat.
Am fost intampinat de o batranica cu parul inspicat, cu chipul asprit de vitregiile vremilor. Am dat binete si, din vorba in vorba, am intrebat-o: “Doamna Maria, ati auzit ceva despre niste stafii care bantuie prin imprejurimi? Domnul Vasile Baciu m-a trimis la dvs.”.
Am vazut ca pe loc s-a schimbat la fata, iar ochii i-au cazut, cam speriati, in aduceri aminte. A stat cateva clipe in

cumpana, nehotarata daca sa-mi raspunda sau nu, insa in final s-a decis: “Ma intorceam de la trenul de seara, prin luna decembrie a anului 1978, din gara Sarca, catre satul meu, Goesti, impreuna cu nepoata mea, tot in nume cu mine, Maria, in varsta de opt ani. Auzisem eu despre niste lucruri necurate petrecute seara pe acest drum, insa speram sa nu ni se intample tocmai noua. Pe cat ne apropiam de sat, dar, mai ales, de bifurcatia drumurilor catre satele Crucea, Goesti, Lungani, loc de prost renume, unde prin 1960 a fost trasnit Vasile Druga, un consatean de-al nostru, simteam ca teama ma apasa tot mai tare in suflet. Insa am mers mai departe. Ma pregateam, totusi, sa trec prin locul blestemat si trebuia sa fiu tare, sa nu o alarmez pe nepotica. Este vorba de capatul iazului secat nu de mult, unde se spune ca celor slabi de inger le apar in cale stafii care merg langa ei vreo trei kilometri, pana la fosta moara a lui Tarziu, din capatul Goestilor. Batranii satului povesteau ca prin razboiul din 1917, fusesera aruncati in acel loc intr-o groapa comuna mai multi soldati morti, fara lumanare si impartasanie. Pe cat ma apropiam de iaz, parca frica ma impresura mai tare. Nici n-am ajuns la marginea locului unde se petrecuse ingropaciunea, si mi s-a parut ca ceva alb, ca o statura de om, aparuse in dreapta noastra. Instinctiv, am intors capul spre stanga. Si acolo, alta umbra alba. Voiam sa o intreb pe Maricica daca vede si ea aratarile albe, insa nu puteam, mi se inclestasera dintii. Mutenia imi luase graiul si paseam mecanic,

accelerand pasii. Am crezut ca visez, vedeniile albe de pe alte taramuri mergeau in rand cu noi, fara sa ne faca nimic, fara sa scoata vreun sunet. Am mers, cu inima plesnind de spaima, pana la marginea satului, unde, dintrodata, ne-au parasit. M-am asezat sfarsita pe un parapet de pod, tremurand din tot trupul, fara sa-i dau drumul nepoatei de mana. Cand mi-am revenit, am intrebat-o: “Maricico, tu ai vazut ceva pe drum de la iaz incoace?”. “Bunico, mi s-a parut ca in dreapta si in stanga noastra vedeam niste umbre ca de oameni, albe, care ne priveau cu ochi blanzi si rugatori, insa fara sa spuna nimic. Nu ti-am spus, fiindca am crezut ca mi se pare si ai sa razi de mine”.
Ajunsa acasa m-am mai linistit, iar a doua zi am purces la Ileana lui Surugiu, despre care auzisem ca i se intamplase acelasi lucru ca si mie. Intreband-o, mi-a raspuns, dupa ce i-am povestit, ca asa era. Din spusele ei am desprins ca acele umbre nepamantene spariau oamenii cu sufletul curat, in dorinta de a-i ruga pentru mila si indurare, asteptand ca pe locul acela sa se faca o sfintire, si ca erau sufletele celor ingropati fara impartasanie si lumanare”.

Surpaturile

Acelasi domn Vasile Baciu, furnizorul subiectului pentru primul episod al serialului, mi-a mai povestit o misterioasa intamplare in care a fost implicat bunicul sau, Baciu Toader. Ceea ce scriu nu sunt fictiuni sau inventii personale, ci redau veridic cuvintele intiparite in memoria nepotului. “Era prin toamna anului 1928 si, impreuna cu niste consateni din satul Goesti al comunei Lungani, zidari si dulgheri, ne angajasem sa ridicam un lacas de credinta si inchinaciune in satul vecin, Braesti, asezare situata tot pe culme de deal precum comuna noastra. Ne tocmisem cu preotul paroh ca noi, meseriasii, sa venim cu tainul (mancarea) nostru, iar la incheierea lucrarii, sa primim plata in bani. Noi, cei din Goesti, ca mai erau lucratori si din alte locuri, ne randuiam fiecare sa aducem cele trebuincioase mesei zilnice, adica barabule (cartofi), fasole, ulei, faina de grau si papusoi, iar ca sa terminam constructia mai repede, ne duceam doar in ziua de duminica acasa. Se intampla ca intr-o joi sa ni se termine proviziile si magareata sa fac aprovizionarea cazu pe mine. Dupa ce trebaluii la zidarie pana seara, ma indreptai spre casa neamului meu, Amariutei din Braesti, la care gazduiam in cursul saptamanii. Acolo ma spalai si primenii, insa ghinionul facu sa-l gasesc pe gazdoi cu chef si ma tinu la taclale pana aproape de miezul noptii, cand in fine, il dobori somnul si putui sa plec la drum. Nefiind temator de intuneric, am purces domol la pas, coborand dealul Braestiului, apoi trecui prin toloaca din vale si incepui sa urc dealul Lunganilor. Cum mergeam asa, la un moment dat, in fata imi aparu o surpatura pe care n-o cunosteam, desi mai trecusem pe acolo. Facui cativa pasi sa o ocolesc si imi iesi in cale alta risichitura de pamant. Si pe asta o depasii, insa, ca un facut, mai departe era alta prapastie. Intrai in banuieli si frica incepu sa-mi dea tarcoale. Cred ca ceasurile erau trecute de doisprezece cand, in stanga mea, auzii niste lehaituri (vorbe fara sens), chicoteli si glasuri ce-mi spuneau: “Las” Toadere, ca-ti dam noi faina sa te saturi. Te-ai apucat sa faci biserici!”. Spaima ma potopi. Simteam cum imi buhneste teasta. Mi-am facut cruce cu limba in cerul gurii si, pentru un timp, parca m-am mai limpezit si am mai inaintat. Insa iarasi am auzit chicoteli, atat in fata mea, cat si in spate. Si iarasi imi aparu o surpatura! Incercam s-o ocolesc. La cativa metri imi aparea alta, parca era o viroaga in care se miscau bulgari de pamant. Pierdusem mersul timpului si mintea mi se incalcise, nestiind pe unde mai calc. M-am dezmeticit abia in

zorii zilei, izbindu-ma cu fruntea de un gard de stana. Cainii au inceput sa bata si a iesit ciobanul. S-a uitat spariet la mine, m-a recunoscut si mi-a zis: “Toadere, mai omule, ce cati la asta ceasuri aice? Cred ca esti bat, de umbi harhaleaua!”. Dar eu nu puteam sa ingaim o iota. Tremuram din toate incheieturile. Apropiindu-se de mine si vazandu-ma galben ca ceara la fata, m-a luat binisor de brat si m-a dus in stana. Acolo m-a asezat pe o laita, a luat dintr-un raft o garafa, mi-a turnat intr-o canita si mi-a dat sa beau. Era rachiu. L-am inghitit lacom. Mi-am mai revenit. I-am povestit ce petrecusem. Si-a facut cruce si a glasuit: “Apai, mai Toadere, aista a fost lucru rau. Cred ca era necuratul ce te-a pus la incercare sa nu mai ridici biserici”.

sursa : formula-as.ro

ianuarie 6, 2009 Scris de 2012en | Povestiri incredibile | 2012en, enigme, fantome, mistere, Mistere din Romania, romania, spirite, strigoi | Niciun comentariu până acum.

Bucegi, zona vietii vesnice !

- In muntii Bucegi exista o zona de un kilometru patrat in care organismul nu oboseste, iar functiile fizico-chimice se revigoreaza brusc * Specialistii spun ca avem de-a face cu legendarul loc dintre cer si pamant

In 1999, un institut de cercetari particular din Bucuresti, angajat de o firma straina pentru a studia subteranul unei zone din Bucegi, a gasit ceva care poate fi asimilat cu legendara “Gura de Rai”. E vorba despre o panta cu o suprafata de aproximativ un kilometru patrat, unde se manifesta o anomalie magnetica atipica, dupa cum o definesc specialistii, zona care are efecte benefice uluitoare asupra organismului uman. Este, foarte probabil, cea mai ciudata descoperire facuta vreodata in Romania.
In traditia populara romaneasca, Gura de Rai este un mediu intre cer si pamant cu un caracter sacru, un drum spre Rai, un loc benefic. Ca pozitionare geografica, Gura de Rai este situata pe un picior de munte si se deschide intr-o pajiste inalta sau un gol de munte. Conform “Mitologiei Romane”, cartea lui Romulus Vulcanescu, Gura de Rai este sinonima cu “plaiul”, iar autorul considera ca acestor zone mirifice li se releva caracterul sacru si prin titulatura mitropolitilor romani, denumiti “exarhi ai plaiurilor”. Romulus Vulcanescu subliniaza ca in zona Gurilor de Rai s-au incuibat cu timpul Nedeiele, sarbatori populare si institutii complexe etnoculturale satesti cu implicatii mitologice. Sabina Ispas, cercetator la Institutul de Etnografie si Folclor, considera ca termenul de “Gura de Rai” exprima o realitate simbolica a sacrului si una metaforica, in poezia populara, ca imagine artistica a atingerii armoniei absolute. Cu alte cuvinte este vorba doar despre o traditie populara, fara o baza in realitatea concreta, palpabila.
Locul in care organismul nu oboseste
Acestor date li s-a adaugat insa si o imagine fizica, concreta, a unei “Guri de Rai”, un loc cu o suprafata de aproximativ un kilometru patrat, care are efecte terapeutice exceptionale asupra organismului uman. In 1999, Institutul particular de cercetare “Terra” a fost angajat de o firma romano-franceza sa studieze o zona din Bucegi,

situata in apropierea Pesterii Ialomicioara. Societatea era interesata de stabilirea detaliilor din subsolul acestei zone si a oportunitatii de a construi un complex hotelier. La studiu au participat specialisti din mai multe domenii, in special fizicieni si geofizicieni. Cercetarile s-au facut cu aparatura de geodetectie.
Dupa mai multe zile de urcat si coborat pe acele coclauri pentru sondaje, geofizicianul Dumitru Stanica, unul dintre membrii echipei, a descoperit ceva senzational in preajma varfului Doamnei: ajuns intr-un anume loc, i-a disparut oboseala.
"Ne-am speriat cand ne-a strigat alertat, nu stiam ce s-a intamplat. Evident ca am privit cu neincredere fenomenul, la inceput. In timp insa am constatat, pe propria noastra piele, ca el este real. Abia apoi am demarat investigatiile asupra acestui loc", spune Vasile Rudan, coordonatorul echipei.
Primul stadiu al investigatiilor a constat in verificarea tuturor versantilor din zona. "Am constatat ca oricat ai urca, oricat de obosit ai fi dupa mers, in momentul in care ai ajuns in zona respectiva dispare oboseala, lucru care nu se manifesta pe alti versanti. Este vorba de o revigorare a functiilor fizico-chimice cu o rapiditate iesita din comun", declara Dumitru Stanica.

O anomalie geomagnetica atipica

A doua faza a constat in testarea medicala. A fost adus un medic, care a verificat tensiunea fiecarui subiect care urca panta cu "ciudatenii". Testele medicale au fost reluate si pe o alta culme din apropiere, cu o inaltime aproximativ similara. Rezultatele au condus catre o singura concluzie: in zona cu pricina, exclusiv, se intampla ceva deosebit. Nu numai ca ritmul cardiac isi revine uluitor de repede, desi urcusul se face pe o panta abrupta, dar oamenii in varsta care au fost supusi testelor au declarat o stare de bine general cand stau in acel loc.
S-a trecut apoi la testarea zonei prin magnetometrie diferentiala, respectiv radiografierea subsolului cu aparate de tip Partington, care pot masura, printre altele, magnetismul Pamantului. Asa a fost depistata o anomalie magnetica atipica, pe o suprafata de aproximativ un kilometru patrat.
"Anomaliile geomagnetice cunoscute de specialistii din domeniu apar in rupturile de falii, in reflexii ale scoartei terestre sau in alte asemenea fenomene geologice care se inregistreaza intr-o forma atipica pe diagrame. Aici e vorba insa despre ceva necunoscut, un profil al diagramelor pe care nici profesorul Stanica, unul dintre cei mai buni geofizicieni de la noi, nu a stiut sa-l interpreteze. In acel moment am facut legatura cu alt gen de anomalii atipice, pe care le cercetam de mai mult timp si care se manifesta printr-o emisie de radiatii patogene, inca ramase cu o origine necunoscuta", ne-a spus Vasile Rudan.

De la coltii dragonului la retelele malefice Hartmann

Problema zonelor geopatogene – sau a anomaliilor magnetice atipice malefice – a fost ridicata de Institutul "Terra" cu mai multi ani in urma. Un nod geopatogen inseamna un loc in care se manifesta fenomene de natura necunoscuta care sunt ostile vietii.Trebuie mentionat insa ca existenta acestor zone "rele" este cunoscuta de societatea omeneasca de foarte mult timp.

In China antica, spre exemplu, nimeni nu avea voie sa construiasca o locuinta pana ce zona nu era testata de specialistii imperiali, oameni inzestrati cu capacitati paranormale, pentru a vedea daca subsolul are sau nu are "coltii dragonului". Daca acesti "colti" subpamanteni erau detectati de functionarii imperiali, locul respectiv era etichetat malefic, pe el nu se putea construi nici o casa.
Pornind de la aceeasi idee, in perioada interbelica, o serie de experiente dintr-un orasel din Elvetia au condus la teoria "Retelelor Hartmann".
Doctorul Ernst Hartmann a observat ca soarecii aflati intr-o anumita incapere stateau grupati dupa directia liniilor si nodurilor unei retele invizibile. Aceiasi soareci se comportau insa normal intr-o incapere diferita. Acest tip de reactie al animalelor i-a dat de gandit si astfel a inceput sa studieze fenomenul si sa traga concluzii interesante. Conform teoriei Hartmann, interiorul scoartei terestre ascunde retele longitudinale si latitudinale malefice. Fenomenul se manifesta insa ca atare doar in nodurile de la intretaierea acestor retele.

Armata este interesata de subiect

"Descoperirea absolut intamplatoare a zonei benefice din Bucegi, "Gura de Rai" in traditie populara, vine sa rotunjeasca ceea ce stiam pana acum despre anomaliile magnetice atipice. In primul rand ne intareste ideea ca nimic din ceea ce avem lasat ca memorie colectiva prin folclor nu este gratuit, are cel putin un sambure de adevar", declara Vasile Rudan.

"Ceea ce am gasit noi in Bucegi are o dispozitie geografica identica cu cea descrisa in folclor. In al doilea rand, stim acum ce si cum sa cautam. Pe diagrame, harti ale subsolului, profilele micromagnetice ale zonelor malefice, despre care avem mai multe date, sunt ascutite, pe cand cele ale zonei benefice sunt liniare, aproape drepte. Timp de mai multi ani am fost ocupati cu alte proiecte de cercetare si am suspendat investigatiile din Bucegi, dar intentionam sa reluam cercetarile si sa facem chiar o demonstratie publica. Apoi vom largi zona investigatiilor, deoarece avem semnale ca asemenea locuri deosebite se mai gasesc, cel putin in zona Masivului Retezat.
Interesant este faptul ca din informatiile de pana acum rezulta ca fiecarei zone malefice trebuie sa ii corespunda, undeva in apropiere, o zona benefica, la o distanta de cel mult cateva sute de metri. Deocamdata nu vom divulga locatia exacta", spune Rudan.

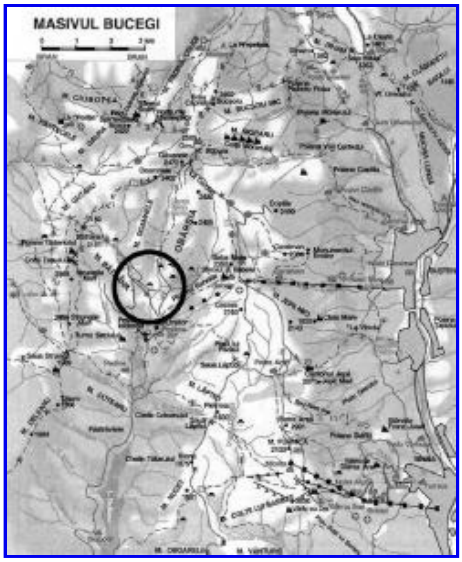

Acesta mai sustine ca, pe tema cercetarii anomaliilor magnetice atipice din Romania, bune sau rele, urmeaza sa apara o carte si ca Ministerul Apararii se arata foarte interesat de acest domeniu. Cercetatorii de la Institutul "Terra" spera sa se realizeze, cu concursul Armatei, o harta a Romaniei care sa puna in evidenta aceste zone iesite din comun.

Proiectul Constiintei Globale

In ideea existentei unor legaturi de natura spirituala foarte putin cunoscuta intre om si Pamant se inscrie si proiectul Constiintei Globale. Proiectul Constiintei Globale a luat fiinta in anul 1998, fiind instalate, cu o dispersie mondiala, echipamente electronice interconectate in retea, cu centrul la Princeton, SUA.

Reteaua de generatoare aleatorii arata aparitia unor anomalii in functionare in timpul unor evenimente ce afecteaza milioane de persoane. In general, aceasta constiinta globala a omenirii comunica cu Terra. Planeta anunta din timp orice catastrofa care urmeaza sa se produca. Acest comportament nu poate fi atribuit fizicii clasice. Pana in prezent, au fost amplasate 65 de generatoare numerice aleatoare in intreaga lume.

Anticiparea evenimentelor

Cercetatorii au observat ca in timpul unor evenimente la nivel global, diagramele sunt deviate de la pozitia normala, iar schimbarile apar uneori chiar inainte de producerea evenimentelor. In cazul cutremurului si valurilor uriase din Asia, in 2005, deviatiile au fost anticipate cu peste 20 de ore inaintea producerii tragicului eveniment.

"Initiatorii proiectului spun ca este prematur sa se discute despre o aplicatie practica a acestui fenomen. Chiar daca se stie ca ceva grav se va intampla, nu se stie ce anume se va intampla, unde si cand. Probabil ca dupa ce vor fi instalate mai multe sisteme, in jur de 100, se va putea identifica si zona expusa. Vom analiza toate inregistrarile, pentru a vedea cum s-a propagat unda emotionala", a spus Adrian Patrut, cel care supravegheaza singura unitate de acest fel din Romania.

Potrivit cercetatorului clujean, acest fenomen este recunoscut de peste 40 de ani, dar acum s-a incercat verificarea acestei teorii la o scara mai mare, cu mai multe persoane. Ideea a fost verificata pe teritoriul SUA, iar din 1998, prin proiectul psihologului Roger Nelson, s-a trecut la montarea de echipamente pe toate continentele. In prezent, proiectul este coordonat la Centrul PCG, desprins din Universitatea din Princeton.

"Este clar ca lumea fizicii si cea a spiritului uman sunt legate, aceste experimente o dovedesc, dar inca nu putem sti cum se intampla aceasta", a mai spus Adrain Patrut.

Zonele geopatogene genereaza cancer

In Romania, aceste lucruri se studiaza inca de la sfarsitul anilor '80, adica de peste 20 de ani. Experientele romanesti au condus catre ideea ca zonele geopatogene sunt reale, focarele geopatogene emit radiatii de alta natura decat cele cunoscute, daunatoare organismelor vii, dar ca aceste focare nu sunt constituite in nodurile retelelor Hartmann, adica nu au o dispunere geometrica, regulata in structura scoartei. In urma experientelor din Romania, s-a tras concluzia ca un om care locuieste intr-o asemenea zona timp de zece luni este predispus, in faza incipienta, la insomnie, apoi apare starea de greata, cefaleea, disfunctii ale muschilor inimii, puls aritmic, fibrilatie, contractii musculare dese si intense. In ultima faza apare cancerul. Chirurgul Nicolae Constantinescu a identificat chiar familii intregi bolnave de cancer, ale caror locuinte au fost construite pe asemenea locuri geopatogene.

sursa : Ziua

UN COMENTARIU INTERESANT DE PE forum.acasa.ro

In anul 2006 au aparut niste carti ale lui R.Cinamar in care se spune ca in interiorul muntilor Bucegi ,Parang ,Retezat ar exista locuri subterane in care se gaseste o civilizatie superioare noua (poate ca tocmai de aceea exista rezervatia naturală din Retezat!), civilizatie care coordonează, de la panoul de comanda (vedeti mesajul despre descoperire si cartea lui Cinamar) tot ce se intampla cu clima şi natura Romaniei: tornade, inundatii, cutremure, incendii de padure etc. Se pare ca nimic nu este intamplator – si ca nu ar fi este consecinta asa-zisei "incalziri globale". Se pare ca

totul are o logica, inclusiv alegerea zonelor unde sa se produca tornade si inundatii . Dupa Cinamar exista printre noi, oameni care merita atentia celor de sub munti. Aceştia sunt luati de "ei", li se transmit franturi din nivelul lor de civilizatie, iar apoi sunt adusi la locul de unde au fost luati. Aceştia sunt numiti "maestri spirituali", fiindcă asa li s-a spus sa se recomande. Ceea ce e mai important in carti este ca se spune despre tunele subterane despre o sala unde exista mai multe chestii dintre care holograme cu informatii despre orice domeniu si ca din acel loc mai pornesc 3 tunele dintre care doua spre alti doi centri din alte doua tari, si al treilea spre interiorul pamantului …Se mai spune si despre francmasoni si ca asta ar fi un secret de stat bine pazit …
Daca vreti sa cititi cartile online le gasiti aici :
http://80.69.83.61/digibook/index.php?dir=0%20Spiritualitate (cautati Radu Cinamar cu Misterul din Egipt ,Viitor cu cap de mort si 12 zile) iar la nume utilizator: **digibook** , cu parola: **cartionline**)

Acelasi lucru a afirmat ,cu mult timp inainte o clarvazatoarea bulgara Vanga (se pare ca e celebra) despre muntii Bucegi în anul 1992. A murit pe la mijlocul anilor '90.. Era oarba si nedeplasabila, tocmai de aceea spusele ei au o greutate mult mai mare decat ale lui Cinamar, sau cel putin asa se presupune

octombrie 30, 2008 Scris de 2012en | Fenomene Inexplicabile, Mistere din Romania | anomalie, anomalie geomagnetica, bucegi, constiinta globala, enigme, etnografie, f, folclor, geografie, gura de rai, magnetism, mistere, Mistere din Romania, mistere romanesti, Mitologie, muntii bucegi, nedeiele | 7 Comentarii

Burebista, primul rege dac.

Întemeierea statului dac

de la Wikipedia

Dacia în timpul lui Burebista

Dacia în timpul lui **Burebista**

În prima jumătate a secolului I î.Hr. dezvoltarea societăţii dacice, întărirea aristocraţiei tribale militare şi transformarea ei în clasă politică au determinat trecerea la organizarea de tip statal. Burebista, care îşi începe domnia în anul 82 î.Hr. Conform istoricului Iordanes, Burebista a moştenit o puternică uniune tribală, care s-a transformat în stat odată cu supunerea treptată a tuturor triburilor şi uniunilor de triburi geto-dace către autoritatea centrală. La acest proces de unificare nu au contribuit numai factori interni (aristocraţia tribală şi masa războinică, puterea şi iscusinţa lui Burebista), ci şi cei externi (creşterea ameninţărilor celţilor şi romanilor). Unificarea triburilor geto-dace s-a realizat pe 2 căi: pe cale paşnică, când şefii de trib acceptă supunerea faţă de Burebista de bună voie, şi pe cale războinică, când se doreşte păstrarea puterii tribale de către unii conducători locali (cetatea Tyras a fost arsă din temelii). Desigur, creşterea puterii militare a lui Burebista a determinat supunerea de bunăvoie a multor uniuni tribale geto-dacice. Strabon scria că, ascultându-l pe Deceneu, geto-dacii "*s-au lăsat înduplecaţi să taie viţa de vie şi să trăiască fără vin*". Unificarea triburilor geto-dacice se termină pe la 60 î.Hr.-59 î.Hr, când Burebista începe campania împotriva celţilor. În munţii Orăştiei va fi centrul statului dac format de Burebista. Aici el formează cetăţi de piatră, cele mai importante fiind: Costeşti, Blidaru, Capalna si Sarmisegetuza, ultima transformată, până la urmă, chiar în capitală a regatului.

Luptele cu celţii

Pericolul cel mai apropiat de centrul statului lui Burebista era reprezentat de celţi. În anul 60 î.Hr. sau 59 î.Hr. porneşte o campanie fulgerătoare împotriva boilor, tauriscilor şi anarţilor, pe care-i distruge. Rezultatul a fost o masivă migraţie a celţilor spre vest. În teritoriile cucerite au apărut aşezări geto-dace. În aceeaşi campanie au fost zdrobiţi probabil şi scordiscii de la gura Tisei. Hotarele Daciei s-au extins astfel până la confluenţa râului Moravacu Dunărea Mijlocie.

Cucerirea litoralului Mării Negre

După campania împotriva celţilor, Burebista a acordat mare atenţie zonei istro-pontice, unde primejdia romană era în creştere. În anii 73 î.Hr.-72 î.Hr. cetăţile greceşti pontice sunt cucerite de generalul roman Terentius Varro Lucullus. Cetăţile se răscoală împotriva guvernatorului Antonius Hybrida. Hybrida a organizat o expediţie, dar a fost înfrânt

de greci, aliaţi cu bastarnii şi geţii. Burebista hotărăşte apoi să supuna cetăţile de pe litoralul Pontului Euxin (Marea Neagră). În 55 î.Hr. cucereşte oraşul grecesc Olbia de la gurile Bugului, apoi Tyras. Au urmat apoiHistria, Tomis, Mesembria. Întregul litoral pontic şi teritoriul până la munţii Haemus (Balcani) se afla sub stăpânirea lui Burebista. De aici, Burebista a organizat expediţii până în Macedoniaşi Illiria. Devine astfel "*cel dintâi şi cel mai mare dintre regii din Tracia*", cum îl numeşte o inscripţie greacă contemporană.

Relaţiile cu Roma

Cuceririle istro-pontice ale lui Burebista au pus statul dac în conflict cu Roma. Aceasta n-a intervenit însă imediat din cauza situaţiei interne, care culminase cu războiul civil dintre Cezar şiPompei (49 î.Hr.). În primăvara anului 48 î.Hr, când luptele dintre Cezar şi Pompei se dădeau în peninsula Balcanică, Burebista l-a trimis pe Acornion ca delegat cu o misiune pe lângă Pompei. În schimbul ajutorului militar, Pompei recunoştea vastele hotare ale Daciei. Acesta este însă înfrânt la Pharsalos şi se refugiază în Egipt, unde este ucis. După această victorie Cezar plănuia o campanie împotriva Daciei. Îşi concentrase în anul 44 î.Hr. o mare armată pe malul de est al Mării Adriaticei. Este însă asasinat în acelaşi an.

Moartea lui Burebista şi destrămarea statului dac

În acelaşi an în care Cezar este asasinat (44 î.Hr.), Burebista este şi el înlăturat şi ucis de aristocraţia nemulţumită de creşterea puterii acestuia. Moartea lui Burebista a provocat mari transformări şi tulburări. Regatul dac se destramă în 4, mai apoi în 5 state. Centrul din Transilvania va fi condus după moartea lui Burebista de marele preot Deceneu. Moartea lui Burebista a avut drept efect destrămarea regatului său, ale cărui limite fuseseră: în Nord: Carpaţii Păduroşi, în Est: Pontul Euxin, în Sud: munţii Haemus, în Vest: confluenţa râului Morava cu Dunărea Mijlocie. După moartea lui Burebista continuitatea vieţii politice se menţine în Sud-Vestul Transilvaniei, în zona fortificată a Sarmisegetuzei. Puterea în stat a fost preluată de Deceneu. Acesta era rege, mare preot şi judecător suprem. Sub Deceneu, statul dac are un caracter teocratic (religios).

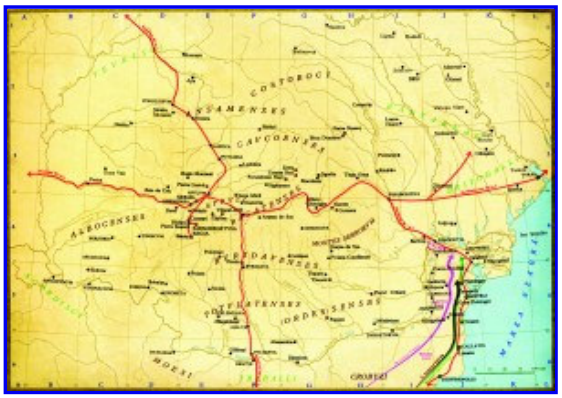

UN ALT PUNCT DE VEDERE

de la Zamolxis.ro

BUREBISTA, cel mai mare dintre Regii TRACIEI, s-a născut cam pe la începutul secolului I B.C., la mai mult de 2000-3000 de ani de la prăbuşirea MARELUI IMPERIU PELASGIC, atunci când lumea antică era dominată de Imperiul Roman. Burebista îşi propune şi realizează reunificarea populaţiei tracice, în care rolul limbii şi religiei comune păgâne au constituit un mijloc puternic de neîntreruptă legătură a unităţii şi frăţiei între toate pâlcurile neamului nostru, fărâmiţat până la EL; Burebista a unit neamurile într-o împărăţie respectată aici în CENTRUL şi RASARITUL EUROPEI, întinzându-şi hotarele de la pădurea Hercinica (Moravia de azi) până la Bug şi din Carpaţii Nordici până la Sud de Balcic (Dionysopolis).

Numele adevărat al lui Burebista s-a pierdut undeva prin veacuri, dar inteligenţa, puterea şi vitejia lui în luptă avea

să-i aducă meritatul nume de BU-ERE-BU-IST-AS (Care-era-care-este-nu) înseamnă "Nemaipomenitul", "Cum nu a mai fost şi nu mai este". Monede descoperite din vremea lui, în Transilvania, ni-l înfăţişează pe acest rege al regilor cu două capete, simbolizând trecutul şi prezentul. Inscripţiile de pe monede sunt în limba tracică "latină vulgară", SARMIS VASIL, Cel Mai Mare Rege.
Numele soţiei lui ZINA, împărăteasa şi marea preoteasă a tracilor s-a găsit tot pe două monede din Transilvania. Alt nume al lui, cu înţelesul de stăpân absolut al tracilor "PAVEL-TER". Sfătuitorul lui Marele Preot Deceneu i-a instruit pe traci să trăiască potrivit cu legile Naturii cunoscut până azi ca "Legile Belagines". Se pare că în timpul lui Burebista s-a decis ca anul I să fie anul când s-au născut cei doi Zamolxis, 713 BC, iar anul reformelor politice-religioase 666 apare pe tot felul de inscripţii de pe tot teritoriul pelasgic, ca "SSS" (6,6,6) sau "CCC" (C-grecesc) ori "VIVIVI" (6-latin).
Si nu pot să nu amintesc şi rugăciunea unei femei gete, Zamolxiene, găsită pe o placă de marmură la Tomis, conţinând şi un … ACROSTIH… dovedind încă o dată marele rafinament atins de geto-daci. (după A. Bucurescu)

AYRELIA	STRĂLUCITOARE
BENERIA	CURATĂ
SYM FORO	MĂREAŢĂ DOAMNĂ
SYN DIO	SUNT CREDINCIOASĂ
SYN ZE SASE TRI	SUNT CU TREI DE ŞASE
KAI TETHI GATRI	DAR ATÂT TE ROG
AYRIS NONAM	CÂNDVA SĂ MĂ AJUŢI
NIASCHARIAN	SĂ RENASC

Dar citind doar primele litere apare "ABT SSS KAN": "Cu 666, de ani" acesta fiind semnul la care se închinau cei întorşi la adevărata religie, semn ce se purta pe mâna dreaptă sau pe frunte.

Reşedinţa iniţială a regelui (Argedava sau Sargedava) este localizată pe undeva pe la Costeşti (dealurile Orăştiei). Principalul ajutor al regelui trac de atunci era DECENEU, marele preot care, după ce a fost pentru o perioadă de timp în Egipt, iniţiindu-i pe preoţii egipteni în tainele sacerdotale pelasgice, revine în Geţia (Gotia – după povestirea istoricului ostrogot Iordanes), devenind şeful suprem al spiritualităţii tracice, reuşind împreună cu Burebista să-i unească pe traci atât militar, cât şi spiritual. Burebista îşi îndeamnă supuşii la "abstinenţă, sobrietate şi ascultare de porunci", noul mod de viaţă fiind propagat dintr-un centru spiritual, numit de Straborn "Muntele Sfânt", Legendarul KAGAION care, după Adrian Bucurescu din "Dacia Secretă", ar fi undeva în munţii Bucegi, lângă "Sfinxul Românesc", deoarece KOG-A-ION însemna şi "Capul Magnificului"; cu toate astea, azi, mulţi arheologi localizează legendarul Kagaion undeva pe Dealul Grădiştei (1200m altitudine) în Masivul Sureanu, la Sarmizegetusa Regia (Grădiştea Muscelului) aflându-se şi unul din sanctuarele patrulatere. Să fie oare acesta locaşul unde preoţii lui Zamolxis, Zeul sub-pământean, ofereau credincioşilor acea nemurire completă, atât a sufletului, cât şi a trupului, unde ucenicii ("recruţii") cântau: "Sfânt e Domnul Nopţii"?

La sudul Dunării proconsulul provinciei Machedonia, generalul Varro Lucullus, în cadrul celui de-al doilea "război Mithridatic" (74-72 B.C.), ocupă oraşele greceşti vest-pontice, de la Apollonia până la Delta Dunării, încheind un tratat între romani şi alte cetăţi vecine, cu avantaje şi obligaţii pentru ambele părţi. Această tutelă mascată îi nemulţumeşte pe locuitorii oraşelor greceşti, care trimit o solie la Burebista să-i ajute. Oastea proconsulului Macedoniei, a generalului Antonius Hybrida este învinsă lângă Histria; Burebista supune pe cale paşnică oraşele: Tomis (Constanta de azi), Calatis (Mangalia), Dionysopolis (Balcic) şi Apollonia. Pe calea războiului sunt integrate cetăţile: Aliobrix (Cartal, sudul Basarabiei, ocupat azi de ruşi, sub numele de Orlovka), Tyras (Tiraspolul de azi, ocupat tot de ruşi, unde Ilie Ilaşcu, un adevărat erou naţional, este ţinut prizonier!), Odessas (Odesa, azi oraş ucrainean ce are în centrul lui cel mai romantic cartier, cartierul… "Moldoveanca"!).

Burebista îşi începe organizarea puterii monarhice cu caracter militar prin activităţi administrative cum ar fi: recrutarea de oameni însărcinaţi cu administrarea agriculturii, strângerea dărilor, supravegherea muncilor obşteşti obligatorii, făcând posibilă realizarea sistemului de fortificaţii în Dacia (nucleul din Munţii Sureanu întins pe o suprafaţă de 200 km pătraţi). Incinta militară din centrul religios are o suprafaţă de 3 hectare, cu ziduri de piatră ecarisată (blocuri de calcar fasonate) care fac din Sarmisegetusa dacică un unicat în Europa; Zidul Dacic (Murus Dacicus) este format din cetăţi construite din blocuri de calcar; a construit şi cetăţi de piatră nefasonate, legate cu lut, ca cele de la Piatra Neamţ (Piscul Bâtca Doamnei şi colina Cozla), Cetăţeni (Jud. Argeş), Covasna-Valea Zânelor sau Sighişoara. Armata lui număra, la vreme de război, mai mult de 200.000 de oameni, făcându-l de temut. Burebista ducea şi o politică externă activă, intervenind chiar şi în cadrul conflictului deschis dintre cei doi rivali ai Romei (respectiv Cezar şi Pompei) în anul 48 B.C. În legătură cu aceasta, o inscripţie recent descoperita la Balcic (anticul Dyonisopolis) citează numele lui Acronion, un mesager personal trimis de Burebista la generalul Pompei

pentru a-i sugera ipoteza unei alianţe cu ultimul. Vor mai trece cam 3-4 ani până când Cezar, după ce-l va învinge decisiv pe Pompei lângă Farsalla, pentru a se răzbuna pe fostul aliat al inamicului sau şi ca rezultat, să trimită numeroase legiuni cu "misiuni de pedepsire" către graniţele regelui geto-dacilor. Oricum, la scurt timp înainte de a începe lupta decisivă cu regele trac, pe 15 martie 44 B.C., Cezar a fost asasinat în senat de noii săi adversari politici secreţi şi la scurt timp şi Burebista va muri în circumstanţe asemănătoare. Doi dintre cei mai străluciţi militari ai lumii antice au dispărut astfel, aproape simultan, istoria conferindu-le astfel destine similare.

Marele preot DECENEU a fost ulterior numit succesor al regelui defunct. Azi e dificil să apreciem în întregime cunoştinţele sale ştiinţifice extrem de vaste. Numeroase inscripţii în piatră sugerează noţiuni de matematică cum ar fi triunghiul lui Pitagora, aşa-numitul "număr perfect" 6 sau "numărul cosmic" 36; informaţii de astronomie despre "pentagonul planetar" (acesta fiind: Saturn, Jupiter, Marte, Venus şi Mercur); poziţia soarelui la echinoxii şi solstiţii; poziţia Lunii la cele patru faze ale sale şi calendarul dacic (unde un an de 360 de zile alterna cu unul de 365 de zile). Ultimul este confirmat de scena pictată pe o cupă de fructe descoperită la Bâtca Doamnei, ca şi pe o lampă de lut ars găsită pe lângă Barboşi-Galţi. O tabletă descoperită la Dumbrava (judeţul Iaşi) confirmă înţelegerea de către Marele Preot a celor 4 anotimpuri şi 12 semne zodiacale într-o manieră ce aminteşte de zodiacele vechi chinezeşti sau maiaşe.

În contextul celor prezentate, cum putem crede că aşa o societate evoluată şi puternică şi-ar fi putut uita limba naţională, costumele tradiţionale şi obiceiurile adânc înrădăcinate în mai puţin de două secole de asuprire romană, aşa cum unii "istorici" (sunt ei oare ai noştri?) caută să ne înveţe?! Cum este posibil ca, în timp ce doar 14% din teritoriul dacic fiind cucerit şi ocupat de nesătulul imperiu Roman (constând aproape numai din trupe de mercenari analfabeţi, care de-abia puteau închega două vorbe în latina) aceştia să ne înveţe pe noi o limbă pe care ei înşişi nu o vorbeau cum trebuie? Oricum, se argumentează că ei ne-au învăţat latina şi mai mult, ne-au făcut să ne uitam dialectul nostru matern până la limita la care doar vreo 7-8 cuvinte au mai rămas în limba noastră română contemporană!

Tracii ar fi putut fi, în ceea ce ne priveşte, oameni inteligenţi, dar, vă rog, lăsaţi-o baltă, domnilor "istorici", pentru că este absurd să şi gândim că strămoşii noştri, trăind liberi şi fericiţi pe restul de 86% din teritoriile trace, să înceapă subit un maraton prin văi şi defileuri, păduri şi mlaştini către teritoriile (mult mai mici) dominate de opresori, hotărâţi să înveţe o limbă mai la modă! Însăşi gândul este absurd. Colegii Dumneavoastră de peste Prut (nu mai puţin "lingvişti şi istorici de renume mondial" decât Domniile voastre) propovăduiesc fără încetare majorităţii române din Basarabia despre limba "lor" ca fiind numită "moldovenească", cu rădăcini slave "clare" sau despre propria "lor" istorie ca fiind aşa de diferită de a noastră?!

PODUL DE PIATRĂ DE PESTE DUNĂRE

Podul de piatră de peste Dunăre a fost una din minunile antichităţii pe care romanii ni-l prezintă ca fiind o realizare a lui Apollodor din Damasc, idee preluată şi de unii dintre "istoricii noştri". Există unii care nu i-au crezut, cum a fost domnul C. Iordache (Stiinţa… cultura… documente din Renaşterea Daciei – Noiembrie 1992).

Este ilogic ca o armată care posedă teritoriul doar de pe un mal al fluviului Dunărea (Istrul) să reuşească construirea unui pod de piatră, al cărui al doilea capăt se afla pe teritoriul inamic. Astăzi, cu toată tehnica modernă de care dispunem, un pod de piatră peste Dunăre se poate construi într-o perioadă de aproximativ 5-7 ani… ori "istoricii" susţin că Traian l-a construit la începutul celui de al doilea război cu dacii în doi ani ?!… Domnilor "istorici", credeţi cumva în minuni ori magie? Considerăm imposibilă construirea într-o perioadă atât de scurtă, de numai doi ani, a unui pod de piatră peste Dunăre, în special când Traian se găsea în plină campanie militară, contraatacurile lui Decebal provocând mari pierderi invadatorilor romani. Este ciudat că nici un itinerar antic şi nici un text epigrafic nu ne vorbesc de "podul lui Traian" şi nu a fost găsit niciodată vreun text care să vorbească de tehnica construcţiei lui.

Deoarece "Comentariile " De Bello Dacico " ale lui Traian sunt pierdute pe undeva, prin podurile ori beciurile unor biblioteci sau arhive române, astăzi avem la dispoziţie numai COLUMNA lui TRAIAN, unde se vede clar că în anul 101 A.D., romanii treceau Dunărea pe un pod de vase. De ce oare, mândrul arhitect Apollodor din Damasc, căruia i se atribuie construcţia podului şi a Columnei lui Traian, a uitat să imortalizeze pe Columnă o asemenea mare realizare – un pod de piatră peste Dunăre care era chiar opera sa ?!

Oare nu este mult mai verosimil ca podul de peste Dunăre să fi fost construit de poporul care stăpânea ambele maluri ale fluviului, popor condus de cel despre care STRABON scria: "Burebista stăpâneşte tot teritoriul de pe ambele maluri ale Dunării, este temut de romani, ataca, trecea fluviul când voia prin Macedonia". Luat prin surprindere de invazia romanilor, Decebal, un mare strateg, încearcă să oprească înaintarea romanilor, demolând partea de lemn carosabilă a podului, iar restul fiind incendiat, după cum arata bârnele arse de la faţa locului. Din acest motiv Traian şi-a trecut trupele în Dacia nu pe un pod de piatră ci pe unul de vase, după cum chiar Apollodor din Damasc arată pe Columna lui Traian. Mai târziu armata romană a refăcut vechiul pod de piatră a lui Burebista pentru a transporta prada luată de la populaţia dacică, dar cărămizile cu ştampila legiunilor romane găsite pe acest loc nu dovedesc că ei au şi construit podul !

În secolul al III-lea A.D., Constantin cel Mare, dac de origine născut la NIS, reconstruieşte podul de la Drobeta, adaugă un castru cu patru turnuri şi un edificiu cu numeroase încăperi.

Menţionăm că într-o baladă aromână, "Puntea din artă", se vorbeşte de trei meşteri iscusiţi, care au construit un pod peste Dunăre şi care au lucrat la el 6 ani.

octombrie 29, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania, Personalitati | 2012en, burebista, cezar, Dacia, deceneu, enigme, imperiul geto-dacic, imperiul roman, mistere, Mistere din Romania, mistere romanesti, pontul euxin, transilvania, wikipedia, zamolxe, Zeul Lup | 4 Comentarii

Castelul Bran si Dracula.

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Castelul Bran (în germană *Törzburg*, în maghiară *Törcsvár*) este un monument istoric şi arhitectonic, situat în Pasul Bran-Rucăr, la 30 de kilometri de Braşov.

Un document emis de regele Ludovic I al Ungariei (1342-1382) la 19 noimebrie 1377 în Zvolen confirmă saşilor din Scaunul Braşovului (*totaque communitas Saxonum sedis Brassouiensis*) dreptul de a ridica, conform promisiunii, pe cheltuiala şi cu meşterii lor, o nouă cetate de piatră la Bran (*promiserunt novum castrum in lapide Tydrici edificare*). Cu această ocazie, regele promite braşovenilor că, dacă Ţara Românească va ajunge "în mâinile noastre", atunci vama va fi mutată de la Rucăr (Ruffa Arbor) la Bran. Referinţa din textul documentului din 1377 cu privire la o "nouă cetate de piatră", permite deducţia că fortificaţia de piatră, ce urma să fie edificată pe acest loc, a fost precedată de o întăritură de graniţă mai veche. Această cetate, probabil din lemn, va fi fost ridicată de cavalerii teutoni între 1211-1225. Ea este atribuită magistrului Theodorikus. În secolul al XIII-lea teritoriul cetăţii Bran a fost supus jurisdicţiei comitatului regal de Alba Iulia.

În anul 1395 Sigismund de Luxemburg, împărat german şi rege al Ungariei, a folosit castelul Bran ca bază strategică pentru o incursiune în Ţara Românească, în urma căreia l-a îndepărtat pe voievodul Vlad Uzurpatorul, rivalul lui Mircea cel Bătrân, vasalul său.

În 1407 Sigismund îi acordă lui Mircea stăpânirea castelelor Bran (fără domeniul aferent) şi Bologa. Branul rămâne sub autoritatea Ţării Româneşti până în 1419.

În anul 1427 castelul Bran a trecut din proprietatea scaunului Braşovului în cea a coroanei Ungariei, care a finanţat lucrările de fortificare şi de extindere. În 1498 cetatea Branului a fost închiriată de regalitatea maghiară către scaunul Braşovului.

În 1920, Consiliul Orăşenesc Braşov a donat Castelul Bran reginei Maria a României, în semn de recunoştinţă faţă de contribuţia sa la înfăptuirea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. Regina l-a amenajat şi l-a lăsat moştenire fiicei ei, principesa Ileana, sora regelui Carol al II-lea. După expulzarea din ţară a familiei regale, în 1948, Castelul Bran a intrat în proprietatea statului român, fiind abandonat şi devastat. Castelul s-a redeschis apoi vizitelor publice în 1956, fiind parţial amenajat ca muzeu de istorie şi artă feudală. În 1987 a intrat în restaurare, lucrare terminată în linii mari în 1993.

Deşi a intrat în circuitul şi folclorul turistic drept castelul lui Dracula, aici turnându-se şi un film, Interviu cu un vampir, se pare că Vlad Ţepeş nu a locuit niciodată la castel. Recent el a fost restituit în natură de statul român lui Dominic de Habsburg şi celor două surori ale sale, în calitate de moştenitori ai principesei Ileana. Proprietarii s-au angajat ca timp de trei ani să nu-i schimbe destinaţia de muzeu. România şi-a asumat şi costurile renovării şi întreţinerii castelului şi are un drept de preempţiune pentru achiziţia viitoare a castelului.

Prezent

Castelul Bran se situează la mai puţin de 30 km de Braşov, pe şoseaua ce iese prin vechiul cartier Bartolomeu şi care leagă Braşovul de Câmpulung. Castelul Bran este construit pe o stâncă, într-un punct cheie din punct de vedere strategic. El adăposteşte în acest moment muzeul Bran, muzeu ce se întinde pe cele 4 etaje ale castelului. La muzeu sunt expuse colecţii de ceramica, mobilier, arme şi armuri, iar în curtea castelului se află un mic muzeu al satului, cu case tradiţionale din regiunea culoarului Rucăr-Bran.

Castelul Bran, situat intre Muntii Bucegi si Piatra Craiului, la 30 de km de Brasov, este singurul punct turistic care atrage sute de mii de turisti datorita unei legende: **Legenda Contelui Dracula**, desi izvoarele istorice spun ca Vlad Tepes ar fi trecut pe aici o singura data, in drum spre Brasov.

Initial Castelul Bran (in limba slava «brana» inseamna «poarta») a fost o fortareata cunoscuta sub numele de **Dietrichstein**, construita de **Ordinul Cavalerilor Teutoni** in anul 1212, ce a fost cucerita de sasi spre sfarsitul secolului al XIII-lea.

Prima atestare documentara este din 1377 cand brasovenii au primit, din partea lui Ludovic I d'Anjou, dreptul de a ridica cetatea pe locul fostei fortarete. Apoi, intre 1419-1424 a intrat in posesia lui Sigismund.

La sfarsitul secolului al XV-lea a fost subordonata comitetului secuilor si sub domnia lui **Iancu de Hunedoara** a trecut sub conducerea voievodatului Transilvaniei. La 1 decembrie 1920, Castelul Bran a fost donat Reginei Maria a Romaniei Mari, in semn de recunostinta din partea orasului Brasov pentru contributia la Unirea cea mare de la 1918. Imediat dupa aceasta, timp de 7 ani, Castelul a intrat intr-o perioada de restaurare, sub conducerea arhitectului Curtii Regale, Carol Liman. Acesta a conceput ansamblul ca o resedinta de vara. Tot in a aceasta perioada a fost construita si Casa de ceai. In timpul acestor lucrari, Castelul a fost dotat cu apa curenta de la o fantana sapata in stanca, adanca de 57 de metri, si iluminat de la o uzina electrica cu turbina. De la aceasta uzina au fost apoi electrificate, in 1932, satele Bran, Simon si Moeciu. Apoi, in 1938, Regina Maria a lasat Castelul Bran drept mostenire Principesei Ileana, care l-a stapanit pana in 1948.

Castelul Bran.

Dupa abdicarea Regelui Mihai si expulzarea Casei Regale, Castelul a intrat in proprietatea statului, fiind abandonat si devastat. Abia in 1956 a fost amenajat ca muzeu de istorie si arta medievala.
Incaperile celor patru etaje ale muzeului adapostesc colectii de ceramica, mobilier, arme si armuri. In curtea Castelului este amenajat un muzeu al satului ce prezinta viata taranilor din zona, munca si traditiile din zona Rucar-Bran. In perioada **sarbatorii Halloween**, Castelul Bran este destinatia preferata a turistilor americani si englezi.

_____

LEGENDE

Legenda lui Dietrich este legată de ridicarea Castelului Bran. Se spune că piatra de temelie a castelului a fost pusă de către un cavaler teuton, pe nume Dietrich, pe undeva prin secolul 13. Teutonii urmăreau ca, prin această nouă fortificaţie, să apere porţile Transilvaniei şi să susţină eventuale noi cuceriri în zona exterioară Carpaţilor. Stânca pe care se ridica, iniţial, castelul a preluat numele cavalerului, fiind cunoscută şi acum ca „Dietrichstein". Ulterior, către sfârşitul secolului 14, saşii din Ţara Bârsei au reconstruit fortificaţia, devenind ceea ce astăzi se vede a fi Castelul Bran.

Legenda lui Dracula.Cel care a creat faima Castelului asociat cu Dracula, a fost scriitorul **Bram Stoker**, care a publicat, in 1897, la Londra, romanul «**Dracula, vampirul din Carpati**». Cartea este considerata mediocra de criticii literari, dar a avut un impact mare in randul publicului cititor, din moment ce pana in 1903 se tiparisera 6 editii. De altfel, Stoker nu stabileste cu exactitate locul in care se afla castelul din romanul sau, dar unii istorici spun ca ar fi vorba de Regiunea Bargaului, in trecatoarea care uneste Transilvania de Moldova. Oricum, cert este ca datorita acestui roman si a ecranizarilor realizate, s-a creat o asociere indestructibila intre Dracula, Castelul Bran si Transilvania.

Castelul Bran – interiorul unei camere.

De fapt, legenda contelui sangeros, supranumit Dracula, a fost asociata cu domnitorul Vlad Tepes abia in secolele XIX – XX. Aceasta suprapunere de imagini s-a datorat faptului ca domnitorul roman era cunoscut ca fiind fara mila fata de cei care nu i se supuneau sau incalcau legile, iar pedeapsa cea mai des utilizata era trasul in teapa. O alta explicatie a numelui Dracula ar putea veni de la fatul ca in 1431, Sigismund de Luxemburg l-a investit pe Vlad al II-lea, tatal lui Tepes, cu **Ordinul Dragonului**, un ordin cavaleresc dedicat luptelor impotriva turcilor, iar emblema era un dragon, asociat cu simbolul diavolului. Din cauza acestei embleme se pare ca Vlad Tepes a primit supranumele de **Vlad Dracul**.

De altfel, Castelul Bran nu este singurul punct turistic legat de aceasta legenda. Un al loc evocat atunci cand vine vorba de Dracula este si Manastirea Snagov.

octombrie 24, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | 1, 2012en, bram stoker, bran, castelul bran, dracula, enigme, Legenda lui Dietrich, Legenda lui Dracula, legende, mistere, romania, stoker, transilvania, vampiri, vampirism | 5 Comentarii

Dracula – Legenda lui Vlad Tepes.

Se presupune că Vlad Ţepeş, fiul lui Vlad Dracul s-a născut în 1431, mai probabil la curtea domnească din Târgovişte ca majoritatea voievozilor munteni, sau poate la Sighişoara în timp ce tatăl său se afla în Ardean între anii 1431-1436…(vezi: [1] (din păcate sursa, oricum controversată, este în limba germană)) numele lui oficial fiind "Valdislaus I Basarab-Luxemburg", botezat în sfânta cristelniţă de la biserica "Sfânta Maria".
El obişnuia însă să se semneze cu numele tatălui său, "Dracula", fapt dovedit de o primă însemnare documentară de la Bucureşti, datată 20 septembrie 1459, şi de portretul datorat lui Odhsenbach Stambuch (Stuttgart).
Termenul de Dracula este derivat din românescul – Drăculea – fiul lui Dracul, tatăl său având acest titlu datorită decoraţiei, primită de la regele Ungariei, care înfăţişa un dragon.

Legendă

Scriitorul britanic Bram Stoker putea uşor consulta la Royal Library din Londra câteva din acele gravuri săseşti din secolul XV, ce se găseau şi în colecţiile de la British Museum, în care Vlad Ţepeş este descris ca un monstru, un *vampir ce bea sânge de om* şi un mare amator de cruzimi. A avut probabil acces şi la cartea *History of Moldavia and Wallachia* a lui Johann Christian Engel, care îl descrie pe Vlad Ţepeş ca un tiran sângeros, ceea ce i-a dat probabil ideia să ia prinţul Valahiei ca model pentru personajul său fictiv, "**Dracula**". Unii istorici au propus ideea că Stoker ar fi avut o relaţie de amiciţie cu un profesor maghiar de la Universitatea din Budapesta, Arminius Vambery (Hermann Vamberger), şi este posibil ca acesta să îi fi dat informaţii despre Vlad Ţepeş. Mai mult, faptul că Dr. Abraham Van Helsing îl menţionează pe *prietenul său Arminius* în romanul din 1897 ca sursă a cunoştinţelor sale despre Vlad al III-lea numit Dracula, pare să sprijine această ipoteză. Trebuie reţinut şi faptul că aceasta pare să fie singura cauză, neexistând o legătură reală între Vlad Drăculea din istorie (1431-1476) şi mitul literar modern al vampirului care este cartea lui Bram Stoker. Acesta s-a folosit de surse folclorice, menţiuni istorice şi experienţe personale pentru a realiza un personaj complex. Pe de altă parte, merită menţionat faptul că detractorii politici principali ai lui Vlad – în general saşii – se foloseau de sensul de *diavol* al cuvântului *drac* pentru a umbri reputaţia voievodului. Astfel ar putea asocierea dintre cele două sensuri ale cuvântului, *dragon* şi *diavol,* să explice o legătură mai puternică între Vlad Ţepeş şi vampirism?

Tot Bram Stoker a avut ideia să asociaze acestei legende europene un animal sud-american: liliacul hematofag zis *Vampir* (*Desmodus rotundus*).

Originea poreclei "Ţepeş"

Porecla este în legatură cu ideea că Vlad ar fi fost un despot însetat de sânge care a instituit pentru prima oară, ca măsură punitivă, trasul în ţeapă.

Aici trebuie facută o precizare. Vlad Tepeş a adoptat această metodă, extrem de răspândită în Evul Mediu occidental, de la vărul său bun Ştefan cel Mare, acesta din urmă fiind primul care a folosit acest teribil supliciu în ţările române.
Oricum, despre Ştefan cel Mare există descrierea făcută de Ion Neculce, în lucrarea antologică intitulată "O samă de cuvinte" unde este descris ca fiind "un om nu mare de stat, aprig şi la ospeţe degrabă vărsătoriu de sânge fără de giudeţ".
Ori această descriere spune multe despre caracterul domnitorului moldovean. La fel de eronate sunt şi descrierile făcute de negustorii saşi din Braşov, care afirmau cum că domnitorul Vlad lua masa înconjurat de ţepe în care agonizau nefericiţii căzuţi pradă mâniei domneşti.
Totul nu s-a dovedit a fi decât nişte afirmaţii calomnioase, datorate faptului că după urcarea lui Tepeş pe tron, acesta a instaurat taxe vamale şi de tranzit celor care treceau prin Ţara Românească spre Bucureşti, Bulgaria sau Istambul.

Presa străină şi ecranizări

Dacă nu ar fi scris Bram Stoker romanul "Dracula " în 1898, cu siguranţă Vlad Ţepeş ar fi rămas necunoscut pentru cei din afara României.
Deşi romanul se îndepărtează de realitate, descriindu-l pe Vlad Ţepeş ca un personaj mitologic – vampir, el este cauza notorietăţii de care se bucură şi în prezent domnitorul român.
Prima ecranizare a romanului a fost făcută în Germania în 1922, filmul numindu-se "Nosferatu, Eine Symphonie des Grauens" (Nosferatu. O simfonie a ororilor), avându-l în distribuţie pe actorul Max Schreck.
Numele contelui Dracula este schimbat aici în contele Orlok, din cauză că regizorul filmului, F.W. Murnau nu putuse obţine la acea vreme acordul autorului pentru ecranizare. Numele de *Nosferatu* seamănă evident cu vorba *nesuferitu*[necesită citare] prin care sătenii români de odinioară evocau Dracul.

Ecranizarea propriu-zisă a romanului (cu numele eroului neschimbat) se filmează în 1931 – horror-ul clasic "Dracula", avându-l în rolul principal pe actorul de origine maghiară Bela Lugosi.
Ultima ecranizare – şi cea mai fidelă, şi cea mai cunoscută – este filmată în 1992. Filmul – "Bram Stoker's Dracula" este regizat de Francis Ford Coppola şi are în distribuţie actori consacraţi de la Hollywood (unii dintre ei necunoscuţi la acea vreme), începând cu Gary Oldman – contele Dracula, alături de Anthony Hopkins – Dr. Van Helsing, Winona Ryder, Keanu Reeves şi Cary Elwes, care mai târziu joacă şi în "Shadow of the Vampire" (Umbra Vampirului), împreună cu John Malkovich şi William Dafoe, un film despre ecranizarea "Nosferatu".
Personajul mititc Dracula, este cunoscut în primul rând pentru pedeapsa prin trasul în ţeapă a cerşetorilor, hoţilor, etc. De aici şi numele "(Vlad)ŢEPEŞ".
Sunt prezente în folclorul românesc poveştile cu strigoi, poveştile cu vampiri şi poveştile cu vârcolaci.

Sursa : wikipedia.ro

Legendele au nevoie de misterul in care s-au nascut pentru a supravietui. Prea multe explicatii le le ucid frumsetea. Asa se intampla de veacuri si cu povestea lui Vlad Tepes, enigmaticul print valah, cu istoriile despre iubirea sa nestiuta si despre o comoara fabuloasa, pierduta undeva sub apele unei fantani

Despre Vlad Tepes, domnitor al Tarii Romanesti, s-a spus ca ar fi fost de fapt "modelul lui Draculai, singuraticul conte-vampir a carui soarta incepe si se sfarseste intr-o trecatoare din inima Carpatilor. Domnia lui a fost agitata si s-a petrecut intr-o lume la fel de miscatoare si de nesigura.

Ordinul Dragonului
Vlad se incoroneaza in vremea cand Henric al VI-lea si englezii se luptau in Razboiul celor Doua Roze, cand in Ungaria domnea marele rege de origine romana Matei Corvin si cand sultanul Mahomed al II-lea spulbera cu ostile lui Europa crestina. Radacinile controversatelor povesti sunt, aparent, usor de deslusit. Primul dintre Draculesti, celalalt Vlad, tatal lui Tepes, care era guvernator al Transilvaniei, a fost primit de imparatul Sigismund in "Ordinului Dragonuluii – Drago, un ordin ciudat, construit impotriva simbolisticii bisericii, fiind dedicat "balauruluii ucis de Sfantul Gheorghe. Istoricii spun ca de la numele ordinului, Drago, ordin in care a fost primit in secret si Tepes, deriva porecla Dracul, care ulterior s-a transformat in Dracula. De aici insa intri pe taramul misterului.

O poveste de iubire
Aventuroasa viata a printului Dracula se scurge, vreme de trei domnii, intre dovezi istorice acceptate si legende transmise din om in om, intre semnele sigure ale trecerilor lui prin lume si enigmatica sa moarte, care n-a putut fi probata cu adevarat, niciodata. Ciudat, dar nimeni nu stie cu exactitate unde si cand ar fi sfarsit Vlad Tepes. Exista doar mentiuni fugare si ipoteze neconfirmate. Izvoarele din vechime, parte din ele consemnate de profesorul american de origine romana Radu Florescu, ii contureaza lui Vlad un portret de erou romantic. Devenit print al Valahiei dupa ce a fost ostatic la curtea sultanului Murad al II-lea, Tepes, nepot al lui Mircea cel Batran, il ucide pe asasinul tatalui sau si se desparte de fratele lui, Radu cel Frumos, care ii va purta o dusmanie fara istov, pricina a damnarii de mai tarziu. Radu, favoritul turcilor la tron, l-a urmarit pe Tepes pana la castelul Poenari, de pe malul raului Arges. Conform legendei, aici se sinucide sotia lui, aruncandu-se de pe stanci, pentru a nu fi prinsa de turci, in vreme ce Vlad reuseste sa scape printr-un pasaj secret din munte. Ajutat de niste tarani, el ajunge prin Arefu, in Transilvania, la varul sau, Matei Corvin, unde ramane vreme de 12 ani. La Visegrad se naste legenda lui Dracula, vampirul fara somn, pornita dintr-o poveste de iubire. Tanarul Vlad se indragosteste nebuneste de sora regelui Ungariei si incearca sa fuga cu ea peste munti. Pentru dragostea frumoasei printese maghiare, se pare ca Vlad trece la catolicism si chiar se insoara cu ea in cadrul unei ceremonii nestiute de nimeni, oficiata in secret in modestul castel din pasul Tihuta, trecatoarea din inima Carpatilor. Iubirea interzisa a celor doi provoaca mania lui Matei Corvin, care isi rapeste sora si o aduce inapoi in Ungaria. Furios, Vlad arunca blestemul sangelui asupra familiei regale ungare si isi vinde sufletul diavolului, intr-un legamant de a deveni vesnic ne-mort, semn al supunerii fata de Lucifer, Printul Intunecat. De atunci, orice incercare de a-l ucide era, se spune, sortita esecului, aceasta fiind si explicatia decapitarii sale caci, devenind vampir, nu putea fi omorat altfel.

Printul fara moarte
Dupa parerile altor istorici si cercetatori, nimic nu dovedeste faptul ca, asa cum se crede, lui Vlad Tepes i s-ar fi taiat capul, care a fost dus la Constantinopole, ca dovada a mortii sale, si nici ca acesta ar fi fost furat din capitala Turciei si ingropat, in 1476, sub lespedea de piatra de la Snagov. Insa vampirologii sustin ca Dracula nu a disparut niciodata definitiv din lume, ci ca este doar adormit de cateva sute de ani sau poate se ascunde in intunericul locurilor din preajma mormantului sau.
Cert este ca urmele misteriosului conte Dracula incep si se intorc mereu undeva aproape de Bucuresti, oras a carui prima mentiune scrisa (20 septembrie 1459) dateaza tot de pe vremea acestui voievod. Aici, intr-o manastire micuta, ridicata pe o insula din mijlocul lacului Snagov si unde exista doar un singur calugar, stau ferecate multe dintre

enigmele ce inconjoara disparitia straniului print. In centrul bisericii de pe insula, in fata altarului poleit se afla o lespede funerara simpla, taiata in piatra alba si luminata de palpairile galbui aruncate de doua candele. Sub ea se zice ca ar fi ingropat capul desprins de trup al lui Vlad Dracula, printul fara moarte. Undeva in adanc, sub turla clopotnitei, se spune ca se afla un complex de tuneluri si ascunzatori subterane care trec pe sub lac si despre care nu se stie nici acum unde ajung. Povestea spune ca prin adancul intortocheat al lungilor coridoare scufundate s-ar ascunde de lumina zilei sufletul blestemat sa nu moara niciodata al voievodului Vlad. Iar alaturi, ferite de umbra bisericii, sclipesc adancurile unei fantani sub izvorul careia si-ar fi ingropat odoarele si o comoara fara pret.

Ceausescu a ordonat zidirea coridorului

Toate acestea pot fi doar simple vorbe, tot asa cum, la fel de bine, pot ascunde urme de adevar. Dovezi nu sunt nici de o parte, nici de alta. Doar semne stranii, care nu pot fi descifrate, semne ramase din vechime, din cei aproape 200 ani cand manastirea a fost total pararsita si despre care staretul Snagovului, parintele Varafil, nu vorbeste aproape deloc. Nu stie, zice, decat din auzite, despre enigmele bisericii, scris nu e nimic, si nici el nu e aici de asa de multa vreme ca sa fi verificat ceva.

Poate sa fie si asa cum spune cuviosul parinte ori poate canoanele bisericii ii opresc vorbele. Insa batranii din comuna de peste lac povestesc despre lucruri stranii si despre semne care ingrozesc. Despre sunetele ce se aud de pe insula in noptile in care furtuna urla deasupra apelor, sunete tanguite ca un tipat prelung venite din capatul debarcaderului, acolo unde apa ar fi inchis trecerile catre tuneluri si dinspre clopotnita unde se deschidea odata “galeria lui Draculai. Despre cei cinci oameni care au disparut fara urma pe cand cautau intrarea catre tainitele comorii contelui blestemat, asta chiar inainte ca Ceausescu sa fi pus sa se zideasca coridorul care ajungea pana sub Palatul Prezidential. Apoi de apa fantanii fara fund, cea care nu se altereaza niciodata, asemenea agheasmei, fiindca are o concentratie foarte mare de ioni de argint pur. Ori despre umbre negre, latite peste apa, si focuri albastre plutind pe apa fantanii fara somn si despre urletele de lupi din noaptea Sfantului Gheorghe, cand pe insulita nu traieste nici picior de animal salbatic, necum de lup. Pricina e spiritul lui Tepes.

Mormantul e gol?

Oamenii povestesc ca peretii clopotnitei au doua “urmei inchise, ce nu se pot usca niciodata, fiindca pe acolo rasufla trecerile din adanc pe unde umbla contele fara odihna. Si tot din pricina lui Dracula niciunul dintre cei care au incercat nu a reusit vreodata sa sece fantana cu ghizduri cioplite rotund, in piatra, ca sa afle taina incaperilor neumblate de om aflate dedesubt si peste care danseaza, in noptile fara luna, lumini albastrui. Cel care ar putea face asta ar afla, se zice, secretul obtinerii celui mai pur aur din lume, Aurul Roman, cel ce continea 99,5% aur. Dar n-ar fi treaba simpla, caci ar trebui sa cunoasca mai intai scrierile de la Scholomance, vestita Universitate de magie neagra, mostenite de contele Dracula, din vremea cand Diocletian a poruncit distrugerea manuscriselor de alchimie pentru a fi sigur ca moneda sa ultrapura, aureus, n-ar fi putut sa fie falsificata de alchimisti.

Vorbe sau nu, basme de Ev Mediu intunecat sau iluzii, batranii se tem si isi fac de trei ori cruce daca vine vorba despre mormantul din manastire. Multi cred ca sub placa groasa zidita in pardoseala nu exista nimic. Si asta nu pentru ca trupul lui Tepes ar fi ingropat in alta parte, la Stambul ori aiurea prin lume, ci fiindca el ar fi reusit cumva sa pacaleasca timpul, ducand de secole povara unei osande de nebiruit: moartea fara moarte.

Cat adevar si cat e fictiune in legenda lui Vlad Tepes? Nimeni nu stie cu exactitate si poate ca nici nu trebuie sa ne hazardam intr-un raspuns ferm. Caci, in definitiv, fiecare are dreptul sa-si aleaga “bucatai de mister si de aventura in care sa creada. Si, asa cum te duci sa vezi casa Julietei si a lui Romeo ori carciuma unde se spune ca bantuie umbra vrajitorului Faust, poti trece si lacul catre controversatul mormant al tragicului Dracula. Sa-l vezi in tacere si sa cauti singur raspunsul la intrebarea cat de mare sa fie pasul ce desparte taramul legendei de al realitatii. Si sa constati ca, uneori, pasul poate fi numai cat o falfaire de pleoape…

octombrie 17, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | ceausescu, dracula, dragon, drakula, enigme, enigmele istoriei, fantome, impalare, istorie, mistere, mormant, ordinul dragonului, romania, ungaria, varcolaci, Vlad Dracula, vlad tepes, zombies | 14 Comentarii

Ada Kaleh, insula scufundata.

Numai cei mai în vârstă îşi amintesc, poate, de farmecul inegalabil al petecului de pământ terasat şi de arşiţa soarelui, de trandafiri, gutui, leandri uriaşi, smochini şi viţă-de-vie, situat pe Dunăre, la circa trei kilometri în aval de Orşova. Ostrovul, care a cunoscut alternanţa vremurilor de război şi de pace, a fost rebotezat de ocupanţii turci, în 1788, Ada Kaleh, ceea ce se traduce drept „Fortăreaţa Insulei" sau „Cetatea Insulei". În 1971, turnul minaretului geamiei, locul de rugăciune a celor aproximativ 1000 de musulmani vorbitori de română, a căzut spulberat de dinamită, pentru a face loc apelor supraînălţate din cauza construirii barajului Hidrocentralei Porţile de Fier, vedeta, un covor imens cu motive orientale (15×9 m) şi o greutate de 480 kg, dar al sultanului Abdul Hamid al II-lea (1876-1909), umplându-se de praf. A căzut sub privirile uimite ale bătrânelor care încă mai purtau feregea şi chioşcul frumos de la intrarea în geamie, unde credincioşii mulsulmani îşi spălau ritual mâinile şi picioarele, aceştia luând în cea mai mare parte calea Turciei, iar o mână de oameni pe cea a Orşovei, a Turnului Severin etc. Ada Kaleh a dus sub ape multe regrete, dar şi multe secrete, ce merită să fie scoase la lumină.Expediţiile lui Hercule, ale argonauţilor şi ale barbarilor
Ada Kaleh s-a format din depozitele de prundiş cu nisip amestecat cu mâl cărate de Crena şi Dunăre peste blocurile stâncoase de la bază, având 1750 metri lungime şi 400-500 lăţime, cam aceleaşi dimensiuni fiind menţionate cu 2500 de ani mai înainte de părintele istoriei, Herodot, despre insula numită pe atunci Cyraunis. Izolată în mijlocul bătrânului Danubiu şi înconjurată de amfiteatrul munţilor Alion şi Damoglet, insula inspira multă linişte. Datorită rolului strategic de trecere dintr-un bazin hidrografic al Dunării în altul, de la linişte la război nu a fost decât un pas. Grecii antici numeau insula Continusa, adică patria măslinului sălbatic, un astfel de arbust fiind luat de aici de Hercule ca să-l transporte în templul tatălui său, Jupiter. Poetul Ovidiu menţionează însă că Hercule, după ce a cucerit ţara uriaşului Geryon şi a fraţilor săi, de pe insulă, le-a luat învinşilor faimoasele cirezi de boi. În poemele epocii doriene, insula, denumită Continusa, este prezentată ca un tărâm fermecător, de unde cei 15 fraţi Argonauţi au adus în patrie olivul simbolic. Prin apropierea insulei vor intra în secolul I romanii în Dacia şi, mai târziu, hoardele vizigoţilor, ostrogoţilor şi hunilor, urmaţi de revărsarea slavilor.

Tunelurile de sub Dunăre, secretul neelucidat
Iancu de Hunedoara a ordonat ridicarea primelor fortificaţii pe insula măslinilor în 1444 pentru a o apăra de expansiunea turcilor, dar după dispariţia regatului ungar la 1526, otomanii au devenit stăpânii zonei peste un secol şi jumătate. Pentru a face faţă confruntărilor cu austriecii, otomanii au adus, în 1716, 4000 de lucrători din Ţara Românească să ridice fortificaţii pe insulă. Inutil, deoarece, în anul următor, armatele prinţului Eugeniu de Savoia ocupă insula, denumită pe hărţile vremii Carolina. Prinţul a hotărât ridicarea unei puternice fortificaţii în stilul cunoscut după numele arhitectului Vauban, fortăreaţa fiind prevăzută în colţuri cu bastioane, legate de două redute extreme prin galerii subterane. Neobositul călător M.T. Romano menţionează că, în perioada interbelică, se vedeau încă pe malul sârbesc al Dunării, urmele unde răspundeau tunelurile. Romano mai dezvăluie că, după spusele localnicilor, o altă galerie comunica cu malul românesc, concluzionând că o astfel de lucrare trebuie să fi ridicat multe dificultăţi. Cert este că zidurile cetăţii, cu o grosime maximă de 25 de metri, au rezistat, în 1737, timp de 69 de zile, la două asedii turceşti. În 1810, pe ziduri, pentru scurtă vreme, au fost ridicate steagurile ruseşti ale batalionului de panduri condus de Tudor Vladimirescu. Prin înţelegerile dintre Poartă, care stăpânea insula Ada Kaleh după Tratatul de la Berlin (1878), şi Viena, puterea protectoare, populaţia turcească insulară – cu o constituţie vionică şi înaltă ca statură – au primit privilegii importante, printre care cel de a importa orice fel de mărfuri, în orice cantitate, fără nici o taxă vamală, situaţie ce a durat până în 1918. Fortăreaţa şi cazematele încep să se surpe treptat, după ce, în 1885, prin decretarea de către Austro-Ungaria a statutului insulei Ada Kaleh drept „garnizoană deschisă", autorităţile au retras tot ce au considerat recuperabil din fortificaţii. Astfel că, acestea nu au jucat niciun rol când, la 19 august 1916, două companii româneşti au ocupat vremelnic insula. Prin Tratatul de Pace semnat de Bucureşti cu Turcia în 1923, Ada Kaleh cu ruinele ei impozante de cetate au revenit României, aceste ruine fiind înghiţite

definitiv de ape prin inundarea artificială a insulei în anii ’70, iar proiectul ceauşist de reconstruire a vechii cetăţi pe ostrovul Şimian, la 5 km, în aval pe Dunăre, de Tr. Severin, nu a fost dus la bun sfârşit. Urme ale civilizaţiei insulare se mai găsesc la muzeul Regiunii Porţile de Fier.

Mischin Baba, prinţul cu însuşiri paranormale
G. Lungulescu scria în „Universul” din 13.08.1932 despre minunile ultimului prinţ Samanid din vechea dinastie de Uzbec, care, în 1786, a renunţat de bunăvoie la tron, plecând din Buhara, după cum i se ceruse în vis, pe insula socotită sfântă de la Dunăre. Prinţul Mischin Baba, foarte credincios şi învăţat, a ajuns după multe peripeţii în Ada Kaleh, stabilindu-se în hrubele cetăţii unde a dus un trai foarte modest. A rămas în memoria localnicilor prin faptele sale paranormale, printre care redarea sănătăţii fiului caimacamului, Osman Bey, bolnav de nervi, şi umplerea butoaielor goale cu vin dintr-o cârciumă, printr-o simplă atingere. A decedat la cârsta de 95 de ani, fiind îngropat la dorinţa sa expresă în solul nisipos din insulă, mormântul său devenind loc de pelerinaj pentru credincioşii din întreaga lume musulmană. Mormântul său, ca şi o parte a cimitirului musulman cu cea mai veche piatră de la 1963, a fost strămutat cu prilejul lucrărilor hidroenergetice amintite pe ostrovul Şimian.

Carol al II-lea a băut la „Moka” o cafea ”la nisip”
Hogea, preotul musulman şi cu atribuţii de învăţător, H. Uzeyir, i-a relatat ziaristului G. Lungulescu că Sfântul Baba l-a sfătuit în vis pe Ibrahim Ali, cel mai netot om din Ada Kaleh, care râdea tot timpul, că, în a patra zi a lunii mai a anului 1931, va veni în insulă mai marele ţării, care va reda locuitorilor musulmani privilegiile pierdute. Visul s-a adeverit cu exactitate, Carol al II-lea vizitând inopinat insula, însoţit de primul-ministru N. Iorga. Regele a ascultat într-o stare de bună dispoziţie, păsurile insularilor în timp ce sorbea tacticos dintr-o cafea făcută „la nisip” din ceaşca din care băuse pe vremuri tatăl său, Ferdinand I. În anii ’80, după miezul nopţii, la restaurantul „Popasul Căprioarelor” din Neptun un bătrân cu fes roşu, pe numele Papa Ali, oferea dintr-o cafetieră spectaculoasă clienţilor spre vânzare o excelentă cafea preparată în nisipul fierbinte. Carol al II-lea le-a declarat solemn oficialităţilor insulei că localinicilor li se vor reda privilegiile, ceea ce s-a materializat prin scutirea de vamă pentru tutun străin, zahăr autohton, băuturi spirtoase, obiecte de suvenir etc., în anumite limite. Deoarece pământul este impropriu agriculturii, majoritatea locuitorilor se îndeletniceau cu comerţul, centrul de rezistenţă fiind bazarul oriental şi uliţele din jur presărate cu cafenele şi două restaurante ce erau ticsite de clienţi, mai ales după ce Ada Kaleh a fost declarată, în 1932, staţiune climaterică. Circa 40.000-50.000 de turişti români şi străini poposeau anual în insulă atraşi de pitorescul locului, de vestitul rahat cu alune turceşti lokum, de halviţă, acadele, dulceaţă de smochine şi trandafiri, sau de inegalabila băutură răcoritoare braga, obţinută, printr-o reşetă secretă, se pare, prin fermentarea fasolei în apă. La Orşova, mai există o doamnă care vinde bragă preparată după reţeta kalehiană.

Casa regală britanică prefera ţigarete ”made in Romania”
În urma vizitei pe insulă a primului ministru A. Averescu, în 1921, şi cu concursul deputatului T. Ioanid, s-a înfiinţat pe Ada Kaleh, în 1927, o fabrică de ţigări sub egida Regiei Monopolurilor Statului, care a absorbit vreo 120 de lucrători. În perioada interbelică, a luat avânt fabricarea ţigărilor de foi, care concurau vestitele havane cubaneze, pe care tradiţia le atribuie ca rulate pe pulpă de fecioară. În atelierele RMS din Ada Kaleh se produceau şi ţigarete fine, prteferate de unii membri ai casei regale britanice şi de regele Carol al II-lea, un înrăit fumător. Cele mai scumpe ţigarete de acest tip se numeau „Cabinet”, înlocuite, în anii ’50, de regimul dejist cu fabricarea meiocrelor „Carpaţi”.

sursa www.independent-al.ro

octombrie 8, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | 2012en, ada kaleh, comunisti, dunare, enigme, insule scufundate, mistere, misterele marilor, portile de fier, tuneluri, turci | Niciun comentariu până acum.

Centrul energetic al Pamantului se afla in Bucegi ?

In Bucegi, in apropierea Virfului Omu, se afla cel mai important Centru energetic-informational natural al Planetei. Aceasta este parerea cercetatoarei Cristina Pinculescu, din Bucuresti. Iata, in esenta, citeva informatii despre aceasta teorie.

Existenta"Centrului" este semnalata de toate traditiile stravechi. Astfel, in ezoterismul musulman este "Muntele Polar", sau "Muntele QAF". In India si Tibet i se spune Shambala, sau "Muntele Meru". In Occident se vorbeste de "Monsalvat", sau "Sediul Graalului" – "acolo unde timpul se preface in spatiu". La chinezi este "Muntele Tai" – sediul nemuritorilor. El se mai gaseste si sub denumirea "Axis", sau "Cardines Mundi", "stilpul cerului", "piramida cosmica". In Crestinism este "crucea", sau "arborele vietii".

Acest Centru are prioritati cu totul speciale. In lucrarea pe care autoarea a elaborat-o in urma acestor cercetari (finalizate in 1988) sint descrise mai multe efecte energetice speciale ale centrului in cauza – surprinse pe pelicula foto, electronografice si mostre de roca avind proprietati stranii, prelevate de pe virful respectiv. Aceste probe confirma pe parcursul lucrarii (deosebit de vasta) activitatea Centrului. Structura energetica a Terrei este mult mai complexa decit se crede.

Centrul energetic din Bucegi este cel mai important, insa nu este singurul. Mai exista sase centre energetice de prima importanta (pe linga multe altele secundare), care sint in corelatie cu acesta, si este posibila localizarea lor pornind de la cel din Bucegi. Acest"centru", precum si toate celelalte centre secundare sint "cheile" care vor da acces "Omului Mare", care este Umanitatea, la oceanul infinit al energiei si informatiei cosmice. Pentru intreaga structura a universului nostru, exista o "cheie". Aceasta "cheie" apare in traditie sub denumirea de Axis, sau Cardines Mundi, care nu reprezinta altceva decit locul geometric al centrelor tuturor structurilor macrocosmice ale Universului nostru si, in acelasi timp, locul geometric al tuturor universurilor.

Exista un sistem energetic-informational natural, in care totul este in contact cu totul, facind posibile comunicarea si schimbul. In realitate, centrul din Bucegi reprezinta o adevarata "poarta" de iesire din universul terestru, el constituind punctul Planetei Pamint plasat pe acest loc geometric de conexiune universala. Prin proprietatile pe care le are acest centru ar rezulta ca timpul (a patra dimensiune terestra) poate fi abolit, deci poate fi controlat, si, in acest caz, viteza luminii inceteaza de a mai fi o bariera in calea omului spre Cosmos.

In urma cercetarilor a rezultat ca acest centru are o activitate ciclica (prezentind maxime si minime), cu perioada de un an. Din datele provenite din traditie rezulta ca aceste cicluri anuale sint inscrise in niste cicluri mult mai mari, care se intind pe milioane de ani. Un ciclu complet, in traditia vedica, se regaseste sub denumirea de Mahayuga. Un ciclu Mahayuga se compune din patru yuga, sau virste ale umanitatii. Aceste patru perioade nu sint egale. O serie de argumente pledeaza pentru ipoteza ca, incepind cu anul 1986, intensitatea activitatii cerului a depasit"pragul de latenta", urmind si in prezent o crestere accelerata. Zona care contine acest centru este Sanctuarul principal al Kogayonului, deci "Muntele Sacru" al dacilor. Aflat in Bucegi, el se compune din 3 trepte supreme de initiere, la care se adauga alte 12, superioare, precum si numeroase trepte inferioare de "invatatura", accesibile numai initiatilor. Teoria prezentata de Cristina Pinculescu la televiziune, radio si in presa a suscitat un viu interes, cercetatori de renume din intreaga lume aratindu-se interesati de "straniile fenomene" din muntii nostri.

octombrie 6, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | bucegi, centru energetic, energie, enigme, Ipoteze, mistere, Mistere din Romania, muntii bucegi, pamant, paranormal, terra | 8 Comentarii

Legende si superstitii despre Craciun.

Crăciunul sau **Naşterea Domnului** este o sărbătoare creştină celebrată la 25 decembrie (după calendarul gregorian) sau 7 ianuarie (după calendarul iulian) în fiecare an. Ea face parte din cele 12 sărbători domneşti (praznice împărăteşti) ale Bisericilor bizantine, a treia mare sărbătoare după cea de Paşti şi de Rusalii. În anumite ţări unde creştinii sunt majoritari, e de asemenea sărbătoare legală, şi se prelungeşte în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun. De la debutul secolului al XX-lea, Crăciunul devine şi o sărbătoare laică, celebrată atât de către creştini cât şi de către cei necredincioşi, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică la rit spre aspectul familial al schimbului de cadouri sau, pentru copii, "darurilor de la Moş Crăciun".

Crăciunul în tradiţia românească

Peste tot unde există suflare românească cu simţământ creştin, Crăciunul este una din cele mai importante sărbători religioase, este sărbătoarea Naşterii Domnului, prilej de bucurie, pace şi linişte spirituală. Este o zi în care dăruim şi

primim multă iubire şi căldură sufletească. Acest lucru se remarcă în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru Crăciun.

Credinţă şi legende populare privitoare la originea termenului:

Pentru lingvişti, cuvântul "Crăciun" este un cuvânt ciudat. Unii susţin că ar proveni din limba latină, şi anume din *"creatio"*, care înseamnă creaţie, naştere. În folclor se spune că Fecioara Maria, când trebuia să nască pe fiul lui Dumnezeu, umbla, însoţită de dreptul Iosif, din casă în casă, rugându-i pe oameni să-i ofere adăpost. Ajungând la casa unui anume Crăciun, este dusă de soţia acestuia în grajd, unde dă naştere lui Iisus. De asemenea, se spune că în noaptea sfântă a naşterii lui Hristos s-au deschis cerurile şi Duhul Sfânt a coborât deasupra Fiului lui Dumnezeu, luminând grajdul în care domnea întunericul. Deci Crăciunul este o sărbătoare sfântă care aduce lumină în sufletele oamenilor.

Colindele de Crăciun

Sărbătoarea Crăciunului este anunţată prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul, pentru a vesti Naşterea Mântuitorului. De asemenea, o veche tradiţie este "mersul cu icoana", un fel de colindat care se face de către preoţii comunităţii locale cu icoana Naşterii Domnului, binecuvântându-se casele şi creştinii. Colindele de iarnă sunt texte rituale cântate, închinate Crăciunului şi Anului Nou. Originea lor se pierde în vechimile istoriei poporului român. Evocând momentul când, la naşterea lui Iisus, s-a ivit pe cer steaua care i-a călăuzit pe cei trei regi magi la locul naşterii, copiii – câte trei, ca cei trei magi – merg din casă în casă cântând colindul *"Steaua sus răsare…"*, purtând cu ei o stea. Ajunul Crăciunului începe cu colindul *"Bună dimineaţa la Moş Ajun!"*, casele frumos împodobite îşi primesc colindătorii. Aceştia sunt răsplătiţi de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri şi chiar bani. Unele cântece de colindat au fost realizate de compozitori de muzică cultă, cum ar fi: *"Iată vin colindătorii"* de Tiberiu Brediceanu, *"O, ce veste minunată"* de D.G. Kiriac, *"Domnuleţ şi Domn în cer"* de Gheorghe Cucu. Scriitorul Ion Creangă descrie în *"Amintiri din copilărie"* aventurile mersului cu colindele.

Colindele, precum şi obiceiurile colindelor sunt prezente şi la alte popoare, şi s-ar putea ca ele să dateze din timpul romanizării. De pildă, colinda românească *"Scoală, gazdă, din pătuţ"* există şi la valoni, unde aceasta e cea mai răspândită, sub numele de *"Dji vén cwerî m'cougnou d'Noyé"*.

Obiceiurile culinare

Timp de 40 de zile înainte de sărbători creştinii respectă Postul Crăciunului, care se încheie în seara de Crăciun după liturghie. Tăierea porcului în ziua de Ignat (la 20 decembrie) este un moment important ce anticipeaza Crăciunul. Pregătirea mâncărurilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi: cârnaţii, chişca, toba, răciturile, sarmalele, caltaboşul şi nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun, fiind la loc de cinste alături de vinul roşu preţuit de toată lumea.

Originea termenului (etimologie)

Cei mai mulţi cercetători (Pericle Papahagi, Vasile Pârvan, Sextil Puşcariu, Teodor Capidan, Nicolare Drăganu) consideră că termenul provine din latinescul ***calatio*** cu forma sa de acuzativ ***calationem*** . La romani prin *calatio* se înţelegea convocarea poporului de către preoţii păgâni în fiecare zi de întâi a lunii pentru anunţarea sărbătorilor din luna respectivă, şi, prin extindere, *sărbătoarea* în general, căci cea mai importantă calatio era aceea de la 1 ianuarie. Este lucru bine ştiut că până către sfârşitul secolului al IV-lea, naşterea lui Hristos se sărbătorea odată cu Boboteaza la 6 ianuarie, când se obişnuia să se facă anunţarea sărbătorilor de peste an (Paşti, etc.). Şi cum celor de curând creştinaţi din Dacia şi din sudul Dunării această anunţare li se părea apropiată de sărbătoarea păgână *calatio*, au denumit cu acest termen sărbătoarea creştină a naşterii lui Hristos.

Alţi cercetători (între care Aron şi Ovid Densuşianu, Al Rosetti, Al. Graur ş.a.) derivă cuvântul Crăciun din etimonul ***creatio*** (cu acuzativul ***creationem*** , în latina vulgară ***creation*** / ***creatiun***) deci ziua creării sau a facerii lui Iisus. Deşi s-ar putea obiecta că acesta ar fi o concepţie ariană (care socoteşte că Fiul este o creatură a Tatălui), se poate răspunde că poporul care a creat termenul nu putea cunoaşte (şi nu cunoaşte nici acum) asemenea subtilităţi teologice. În reacţie la această ambiguitate, elitele bisericeşti au înlocuit aceste termen popular cu acela de ***sărbătoarea Născutului*** (tot de origine latină), aşa cum se constată în *Evanghelia învăţătoare* din 1642 şi în *Cazania* lui Varlaam din 1643, pe baza aceluiaşi termen deci cu care şi celelalte limbi neolatine (romanice) – şi nu numai – au derivat numele sărbătorii (Noël, Natale, Navidad Nativity).

Alte etimoane latine care au fost propuse de lingvişti, fără a fi convins un număr suficient de specialişti, sunt (***in***) ***carnationem*** (Lexiconul de la Buda), ***crastinum*** (Hasdeu 615) şi ***Christi ieiunium*** (Schuchardt, Literaturblatt VII, 154). Termenul apare cu diverse semnificaţii sau ca nume propriu în mai multe limbi care au fost în contact cu româna: lb. bulgara, lb. ucraineană, lb. sârbească, rusa veche şi lb. rusa (rusa modernă). [1]

Pe de altă parte, o posibilă etimologie poate fi legată de denumirea unei vechi sărbători păgâne a slavilor vestici şi anume Korochun [1] , Kračún, Karachun (în limba maghiara Karácsony înseamnă chiar Crăciun iar cuvântul a fost preluat odată cu creştinismul de la slavi).

Istoria sărbătorii

Tablou german din 1457

Crăciunul este serbat de către creştini pe 25 decembrie după cel puţin trei secole de la moartea personajului principal al evangheliilor, anume începând cu secolul al IV-lea în Vest şi începând cu cel de-al V-lea secol în Est. Iniţial, sărbătoarea naşterii lui Hristos era ţinută pe 6 ianuarie, istoricii ştiind azi că ea se celebra deja în 336 e.n. la Roma. [2] (în Est, "Boboteaza", serbată la data de 6 ianuarie începând cu secolul al IV-lea, celebra pe atunci naşterea, botezul şi primul miracol al lui Iisus, în timp ce gnosticii (sectă creştină considerată eretică de către creştinismul canonic) serbau aceeaşi "Epifanie" în Egipt, încă din secolul al II-lea, tot la data de 6 ianuarie, când, în viziunea lor, "Iisus s-a arătat ca Fiul lui Dumnezeu la botez" [3]). Sextus Julius Africanus, un creştin din secolul al III-lea, este primul care alege în 221 e.n. această dată pentru naşterea lui Iisus, care însă nu va fi celebrată încă multă vreme de către ceilalţi creştini, care preferau 6 ianuarie. [4]

În primele două secole creştine, a existat o puternică opoziţie la celebrarea zilelor de naştere a martirilor şi a lui Iisus. Numeroşi Părinţi ai bisericii au emis comentarii sarcastice privitoare la obiceiul păgân de a celebra zile de naştere, când, de fapt, sfinţii şi martirii trebuiau, în viziunea lor, să fie celebraţi la data matririului lor, adica la "data adevăratei lor naşteri" din prespectiva bisericii. [5] Mulţi creştini ai primelor secole erau scandalizaţi şi de veselia şi festivismul celebrării, pe care îl vedeau ca fiind o reminiscenţă a păgânismului, în special al Saturnaliilor romane. [6]

Ei aveau dreptate să afirme asta: plasarea sărbătorii naşterii lui Iisus Hristos din momentul în care aceasta a început să fie celebrată de creştini, exact la finele lui decembrie sau începutul lui ianuarie (adică 25 decembrie sau 6 ianuarie), se datora copierii tradiţiilor păgâne, căci Evanghelia nu dă nici un detaliu despre data naşterii lui Iisus. [7]

Din motive politice, aşa cum sugerează istoricul Edward Gibbon, ierarhia creştină a considerat copierea sărbătorilor şi a riturilor păgâne ca fiind soluţia răspândirii accelerate a cultului lor în mase, mase care pe atunci erau puternic ataşate vechilor sărbători şi practici rituale păgâne. [8]

Factorul pentru care primii creştini au ales datele de 25 decembrie sau 6 ianuarie ca moment al naşterii zeului lor, a fost deci că la aceste date, în lumea romană, germanică şi orientală se celebrau diverse date de naştere ale altor zei. [9] Povestea unui zeu salvator născut din fecioară pe 6 ianuarie sau 25 decembrie, nu era deloc nouă, cele mai multe culte păgâne ale vremii adorând câte un astfel de zeu. Astfel, pe 6 ianuarie, data solstiţiului egiptean, era celebrată revărsarea apelor Nilului şi în "cultele misterelor" locale naşterea "eonului" din fecioară. [10] Epifaniu, scriitor

creştin, redă în lucrare sa ritul celebrărilor din 6 ianuarie şi semnificaţia acestuia la egipteni şi la arabii "Petra"-ei (Eleusa, unde se serba naşterea pruncului-zeu Dusares din fecioară. Alt scriitor creştin, anume Ipolit, descrie cum la Eleusis, în Grecia, se celebra tot atunci sărbătoarea misterelor, când ierofantul exclama la naşterea pruncului sacru: "Fecioara care era grea a conceput şi a născut un fiu!". Tot pe 6 ianuarie grecii sărbătoreau naşterea zeului Dionisie, zeul care ca şi Iisus, transforma apa în vin.

O sărbătoare populară la Roma celebra pe 25 decembrie naşterea Soarelui neînvins (Dies Solis Invicti Nati, Deus Sol Invictus), ca simbol al renaşterii soarelui şi alungării iernii (ca şi Saturnaliile). Odată ce creştinii au abandonat celebrarea naşterii zeului lor pe 6 ianuarie optând pentru data de 25 decembrie, scriitorii creştini fac frecvente legături între renaşterea soarelui şi naşterea lui Hristos. . [11] Triburile nordeuropene (germanice) celebrau şi ei la aceeaşi dată "Iule", pentru a comemora "renaşterea soarelui dătător de lumină şi căldură", de maniera în care şi creştinii spuneau despre zeul lor născut tot atunci, că este "Lumina lumii". [12] Reprezentările numismatice romane ale lui Sol invictus prezintă adesea un chip cu o coroană de raze, aşa cum în primele reprezentări creştine Iisus avea şi el o coroană de spini. Astfel că, în secolul al V-lea chiar, în vremea papei Leon întâi, erau creştini care afirmau că serbează nu atât naşterea lui Hristos, cât a zeului-soare, fapt care l-a determinat pe acest papă să-i mustre pe rătăciţi, însă nu negând cumva că trebuie cinstit zeul-soare, ci doar că nu trebuie cinstit mai mult decât Hristos (Sermo XXII) [13]

Unul dintre zeii cei mai populari la Roma în perioada ridicării creştinismului, anume Mitra, avea şi el ziua de naştere serbată pe 25 decembrie. Mitra era un zeu persan al cărui cult şi rit era şi foarte asemănător creştinismului, aşa cum constata scriitorul creştin Iustin Matir în Apologia sa prin secolul al II-lea, aşa cum va remarca mai târziu şi Tertulian la debutul secolului III. (De praescritione haereticorum) [14] Pe la mijlocul secolului al III-lea, Sfântul Ciprian cartaginezul, clama extaziat: Oh, ce magică lucrare a Providenţei că ziua în care Soarele s-a născut … Hristos şi el se naşte! [15] Creştinii secolului al III-lea credeau că creaţia lumii a avut loc la echinocţiul de primăvară, pe atunci plasat pe 25 martie; prin urmare, noua creaţie prin "întruparea lui Hristos" (concepţia), trebuia, în viziunea lor, să aibă loc tot pe 25 martie, moment de la care numărându-se 9 luni (sarcina, gestaţia) se obţinea data de 25 decembrie. [16]

Sărbătorile din jurul solstiţiului de iarnă au, după cum se vede, o origine precreştină. Ele sunt legate în mod indisolubil de evenimentele astronomice care au loc în acea perioadă.
(Traducere din Wikipedia varianta în engleza) [2] "Evenimentele astronomice, care în vechime permiteau stabilirea datelor pentru monta animalelor, semănături şi măsurarea rezervelor de hrană pentru iarnă între recolte, ne permit să înţelegem apariţia diferitelor mitologii şi tradiţii culturale. În noaptea solstiţiului de iarnă, un observator aflat în emisfera nordică poate observa cum cele trei stele din centura lui Orion se aliniază cu cea mai strălucitoare stea din est, Sirius, indicând puntcul unde va răsări soarele în dimineaţa de după solstiţiul de iarnă. De la data solstiţiului de vară, soarele a descris un arc de cerc descrescător de-a lungul cerului sudic. La data solstiţiului de iarnă, soarele îşi opreşte coborârea pe cer iar durata de lumină zilnică atinge minimul pentru 3 zile, timp în care soarele nu îşi modifică poziţia pe orizont. După acest moment soarele îşi începe ascensiunea pe cerul nordic iar durata zilelor începe să crească. Bazându-se pe aceste fapte, multe culturi dau acestui interval interpretarea unei renasteri a soarelui şi a unei întoarceri a luminii. Această întoarcere este sărbătorită din nou la data echinoxului de primăvară, când durata zilei o egalează pe cea a nopţii. (n.trad., dată de care se leagă în creştinism sărbătorirea Paştelui) "

from wikipedia

———————-

La fel ca orice alta sarbatoare crestina sau nu, si Craciunul are o serie de legende si superstitii, care s-au transmis de-a lungul anilor, de cele mai multe ori prin viu grai. Bineinteles, gradul acestora de veridicitate nu poate fi verificat, majoritatea facand parte din traditia noastra populara. Nu suntem obligati sa le dam crezare, dar este bine sa le cunoastem .

Legende vechi
"O legenda spune ca Maica Domnului, fiind cuprinsa de durerile facerii, cere adapost lui Mos Ajun. Acesta, motivand ca este om sarac, o refuza, indrumand-o spre fratele sau mai mare si mai bogat Mos Craciun. Acesta era stapanul staulului unde au fost gazduiti Iosif si Maria. Mos Ajun era credincios de noapte la paza vitelor. Mos Ajun i-a spus lui Mos Craciun ca Maria statea sa nasca si Craciun si-a trimis sotia sa o moseasca. Dupa nastere, el l-a ascuns pe Iisus sub un mar si, culegand fructe, le azvarlea de bucurie, ca semn de darnicie, copiilor care treceau pe acolo. Mos Ajun a murit curand dupa aceea si Craciun l-a ingropat sub pomul unde fusese pus intai Iisus", a mentionat etnologul Roxana Cornea, din cadrul Centrului pentru Conservarea si Promovarea Culturii Traditionale Brasov.

O alta legenda spune faptul ca, fara acordul sotului, Craciuneasa o primeste in gazda pe Fecioara Maria, oferindu-i adapost in grajd. Afland acest lucru, Craciun se infurie si ii taie mainile sotiei sale. Maica Domnului avu puterea de a i le lipi la loc. Aceasta minune il converti pe Craciun la crestinism. De bucurie ca nevasta sa a scapat nevatamata de pedeapsa lui necugetata, Craciun aprinse un rug din trunchiuri de brad in curtea lui si juca o hora cu toate slugile lui.
Exista legende legate si de bradul de Craciun. Despre acest subiect, una dintre ele este despre calugarul englez Sfantul Boniface, care a vrut sa impiedice un copil a fi sacrificat si a taiat copacul unde acest lucru avea sa se intample.
La locul unde pomul a fost taiat, un mic bradut a inceput sa creasca, iar el a convins localnicii ca acesta era Pomul Vietii, simbolizand viata lui Hristos. Mai exista o poveste, despre Martin Luther, care a mers intr-o noapte prin padure si a vazut stele licarind printre crengile unui brad.
I-a placut aceasta imagine atat de mult incat a vrut sa o arate si altora, asa ca a facut o copie folosind mici lumanari.
Acestea sunt, insa, doar niste povesti, despre care nu vom sti niciodata daca sunt adevarate sau nu.

Povestea lui Mos Craciun
Legenda Mosului Craciun este veche de sute de ani si este derivata din povestea Sfantului Nicolae. Se crede ca Sfantul Nicolae s-a nascut in jurul anului 280 d.Hr. in Patara, langa Myra, in moderna Turcie.
Foarte admirat pentru credinta si bunatatea sa, Sfantul Nicolae a ajuns subiectul multor legende. Se spune ca el a renuntat la o parte din averea sa si a decis sa calatoreasca in zonele rurale pentru a-i ajuta pe oamenii saraci de aici.
Pana in perioada Renasterii, Nicolae era cel mai popular sfant din Europa. Chiar si dupa Reformarea Protestanta, cand venerarea sfintilor a inceput sa fie descurajata, Sfantul Nicolae si-a mentinut reputatia pozitiva, in special in Olanda.

O serie de superstitii
Se spune ca aduce ghinion sa porti pantofi noi de Craciun. De asemenea, un cer senin de Craciun anunta un an roditor, iar daca bate vantul de Craciun, se anunta ghinion. Nu e bine ca intre Craciun si Anul Nou sa se tricoteze, sa se coase, sa se spele rufele. Este bine sa aveti pe masa de Craciun crengute de vasc, pentru ca aduce noroc. Daca faceti baie in ziua de Craciun, veti ramane curati tot anul, iar daca mancati mere in ajun de Craciun, veti fi sanatosi tot anul. Se spune, de asemenea, ca cei nascuti de Craciun sau de Anul Nou sunt norocosi. Maramuresul e plin de tot felul de superstitii legate de seara de Ajun. Multe practici din Ajun au ca principala grija vitele din batatura, dandu-li-se mancare pe saturate, ca doar in aceasta noapte “s-a nascut Hristos in iesle”.
Pentru a avea “frupt” vacile, era bine sa nu se imprumute nimic din casa in toata aceasta perioada, focul (deloc intamplator!) si aluatul dospit trebuind sa fie foarte bine pazite si nicidecum imprumutate.

_____

Craciunul - singurul cuvint in limba romana care desemneaza Nasterea Domnului.

La romani amintirea acelor vremuri este inca proaspata, de vreme ce in unele sate banatene si transilvanene ziua de 1 ianuarie se numeste Craciunul Mic, nu Anul Nou. In spatiul sud-est european, Craciunul a fost o sarbatoare solstitiala, cind oamenii celebrau divinitatea solara.

Termenul de “mos” indica virsta zeului adorat, care trebuie sa moara si sa renasca impreuna cu timpul calendaristic. Peste sarbatoarea autohtona a Craciunului s-au suprapus Saturnaliile romane (la inceputul mileniului 1 i.H. zeul Saturn se celebra intre 17 si 23 decembrie). In satele de pe Valea Muresului, Craciunul este inca legat de anumite credinte populare care se pastreaza si in prezent, iar obiceiul de a oferi daruri isi are originile intr-o legenda pe care numai batrinii o mai cunosc.

Legendele spun ca Mos Craciun era un cioban rau, care nu a vrut sa o lase pe Maica Domnului sa nasca in staulul sau. In satul Harpia, oamenii cred ca daca primul care intra in casa de Craciun este un barbat este un semn de bunastare si sanatate pentru anul urmator. Pentru a atrage binele asupra caselor lor, oamenii tin masa intinsa toata noaptea.Colindatul este unul dintre obiceiurile de Craciun care se pastreaza cel mai bine in toate satele romanesti, inclusiv cele din judetul Alba. Pe linga mesajul mistic, multe obiceiuri practicate in aceasta zi sint legate de cultul fertilitatii si de atragerea binelui asupra gospodariilor. Copiii din satele de pe Valea Secasului pornesc sa colinde pe la casele oamenilor, iar gazdele trebuie sa-i primeasca pe colindatori. In unele sate se mai pastreaza si un alt obicei: cel mai in virsta membru al familiei trebuie sa arunce in fata colindatorilor boabe de griu si de porumb. Batrinii spun ca daca boabele peste care au trecut colindatorii vor fi date gainilor, acestea vor fi spornice la ouat. Ei cred, de asemenea, ca vor avea o recolta foarte buna in anul urmator daca vor amesteca saminta pe care o vor pune in brazda cu boabele folosite in ajun la primirea colindatorilor.

Craciunul nu a fost intotdeauna asa cum il vedem acum. De altfel, el a devenit sarbatoare legala abia in secolul al XIX-lea. Nu au existat nici brazi si nici Mos Craciun dintotdeauna. Si nici macar colinde… Unul dintre cele mai

indragite obiceiuri de Craciun, colindatul, era pe vremuri interzis. Cel care a decis ca muzica este nepotrivita pentru o zi solemna cum este Craciunul a fost Oliver Cromwell, care in secolul al XVII-lea a interzis colindele.

Cel mai vechi cintec crestin de Craciun este "Jesus refulsit omnium", compus de St. Hilary din Poitiers, in secolul al IV-lea. Cea mai veche transcriere dupa un colind englezesc este unul scris de Ritson, in 1410. In 1818, ajutorul de preot austriac Joseph Mohr a fost anuntat cu o zi inaintea Craciunului ca orga bisericii sale s-a stricat si nu poate fi reparata la timp pentru slujba de Craciun. Foarte trist din aceasta pricina, el s-a apucat sa scrie trei piese care sa poata fi cintate de cor, acompaniat la chitara. Una dintre ele era "Silent Night, Holy Night", care astazi este cintata in peste 180 de limbi de milioane de persoane.

Cea mai vinduta piesa de Craciun din toate timpurile este "White Christmas" a lui Bing Crosby, din filmul clasic "Holiday Inn". Peste 30 de milioane de exemplare din acest single au fost vindute in intreaga lume. O alta poveste mai putin cunoscuta legata de Craciun este faptul ca in secolul al VII-lea calugarii foloseau forma triunghiulara a bradului pentru a descrie Sfinta Treime. In jurul anului 1500, oamenii au inceput sa vada in bradul de Craciun un simbol al copacului din Paradis si au atirnat in el mere rosii, simbol al pacatului originar. In secolul al XVI-lea, familiile crestine au inceput sa decoreze brazii cu hirtie colorata, fructe si dulciuri. Dar mai inainte, in secolul al XII-lea, oamenii obisnuiau sa atirne brazii de Craciun in tavan, cu virful in jos, ca simbol al crestinatatii. Inca nu este clara originea acestui gest.

Astazi stim ca Iisus nu s-a nascut la 25 decembrie, ci cindva in martie. Decembrie a fost ales pentru aceasta sarbatoare pentru a coincide cu sarbatorile romane pagine dedicate zeului Saturn (Saturnalii) si Mithra (vechiul zeu al luminii), o forma de venerare a Soarelui.

Primii crestini nu celebrau nasterea lui Iisus. Sarbatoarea nasterii era considerata in luna septembrie, o data cu Ros Hashana (sarbatoare din calendarul iudaic). In anul 264, Saturnaliile au cazut in 25 decembrie si imparatul roman Aurelian a proclamat aceasta data "Natalis Solis Invicti", festivalul nasterii invincibilului Soare. In anul 320, Papa Iuliu I a specificat, pentru prima data oficial, data nasterii lui Iisus ca fiind 25 decembrie.

In 325, imparatul Constantin cel Mare a introdus oficial Craciunul ca sarbatoare care celebreaza nasterea lui Iisus. De asemenea, el a decis ca duminica sa fie "zi sfinta" intr-o saptamina de sapte zile si a introdus Pastele cu data variabila. Cu toate acestea, cele mai multe tari nu au acceptat Craciunul ca sarbatoare legala decit din secolul al XIX-lea. In Statele Unite, Alabama a fost primul stat care a adoptat Craciunul ca sarbatoare legala, in **1836**. Oklahoma a fost ultimul stat, in 1907. Pe vremuri, nici spiridusii nu erau ce sint acum. Ei furau cadourile de sub brad, nu le aduceau.

Conceptul de spiridusi de Craciun provine din credinta straveche ca gnomii pazeau casa omului de spiritele rele. Spiridusii au fost iubiti si uriti, pentru ca desi uneori se purtau cu bunavointa puteau foarte usor sa se transforme in niste fiinte rautacioase si nesuferite, atunci cind nu erau tratati cum se cuvine. Perceptia cea mai raspindita era ca ei erau dupa cum era si persoana cu care aveau de a face, rautaciosi sau draguti. In Evul Mediu, ei mai degraba asteptau daruri decit sa le faca. Abia pe la mijlocul secolului al XIX-lea spiridusii au devenit prieteni ai lui Mos Craciun.

Mos craciun a fost imbracat la inceput in haine verzi, in ani 20 sub enorma presiune de marketing executata de Coca-Cola, Mos Craciun s-a imbracat in rosu … si asa a ramas pana astazi.

septembrie 29, 2008 Scris de 2012en | Legende. | 2012, 2012en, craciun, decembrie, hristos, istorie, legenda, legenda lui mos craciun, mos craciun, nastere, Religie, romania, sarbatoare, saturnalii, sfanta treime, White Christmas | 5 Comentarii

Legenda Dochiei.

Numele pare a proveni din calendarul bizantin, care pe 1 martie celebra Sfanta Martira Evdokia. Zilele Babelor sunt de obicei sapte. In unele parti ale tarii sunt considerate zile ale Babelor primele douasprezece zile ale lui martie. Acestea echivaleaza simbolic numarului de luni ale anului. Cifra 12 isi confirma puterea magica prin cele doua grupari de zile: sase calduroase, sase friguroase. Aceste zile ar trebui sa marcheze iesirea treptata din iarna si instalarea primaverii.

Legenda

Se spune ca Dochia ar fi fost fiica regelui dac Decebal, de care s-a îndragostit Traian, cuceritorul Daciei. Urmarita

fiind de trupele lui Traian, aceasta se ascunde pe muntele sacru, Ceahlau, împreuna cu oile. Este ajutata de Maica Domnului, care o transforma împreuna cu turma sa într-un complex de stânci.

O alta varianta povesteste despre Baba Dochia care a avut un fiu, pe numele sau Dragobete care s-a casatorit împotriva dorintei ei. Pentru a-si necaji nora, într-o zi rece de iarna, i-a dat acesteia un ghem de lâna neagra si a trimis-o la râu sa-l spele, spunându-i sa nu se întoarca pâna când lâna nu devine alba. Fata a încercat sa spele lâna, dar chiar daca degetele sale au început sa sângereze, culoarea lânii ramânea tot neagra. De disperare, pentru ca nu se putea întoarce acasa la sotul iubit, a început sa plânga. Impresionat de durerea fetei, Domnul Iisus Cristos i-a aparut în cale si i-a dat o floare rosie, spunându-i sa spele lana cu ea.

Multumindu-i, fata a pus floarea în apa, a spalat lâna si a constatat cu uimire ca lâna s-a albit. Fericita ca a reusit sa duca la bun sfârsit aceasta sarcina grea, si-a îndreptat pasii spre casa, dar nu a fost primita bine, soacra sa, din contra, auzind povestea fetei aceasta a acuzat-o ca Martisor (asa îi spunea fata, deoarece nu-l recunoscuse pe Iisus) era iubitul ei. Dupa aceasta întâmplare, Dochia a pornit împreuna cu turma sa spre munte, fiind convinsa ca primavara venise deja, altfel de unde ar fi putut Martisor sa aiba floarea? Pe parcursul calatoriei sale, si-a scos, rând pe rând, cele doisprezece cojoace pe care le purta, pâna a ramas fara nici unul. Dar vremea s-a schimbat. Pe cât de frumos fusese la începutul zilei, pe atât de urât se facuse acum. Ningea si totul începuse sa înghete. Dochia a înghetat împreuna cu oile sale, transformându-se, conform legendei, în stana de piatra. Rocile se pot observa si astazi pe muntele Ceahlau si sunt o marturie vie a acestui mit românesc.

———-

asemenea stânci antropomorfe ca stânca Dochiei şi oile, sunt simbolul unui idol păgân care dăinuia de veacuri la Carpi, la dacii liberi din Carpaţii orientali…

Vasile Pârvan

Pe urmele unei informaţii aduse de un lexicograf, Su(i)das / sub Zalmoxis / , s-a pus problema existentei la geto-daci, a unei zeităţi feminine a pământului, soţie a lui Zalmoxis (…). O reprezentare din care se ridică în ipostază divină Zalmoxis-Thales şi zâna Dochia.

Gh. Muşu

În ceea ce priveşte Stânca Dochiei, ea este, poate, locul cel mai învăluit în mister. Despre această stâncă unii spun că ar fi pietrificarea unei bătrâne ciobăniţe, care, înveşmântată cu nouă cojoace, a pornit, împreună cu oile şi caprele sale, spre vârful muntelui, deşi vremea nu-i îngăduia. Şi, cum mergea ea, a început să plouă şi să ningă. Şi, fiindcă cojocul de deasupra se uda mereu şi se îngreuna, obosind-o la drum, bătrâna ciobăniţă a lepădat, unul câte unul, opt din cele nouă cojoace. Atunci, s-a pornit un ger mare de la Dumnezeu, ger care a îngheţat-o împreună cu oile şi caprele sale.

Alţii povestesc că despre Baba Dochia se spune că era aşa de rea încât şi copiii, care cum creşteau, fugeau de ea, pentru a scăpa de răutăţile ei. Numai unul singur, un băiat, cel mai răbdător dar şi cel mai puţin la minte, i-a fost rămas dintre toţi copiii în preajmă. Dragomir, c-aşa îl chema pe fecior, era mereu dus cu oile şi numai biata nevastă-sa, harnică şi bună la suflet, răbda şi suferea toate hachiţele soacrei sale, care îi pusese gând rău, să scape de ea. Astfel, într-o bună zi, o trimise la râu pe noră să spele lâna cea albă până s-o înnegri. Se munci săraca fată cât se munci, dar după trei zile de trudă lâna tot albă era. Necăjită că nu reuşeşte să îndeplinească porunca soacrei, fata începu să plângă. Şi pe când plângea ea, numai ce se trezi cu doi bătrâni în preajmă, Dumnezeu şi Sf. Petru. Auzindu-i necazul şi făcându-li-se milă de ea, îi înnegriră lâna. Văzând una ca asta, baba o trimite iar la râu, de data asta să spele lâna până s-o albi. Pe când se chinuia biata fată, iaca apar şi cei doi bătrâni. Dar în loc să-i albească lâna, cei doi îi dete fetei o grămadă de flori şi fragi spunându-i fetei să le ducă babei. Când văzu hârca florile şi fragii, uită de lână, îl chemă repede pe Dragomir şi-i spuse: “Măi Dragomire, dac-au înflorit fragii înseamnă c-a venit vremea să mergem la munte, la stână, să măsurăm oile”. Şi răpezită cum era baba, îl luă pe Dragomir şi plecă îmbrăcată aşa cum o prinse vremea, cu nouă cojoace pe ea şi cu oile în urmă. Afară se încălzise bine şi, cum mergea urcând la deal, baba grăbită se încinse şi începu a lepăda cojoc după cojoc, încât până în vârful muntelui nu mai

rămăsese decât în cămeşoi. Atunci porni însă cel de sus o viforniţă cu zloată, de au îngheţat şi baba şi oile, cu Dragomir alăturea.

O altă legendă, întâlnită în Bucovina, o prezintă pe Dochia drept o fată de împărat care, fugind de împăratul cotropitor ce voia să o ia de nevastă, s-a travestit în păstoriţă, urcând cu o turmă de oi în munţi. Cum timpul era frumos, a început să lepede din cojoace unul câte unul. Dar aproape ajunsă în vârf, se lăsă deodată un frig, de ziceai că e iarnă. Nefiind deprinsă cu frigul şi temându-se să se întoarcă, începu a cârti împotriva lui Dumnezeu. Acesta o pedepsi prefăcând-o în stană de piatră, iar oile în bolovani. Altă variantă spune că fiind pe cale de a fi prinsă de împăratul cotropitor, fata ceru lui Dumnezeu să fie transformată în stană de piatră, rugăminte ce-i fu îndeplinită.

Un text despre Dochia, intitulat ***Mărţişor*** (despre care nu se ştie dacă este de inspiraţie populară sau e doar născocire), a scris şi marele Sadoveanu:

Spune povestea că Dochia era o bătrână vrăjitoare ce sălăşluia într-o casă de stâncă sus pe Ceahlău. Baba trăia singuratică, unde se târăsc jnepenii pe piatră şi unde înfloresc mărunţii trandafiri ai stâncilor. În nopţi de vară pluteau către ea duhurile prăpăstiilor. Pe negre vijelii când scăpărau fulgere rupte, suiau pe ţancuri zvârcolindu-se făpturi de pe tărâmul de dedesupt, din împărăţia necuratului Tartar. Într-o colibă sfărâmată de puhoaie, Baba Dochia a găsit odată o copiliţă pe care a crescut-o şi a îndrăgit-o. Fetiţa de suflet a vrăjitoarei crescu frumoasă şi mlădie acolo, aproape de nori. Într-un rând, în puterea primăverii, fata află că în văi sunt aşezările oamenilor. Atrasă de glasul buciumelor, ea coborî spre văi. Când văzu Dochia că fata nu se mai întoarce, porni învăluită în cojoacele ei să o găsească. Rătăci departe de lumea ei până când înţelese că fata nu se va mai întoarce. Îndurerată, reveni în sihăstria ei singuratică şi acolo, fără dragostea din urmă a anilor ei târzii, spun bătrânii că s-a stins.
Au prefăcut-o în sloi şi stâncă nopţile reci de mărţişor…

septembrie 28, 2008 Scris de 2012en | Legende. | anotimpuri, baba dochia, ceahlau, Dacia, decebal, dochia, dragobete, enigme, legenda dochiei, legende, legende romanesti, mistere, mistere romanesti, MIT, romani, romania, traian | Niciun comentariu până acum.

Legendele Pesterilor.

Ce ar fi speologia fara legendele tesute in jurul pesterilor pe care tocmai le-am vizitat?

De cele mai multe ori, localnicii sunt cei care ne indruma spre gaurile ascunse in hatisurile de pe versant ori ne avertizeaza sa nu intram in hoancele “fara fund” din fanetele de pe deal. SI tot ei, cu ochi iscoditori, ne cerceteaza sperand sa deslusească iesind din banana, vreo bucata de harta pe piele de vitel ori vreun detector de metale.
Caci nu exista pestera despre care localnicii sa nu impletească adevarul cu mitul, povestea din mosi stramosi cu visurile despre comorile dacilor sau ale haiducilor.
Inaccesibilitatea acestor cavitati pentru locuitorii din zona plaseaza pesterile pe primul loc pentru ascunderea unei comori, iar dorinta noastra de a invinge necunoscutul si intunericul este de multe ori gresit inteleasa. In aceasta sectiune puteti gasi legende depanate seara la foc, unele relatate chiar noua, altele spicuite de pe net. Ne face placere sa vi le oferim asa cum circula ele pe cale nescrisa, din gura in gura, pe mirificile plaiuri carstice ale Romaniei.

Legenda lui Vulcan si a flacaului Straja
Legenda lui Iovan Iorgovan
Comorile Isvernei (nou!)

Legenda lui Vulcan si a flacaului Straja

La sud de Valea Lapusnicului, pe unde altadata se scurgea cel mai lung ghetar din Carpatii romanesti (13 km lungime, 300 m grosime), se afla asa-numitul Retezat Mic, alcatuit preponderent din calcare.

Aici se afla paradisul pesterilor (Pestera Ursoaicei, Pestera lui Zeicu,
Dalma cu Brazi, Pestera cu Cuie), avenelor (Avenul din Stana Tomii) si cheilor (Butii, Scocului), dar si “resedinta” unui personaj legendar, Iovan Iorgovan, care l-a tarat pe balaur printre munti, sapand cu spinarea acestuia Valea Jarului. De numele acestui erou ne aminteste cel mai inalt varf din zona, Piatra Iorgovanului (2014 m), in care putem vedea, cu putina imaginatie, silueta impietrita a viteazului tinand buzduganul in mana, si Pestera Iorgovanului, locul unde a murit balaurul dand nastere mustelor columbace, chinul vitelor de astazi. Putini oameni mai cunosc povestea mesterului Valcan si a flacaului Straja, baiatul blestemat de o vrajitoare sa orbeasca de un ochi. Inchis intr-un turn mesterit de Sfarma – Piatra, flacaul vegheaza de mii de ani. Cu singurul sau ochi, el vegheaza pasunile pe care alta data o intalnea pe fata ciobanului cea frumoasa.

Pana de curand strajerul muntelui isi plangea singuratatea in bataia vantului aprig. Astazi insa el are la ce privi: mii de turisti urca in fiecare anotimp pe muntele Straja, unde s-au construit zeci de cabane si cabanute menite sa faca sederea omului mai lunga si mai placuta. Iarna ei folosesc partiile si teleschiurile spre a-si satisface pasiunea pentru sporturile anotimpului rece, chiar intrecandu-se in diferite competitii: “Cupa minerului”, “Cupa veteranilor”. Vara o plimbare de 20 de minute cu telescaunul ii duce pe oameni mai departe de forfota oraselor, unde ei isi incanta privirea cu frumusetile create de mesterul Valcan si de Sfarma-Piatra.
Si omul s-a dovedit un mester iscusit ridicand o cruce de metal in cinstea eroilor neamului, asemanatoare celei de pe Caraiman, si un frumos schit de lemn, spre a-i apropia si mai mult de cer pe vizitatori.
Straja nu mai este doar numele unui varf, este astazi o prospera asezare turistica ce-i atrage pe iubitorii muntelui din intreaga tara nu numai prin frumusetea peisajului, ci si prin preturile accesibile oricarui buzunar. Cu sau fara rucsac in spate se poate ajunge de la Straja pana la Pasul Valcan, unde alte cabane stau la dispozitia turistilor, traseul trecand chiar pe langa stanca unde paznicul muntelui inca scruteaza zarile in cautarea iubirii pierdute… Valcanul ne asteapta si chiar ne cheama, cu toate ca glasul Retezatului vecin este mai puternic, dar nu are posibilitatea sa ne invete cum sa-l apreciem. Aceasta putere sta numai in constiinta si educatia noastra, care isi lasa semnatura pe fiecare urma a pasilor facuti pe munte sau in munte.

Legenda lui Iovan Iorgovan

De la casa de vinatoare Cimpusel, daca o apucam pe o poteca insemnata cu marcajul triunghi rosu, depasim piriul Ursu, o stina si o pepiniera silvica, apoi incepem sa urcam peste citeva praguri si, tot tinind marcajul, intram intr-o padure frumoasa. Trecem apoi printr-o caldare glaciara avind pereti abrupti, in care se deschide gura unei grote mari, vizibila de la mare distanta, numita de popor pestera Iorgovanului. Poteca ne scoate indata pe un platou pe care troneaza, zvelta dar impunatoare, legendara piatra a Iorgovanului; pina pe Valea Cernei nu mai este mult. In aceasta vale, care azi a fost legata printr-o sosea de asfalt de Valea Jiului, oamenii locului au zamislit de demult, pe baza unor vechi mituri trasmise pe cale orala peste generatii, vreme de zeci de secole, o tulburatoare balada populara, brodata pe stravechea legenda a voinicului Iovan Iorgovan, viteaz intre viteji, pe care Nicolaie Densusianu il confunda cu Hercule al protodacilor:
Sus,pe Cerna-n sus,
Multi voinici s-or dus.
Si toti s-au rapus.
Dar a mai ramas
Un Roman viteaz:
Iovan Iorgovan,
Brat de buzdugan,
Cu un calusel
Ca si-un vulturel…

Si-n versuri de mare frumusete, balada povesteste cum Iorgovan, acest viteaz intre viteji, tot vanand cu spor pe Cerna-n sus, afla o prea frumoasa fecioara, Ana Giordanel pe nume:
Sora cea mai mica,
Ca si-o porumbica.
Ana Geordanel,
Nume frumusel
Le-ntrecea pe toate,
Ea,o stea de noapte,
Luceafar din zori,
Floarea florilor.

Ana insa este furata de un balaur(sarpe) infricosator ce pustia de multa vreme Valea Cernei, pe care, spuneau precizarile, doar Iovan il putea rapune:
Iovan Iorgovan,
Brat de buzdugan,
Sabia scotea,
In vint o-nvirtea,
Pe serpe-l lovea,
Trupu-i zdruncina,
Darabe-l facea

Dupã care viteazul trage peste munti hoitul balaurului, facindu-i vint intr-o pestera adinca. Si, zice legenda, din trupul veninos al sarpelui ies, veac dupã veac, muste veninoase, numite Columbace, ce vor pustii, peste vreme, in locul balaurului, locurile acestea frumoase:

Si il ascundea
In pestera rea.
Viermi sa-nmulteau,
Muste slobozeau
Si-n veci nu piereau.
Musca tot iesea
Mare rau facea,
Caci caii musca,
Boii otravea,
Plugurile -oprea!

Si azi localnicii – mai ales ciobanii sau forestierii – iti arata ca Piatra Iorgovanului seamana aidoma cu silueta impietrita a voinicului din legenda, ce tine buzduganul in miini. Ba unii iti mai arata si cum valea ce se desface de la stina din Cimpusel si care duce pina la Peºtera lui Iorgovan a fost adincita de stirvul balaurului in timp ce viteazul il tira peste munte, dupa ce l-a rapus in lupta apriga ce a durat cit o zi de vara, din zori pina-n seara.

Comorile Isvernei

Fiecare munte are pesterile sale si fiecare pestera are o comoara. Sau cel putin o legenda despre o comoara. Sub virful lui Stan si Piatra Mare se afla pesterile cu comorile lui Tudor Vladimirescu. In Valea Tesnei si sub Piatra Cosutei sunt comorile lui Duncea. La Topolnita se afla rezervele de aur ale dacilor. La Cernavarf este ascuns tezaurul printului sarb Obrenovici. Iar pestera Isverna, zice-se, gazduieste un depozit de argint al Imperiului Austro-Ungar, ascuns din ordinul imparatesei Maria Tereza.

In cautarea obarsiilor
Cand scafandrii Grupului de Explorari Subacvatice si Speologice si-au facut aparitia la Isverna,cu ani in urma, echipati cu casti, franghii, barci pneumatice si costume de scufundare, convingerea localnicilor a fost de nezdruncinat: astia au venit sa caute comoara. Intr-un fel aveau dreptate, caci Isverna este o adevarata nestemata a pesterilor romanesti. Nu pentru ca ar avea cine stie ce cristale sau stalactite, nici pentru dimensiunile galeriilor ei, care nu impresioneaza. Din pestera iese, insa, un rau subteran de o puritate rar intalnita.

Canionul scufundat
Speologul scafandru dispare sub “clopotele verzi” care filtreaza feeric lumina proiectoarelor subacvatice.
La 15 metri adancime sifonul strabate un pasaj orizontal, apoi urca intr-un canion ingust. Urmatorul sifon este cel “galben”, numit asa din cauza unor pelicule galbui care captusesc peretii. Aproape de capatul pesterii se afla marele Sifon Negru.
Aici s-a oprit inaintarea scafandrilor, dupa un parcurs intortocheat de peste 400 de metri si adancimi ce depasesc 40 de metri. Rezervele limitate de aer, frigul patrunzator, pericolul narcozei si al accidentelor de decompresie fac din Isverna o piatra de incercare a speologilor scufundatori. Aici si-a oprit inaintarea nu numai Florin Paroiu, veteranul roman al scufundatorilor in pesteri, dar si elvetianul Bolanz, unul dintre cei mai experimentati scafandri ai lumii, precum si o echipa de “asi” ai clubului britanic din Westminster. Obarsiile de cristal ale Isvernei, ascunse in inima Muntilor Mehedinti, reprezinta inca o provocare, un pisc inca neatins al lumii subpamantene. [...]

O perla intr-o salba
Comuna Isverna este o pitoreasca asezare de munte, unde traditiile si portul specific sunt inca vii. In cea de-a treia zi de Paste, aici exista un obicei: pe paraul pesterii pornesc la vale, prin luncile abia trezite la viata, dovleci uscati cu lumanari aprinse inauntru, pentru pomenirea celor dusi spre alte zari. O procesiune tacuta de lumini se indreapta spre Dunare. Pamantul de aici nu este prea roditor, dar oi harnice transforma puritatea poienelor in cas, pe saturate. Iar mierea de salcam a lui Gheorghita Izverceanu nu are seaman pe lume. In zona se afla si alte nestemate ale carstului mehedintean. Poienele de sus ale Isvernei, sub Varful lui Stan, reprezinta un peisaj miraculos. Intre peretii abrupti de calcar se afla depresiuni orizontale, inierbate, unde fagi nodurosi si batrani iti dau senzatia ca te afli intr-un imens parc suspendat. Pesteri sunt pretutindeni. Una dintre ele este Curecea, langa comuna Balta, un tunel natural foarte spectaculos, de doi kilometri lungime, ce se poate traversa cu usurinta in doua ore. Pestera Podului, lacul Zaton si Podul lui Dumnezeu de la Ponoarele se afla si ele in apropiere si pot fi usor vizitate. Pornind pe drumul de sub munte ce leaga obarsiile Motrului de Dunare vom intalni si alte surprize. Dar despre ele si legendele tesute in jurul lor vom povesti alta data.

sursa : SPEOLOGIE.RO

septembrie 28, 2008 Scris de 2012en | Legende. | 2012, 2012en, enigme, enigme din romania, legende, legendele pesterilor, mistere, mistere romanesti, speologie | 1 comentariu

Intamplari stranii povestite de autori.1

Luminita

Era in anul 1950, in ajunul Craciunului, cand parintii mei m-au trimis in orasul Petrosani, pentru a cumpara o pereche de bocanci pentru sora mea. Am plecat deci din satul meu, Voitesti din Deal, dimineata, pe un drumeag, de fapt o potecuta ce taia drumul "mai scurt" peste dealuri si vai…
Am coborat in Valea Gruiului, am traversat paraiasul cu acelasi nume, apoi am urcat dealul, am traversat satul Gruiu, Campia Inoasa, am trecut prin capul satului Lazaresti, apoi prin padure, pana in satul Bumbesti, Campia Bumbestilor si, in sfarsit, gara Bumbesti-Jiu.
La intoarcere, in jurul orei 23, am coborat repede din tren, sperand sa mai intalnesc tovarasi de drum. Pe peron, dupa plecarea trenului, liniste… Cu bocancii intr-o traista, traversez cele cateva linii si o iau cu inima stransa pe potecuta usor mai inchisa la culoare fata de albul zapezii.
In fata mea, la circa 300 m, zaresc o luminita jucausa, parca era un felinar purtat de cineva. Iutesc pasul, alerg sa prind luminita si pe purtatorul ei. Am traversat Campia Bumbestilor, am ajuns in satul Bumbesti, n-am ajuns luminita si inima mi s-a strans de frica… Daca luminita se oprea in sat, ce ma faceam? Urma sa traversez padurea singur, noaptea… Toate rugaciunile stiute le-am spus cu voce tare si m-am rugat la Dumnezeu sa-mi dea curaj. Am intrat cu teama in padure. Cand ma uit in fata, am zarit la aceeasi distanta, circa 300 m, din nou luminita. Am inceput sa alerg s-o ajung. Am strigat. Am traversat padurea, am trecut prin capul satului Lazaresti, iar luminita care imi mergea inainte ca o stea calauzitoare era de neajuns. Am traversat din nou Campia Inoasei, cu aceeasi calauza in fata. Am traversat satul Gruiu, urmand sa cobor Valea, apoi sa urc, in sfarsit, Dealul Voitestilor. Ma uit in vale… nici urma de luminita… Pe cer, Luceafarul urcat de un stat de om. Oare sa fi alergat tot drumul, circa 8 km, dupa Luceafar? Imposibil! Prin padure, oricum, nu s-ar fi vazut! Dar ce a fost acea luminita? In lipsa ei, m-a cuprins o teama cumplita si am inceput sa strig: "mamaaa… mamaa". Dupa cateva secunde, am auzit glasul mamei, care din varful dealului ma chema: "Sunt aici, hai acasaaa…". Nici nu stiu cum am coborat in Valea Gruiului si am urcat dealul. Dar mama nu era! Sfarsit de oboseala si cu groaza in suflet, deschid poarta in momentul cand mama iesea din casa, sa vina in intampinarea mea. Dar atunci, cine ma strigase?
Cei de acasa s-au trezit cu totii ca sa-mi asculte uimiti povestea, ci numai sora-mea topaia in bocancii cei noi, cu care s-a dus apoi la biserica… Era asa de bine si de cald in casa, incat am adormit obosit, leganat in vise de copil. A trecut mult timp de atunci… In fiecare an, la venirea Craciunului, imi amintesc cum un semn nestiut a calauzit atunci, in noaptea Craciunului, un suflet pur si trupul firav al unui copil de 12 ani.
ing. Stancioiu Aristotel

Barca de salvare

Ma numesc Elena si locuiesc in Resita. Locurile din preajma Resitei sunt minunate si in tot timpul anului te cheama sa le admiri frumusetea. Povestea mea este adevarata si s-a intamplat intr-o duminica insorita de vara, prin august 1995, cand m-am hotarat sa plec cat mai departe de forfota orasului. Pregatita cu tot ce trebuie pentru o iesire la iarba verde, aer curat, soare si apa, am plecat impreuna cu sotul, sora si cumnatul meu la barajul Valiug. Ajunsi acolo, ne-am instalat cat mai aproape de apa si admiram peisajul mirific. Totul era minunat, albastrul lacului parea unit cu verdele padurii si padurea se intindea pana la cer. Dupa un timp, ne-am intalnit cu niste cunostinte care aveau cu ei o barca de lemn. Am imprumutat barca si ne-am incumetat sa iesim in largul lacului, doar eu, sora si cumnatul meu. Totul a decurs normal, pana aproape de malul celalalt al lacului, cand una dintre vasle a cazut in apa. In jurul nostru apa, doar apa si linistea padurii, iar noi riscam sa pierdem vasla barcii imprumutate. Precizez ca nu aveam cu noi decat un colac de salvare destul de mic, desi eu si sora mea nu stiam deloc sa inotam. Si-apoi, exact in aceeasi clipa, eu si cumnatul meu ne-am aplecat sa recuperam vasla si barca s-a rasturnat. Totul s-a intamplat foarte repede. Sora si sotul ei au fost aruncati in afara barcii, iar eu am fost prinsa sub barca. Dadeam disperata din maini si din picioare, eram speriata, tipam si strigam dupa ajutor. Deodata, am simtit o liniste sufleteasca si prin miscari precise cautam iesirea la "liman". Cineva nevazut imi indruma mainile si picioarele in miscari specifice inotului. Am nimerit perna de burete si scaunul din barca (erau fixe) si astfel am reusit sa ma deplasez si sa prind marginea barcii rasturnate peste mine. Cu mult curaj, dat de prezenta care ma ocrotea, am iesit de sub barca, fara a lua mana de pe marginea ei. Cand am vazut lumina zilei, parca m-am trezit dintr-un vis urat, dar si frumos deopotriva, pentru ca simtisem prezenta Dumnezeului protector mai aproape de mine ca oricand. Datorita Lui am inotat pentru prima data in viata si am scapat de la inec. Imediat ce m-a vazut, cumnatul meu m-a incurajat si el si mi-a spus sa ma tin bine ca suntem intr-o postura foarte grea. Eu prinsesem barca de o parte, sora mea de partea cealalta, barca era tot rasturnata si nu aveam cum sa o intoarcem, pentru ca riscam sa ne ducem la fundul apei. Nu era nimeni in jurul nostru, strigatele noastre de ajutor nu se auzeau pe malul de unde plecaseram si atunci cum sa ajungem la mal? Inca o data am simtit acea prezenta binefacatoare si, incet-incet, am inceput sa ne miscam. Cumnatul meu impingea barca rasturnata si, ca prin minune, ne deplasam prin apa lacului, foarte adanc de altfel, ca pe o carare foarte clar delimitata. In scurt timp am simtit sub picioare stancile salvatoare. Da! Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reusit sa

scapam vii si nevatamati. Dupa ce am tras si barca la mal, am reusit sa o intoarcem in pozitia normala. La scurt timp, sora si cumnatul meu, mai curajosi din fire, s-au intors cu barca, iar eu am ramas singura pe malul pustiu, nedezlipita de pietrele pe care ma asezasem, cu riscul de a ramane acolo mult si bine. La cateva minute de la plecarea lor, dupa un cot al lacului, a aparut o hidrobicicleta, condusa de doua persoane. I-am rugat sa ma duca si pe mine la mal. Eram inca sub influenta celor intamplate si nu cred ca am scos vreo vorba pana cand nu am simtit pamantul sub picioare. Nu stiu daca le-am multumit acelor oameni, daca nu, o fac acum, din tot sufletul. Ce a urmat a fost o lunga perioada de chin, cu revederea scenei, ori de cate ori inchideam ochii.
Paradoxal, in acea zi, mama mea dadea de pomana mancare gatita unei tiganci ghicitoare. Era foarte necajita atunci, presimtea ceva rau si se gandea la noi, ca de obicei, fiindca eram departe de ea (mama locuia in comuna Milesti-Dolj si noi la Resita). Dupa ce a mancat, tiganca s-a oferit sa-i ghiceasca mamei, drept multumire pentru "ospat". Printre altele, i-a zis ca cineva apropiat ei sufleteste si care locuieste departe va avea necaz la o apa mare, dar sa stea linistita, ca nu se va intampla nimic rau. Acest lucru l-am aflat peste vreo doua luni, cand am mers la tara, la mama. Mama ne-a povestit intamplarea cu ghicitoarea si ne-a intrebat daca n-am avut necazuri in acea perioada. De-abia dupa aceea i-am povestit si noi ce s-a intamplat in august 1995, exact in acea duminica. O coincidenta? Necazul nostru la barajul Valiug si spusele ghicitoarei la sute de kilometri distanta… Cum sa explic acest fapt? Foarte simplu! Dumnezeu este mereu alaturi de noi. El a vazut fapta buna a mamei si, pentru a o rasplati, ne-a scapat de la inec. Mama a hranit un trecator si El ne-a ajutat pe noi, fetele ei plecate departe de casa. Acum, mama este cu noi la Resita, si impreuna, inca Ii multumim lui Dumnezeu pentru salvarea noastra de la inec. Atunci si mereu, Dumnezeu este barca noastra de salvare.
Elena Nacu – str. Ion Corvin, bl. 2,
sc. 2, ap. 7, Resita

Tunelul

In anul 1996, in lunile ianuarie-februarie, am avut o problema cardiaca, o aritmie extrasistolica ventriculara, destul de grava, care a necesitat internarea mea in spital, la sectia de cardiologie, deoarece nu ceda la nici un fel de tratament. Am fost dus cu caruciorul direct la terapie intensiva, cuplat la aparatura de specialitate si mi s-a instituit tratamentul corespunzator. Am stat cinci zile la reanimare, timp in care au fost adusi bolnavi cu infarct si care dupa doua-trei zile erau dusi in salon. Nu m-am speriat, dar ma saturasem sa stau pe spate, impanat cu ace ca un arici, fara nici un rezultat. Mentionez ca in afara de unele mici raceli, sau uneori hiperaciditate gastrica, nu am fost bolnav niciodata. In a cincea zi mi s-a dat o doza dubla de insulina (in perfuziile glucozate se bagau si cateva unitati de insulina pentru echilibrarea glicemiei), care m-a bagat in coma hipoglicemica. Am simtit ca mi se racesc mainile si picioarele dinspre extremitati, m-am uitat la ceas, era ora 16.40, si am chemat asistenta de salon care era la al doilea pat distanta, spunandu-i ce simptome am si rugand-o sa-mi verifice pe monitor tensiunea arteriala. In acel moment, am vazut o pata mare neagra, rotunda, in mijloc avand o pata luminoasa aurie, tot rotunda, cam jumatate din suprafata neagra, venind cu viteza spre mine, dupa care nu am mai stiut nimic. Mi-am revenit la ora 19.20. M-am trezit band un ceai foarte dulce si mancand automat macaroane cu pesmet, pe care era foarte mult zahar si pe care mi le "administra" femeia de serviciu (Dumnezeu sa-i dea multa sanatate!). M-am externat ameliorat. De ce v-am plictisit cu aceste patanii ale mele? Pentru ca din acel moment, eu nu m-am mai temut de moarte absolut deloc (nici pana atunci nu o prea bagam in seama, convins ca ne guverneaza un destin). Am devenit brusc un om credincios. De atunci, in fiecare seara si dimineata, ma rog lui Dumnezeu pentru mine, familie, orasul, tara mea si pentru lumea intreaga, pentru tot globul pamantesc. Si Ii multumesc. Mi-am schimbat total mentalitatea. Ma straduiesc sa gandesc numai pozitiv, nu mai judec pe nimeni si ma feresc sa am de-a face cu cei 3 B, adica: blestem, blasfemie si barfa. O liniste si o pace interioara au coborat asupra mea, sunt multumit cu ceea ce am si ceea ce nu am, sunt optimist si doar comportamentul alesilor poporului care n-au reusit sa faca mare lucru pentru aceasta tara frumoasa imi mai lasa un gust de amaraciune. Mi-am reamintit ca ma trag din neam de preoti, atat din partea tatalui, cat si a mamei (ortodox si greco-catolic), si ca eram programat sa urmez teologia, dar odata cu schimbarea de regim, acest lucru nu a mai fost posibil.
Experientele mistice, insa, nu s-au sfarsit. La cateva luni dupa externarea din spital, cand lasasem fumatul si nu mai consumam alcool deloc, iar regimul alimentar era preponderent vegetarian, am avut doua vise (viziuni?), la scurt timp unul de altul.
Primul: mergeam pe un drum de pamant destul de larg, marginit in partea dreapta de un gard din scanduri negeluite, inalt cam de 2,5 m, asezate in picioare (vertical), iar in partea stanga, de calea ferata. Nu erau case sau alte constructii. Drumul cotea la dreapta in sensul de mers, iar dupa ce am trecut cam 20-30 m de curba, am auzit un zgomot in spate. M-am intors sa vad ce e. Un calaret pe un cal rosu, in armura, cu coif pe cap, imbracat in zale, cu scut, lance si sabie. Cu ochii oblici, venea intr-un galop nebun. M-am lipit de gard sa nu fiu lovit si ma uitam uimit dupa el, cum se indeparteaza, intrebandu-ma mirat ce-o fi cu aratarea asta. Nu m-am dezmeticit bine, cand aud din nou zgomot de cai galopand si, intorcandu-ma, vad un cal negru, cu un calaret tot in armura, dar fara coif, cu pletele roscate in vant. Imediat dupa el, aproape alaturi, la o distanta de 1/2 cal, alti doi calareti in armuri, carora nu le-am distins fata, unul pe un cal alb si unul sur, gonind nebuneste. Ultimii doi au trecut aproape de mine, dar nu m-au

atins. I-am urmarit cu privirea pana au disparut din raza vizuala. Stand pe loc, m-am intrebat: “Doamne, ce e cu nebunii astia?”. Atunci am auzit un raspuns, care nu mi-am dat seama de unde venea. “Cum? Nu recunosti cei 4 cavaleri ai apocalipsei?” M-am trezit lucid, parca nici nu dormisem. I-am povestit sotiei, care dupa ce a ascultat mi-a replicat doar atat: “Doamne fereste, ca prostii mai visezi”. La serviciu, povestindu-le colegilor visul, s-au uitat unul la altul, cineva a spus: “Interesant!”. Iar unul m-a intrebat: “Si galopau puternic cavalerii astia, mai Tete?”. Fiind cel mai batran din sectie, cred ca in gandul lor colegii si-au zis: “S-a scrantit batranul”. Doar baiatul meu cel mai mic, care este psiholog, m-a ascultat cu atentie. Nu am mai povestit acest vis-viziune nimanui, de teama ridicolului.
Al doilea vis: eram la gradina mea particulara de 800 m.p. din Dealul Budiului din Targu-Mures. Se insera, dar inca nu aparusera stelele. Stateam la poarta si ma gandeam ca o sa dorm la baraca in noaptea aceea, avand mancare pentru a doua zi, si nu are rost sa mai pierd timpul pe drum. Ridicandu-mi ochii spre cer, vad in partea de sus, spre Budiul mic, un cerc luminos, cu o cruce luminoasa impartind cercul in patru. Din partea de vest, unde apune soarele, spre cerc se indrepta un obiect luminos lunguiet, care intra in cerc de-a lungul “Ecuatorului” si aproape de intalnirea cu “meridianul” explodeaza. Nu am auzit zgomot, doar intreg cercul s-a luminat puternic o clipa, dupa care cercul, crucea, obiectul luminos au disparut si in suprafata cercului a aparut o lumina difuza (ca si cand stingi televizorul si ecranul mai ramane un timp slab luminat). Dedesubtul acelui rotund de lumina difuza, au aparut scrise ca la televizor, doua randuri, intr-o limba straina. Uitandu-ma, am zis: “Nu cunosc scrierea araba sau ebraica, scrie te rog in romaneste”. Atunci scrierea aceea a disparut si a aparut scris in romaneste, tot pe doua randuri: “Sfarsitul lumii va fi in anul 5766″. Apoi au disparut, si lumina difuza, si scrisul. Ma uitam nauc spre cer. Mi-am zis: “Sa ma trezesc si sa notez anul, sa nu-l uit”. M-am sculat si l-am notat, eram atat de treaz si de lucid, parca nu dormisem. N-am mai putut sa dorm in noaptea aceea, de altfel a si sunat ceasul nu peste mult timp. Acestea sunt cele doua vise-viziuni ale mele din anul 1996, iulie si septembrie. Desigur ca am incercat sa povestesc acest vis colegilor, dar in timp ce-l povesteam, doi dintre ei au inceput o alta discutie. Am lasat-o balta, considerand ca nu sunt vrednici sa stie. Familiei i-am povestit, dar parca se feresc sa asculte. Doar sotia, care este foarte credincioasa, dar total ignoranta a fenomenului paranormal, si-a facut cruce si a zis: “Doamne, apara-ne!”.
Iata de ce, cand am citit articolul publicat in revista cu decodificarea Bibliei, si vazand ca anul corespunde cu cel visat de mine, m-am racit. Mi s-a facut pielea gainii si mi-am zis: “Cine esti tu, nevrednicule, sa ai acces la asemenea previziuni?”. Am reflectat mult dupa aceste “aratari”. In final, mi-am dat seama ca dupa moartea clinica, din spital, viata mea a intrat sub semne ciudate, pe care sper sa le inteleg candva.
Moldovan Ioan Nitu – Targu-Mures

Moartea vrajitoarei

Numele meu e Nastaca si va voi spune niste povesti necrezute, petrecute in satul natal. Acum sunt pensionara si locuiesc la copii, in Baia Sprie, da cat am fost buna de munca am stat la tara in Budesti. Anii mei cei frumosi sunt acolo si tot acolo am sa ma intorc in pamant. Dar sa va spun povestea.
Niculaie, barbatul meu, Dumnezeu sa-l odihneasca in veci, era, inainte sa ne luam, sluga in Somcuta Mare. Slujea la niste domni care aveau tare multe vaci. Intr-o seara, niste ciobani cu o turma de oi s-o rugat de domnii aceia sa-i lase sa innopteze in curtea lor. Si-i lasa domnii in curte si sara s-o adunat pacurarii la un foc si povesteau. Niculaie s-o dus in grajd sa mulga vacile, da nu s-o putut apropia de ele, gandesti ca erau nebune. Si-o venit repede la mine, la bucatarie: “Vai de mine, tu Nastaca, du-te fuga si spune-i la Alixandor sa vie sa-mi ajute, ca nu pot mulge vacile, sa vie si sa taie de ele”. Pacurarii aceia care sedeau pa langa foc o auzit si l-o intrebat ca ce-i baiu si el le-o spus. “No lasa, nu mere nicari, c-om face noi oare ceva. Du-te numa pana la covacie si cere de la fierar o potcoava cu cinci gauri si ad-o aici”. S-o dus Niculaie si o adus potcoava. Pacuraru i-o spus s-o bage-n foc, sa sa roseasca si sa i-o aduca numa cand ii infocata bine. Ase o facut Niculaie. O pus potcoava inrosita pa pragul grajdului si cu chiu si vai o muls un pic de lapte de la o vaca mai blanda. Si-apoi, o zis pacuraru catra Niculaie: “No, baiete, picura cate un pic de lapte pa potcoava!”. Niculaie o picurat laptele pa potcoava fierbinte si pacuraru batea cu ciocanu pa potcoava laptele care sfaraia. N-o durat nici cinci minute si dupa grajd s-au auzit strigate mari. “Ioi si tulvai”, striga o muiere: “Nu ma omorati, nu ma omorati!”. Pacuraru s-o facut ca n-o aude si, cand o gatat de batut laptele pa potcoava, baba care striga murise in dosul grajdului. Era vrajitoare. Stia sa fure laptele de la vaci. O samtit cand pacuraru o-nceput dezlegarea si-o venit sa vada ce-i. Si vacile erau, ca nebunele. “No, lasa numa”, zicea pacuraru, “c-om vedea noi cine-i vrajitoriul”, si tat dadea cu ciocanu pe potcoava stropita cu lapte. Dimineata, o venit si jandarul, da n-o putut banui pa nimeni c-o omorat-o pa baba, ca nime n-o pus mana pa ea. Poate ca nu ma credeti, da intamplari din astea sunt cu sutele in Maramures, chiar si in ziua de azi.
Nastaca Pop – Baia Sprie

sursa :Formula-as

septembrie 25, 2008 Scris de 2012en | Povestiri incredibile | 2012, 2012en, ardeal, craciun, credinta, dumnezeu, enigme, minune, miracol, mistere, moarte, ortodox, paranormal, resita, romania, spirit, suflet, vraja | 1 comentariu

Descoperire enigmatica in Bucegi.

Cartea lui Radu Cinamar, Viitorul cu cap de mort a fost o sursa iminenta pentru adeverirea sau denigrarea Descoperirii din Bucegi. Radu Cinamar ne informează despre o parte din cel mai mare secret de stat din România (presupus), care poate fi cel mai teribil secret de pe planetă. Demersul autorului este recunoscut chiar din prima pagină, şi anume anihilarea zidului gros al disimulării, tăinuirii şi minciunii întreţinute de factorii de răspundere şi de interesele oculte ale anumitor organizaţii şi persoane din ţară şi din afara ei.

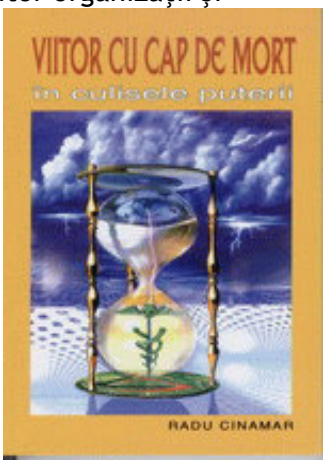

În 1981 Departamentul Zero, care, deşi face parte din SRI, are o activitate mai mult sau mai puţin independentă, a fost solicitat să intervină într-o zonă muntoasă, la Întorsura Buzăului. Zona era foarte retrasă şi aproape nelocuită. Doi fraţi alpinişti se antrenau escaladând o stâncă înaltă şi relativ izolată din masivul muntos, cu pereţi abrupţi. Unul dintre ei a urcat până pe la trei sferturi din înălţimea stâncii, unde a observat nişte semne bizare săpate în piatră şi aproape erodate de timp. Când a ajuns sus, pe platforma îngustă a stâncii, s-a aplecat şi a ridicat un obiect ciudat de culoare galbenă care semăna cu un lanţ, dar în clipa următoare a dispărut brusc sub privirea inmărmurită a fratelui său care se afla jos, la baza stâncii. A fost alertată Miliţia, au fost anunţaţi părinţii, aflaţi la Brăila. Iniţial, autorităţile l-au bănuit, pe cel care i-a chemat, că le ascunde adevărul. Însă tatăl fraţilor, fost alpinist, a escaladat şi el stânca, a ridicat obiectul, şi a dispărut instantaneu în faţa a mai mult de zece martori.

Au sosit imediat la faţa locului mai mulţi ofiţeri de Securitate de la Bucureşti, care au anunţat DZ în aceeaşi seară. Zona a fost izolată de o echipă militară pe o distanţă de o sută de metri în jurul stâncii. Reprezentanţii unei alte Direcţii din Securitate s-au ocupat cu dezinformarea sătenilor şi liniştirea martorilor oculari.
În zilele următoare un elicopter a fost folosit pentru a cerceta de sus stânca respectivă. Obiectul era un gen de pârghie ancorată în piatra stâncii. Nu se ştie cine, cum, şi de ce a făcut-o. Scrierea de pe stâncă a rămas necunoscută. Semnele păreau foarte vechi. Lipsiţi de experienţă şi presaţi de panica creată, cei responsabili au dinamitat stânca. Dar în locul ei a continuat să rămână un contur străveziu de culoare verde deschis, ca un abur uşor. După câteva zile însă, a dispărut şi el, definitiv.

Confirmare a acestor evenimente o găsim chiar într-un cotidian (Ziarul) unde se relatează pe larg despre misterioasele dispariţii. Acesta face referire catre 2 braileni care plecati intr-o excursie spre catunul Nucu au gasit un lant metalic iar unul dintre ei l-a atins si a disparut… Chiar fratele dispărutului a urcat pe stâncă. A găsit şi el lanţul metalic, pe care l-a ridicat şi… a dispărut şi el. Nimeni n-a mai îndrăznit să repete “figura”. Cei doi fraţi, căutati în zadar prin împrejurimi, n-au mai apărut niciodată.”

În primăvara anului 1990, Cezar Brad a fost numit director tehnic al DZ, iar în 1992 au fost clarificate raporturile dintre DZ şi Preşedinţia României. Şeful statului a ordonat subordonarea totală şi politizarea DZ; însă Cezar i-a prezentat câteva din realităţile şocante care au fost descoperite de-a lungul timpului şi implicaţiile lor enorme în stabilitatea ţării, astfel încât buimăceala Preşedintelui a făcut loc unui acord asemănător celui vechi, în care DZ este cvasi-independent.
In mai 2003, Cezar a primit vizita unui personaj important, pentru o discuţie în particular; solicitarea întrevederii a

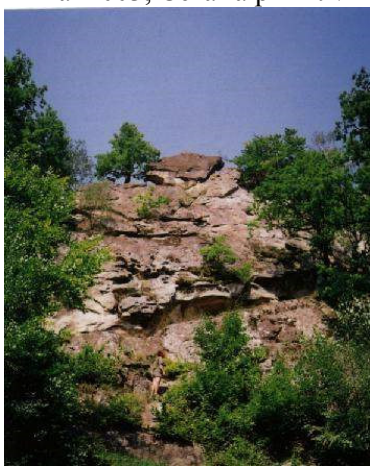

venit prin intermediul SRI. Un elicopter al SRI l-a adus pe acest domn, înalt, îmbrăcat cu un costum negru şi ţinută elegantă, dar trufaşă. Avea un baston cu mâner de fildeş şi încrustaţii de aur. Faţa lui exprima duritate, iar ochii verzi aveau un efect straniu, radiind o răceală neobişnuită. S-a prezentat sub numele de senior Massini. Era foarte sigur pe el şi crea impresia unei persoane care obişnuia să dea ordine. Era unul dintre venerabilii de frunte ale celei mai importante lojă masonice din Europa şi făcea parte din cea mai influentă organizaţie masonică la nivel mondial: Grupul Bilderberg.

Cezar şi-a dat seama că masoneria mondială urmărea să dobândească într-un timp cât mai scurt controlul asupra unei locaţii secrete din munţii Bucegi, excluzând orice formă de popularizare şi dorind chiar tăinuirea gradată a existenţei acestui loc faţă de puterea de la Bucureşti, după ce reprezentanţii elitei ar fi avut acces acolo. Pentru a controla şi manipula populaţia globului, elita masonică se foloseşte de

inerţia, lenea şi întunecimea mentală a majorităţii oamenilor, care nu au forţa interioară necesară pentru a renunţa la obiceiurile lor rele şi la tendinţele negative. Masonii manevrează cu mare uşurinţă această energie a lipsei de reacţie, a încetinelii, inerţiei, obscurantismului. În asemenea situaţii masoneria generează, practic, o veritabilă stare de somnolenţă colectivă, care îi serveşte foarte bine interesele. Acţiunile francmasoneriei – care în anumite cercuri înalte masonice implică realizarea unor ritualuri complexe de magie neagră – sunt realizate uneori chiar de la distanţă, iar cei care sunt mai receptivi faţă de aceste energii înlănţuitoare, apăsătoare, le cad cu uşurinţă victime, lunecând într-un fel de somn bizar, ca de plumb. Aici nu e vorba doar de somnul fizic, ci un gen de stare abulică în care sunt cuprinşi oamenii care îi face să devină obedienţi, ascultători, şi să se comporte precum nişte marionete.

Sunt foarte multe opinii divergente, contradicţii şi neînţelegeri între diferitele loji masonice în lume. Una dintre marile păcăleli pe care le realizează elita masonică este aceea de a genera impresia că două sau mai multe loji masonice se luptă între ele. În realitate, la vârful structurii lor piramidale marii maeştri francmasoni care alcătuiesc elita co nducătoare se înţeleg foarte bine, însă la baza ei apar ca fiind duşmani. Ideea este de a crea derută şi confuzie, ştiind că acestea adorm vigilenţa omului de rând. De fapt, e vorba de o păcăleală diabolică: cel care cade în plasa ei fără să fie avizat, nu va alege una dintre loji crezând că e rea, ci o va alege pe cealaltă despre care va crede că e bună.

Ce i-a putut determina pe cei mai mari masoni ai lumii să se orienteze cu atât de mare interes spre România! Există unele profeţii foarte secrete făcute de doi mari sfinţi creştini la începutul secolului trecut şi se referă la viitorul României în contextul întregii omeniri. De asemenea, există un pergament foarte valoros în marea bibliotecă de la Vatican care expune aceeaşi problemă în legătură cu teritoriul României, situaţie aproape de neconceput pentru mentalitatea şi orgoliul marilor state şi puteri ale lumii.

În arhiva secretă a Muzeului de Istorie din Viena, se află un document foarte vechi care expune trecutul istoric extrem de îndepărtat şi totodată fabulos al civilizaţiei care a existat în acele timpuri pe teritoriul României. Iată deci toate aceste surse diferite care se referă la aceleaşi lucruri. Există multe aspecte care se corelează. Profeţiile afirmă că este o problemă de doar câţiva ani până la apariţia semnelor care vor atrage atenţia asupra acestui teritoriu.

În neştiinţa lor, mulţi oameni acţionează involuntar în consensul directivelor francmasonice, fără să bănuiască că fac jocul murdar al grupărilor masonice. Acestea, folosindu-se de intermediari, sunt foarte virulente şi perfide. În acest fel, ei nu au nici-o răspundere, iar dacă lucrurile nu ies aşa cum au urmărit, vor da vina totdeauna pe intermediar, arătând cu degetul şi incriminându-l pentru faptele comise.

Ei urmăresc să promoveze mai mereu oameni de paie, oameni corupţi, şi chiar să instituie o atmosferă generală de

corupţie, tocmai pentru a putea după aceea să-şi asigure această infiltrare care să le asigure succesul jocurilor murdare pe care le fac. Dacă în posturile cheie ar fi plasaţi oameni intransigenţi şi de bună credinţă, aceştia nu s-ar mai putea preta la intrigile, jocurile şi mizeriile de culise care infestează politica şi economia ţării. Faptul că lucrurile trenează însă, deşi de ani de zile sunt încercări, schimbări, înlocuiri, angajamente, promisiuni, arată adevărata faţă a influenţei masonice care întreţine deliberat o stare tensionată în ţară prin minciună şi ipocrizie.

Cu cât oamenii devin mai lucizi şi avizaţi de planurile francmasonice, cu atât mai repede ei se vor opune jocurilor murdare ale acesteia. Apoi trebuie realizată demascarea publică a intenţiilor malefice ale masoneriei. Politica masoneriei este aceea de subminare a speranţei oamenilor. Scopul principal este să genereze o stare negativă de absenţă a speranţei în oameni, de lipsă de încredere în forţele acestui popor. Când însă o mare masă de oameni are o speranţă pe care o cultivă, o hrăneşte şi o întreţine cu entuziasm, ea creează un curent gigantic de forţă spirituală.

Dacă o idee profund benefică cuprinde masele de oameni, ea generează atunci o undă colosală de energie pozitivă care poate fi însăşi cheia transformării acestui popor. Masonii acţionează extrem de virulent şi cu maximă îndârjire prin mass-media (pe care o au sub control total) atunci când unii oameni sau grupări fac cunoscute lumii întregi adevărul oripilant despre acţiunile şi intrigile lor. Masonii de la vârf caută atunci să distrugă prin orice mijloace persoanele sau organizaţiile respective, profitând de credulitatea tâmpă a omului de rând care poate fi manipulat cu uşurinţă.

O a doua întâlnire cu marele mason Massini a avut loc în vila luxoasă a unei diplomaţii străine. Deşi întâlnirea a ţinut mai puţin de o oră, informaţia oferită de Massini a fost ca o bombă. El a spus că dispune de o informaţie ultrasecretă care provine direct de la Statul Major al Pentagonului, şi că acea informaţie se referă la un anumit loc din România.

septembrie 4, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | bucegi, disparitii, enigme din romania, istorie, masoni, Mistere din Romania, muntii bucegi, romania | 8 Comentarii

Misterioase constructii antice din Romania.

Atlantidele Romanesti

Legende venite parca de dincolo de timp, vorbesc despre pamnturi sfinte aflate pe locul unde acum domina Marea Neagra. Unii cercetatori afirma ca aici este localizata stravechea Atlantida, cu templele sale, in special Templul lui Apollo, zeul soareluri, a carui origine hiperboreana incepe sa capete un contur tot mai precis. Din stravechea **Atlantida** a ramas doar Insula Serpilor.

La ora actuala, **Insula Serpilor** nu mai apartine stapinilor de drept, adica noua romanilor. Si desi s-a bagat in fata motivul marilor rezerve de petrol existente in zona, realitatea este cu totul alta. Insula Serpilor a fost un teren mistic, un loc de trecere intre doua lumi. Aici, pe colturile de stinca acum pustii, se ridica pe vremuri un superb templu care a fost inchinat solarului Apollo. Apele marii ii protejau pe preotii solari de vizitele curiosilor si ale profanilor. Oare stie cineva din cei ce citesc aceste rinduri de unde isi trage numele Marea Neagra?

Unii ar spune ca e din cauza lipsei, la anumite adancimi, a florei si faunei, din cauza toxicitatii apelor. Altii vor spune ca numele vine de la valurile care altadata scufundau corabiile care se avintau sa o strabata. In schimb, istoricii misticii, in special ai istoriei atlante, stiu ca numele provenea de la stapinitorii marii. Cei care au fost cunoscuti sub numele de Cavaleri Negri si ai caror urmasi au dat Tarii Romanesti si Moldovei, pe cei mai de seama descalecatori, intre care si Negru Voda.

Multi vor fi uimiti sa afle ca printre cei care cunosteau secretul misticei Atlantide a Marii Negre a fost si Mihai Eminescu, care a vorbit in versurile sale de enigmaticul tarim magic.

Recititi <Memento mori>:

“Din Fundul Marii Negre, din inalte-adance hale / Dintre stance arcuite, din gigantice portale / Oastea zeilor Daciei in lungi siruri au iesit… “Zeii Daci ajung la marea, ce deschide-a ei portale, / Se reped pe trepte nalte si cobor in sure hale / Cu lumina, ei ingroapa a lor trai intunecos; / Dara ea, infiorata de adanca ei durere, / In imagini de talazuri cant-a Daciei cadere / Si cu-albastrele ei brate tarmii mangaie duios.”

”Marele Diodor amintea in scrierile sale Insula Serpilor, cunoscuta ca Insula Leuky: “In fata tinutului celtilor, in partile Oceanului, este o insula numita Leuky, adica Alba. Latona, mama lui Apollo, s-a nascut aici si din cauza asta Apollo este mai venerat aici decat ceilalti zei… Aceasta insula era numita si Helixea (Felicia) sau <nesos makaron>, Insula Preafericitilor. Nu departe de acolo erau muntii Riphei (Carpati)…”

Preafericitii sau Blajinii erau urmasii atlantilor, cunoscuti si sub numele de ramani. Despre ei textele vechi amintesc ca locuiau pe langa apele cele mari in care se varsa toate apele, iar folclorul romanesc spune ca in acele taramuri isi are Dumnezeu cetatea de unde guverneaza toate ale lumii, bune si rele. Ipoteza existentei unei Atlantide pe teritoriul actualei Mari Negre a fost imbratisata si de Robert Ballard. Acesta sustine ca in urma cu circa 7.000 de ani, fisia de pamint care separa Mediterana de lacul Marii Negre a cedat sub presiunea apei. Revarsarea acesteia a fost catastrofala pentru civilizatia momentului respectiv. Forta apei a distrus totul in calea ei, iar egalizarea celor doua nivele s-a facut abia dupa 40 de zile. O serie de constructii ciudate a fost depistat, cu ajutorul sonarului, pe fundul marii. Sa fie oare vorba despre Atlantida?!…

Cei care ajung sa vada ruinele **Histriei** raman uimiti inaintea constructiei in sine. Pentru ca, inca de la intrare, ochiul specialistului depisteaza o “anomalie” a tehnicii vechi. Este vorba despre un sistem de coloane orizontale peste care a fost construit zidul propriu zis. Pentru cei care nu sunt specialisti le spunem doar ca astfel de constructii folosesc, la ora actuala, arhitectii japonezi pentru a atenua socul cutremurelor. Este celebrul sistem de “cladiri pe role” care asigura siguranta inaintea cutremurelor de orice fel. De unde cunosteau grecii veniti aici, pe tarmul Marii Negre,

aceasta tehnica? Si daca o cunosteau, de ce cetatile din patria lor si din alte zone colonizate, nu au fost construite in acelasi mod?…

Dar asta nu e tot. Printre o serie de descoperiri bizare se numara si izvoarele cu apa termala din **mlastina Mangaliei**. Nu pentru ca izvoarele ar fi fierbinte, ci pentru ca nimeni nu a reusit sa dea un raspuns exact asupra originii lor. Initial geologii au zimbit si au spus ca izvoarele fierbinti nu sunt unice in lume si ca se formeaza simplu, prin parcurgerea unui platou calcaros, trecand prin niste concretiuni carbonice mai ciudate. Mai exact, izvoarele existau sub vechea Mare Sarmatica, cea care acoperea in urma cu milioane de ani teritoriul Romaniei. Depunerile sedimentare le-au acoperit si le-au conservat pentru mai tirziu, iar schimbarea reliefului marin intr-unul de cimpie, ar fi adus la suprafata si vechiul fund al marii si o data cu el izvoarele termale.

Ca fierbinteala este data de depunerile in adancime ale carbonatului de calciu. "Numai ca explicatia asta nu tine", afirma domnul Marius Toader, profesor de geografie si pasionat geolog. "Pentru ca in nici un alt loc identic, nu exista ape termale", spune domnul Toader. Si atunci, cum au aparut izvoarele din mlastina Mangaliei?Toate cele 20 – 30 de izvoare, curg prin niste concretiuni sub forma de trunchi de con care prezinta un orificiu central. Iar trunchiul de con este realizat artificial, ceea ce inseamna ca avem de-a face cu un sistem de incalzire centrala vechi de mii de ani. Undeva, pe cel mai inalt deal dintre Ceahlau si Urali, se gasea pana nu demult, singura cetate acoperita din lume.

Pornindu-se de la importanta constructiei, s-a ajuns la concluzia ca, in vremuri indepartate, **dealul Catalina**, apartinand judetului Iasi, indeplinea, pe langa un rol de aparare in fata navalitorilor si unul initiatic, fiind un perimetru sacerdotal important. Avand o vechime de peste 3000 de ani, cetatea era protejata de un acoperis care se ridica la o inaltime de aproximativ 30 de metri. Dar, daca motivatia construirii zidurilor a fost una de ordin strategic si militar, pentru existenta acoperisului nu s-a gasit, deocamdata, nici o explicatie logica si acceptabila de marea majoritate a specialistilor. Si totusi…

In anii `70, inca mai exista un basorelief in care apareau aparatorii cetatii care luptau cu niste inamici nevazuti din aer. Dar cine ar sa atace din aer acum 3000 de ani? Se spune ca triburile care locuiau in zona au construit-o de teama zeilor care isi pedepseau din cand in cand supusii, ori de cate ori acestia nu-si aduceau prinosul pe altarele lor. Dar cine erau acei zei, acei luptatori care se puteau deplasa prin aer?

Arheologii care s-au ocupat in urma cu 22 de ani de studierea ramasitelor cetatii, au constatat ca, pe o raza de aproximativ 600 de metri fata de locul constructiei pamantul nu era deloc fertil, iar la o adancime de aproximativ 80 de centimetri exista o pelicula de pamant carbonizat cu o grosime de circa 25 de centimetri. Concluzia a fost stranie si inacceptabila pentru istoricii de atunci: urme de ardere pe o adancime asemanatoare putea lasa doar o arma… atomica de putere medie. Cu toate acestea, cetatea nu a fost mistuita de foc, ceea ce demonstreaza ca aparatorii sai aveau arme cel putin la fel de redutabile cu ale atacatorilor.

Mihailesti, judetul Arges. Ani de zile, localnicii au dezgropat trunchiuri de copaci, fara sa stie ca in sobele lor ardea lemn multi-milenar. Padurea de la Mihailesti este ingropata la o adancime cuprinsa intre 25 – 30 de metri si contine soiuri disparute de mult de stejar, gorun, fag si tei, toate cu o vechime cuprinsa intre 10.000 – 12.000 de ani. Copacii au fost extrem de bine conservati din cauza compozitiei sarate a nisipului care i-a acoperit.

Cercetarile extinse au aratat ca pe linia Glina-Bobesti, Jilava, Domnesti, Mihailesti-Cornetu, se gaseau locuri asemanatoare, totul trecand granita catre Bulgaria. Dar nu descoperirea in sine a fost bizara, cit mai ales compozitia nisipului, care i-a determinat pe specialisti sa emita o ipoteza fascinanta: nisipul a fost depus de un val seismic cu o inaltime ametitoare de circa 150-200 metri si care ar fi maturat zona Europei de sud, inclusiv actualul teritoriu al Romaniei.

Urme de valuri seismice uriase au fost descoperite peste tot in lume si producerea lor a fost pusa, pe seama caderilor de meteoriti, functie de marimea lor si a exploziilor vulcanice. Un astfel de meteorit a generat si uriasul val care a maturat Romania si care, in mod sigur, a distrus tot ce exista in urma cu 10-12.000 de ani.

Orastie. Resturi de cetati dacice. Ani de zile istoricii si arheologii au facut sapaturi pentru a dezlega misterul mortarului dacic. Si in timp ce incercau sa dea niste raspunsuri au aparut alte intrebari. E vorba despre terasele pe care au fost construite cetatile si care nu retin deloc apa de ploaie. Ca si cum interiorul muntelui ar fi gol. S-a mers mai departe si s-a analizat solul terasei. Stupoare, compozitia sa este identica cu cea a otelului inoxidabil. Dar cum s-a putut obtine o astfel de puritate in urma cu mii de ani si de catre cine?

Pentru ca dacii nu aveau nici macar sabiile din otel. Poate ca si aceste cetati sa fi apartinut altei civilizatii? Aceleiasi civilizatii care a construit bai speciale pentru stapinii cetatilor de pe virf de munte. Baile erau alimentate concomitent

de izvoare reci, care veneau din interiorul muntelui, dar si de izvoare termale, pe alocuri sulfuroase. Iar in mijlocul imenselor bazine exista un mic stilp facut din cristale. Se spunea ca daca regii faceau baie in anumite zile in acele bazine, erau feriti de boli si nu-i invingea nici un adversar.

Dar baile erau aproape necunoscute oamenilor de la munte, luptatorilor care aveau cusme si postavuri din lina si mai putin din cinepa. Atunci cine a realizat ciudatele constructii? Este o intrebare care va ramane multa vreme fara raspuns.

Bucegii sunt un alt loc unde s-a spus ca ar fi trait atlantii, ca acolo, sus, la Babele, ar fi ultimul loc ramas dupa scufundarea Atlantidei. Greu de spus ce e realitate si ce e legenda, dar toti voievozii acestui popor isi pregateau soldatii sus, pe platourile Bucegilor si ascundeau tezaurul tarii in pesterile care strabat muntii in toate partile.

Mai mult, in ultimii ani, radiestezistii si alte persoane cu diverse capacitati paranormale, sustin ca au descoperit cimpuri si linii de forta de o putere fantastica. Unii dintre ei spun ca au contactat entitati superioare care s-au prezentat ca fiind spirite ale atlantilor de demult, iar altii sustin ca, de fiecare data cand sunt in zona, simt prezenta unor entitati energetice.

sursa : razboiulnevazut.com

august 27, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | appolo, atlantida, bucegi, constructii misterioase, Dacia, enigme, histria, insula serpilor, mangalia, marea neagra, mistere, Mistere din Romania, orastie, romania, ruine, sarmisegetusa, soiritualitate | Niciun comentariu până acum.

Misterul de la Pestera Tausoarelor

Nisele ciudate

Situata in sud vestul Muntilor Rodnei, pe versantul sting al Vaii Izvorul Tausoarelor, la o altitudine de aproape 1000 m, Pestera Tausoarelor fascineaza nu doar turistul care reuseste sa obtina aprobare pentru vizitarea sa, dar chiar si pe speologi, oameni care au vazut multe asemenea drumuri subterane care brazdeaza muntii. O multitudine de galerii si patru riuri subterane care apar de mai multe ori si se pierd sub stinci, vin sa infrumuseteze locul, dindu-i un aer misterios.

Descoperita in 1955 de catre invatatorul Leon Barte din Parva, pestera suscinta si acum interesul nu doar al speologilor ci si al cercetatorilor din mai proaspatul domeniu al ocultismului si evenimentelor paranormale. Si asta pentru ca in zona, de-a lungul timpului s-au petrecut evenimente care nu au putut fi explicate prin logica omeneasca. Prima descoperire ciudata a fost facuta in anul 1967 de Marin Teodoru, un invatator pensionar pasionat de speologie.

Acesta a remarcat in ceea ce se va numi Sala Ursului de caverna trei nise cu diametrul de circa 15 cm, dispuse sub forma unui triunghi cu baza in sus si avand o distanta de aproape un metru si jumatate intre virfuri. Daca primele doua firide aveau o adincime de circa 30 – 35 cm, terminindu-se brusc, cea de a treia, varful, parea mult mai lunga.

“Tata povestea ca a luat bastonul de care se folosea si l-a bagat pe nisa, dar nu i-a dat de capat. A fost convins ca dincolo de acel perete se mai gaseste ceva”.

Cu toate acestea, domnul Teodoru nu a spus nimic despre descoperirea celor trei nise pe care, mai mult, le-a astupat cu pietre si calcare din pestera.

“Se temea sa nu le vada si altii si sa sape acolo, sa distruga pestera. Pentru ca el era convins ca in partea cealalta se ajungea printr-o galerie pe care a cautat-o cativa ani buni”.

In cele din urma a gasit o mica galerie subterana de trecere. Ce a vazut domnul Teodoru in pestera, nu se stie. Nu a vrut sa le povesteasca nici macar copiilor sai.

“Ne-a spus doar ca pesterile din munti ascund adevarata civilizatie. Parea de-a dreptul fascinat de ceea ce vazuse acolo. La un moment dat nu a mai rezistat si a scris o carte pe care a publicat-o inca prin 1978. Doar ca era scrisa sub forma unor povestiri fantastice. Spunea ca nu vrea sa afle comunistii ce e acolo, ca ar distruge totul. A lasat in urma lui un manuscris pe care trebuia sa il publicam noi peste mai multi ani, cand romanii ar fi fost in stare sa inteleaga unele lucruri”.

Dar manuscrisul a pierit intr-un incendiu care a distrus casa la cateva saptamini dupa decesul domnului Teodoru, fara ca cineva sa fii aflat secretul pesterii.

Sanctuar primitiv sau intamplare?!

Ceea ce i-a uimit pe primii speologi a fost descoperirea unor schelete de ursi din doua specii: ursus arctos si ursus spealeus. Cele doua specii se pare ca au convietuit impreuna in acele galerii subterane, lucru care contravine tuturor cunostintelor despre aceste doua specii.

In plus, oasele erau dispuse intr-un mod ciudat, circular, partea de nord spre nord vest si sud fiind ocupata de ursus arctos si cea de nord spre nord est si sud, de ursus spealeus. Cum este putin probabil ca ursii sa fii murit intamplator in acele pozitii, se presupune ca ei au fost asezati de cineva intr-un anumit scop. Arheologii spun ca poate fi vorba despre un cult al omului primitiv inchinat ursului.

Dar chiar si aceasta ipoteza pare subreda in fata existentei celor doua specii alternativ asezate. Aproape imediat dupa descoperirea ei pestera a fost inchisa circuitului public, vizitarea acesteia putindu-se face doar cu acceptul unui custode care indruma turistii sau alti doritori sa viziteze locul. Unii spun ca in felul acesta s-a incercat ascunderea anumitor galerii si sali care nu trebuiau vazute de public si nici facute cunoscute, ca vizitatorii trebuiau indepartati de anumite locuri din pestera, sub aspectul indrumarii.

Bilele de Tausoare

O alta descoperire bizara o constituie “bilele de Tausoare”, despre care nimeni nu poate afirma cu exactitate cum s-au format. Bilele se gasesc incastrate in peretele calcaros si in podeaua partii din pestera careia i-au imprumutat numele, Sala Bilelor.

Unii dintre cei care au vizitat locul afirma ca uneori, daca asculti atent, poti auzi murmure ce par a veni din interiorul bilelor. L.T., speolog, afirma:

“Prima data cand am auzit murmurele eram cu alti doi colegi. Am crezut ca vorbesc ei, iar ei au crezut ca vorbesc eu. Apoi am crezut ca dincolo de perete mai e cineva si ca se aude ecoul. Numai ca, lipindu-mi urechea de mai multe bile, am constatat ca murmurele sunt diferite, nu apartin acelorasi persoane. Ca si cum fiecare din acea bila ar fi un tranzistor si ar transmite posturi diferite de radio. Niciodata nu am putut descifra ceva clar in acele murmure, dar sigur erau omenesti, pentru ca se auzeau si barbati si femei si chiar voci de copii. Numai ca nu intotdeauna se aud acele zgomote. In 21 de vizite pe care le-am facut acolo, de-a lungul anilor, uneori de mai multe ori pe an, le-am auzit doar de cinci sau sase ori”.

Unii, mai reticenti la spusele domnului L.T., afirma ca murmurele, sunt in fapt zgomotele produse de riurile subterane de acolo si care dau impresia unor dialoguri. Dar ipoteza cade intrucit zgomotele s-ar auzi permanent, nu doar din cand in cand.

“Am ispitit forte mai presus de intelegerea oamenilor”

Domnul G. S. din Timisoara a fost martorul unui eveniment pe care nici acum nu si-l poate explica. Intr-o seara de august a anului 1987, domnia sa s-a strecurat, efectiv in Sala Bilelor. Auzise despre murmurele de acolo si era convins ca numai noapte pot fi auzite. Era pregatit si cu un mini-casetofon Sharp ca sa inregistreze orice zgomot.

“M-am infasurat intr-o patura si am asteptat pe intuneric. Si la un moment dat le-am auzit. Am dat drumul la casetofon”. Murmurele se inmulteau si cresteau in intensitate, acoperind toata sala. Indraznetul a fost cuprins de panica si… a lesinat. Cand s-a trezit era dimineata si se gasea in fata pesterii.

“Dar ciudatenia vine de acolo ca nu eram la pestera mea ci la cea a Ialomitei, din Bucegi. Cand m-a vazut calugarul care avea o chilie in gura pesterii, a fost uimit. Nu intelegea ce e cu mine infasurat in patura si lungit in fata pesterii. Am incercat sa-i explic si a inceput sa rida. Dar nu radea ca nu m-ar fi crezut, ci pentru ca lui i se parea ceva normal. Atunci mi-a povestit parintele Teofil – asa il chema, Dumnezeu sa-l ierte – despre vocile din pesteri si despre faptul ca eu, in infumurarea mea am ispitit forte mai presus de intelegerea oamenilor”.

De casetofon nu a mai dat, chiar daca s-a intors in ziua urmatoare la Tausoare. Poate ca l-a luat un turist, bucuros ca pestera i l-a dat cadou. Sau poate ca s-a pierdut pe drumul dintre Rodna si Bucegi. Domnul G.S. este convins ca acele bile sunt, in fapt, un dispozitiv de teleportare.

“Altfel nu pot sa-mi explic cum am ajuns intr-o clipita la o distanta atit de mare. Timpul o sa-mi dea dreptate”.

Cu toate acestea, chiar daca de atunci a mai incercat de citeva ori experimentul, nu a mai auzit nici murmurele din sala si nici nu s-a mai trezit cine stie pe unde. Multe sunt pesterile pe care speologii – si nu numai ei – incearca sa le scoata din circuitul turistic. Ei afirma ca pentru a proteja acele comori inestimabile. Si sunt de acord ca multi turisti nu au respect pentru acele tezaure naturale fantastice ascunse in adincurile pesterilor. Cu toate acestea, uneori protectia depaseste o anumita limita si ajunge pana la a ascunde unele descoperiri care ar trebui cunoscute de toata lumea. Pentru ca nu o data, acolo, in subteran, se gaseste istoria trecuta si viitoare si radacinile noastre spirituale.

Eliszar

sursa : razboiulnevazut.com

august 27, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | enigme, mistere, Mistere din Romania, muntii rodnei, pestera tausoara, romania, sala ursului, sanctuar, teleportare | 2 Comentarii

O enigmă nedezlegată: tezaurul dacic

Cu 1.600 de ani în urmă, istoricul Dio Cassius a notat: "Se găsiră şi comorile lui Decebal, cu toate că erau ascunse sub apa râului Sargetia…

Căci Decebal, prin mijlocul captivilor lui, abătu râul, săpă albia lui şi punând într-însa mult aur şi argint, precum şi alte lucruri de mare preţ şi care puteau suferi umezeala, puse peste ele pietre şi grămădi pământ; după aceea aduse din nou râul în albia lui, iar în peşteri, tot cu ajutorul acelor captivi, ascunse veşmintele şi alte lucruri de felul acesta. După ce făcu acestea, el ucise pe captivi, ca să nu spună nimănui nimic. Dar Bicilis, un soţ de-al lui, care ştia ce se lucrase, fu prins şi dădu pe faţă toate acestea…" Cele de mai sus erau scrise la 200 de ani după cel de-al doilea război daco-roman. Nu se ştie dacă ele reprezintă adevărul istoric, dar o realitate a rămas: după acel război, imperiul şi-a refăcut finanţele, un an romanii au fost scutiţi de impozit, Traian a organizat timp de 123 de zile sărbători la Roma şi a construit o serie de edificii măreţe. Cercetătorii au evaluat la 165 de tone aur şi 330 tone argint prada luată de Traian din Dacia, dar oare acesta era tot aurul strămoşilor noştri? Unii oameni de ştiinţă, evaluând producţia de aur din Munţii Apuseni la 15-20 tone/an (exploatarea era intensă şi străveche, să nu uităm că aur din minele de lângă Brad s-au găsit şi în tezaurele antice din piramidele egiptene, fapt demonstrat prin analize chimice), au estimat stocul de metal galben acumulat de daci la circa 1.000 tone! Atunci unde este restul? Cu siguranţă că Decebal nu a ascuns tot tezaurul în acelaşi loc. În plus, în mod sigur, fiecare tarabostes avea averea lui. Să nu uităm nici stocurile de la exploatările miniere, care erau nu numai în Apuseni, ci şi în Banat, în zona Ocna de Fier. Unde poate fi acel aur?

Din când în când, aurul dacic a trimis câte un "semnal", cele mai semnificative fiind: – În secolul XVI, la vărsarea Streiului în Mureş, un pescar a scos de pe fundul apei câteva monede de aur. Mai sus, într-o boltă zidită, a găsit 40.000 galbeni şi bucăţi de aur nativ. Unul dintre beneficiarii comorii a încercat să vândă câte ceva la Alba Iulia, dar a aflat cardinalul Martinuzzi, care, prin mijloace "specifice" a recuperat totul, în urma unor cercetări intense în apa râului el rotunjindu-şi tezaurul. Cardinalul a început să cheltuie fără socoteală, construind un castel la Vântu de Jos şi cumpărând cu nemiluita cai, bijuterii şi alte obiecte de lux, atrăgând astfel atenţia asupra lui. Drept urmare, împăratul Ferdinand de Habsburg l-a trimis în zonă pe generalul Castaldo, care l-a lichidat pe Martinuzzi, dar nu a mai găsit decât 2.000 de monede de aur. Un cronicar povestea că la Gherla, un alt domeniu al lui Martinuzzi, s-au găsit 1.600 kg. aur nativ si 250.000 florini. – Cronicile vorbesc de nişte butoaie cu monede vechi de aur aflate în posesia domnitorului Petru Rareş al Moldovei. – La 1716, un clujean pe nume Pavel Varga, îmbogăţit brusc, lăsa un testament în care pomenea de o mare comoară din care luase ceva, restul, care ar fi putut îmbogăţi toată populaţia Transilvaniei, rămânând ascuns. – Pe la 1800, copilul unui ţăran a găsit 264 monede de aur pe Dealul Anineşului. – În 1804, un preot din Vâlcele a descoperit la rădăcina unui fag bătrân 400 de monede dacice tip "koson". Ulterior, în aceeaşi vară, s-au mai găsit 35, respectiv 987 monede de acelaşi tip. – În 1970, un lucrător a găsit o monedă tip "koson" (nume care se presupune a proveni de la regele Cotiso, ceea ce ar confirma vechimea şi acumulările din tezaurul dac) în zona sanctuarelor de la Sarmisegetuza.

Enigmele rămân. Dacă evaluarea la 1.000 tone a tezaurului dacilor este măcar aproximativ reală, înseamnă că romanii au mai fost păcăliţi o dată de înţeleptul Decebal, chiar si după moarte, Bicilis jucând, probabil, rolul de "pion otrăvit". Chiar dacă o parte din aur a fost îngropată în albia Streiului, restul poate fi oriunde în arealul fostului regat dacic, zona cetăţilor de lângă Orăştie fiind cea mai "fierbinte", dar să nu uităm că toată zona montană dintre Olt şi Ţara Haţegului, probabil chiar şi Masivul Godeanu, era un spaţiu strategic, cu drumuri de culme şi cu cetăţi la gura văilor. Dacă mai adăugăm şi zona aşezărilor şi a exploatărilor aurifere din Munţii Apuseni şi Munceii Dognecei, aria de căutare se măreşte, la fel şi şansele de a se mai găsi ceva şi doar norocul sau eroziunea naturală pot aduce ceva nou

august 21, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | aur, comori, Dacia, decebal, enigme, mistere, Mistere din Romania, roma, romania, tezaurul dacic | Niciun comentariu până acum.

Strigoii

“Strigoii sunt, după credinţa românilor de pretutindeni, de două feluri şi anume unii mitici, iar alţii reali. Cei mitici sunt un fel de spirite necurate şi rele, care numai rar se arată oamenilor în chip omenesc ; cei reali au însă chip omenesc şi petrec împreună cu oamenii până la moarte, iar după ce mor se prefac şi ei în strigoi şi strigoaice adevărate adică în spirite rele, dacă atunci când se înmormântează nu se împlântă în trupul lor un par care să ajungă până la corp să le străpungă inima.

Atât strigoii-spirite cât şi strigoii-oameni dar mai ales strigoaicele fac omenirii foarte multe neplăceri, neajunsuri şi daune. Dar şi oamenii le pot veni de hac, iar aceasta se face mai ales în prima şi a doua zi de Paşti. Cine ia în ziua de Paşti lingura cu care s-a amestecat în oala în care s-au vopsit ouăle şi o pune după şerpar (curea) şi apoi se suie într-un pom înalt, poate vedea toate strigoaicele care merg nevăzute cu ciurda ca să ia laptele de la vaci. Cea mai mare strigoaie e călare pe taurul satului. Precum se pot vedea strigoaicele-spirite în ziua de Paşti, tot asa se pot cunoaşte şi strigoaicele-femei sau vrăjitoarele care uneori sunt chiar mai rele.

Ajunul sărbătorii de Sf. Gheorghe (23 aprilie) se numeşte în unele părţi din Banat Sângeorgiul Vacilor, deoarece de cum se înserează şi până la cântători umblă spiritele rele, cu deosebire strigoii şi strigoaicele ca să ia mana de la vitele mulgătoare şi mai ales de la vaci. Strigoaicele însă nu merg pe jos, ci zboară prin aer, foarte sus, încât abia se aud, călărind pe anumiţi oameni care, din nenorocire, au ieşit cu capul gol afară în preseara Sângeorgiului Vacilor. Dar înainte de a merge şi a lua laptele de la vaci, strigoaicele, după credinţa românilor din Bucovina şi Transilvania, se adună în locuri singuratice, în vizuinile codrilor, în case părăsite şi între hotare unde se hotărăsc mo-şiile mai multor comune. Acolo se apucă la bătaie cu limbi de meliţe şi se bat până la miezul nopţii, apoi încalecă pe câte o meliţă şi merg să ia laptele de la vaci. Din cauza aceasta, femeile care au vaci cu lapte ascund în noaptea spre Sf. Gheorghe toate meliţele, sau le ung cu usturoi, ca să nu le poată lua strigoaicele când vin după dânsele. Dar nu numai strigoaicele iau în noaptea de Sf.Gheorghe laptele de la vaci, ci şi o serie de vrăjitoare. în Muntenia se spune ca vrăjitoarea care vrea să ia mana de la vaci se dezbracă în noaptea de Sf.Gheorghe şi apoi, cu o oală nouă în mână şi cu o pânză nouă lucrată noaptea înaintea cântării cocoşilor, iese pe islaz târâind pânza, strânge roua în oală, vine acasă, udă sarea şi tărâţele şi le dă vitelor ei stropindu-le cu apă de rouă. Si vitele care vor păşuna pe unde a strâns vrăjitoarea rouă, acelea pierd laptele şi untul, iar la vrăjitoare laptele sporeşte. Vacile cărora li s-a luat laptele, în scurt timp dau înapoi şi slăbesc mai rău ca iarna, părul li se zbârleşte de parcă ar fi bolnave, iar după o lună-două stârpesc cu desăvârşire. În timp ce, dimpotrivă, vacile vrăjitoarelor pe zi ce trece se fac tot mai grase şi frumoase şi dau lapte una cât zece.
Din cauza aceasta românii de pretutindeni întrebuinţează, atât în ajunul cât şi în ziua de Sângeorgiu, fel de fel de mijloace ca strigoaicele şi vrăjitoarele să nu se poată apropia de vacile lor.

Românii din unele părţi ale Moldovei şi Munteniei, care au vite, dar îndeosebi flăcăii, cântă din gură, buciumă din bucium sau fac zgomot cu ţeava de la cazan ca stri-goaicele şi vrăjitoarele să nu se poată apropia de vaci şi de oi, să le vrăjească şi să le ia laptele. Se zice că numai până unde ajunge vocea lor sau sunetul buciumului, numai până acolo ajung şi vrăjitoarele ; nu se pot apropia mai mult să ia mana de la vaci şi prin urmare toată osteneala lor este zadarnică.
Tineretul din Transilvania işi face în seara de Sf. Gheorghe buciume şi fluiere din coajă de răchită şi alun din care cântă ca să facă larmă. În Banat, pentru a împiedica venirea srigoaicelor, în seara de Sân-Georgiu se împodobesc ferestrele şi uşile cu crengi de rug sălbatic care se adună de prin locuri îndepărtate unde nu se aude cântatul cocoşului, sau se descântă leuştean, pelin şi boz care astfel descântat se pune la picioarele vitelor şi oilor. Se mai pot folosi rugi de măceşe care se pun nu doar la grajduri, ci şi la ferestrele şi uşile caselor, pentru ca femeile care alăptează să nu-şi piardă laptele. Mulţi români din Banat mai pun pe lângă rug şi odolean sau rostopască. De aceea se spune că cei care nu dorm în noaptea Sf. Gheorghe poate auzi cum cântă strigele când pornesc după mana vitelor : „De n-ar fi hodolean / hodolean şi rostopastă / fir-ar lumea toat-a noastră“. Unii spun că le-au auzit cântând aceste cântece în noaptea Sân-georgiului vacilor şi de aceea au dat vitelor tot anul odolean şi rostopască, iar strigele nu le-au mai putut face nimic.

Marele nostru poet Mihai Eminescu descrie astfel aceste obiceiuri în zona Moldovei : „Încă din după amiaza ajunului Sfâtului Gheorghe fetele, flăcăii şi copiii ies în ţarină şi se duc la pădure şi se întorc acasă încărcaţi cu iederă şi crengi de rug. Din iederă se împletesc cununi verzi, iar crengile de rug se pun în cruci pe la portiţe pe la fereşti pe deasupra

uşilor şi mai cu deosebire pe la gradul unde se adăpostesc vitele şi caii. Aşa e bine; altfel, intră ielele şi strigele, fură laptele de la vaci, fură somnul copiilor, visul fetelor şi norocul flăcăilor. Acolo unde intrarea e închisă prin rugi împghimpaţi, nici iele nici strige nu intră, pentru că văd semnul pe care nu au putere de a-l trece şi vacile dau lapte, copiii dorm duşi, fetele se pierd în visuri plăcute iar flăcăii ramân harnici şi cu noroc. Astfel toate casele şi toate curţile se încarcă de podoaba primăverii".

Notă: (din Simion Florea Marian – Mitologie românească)"

august 21, 2008 Scris de 2012en | Mitologie Romaneasca | enigme, mistere, Mitologie, Mitologie Romaneasca, strigoi | Niciun comentariu până acum.

Zamolxis – Zeul Lup

Zalmoxis, numit uneori simplul muritor, alteori demon şi chiar zeu al daco-geţilor, din cauza datelor foarte sărace şi aparent contradictorii de care dispunem, a fost considerat adesea un personaj cu totul enigmatic.

Comparat însă cu alte personaje din vremea lui, cum au si făcut-o uneori anticii, se poate dovedi că toate datele referitoare la Zalmoxis şi chiar la urmaşii lui le regăsim şi la acestea. Coincidentele nu exclud însă nota de originalitate a lui Zalmoxis, ci îi conferă un grad mai mare de plauzibilitate, sugerînd faptul evident că, asemenea daco-geţilor, care ocupau un loc determinant, alături de celelalte popoare ariene, şi zeităţile lor pot fi alăturate, în mod firesc, celor din mitologia indo-europeană.
Genetic, trebuie pornit de la faptul indiscutabil că totemul vechilor arieni era lupul. Dovada o constituie, în primul rind, numele unor populaţii întregi şi ale unor state antice de origine evident indo-europeană, apoi numeroasele toponime, numele vechilor zeităţi şi ale eroilor antici, legate de numele lupului. Dacii, prin faptul că daci provin din daoi (pluralul lui daos- lup), iar, dava care apare în numeroase toponime, din davos (variantă a lui daos), nu constituie deci o excepţie. De altfel, vecinii lor din nord-est se numeau Lupiones Sarmatae (vezi Tabula Peutingeriana), iar cei din nord-vest, neurii, erau cunoscuţi pentru obiceiurile lor lykantropice (Herodot, Historiae, IV, 105). Nu trebuie uitat însă faptul că datele cele mai vechi despre aceste populaţii (inclusiv daco-geţii) provin dintr-o epocă tîrzie, care nu depăşeşte secolul al V-lea î.e.n., — epocă în care nu mai poate fi vorba decit de vagi ecouri ale tradiţiilor totemice, care luaseră, încă din epoca bronzului,forme specifice social-culturale.

Intreaga zonă daco-geto-tracică, din Macedonia pînă in Panonia şi nordul Pontului Euxin, ; despre care ne lipsesc datele istorice amănunţite, poate fi totuşi circumscrisă pe baza câtorva coordonate spaţio-temporale. Este vorba de tradiţiile mitologice pre-greceşti sudice (din Pelopones pînă în Creta) legate de populaţii de origine tracă (ele surprind perioade anterioare celei homerice); de tradiţiile mitologice anatoliene, cuprinzând şi insulele din sudul Macedoniei (datele provin din perioada homerică şi se referă în mod expres la populaţii de origine tracă); de tradiţiile romane şi celte (primele dinaintea erei noastre, mergînd pînă spre secolul al VIII-lea, î.e.n., ultimele din preajma erei noastre) şi de tradiţiile nordice (de la începutul erei noastre pînă în Evul Mediu). In privinţa stadiului de evoluţie a tradiţiilor se constată, însă faptul că nordicii au fost mult mai conservatori (datorită izolării şi înapoierii lor culturale). Tradiţiile lykantropice, care dispăruseră din Pelopones în epoca homerică, au dăinuit la popoarele germanice pînă în Evul Mediu. Datele despre Zalmoxis provin din secolul al V-lea î.e.n. (Herodot), iar faptul că dacii, în timpul războaielor cu romanii, menţineau încă stindardul cu cap de lup şi erau pînă în secolul al III-lea, e.n. (Tabula Peutingeriană), vecini cu popoare de „lupi", îndreptăţeşte încadrarea tradiţiei despre Zalmoxis în contextul general, indo-european al formelor social-culturale determinate de fondul totemic patriarhal.

Focarul mitologiei greceşti l-a constituit regiunea Elis, locuită în vechime, după tradiţie (Strabon, Geographika, VII, 7, 1—2), de barbari, în special cauconi de origine tracă (ca şi cei din Asia Mică). Eroul eponim al acestora era Caucon identi£icat adesea cu Lykos (= lupul), —o veche zeitate de origine tracă. (Pauly-Wissowa, Real-Encylopedie, „Lykos"). In alte versiuni, Caucon este numit fiul lui Lykaon, tot o zeitate de origine tracă, considerat în legende ca un fel de rege al zeilor (Gotterkonig). (Ibidem, vol. XXV, 2239). Despre Lykaon se spune că ar fi fost regele Arkadiei. El ar fi întemeiat pe muntele Lykaion (= muntele lupilor) un sanctuar, numit Lykosura, pentru Zeus Lykaios. De altfel, chiar numele vechi al Arkadiei era Lykaonia (= ţara lupilor). Acest om-lup era numit şi Lykurgos. De numele lui sunt legate sărbătorile Lykaia, care se ţineau periodic (din patru in patru ani). El apare în reprezentări grafice ca un om îmbrăcat în piele de lup. (Ibidem, sub voce „Lykaios"). In cadrul serbărtlor Lykaia se aduceau jertfe umane, în special tineri. Victima umană era sacrificată şi apoi mîncată de către tinerii luptători care deveneau astfel lykantropi. (Daremberg et Saglio, Dictionnaire des Antiquites, „Lykaia"). Cultul lupului era practicat şi în Argos şi în Asia Mică, la lykienii din Lykia (care însemna, ca şi Lyaonia, tot „ţara lupilor"). Mai erau şi alţi zei care aveau legătură cu lupul : Artemis Lykoartis, în regiunea vechiului oraş Lykon ; Apollon Lykaios, în Argos ;

Apollon Lykogenes în Lykia.
Sfîrşitul cultului lykantropic din Elis şi regiunile învecinate este povestit într-o veche legendă a Arkadiei.

Se apunea că Zeus (cel autentic fără atributul Lykaios) 1-a vizitat pe regele Lykaon. Acesta, dîndu-i respectul cuvenit, l-a sărbătorit după obiceiul locului, oferindu-i ca jertfă pe propriul său copil, numit Arkas. Zeus, revoltat de sacrilegiul petrecut, 1-a transformat pe Lykaon în lup şi a instituit ca pedeapsă, pentru oricine va mai minca carne de om, transformarea pe nouă ani în lup, după care devenea om numai dacă, în acest interval, nu se atingea din nou de mîncarea interzisă. (L. Preller, Grieschische Mytologie, I, p. 100—102).

Rezultă din aceste relatări (despre o perioadă foarte veche, cînd nu erau grecizaţi încă tracii din Pelopones) că zeitatea cea mai veche a acestora era lupul însuşi. Acestuia i se aduceau jertfe umane periodice (la patru ani). Evenimentul era legat de anumite rituri de iniţiere (mîncarea victimei) şi rituri de trecere (transformarea în lup). Animalul iniţial (lupul) a devenit om-lup (Lykaon) şi apoi zeu-lup (Zeus Lykaios), pentru a sfîrşi ca zeu pur (Zeus). Avînd în vedere că în epoca homerică nu se mai păstra amintirea zeilor zoomorfi, tradiţia zeului lup trebuie considerată cu mult mai veche.

Relatări asemănătoare apar însă şi la romani, pentru o perioadă evident mai tîrzie. Este vorba de amintirea unei divinităţi numită Luperkus (O. Gruppe, Grieschische Mythologie, p. 204} şi reprezentată sub formă de idol. In legătură cu acesta este amintită o peşteră (Lupercal), în care era păstrat idolul şi o sărbătoare (Lupercalia), în cadrul căreia se aduceau sacrificii animaliere la intrarea în peşteră. Cu ocazia acestui sacrificiu, erau aduşi în faţa altarului şi doi tineri cărora preotul le atingea fruntea cu cuţitul înroşit în sîngele victimelor sacrificate, ceea ce se consideră că aminteşte de vechile sacrificii umane.

Şi în mitologia nordică apare un fel de zeitate-demon, lupul Fenrir, care avea doi fii (Skoll şi Hati) ; unul alerga pe cer să înghită soarele, celălalt alerga după lună, cînd reuşeau să le ajungă, se petreceau eclipsele (M. Isbăşescu, Walhalla şi Thule, p.25—30). Existau însă şi personaje legendare, ca tatăl lui Skallagrim, care se numea Ulf (lupul) şi care se transforma după voie în lup sau în om. (L. Weiser, Altermanliche, Juglingsweichen und Mannerbunde, p. 44), Tradiţia lykantropiei s-a menţinut în nord pînă în Evul Mediu tirziu. Lykantropul era numit Ulfepnar sau berserkr şi era recunoscut după pielea de lup sau de urs pe care o purta. Longobarzii se pare că adoptaseră transformarea în cîine, căci luptătorii lor, cu atribuţii lykantropice (beau sîngele duşmanilor), erau numiţi în cronici (secolul al VIII-lea e.n.) Cynocephali. (Ibidem, p. 49). Multe zeităţi, printre care şi Wodan, aveau ca semn distinctiv îmbrăcăminte animalieră, ca şi divinităţile indiene Bhava şi Sarva, care erau reprezentate ca oameni îmbrăcaţi în piele de lup. (S. Wikander, Per arische Mannerbund, p. 72—73).

Lykos şi Lupercus sînt particularităţi ale divinităţii de origine totemică (lupul). Reprezentarea lui ca om îmbrăcat în piele de lup denotă preluarea atribuţiilor divine de către unul sau mai mulţi conducători ai cultului, care puteau fi regi (Lykaon), personaje legendare (Ulf), căpetenii de oşti (Cynocephalii), demoni (Fenrir, Skoll, Hati) sau chiar zei (Wodan, Bhava, Sarva) — unii dintre aceştia purtau chiar numele lupului. De cultul lupului sînt legate toponime (Lykaion, Lykosura, Lupercal, Lykaonia, Lykia) derivate din numele lui. Intr-un studiu mai recent au apărut zei-lupi (Zeus, Apollon, Artemis), care, treptat, şi-au pierdut atributul de lup. La greci avem atestate toate fazele : lup, om-lup, zeu-lup, zeu. La romani surprindem prima fază, în forma idolatrică, si a doua (lupoaica legendară), într-o formă tirzie, mult prelucrată, amintind totuşi şi de faza a treia (a naşterii zeului din lup). La nordici nu mai apare tradiţia lupului originar, dar sint bine reprezentate fazele doi ai trei (ca şi la indieni).

Zalmoxis, pe aceste coordonate spaţio-temporale se înscrie între fazele doi si trei. El era considerat un muritor, care fusese sclav (Herodot. op. cit, IV. 95) şi ajunsese rege (Platon. Charmides, 157 a). Alţii îl numeau însă demon (Herodot, IV, 94) şi chiar zeu (Strabon, VII, 3,5). Oscilaţiile nu denotă neapărat inexactităţi. Provenind din epoci diferite, dar ulterioare secolului al V-lea î.e.n.. este posibil ca personajul Zalmoxis să fi suferit transformări. Este posibil ca relatările să se refere la personaje deosebite, care au trăit in perioade diferite, aveau alte atribute, dar purtau acelaşi nume după cum erau relatate aceleaşi lucruri (ca despre Salmoxis) şi despre persoane cu nume diferite (Strabon. VII. 3. 11). Nici el şi nici celelalte persoane n-au ajuns însă zei autentici, chiar dacă sfîrşeau prin a fi numiţi astfel.

Zalmoxis şi descendenţii săi indiferent că erau consideraţi muritori, demoni sau zei erau preoţi ai uneia sau ai mai multor zeităţi (Strabon. VII. 3,5) ale caror nume ne-au rămas însă necunoscute.
Faptul că Zalmoxis ţine de faza a doua (om-lup) o dovedeşte numele său. Salmos, care apare si în varianta zalmos, este atestat la Porphyrius (secolul al III-lea e.n.) ca însemnînd piele. (Porphyrius, Vita Pythagorae, 14-15). Termenul

avea multe semnificaţii înrudite însemnînd şi învelitoare, coajă, scoarţă, acoperiş, acoperământ în genere şi al capului în special, deci căciulă, coif, etc (I. Duridanov. Ezikat na trakte, „Zalmos"). El apare în numeroase toponime vechi din sudul Greciei (Salmonion) pînă în nordul îndepărtat (Salmi, Salmela), dar şi pe teritorii traco-gete (Salmydessos, Salmorude) şi s-a menţinut aproape in aceeaşi formă si cu acelaşi înţeles în prusaca veche (salmis) şi în lituaniană (salmas), (I. Duridanov. Thrakisch-dakieche Studien, I, p. 85). Partea a doua a numelui (-xis) a fost pusă în legătură cu rădăcina indoeuropeană ksey-, din care au derivat cuvinte indoeuropene care înseamnă „stâpîn, rege". (V. Georgiev. Trakite i technijak ezic, p. 15). Deci Salmoxis ar însemna „rege îmbrăcat în piele sau blană", cum era numit şi Wodan (Manteltrager), cum erau reprezentaţi Lykaon, Bhava, Sarva etc, şi cum apăreau lykantropii nordici în piele de lup sau de urs. Porphyrius aminteşte în legătură cu aceasta, faptul că lui Zalmoxis la naştere "i se aruncase deasupra o piele de urs".

Se poate conchide că Zalmoxis era un fel de preot-rege care slujea unui zeu asemănător cu Lykos, avind şi el anumite atribute animaliere. In legătură cu această funcţie este amintit şi un munte (Cogaionon) şi o peşteră. Muntele apare şi în tradiţia greacă, ca şi peştera (menţionată şi la romani). Peştera apare la greci în legătură cu naşterea lui Zeus pe muntele Ida.

Tot în legătură cu Zalmoxis sînt amintite atribuţiile sale de interpret al fenomenelor cereşti, de cunoscător al tehnicii sacrificiilor şi al ceremoniilor pentru zei. (Porphyrius, loc cit.) Sînt amintite sacrificii ale tinerilor (Herodot. IV. 94) ; un andreion (o casă a bărbaţilor) (Ibidem, IV. 95) ca sediu al adepţilor săi ; amănunt, care pare accidental, că Zalmoxis era tatuat (Porphyrius. loc cit.) şi în fine contribuţiile sale pe linie medicală. (Platon. loc cit.) Toate acestea sînt însă atribuţii ale unui preot-şaman legate în mod tradiţional de obişnuitele ritualuri de iniţiere şi trecere ale tinerilor în rîndul bărbaţilor. Zalmoxis poate fi comparat deci si cu personajele (legendare sau nu) despre care se ştie că aveau atribuţii iniţiatice.

Este vorba în primul rînd, de Epimenide Cretanul. Acesta era un preot al lui Zeus Idaios, numele lui fiind legat de acelea ale curetilor si corybanţilor (Diogeoes Laertios, Vitae philosophorum, I. 10. 111). El însuşi, dealtfel era numit „curet" (Ibidem, I, 12, 115). Izvoarele tîrzii îi atribuie chiar „contribuţii teoretice" în legătură cu iniţierile în cultul lui Zeus Idaios (E. Rohde, Psyche, p. 346). Datorită unei întîmplari excepţionale şi faimei sale, el a sfîrşit, ca şi Zamolxis, prin a fi adorat ca zeu, căruia i se aduceau sacrificii. (D. Laertios, op.cit., I, 10, 114).
Cultul lui Zeus a fost adus în Creta odată cu ocuparea acesteia de către ahei. Se spunea că Zeus s-ar fi născut în peştera de pe muntele Ida din Creta. Oronimul „Ida" este de origine tracă (I.Duridanov, Ezikăt na trakite, p.38), el era frecvent şi în Asia Mică şi în Pelopones (Idas şi Idaton), de unde a şi fost transferat în Creta. Peştera de pe muntele Ida era considerată „rezidenta permanentă" a lui Zeus. Des pre acesta se spunea că în copilărie, de teama lui Cronos, s-ar fi transformat în dracon, iar pe doicile sate le-a transformat în urşi — transformări obişnuite în cadrul ritualurilor de iniţiere, care se făceau pînă tîrziu şi pe muntele Ida. Cu această ocazie aveau loc sărbători ale cureţilor legate de sacrificii animalere şi
umane.

Despre Epimenide se spunea că. fiind trimis de tatăl său după o oaie rătăcită pe muntele Ida, a intrat să se odihnească în peşteră, unde ar fi dormit însă nu mai puţin de 57 de ani. Incă din antichitate se considera că Epimenide nu ar fi dormit în peşteră, ci s-ar fi retras acolo, trăind în singurătate. (D. Laertios. I. 10, 111). Viaţa în peşteră era atribuită şi lui Zeus Idaios. Prin aceasta, abstracţie făcînd de durată, obiceiul retragerii în peşteră pare să fi fost obişnuit la preoţii iniţiatori (ca si în cazul lui Zalmoxis). Tot despre Epimenide se spune ca utiliza jertfe umane (tineri) cu ocazia alungării unor molime (Ibidem, I, 10, 110), iar după moarte s-a constatat că pielea lui era tatuată. (H. Diels, Die Fragmente der Vorsokratiker, Epimenide. 1, 2). Astfel de informaţii erau relatate şi în legătură cu Zamolxis. In fine, lui îi sînt atribuite şi anumite concepţii despre nemurire (Porphyrius. 16—17), pe care se zice că le propovăduia si Zalmoxis dar care erau bine cunoscute şi celtilor şi popoarelor germanice.

Pe această linie (a concepţiei despre nemurire) anticii au făcut legătura, ce-i drept indirectă, între Epimenide Cretanul şi Zalmoxis. Personajul de legătură a fost Pythagoras din Samos. Intr-adevăr despre Pythagoras el însuşi iniţiator al unei secte religioase, s-a spus că ar fi fost iniţiat în misterele lui Zeus Idaios, că ar fi fost deci pe muntele Ida din Creta (loc. cit). Mai mult, că „a coborît în peştera Idei împreună cu Epimenide" (D. Laertios, VIII, 1, 3). Dar tot despre Pythagoras se spunea, că l-ar fi avut ca sclav, pe Zalmoxis, pe care l-ar fi iniţiat, la rîndul său, în tainele nemuririi.

Herodot considera, pe bună dreptate, incredibilă ultima relatare, pe motivul că Zalmoxis ar fi trăit cu mulţi ani înainte de Pythagoras, ceea ce s-ar putea afirma şi despre Epimenide. Importantă aici nu este însă cronologia, ci asemănările frapante dintre relatările de care dispunem în legătură cu aceste personaje şi, în special, maniera în care acestea ajungeau să fie zeificate, ceea ce îndreptăţeşte atributele lor multiple de muritori, demoni, preoţi şi zei.

Vestigiile arheologice dovedesc că dacii dispuneau de anumite cunoştinţe astronomice, deţinute în mod firesc tot de către preoţii iniţiatori, pe care le foloseau într-un mod cu totul original, ceea ce dovedeşte o veche tradiţie. Aceasta face şi mai pregnantă asemănarea dintre Zamolxis şi Pythagoras, deşi orice influenţa este exclusă. Acelaşi lucru este valabil şi despre restricţiile alimentare, care au prilejuit, de asemenea, apropierea celor două personaje. (Strabon, VII, 3. 5) dar care sînt în fond comune tuturor asociaţiilor religioase primitive.

Celebra „casă a bărbaţilor" (andreion), cunoscută si la vechii greci, unde se aduna Zalmoxis cu adeptii săi (Herodot IV. 95), este locul obişnuit al iniţierilor pentru tinerii bărbaţi (cunoscut la toate popoarele primitive), care, la războinicii celti (Avalon) şi la germanici (Walhalla) a devenit cu timpul un fel de paradis (deşi cu totul terestru). Celţii aveau chiar si obiceiul de a trimite prin sacrificiu mesageri la zeu cum trimiteau şi geţii la Zalmoxis, perioada fiind tot de patru ani (timpul petrecut de Zalmoxis în peşteră). Dar tot la patru ani se ţineau şi sărbătorile Lykaia, în cinstea zeului lup acesta fiind de fapt perioada cea mai potrivită, pentru societăţi restrinse. de formare a unui grup relativ numeros de tineri apţi pentru iniţiere. Ea reprezenta, totodată, perioada necesară instruirii tinerilor în vederea probelor la care urmau să fie supuşi. Periodicitatea olimpiadelor –iniţial probe de trecere— s-a menţinut tot la patru ani.

In felul acesta se ajunge la concluzia că toate datele de care dispunem în legătură cu Zalmoxis se întîlnesc într-o formă sau alta şi la alte personaje antice, ceea ce le-a permis autorilor greci să facă chiar legaturi directe între acestea. Analiza comparativă prilejuieşte şi o încadrare a lui Zalmoxis într-o succesiune firească a concepţiilor religioase indo-europene. Zalmoxis a fost un preot iniţiator (real sau legendar), poate chiar personificarea funcţiei de preot iniţiator, într-o perioadă în care tradiţia totemică a lykantropiei (zooantropiei în genere) se menţinea încă. El era deci un fel de om-lup sau urs (înveşmântat în piele de animal cum îl arată şi numele), ca şi cei iniţiaţi de el (care se şi numeau daci = lupi). Dar el a ajuns rege într-o perioadă cînd dispăruse credinţa în animalul totem. El slujea unor zeităţi (probabil cu atribute animaliere) pe care nu le cunoaştem.

Zalmoxis a sfirsit ca şi ceilalţi preoţi iniţiatori prin a fi zeificat, dar nu a reuşit să devină un zeu autentic, fiind secondat de alţi preoţi iniţiatori cu aceleaşi atribute. Spre deosebire însă de aceştia Zalmoxis, prin însuşi numele său, ne aminteşte încă de propria sa descendenţă zooantropică. "

august 21, 2008 Scris de 2012en | Mitologie Romaneasca | Dacia, enigme, mistere, Mitologie, Mitologie Romaneasca, romania, Zamolxis, Zeul Lup | 1 comentariu

Braşov – Kronstadt, oraşul lui Kronos?

Aici vrem sa dovedim că denumirea de KRONSTADT dată Braşovului provine de la KRONOS – zeul timpului. Acest zeu, în mitologia geto-dacilor, după cum afirma istoricul antic Mnaseas, corespundea lui Zalmoxis. Strămoşii noştri având o credinţă uraniană, ridicau pe înălţimi, în cinstea zeului pe care îl adorau, altare, temple, oracole şi zigurate. Înălţimea respectivă se considera sub protecţia zeului numindu-se "scaunul zeului" (reşedinţa zeului), iar în caz de nevoie cei iniţiaţi în misterele zeului se retrăgeau aici, socotindu-se apăraţi de zeul însuţi. De regulă o astfel de înălţime purta denumirea zeului protector. Când adversarii nu au mai respectat funcţia "sacră de protecţie" a altarelor, apărătorii au fost obligaţi să-ţi construiască cetăţi pe vârful acestor munţi. În Braşov se află o astfel de înălţime cu denumirea de TÂMPA (ce provine de la "tempus – temporis") denumire ce demonstrează că în antichitate era sub protecţia lui Zalmoxis (Kronos).
În sprijinul acestei afirmaţii aducem următoarele argumente:
În zona Tâmpa sunt altare pentru sacrificii şi cercetătorii saşi au descoperit o fântână cu oase ce demonstrează că s-a practicat un cult păgân.
Pe Tâmpa a fost identificată o cetate construită pe ruinele unei vechi cetăţi dacice.
V. Pârvan acorda o atenţie deosebită studiului tezaurului toponimic al ţării ca sursă de documentare în stabilirea adevărului istoric. În "Getica" el analizează expansiunea geţilor utilizând toponimele şi hidronimele.
Folosind metoa analizei semantico-mitologice, aplicată zonei Braşovului, ca element de cerectare se poate afirma că toponimele şi hidronimele existente în zonă au origine arhaică. Valea Putredă ne reaminteşte obiceiul geto-dacilor de a ţine trupurile celor decedaţi timp de 40 de zile înfăşurate în piei de animale şi agăţate în pom. Muntele Postăvarul

s-a numit Muntele Ruia, denumire ce poate proveni de la Rajac şi se traduce libr din limba sanscrită prin Muntele Reelui. În Muntele Postăvarul se găsesc Crucurul Mare şi Crucurul Mic, nume ce sugerează că aici se executau măsurători astronomice. Denumirea de Scaunul Predicatorului confirmă existenţa unui "scaun al zeului" în acest nod orografic.
Şarpele – simbolul lui Zalmoxis (Kronos), împreună cu soarele se află şi azi pe porţile scheienilor.
Perpetuarea a două obiceiuri: JUNI DIN SCHEII BRAŞOVULUI şi IEŞIREA LA CHETRE confirmă că aici a fost o zonă sacră, a cultului lui Zalmoxis.

ORIGINEA GETO-DACICĂ A JUNILOR BRAŞOVENI

Prezentarea Junilor braşoveni (Bul. Eur. "Noi, tracii", fundaţia Drăgan, Milano, martie 1982) a fost făcută în mod detaliat de Muşlea, Pitiş, Stinghe şi alţii, care au susţinut că este un obicei care confirmă originea geto-dacă.
Plecarea junilor în după-amiaza zilei şi petrecerea unei nopţi pe Muntele Postăvarul ca a doua zi să întâmpine "apariţia soarelui" este o manifestare pe care o semnalează însuşi Herodot la geto-daci. Ea reaminteşte parcticare cultului lui Dionisos (Dionisie – zeu trac de origine).
Îmbrăcămintea junilor, bogată în aur şi argint, corespunde cu cea a agatârşilor. Viţa de vie, strugurele, frunza de stejar şi ghinda, identificate pe cămăşile lor sunt simbolurile lui Dionisos şi ale lui Zeus. Totemul târşului (simbolul lui Dionisos) l-am identificat prin "brăduţii pitici" pe care juniiîi aduc din pădure (Poiana Târşului) şi îi depun la casele cu fete, la poarta vătafului sau pe zidurile cetăţii. Servitul peşetlui la masă este, de asemenea, simbolul lui Dionisos şi reprezintă lupta dusă de acesta cu "piraţii tirenieni". Jocul "ţuţele", fetele ce împletesc florile cu care îî împodobesc pe juni şi caii acestora, reamintesc de "Bachantele" lui Euripide (adeptele cultului lui Dionisos). Hora junilor "în cerc" şi "de la stânga la dreapta" simbolizează ideea precreştină a "timpului circular", sensul de mers al astrului ceresc şi coroana – simbolul lui KRONOS (ZALMOXIS). Junii din Scheii Braşovului nu erau lăsaţi să intre în cetate, deoarece exista credinţa că cetatea va cădea în mâinile lor în momentul când ei vor ocoli sfatul de trei ori. La geto-daci, după cum se ştie, era obiceiul de a ocupa o cetate dupa ce ocoleau de trei ori; obicei ce s-a perpetuat şi la juni, care doreau să intre în drepturile cutumiale, demonstrând în acelaşi timp şi o permanenţă pe aceste meleaguri.
Măscăriciul junilor reprezenta pe şaman, care, fiind împuşcat din imprudenţă, a întrerupt seria iniţiaţilor în misterele cultului respectiv (Pitiş). I.G. Frazer în "Creanga de aur" prezintă un caz analog în care, la o manifestare de primăvară (Mardi Gras) "bufonul", ce trebuia sacrificat în cinstea primîverii în scopul regenerării naturii, a fost îmouşcat mortal deoarece printre cartuşele oarbe se afla şi unul real. Cazul prezentat de Frazer ne face să credem că e posibil ca şi "măscăriciul junilor" să fi fost omorât imprudent în condiţii similare.
Îngroparea vătafului la Podul Dracului simbolizează "întoarcerea la origini şi renaşterea o dată cu regenerarea naturii", reamintind de momentul psihologic utilizat de Zalmoxis, când iniţia pe discipoli în misterele cultului său, sau de practicile "misterelor de la Eleusis" – specifice cultului lui Dionisos. Obiceiul poate proveni şi din Egiptul antic, deoarece îl găsim la regi, care, în fiecare început de an, simulau că mor, se îngropau şi renăşteau mai puternici şi mai viguroşi.
Elementele de iniţiere în misterele unui cult păgân, pe care le-am identificat la junii din Scheii Braşovului, sunt: înscrierea la juni a tinerilor care au împlinit vârsta de 16-17 ani (confirmă dorinţa acestora de a se iniţia pentru a putea trece examenul de maturitate), denumirea de "juni albiori" provine de la cămăşile albe de in pe care le purtau numai iniţiaţii în misterele unui cult păgân; aruncarea buzduganului "la cracă" (o înălţime tip), combinată cu strigătul vătafului: "Aruncă-l mai sus dacaă doreşti să-ţi dea soacra mai multă zestre!"; hora junilor, care nu se părăseşte decât cu aprobarea vătafului. Toate acestea, împreună cu jocul "căţeaua" şi concursurile de călărie se recunosc uşor a fi trepte de iniţiere, unde junii erau obligaţi să dea dovadă de forţă, rezistenţă, iscusinţă etc.
Astfel, tânărul demonstra că era pregătit pentru a intra în viaţă şi societate.

ORIGINEA GETO-DACICĂ A OBICEIULUI "IEŞIREA LA CHETRE"

În partea de vest a Braşovului – zonă sacră – se găsesc şi azi, ca doi umeri ai unei puternice "cetăţi naturale", două stânci ce se numesc "Pietrele lui Solomon".
Când timpul este frumos, la sfârşit de săptămână, românii merg LA CHETRE, perpetuând o manifestare uraniană a unui ritual ancestral. Junii braşoveni, la datele când are loc manifestarea lor, merg şi ei între Chetre.
În limba iudaică Solomon se traduce prin "înţelepciune", iar toponimicul ar însemna "Pietrele înţeleptului", recunoscând în el pe înţelepţii getod-dacilor – Ktistoi sau Pleistoi.
Cercetătorii saşi semnalau în secolul al XIX-lea existenţa în zonă a unor ziduri, urme ale unei cetăţi, care, după părerea autorilor, confirmă prezenţa unui templu geto-dac.
Din mitologia greco-romană şi asiro-babiloniană se cunoaşte rolul "Pietrelor sacre" ce se găseau în zona "Marilor Oracole". O astfel de piatră se afla şi la oracolele de la Dodona şi Delphi. Piatra de la Mecca, piatra Hama (ce avea proprietăţi terapeutice lithoterapie), piatra Batyl (pe care Hera i-a dat-o lui Kronos s-o mănânce în locul lui Zeus) sunt cele mai reprezentative argumente.
Este foarte posibil ca "Marii secerdoţi" ai cultului lui Kronis, ce îşi avea altarele pe vârful Tâmpa, să fi practicat

iniţierea în mistere (junii), divinaţia (profeţitoria), învăţându-i totodată pe geto-daci normele etice (legile bellagines).
În zona Pietrelor am identificat pe o stâncă un simbol bestiar, rpectiv un cap tauriform care confirmă practicarea cultului Mithra. Tot în zona "Chetrelor" se află o peşteră care, la intrare, păstrează urmele unei pietre ce a fost sculptată ca un leu.
Până în prezent denumirea de Schei se traducea prin slavul "schiau" ce însemna sclav. În "Iliada" lui Homer se vorbeşte foarte mult de "Poarta scheiană", denumire pe care Eftimie Murgu o traduce prin "Poarta din stânga cetăţii" sau "Poarta de vest". În faţa acestei porţi stăteau la sfat doi înţelepţi troinei Ucalegon şi Antenor – arată Homer. Din studiul atent al operei amintite rezultă că în partea de vest a Troiei s-au dat luptele cele mai aprige dintre troieni şi ahei. Aplicând elemente de mitologie comparată, constatăm că în acea zonă erau mormintele strămoşilor cetăţii Troia.
Autorii au identificat că toponimicul schei se găseşte la Suceava, Târgovişte, Iaşi, Câmpulung, iar la Braşov şi Suceava este chiar în partea devest a vechii cetăţi. Acest lucrudemonstrează originea comună a cuvântului schiau (probabil provine din limba pelasgă – limba populaţiei prototrace), deoarece Troia a existat înaintea venirii slavilor în Europa. Rezultatele cercetării noastre sunt confirmate de marele istoric V. Pârvan, care pune la îndoială originea slavă a cuvântului "Schiau" arătând că el provine din dacicul "sclaia" (v. V. Pârvan – "Getica", 1982, p.160).
Până în anul 1938, în manualele şcolare ale Braşovului era inserată următoarea legendă: "Pe Tâmpa a existat un balaur ce mânca copiii mici ai conducătorilor oraşului; un măcelar sas a luat o piele de viţel şi a introdus în ea piatră de var, ducând-o lângă grota balaurului; balaurul, ieşind, a văzut viţelul pe care l-a mâncat, iar după aceea a băut apă; ea intrând în reacţie cu varul, balaurul a fost distrus".
Descifrând o astfel de legendă rezultă:
Balaurul a fost totemul geto-dacilor (dragonul), al lui Zamolxis (Kronos). Din mitologie se cunoaşte că lui Kronos oracolul i-a prezis că v-a fi răsturnat de copilul său, fapt pentru care Kronos îşi mânca copiii (timpul mănâncă totul). Herei (soţia lui Kronos) fiindu-i milă de Zeus, nu l-a mai sacrificat, dându-i lui Kronos să mănânce o piatră (piatra Botyl). Zeus când s-a făcut mare îndeplineşte voinţa oracolului detronând pe Kronos.
Legenda aceasta demosntrează că pe Tâmpa au fost altarele lui Kronos, iar varianta mitologică a luptei dintre Kronos şi Zeus s-a păstrat, o dată cu funcţia zeiţei Hera.
Nicolaus Olahus, umanist de origine română, în lucrarea sa "Istoria ungurilor şi a lui Atila", denumind Braşovul "Zemigetusa" (confundându-l cu Sarmizegetusa), demonstrează că pe Tâmpa se mai păstrau şi erau evidente urmele unor construcţii antice.
Cele prezentate confirmă că pe Tâmpa a fost o zonă sacră închinată cultului lui Zalmoxis (Kronos). În Grecia, lângă Muntele Olimp, există o înălţime cu numele de KRONOION, nume ce provine de la Kronos şi pe care s-au găsit altare închinate acestui zeu.
La venirea romanilor, după ocuparea Daciei de către Traian când au găsit altarele de pe Tâmpa, luând informaţii de la loclanici despre ele şi fiind în cunoştinţă de cauză, deoarece aveau şi ei pe Saturn (ca zeu al timpului) au numit înălţimea "Tempus – Temporis". Cu timpul denumirea s-a transformat în "Tempea – Tâmpa", nume sub care autorii au identificat în aria de răspândire a geto-dacilor aproximativ 40 de înălţimi. În afara limessului roman autorii au identificat două înălţimi cu numele de Zamura, în care rădăcina "zam-" ne reaminteşte de Zalmoxis.
Se ştie că la întemeirea unei cetăţi a stat un mit şi mitul lui Kronos este cel mai corespunzător pentru cetatea ce a existat pe Tâmpa.
Cavalerii teutoni când s-au aşezat aici au tradus în limba germană numele vechi al cetăţii, precum au făcut şi romanii. Se cunosc foarte multe cazuri când saşii şi maghiarii au tradus toponimele şi hidronimele româneşti din Transilvania.
Cetăţii Braşovului, având în antichitate o importanţă strategică şi econimică (la intersecţia a două drumuri antice) se impunea să i se menţină vechea denumire. Cavalerii teutoni au respectat acest principiu traducând în limba germană din "cetatea timpului" sau "cetatea lui Kronos" – în KRONSTADT. În această situaţie Kron- provine de la prescurtarea lui Kronos. Ulterior, sub influenţa creştinismului (care îşi însuşea elemente de cult păgân dându-le explicaţie mistică) saşii au considerat pe Kron- ca provenind de la "coroană" (*Karpaten Rundschau, nr. 38-1587-/24.IX.1982 – Florin Olteanu – "Zalmoxis – Tempus – Corona", p.6*).
Dorim să reţinem atenţia că simbolul lui Kronos – zeul timpului – era "coroana".
Cercetătorii saşi semnalează posibilitatea denumirii cetăţii în funcşie de un pârâu ce izvorăşte din Tâmpa, care se cheamă "Coroana". Şi în această situaţie se confirmă cele susţinute de noi, deoarece în antichitate apele ce izvorau din zona templului erau sacre şi purtau numele zeului. Coroana, dupa cum am arătat, fiind simbolul lui Kronos era normal ca pârâul să indice altarele acestui cult. Hermeneutica heraldicii Braşovului, identificând "coroana" ca simbol al lui Kronos şi "stejarul" ca simbol al lui Jupiter Tonans ne sugerează să traducem liber stema Braşovului prin "ÎNŢELEPCIUNEA ŞI PUTEREA CONDUC DE-A PURURI CETATEA".
Cu această ocazie, autorii doresc să reţină atenţia cercetătorilor din domeniul etnografiei şi folclorului că a existat la juni "căluşul junilor". Azi acest joc nu se cunoaşte decât de un număr mic de persoane (bătrânii), fiind în situaţia de a se pierde.

DIN MITOLOGIE ÎN LUMEA ŞTIINŢEI

Am văzut că românii din Schei merg săptămânal "La Chetre" prepetuând un ritual strămoşesc. Este foarte posibil ca acest ritual să fi fost situat aici datorită proprietăţilor balneocurative ale zonei.
În urma investigaţiilor ce le vor face specialiştii în mineralogie, geomorfologie şi balneo-climatologie se poate demonstra că Pietrele lui Solomon au proprietăţi naturale balneo-climaterice. Fenomenul de lithoterapie era utilizat încă din antichitate. Tratamentul de magneto-diaflux artificial, dupa cum se ştie, creează o stare de echilibru psihic. La Pietrele lui Solomon este foarte posibil ca în urma unei anomalii magnetice, provocate de prezenţa oxizilor de fier sau fero-mangan să se creeze magnetodiaflux natural.
Specialiştii cunosc efectul terapeutic în bolile cardio-vasculare al atmosferei ionizate negativ, deoarece ionul negativ este vaso-dilatator. Poate că la Pietrele lui Solomon să existe posibilitatea unei ionizări negative atmosferice şi a unei metalice marcată datorită prezenşei în zonă a fero-manganului. Apa care trece printre Pietrele lui Solomon, daca se constată că este uşor radioactivă, ar pune în evidneţă efectul terapeutic în bolile cardio-vasculare.
Prezenţa în exces a oxigenului (datorită pădurii) completează efectul terapeutic al zonei.
În aceste condiţii, în situaţia că presupunerile noastre se adeveresc, Pietrele lui Solomon, pe lângă interesul istoric îl va prezenta şi pe cel balneoclimateric.

Crina Călin, Florin Olteanu
Almanahul "Luceafărul" ,1980

august 21, 2008 Scris de 2012en | Ipoteze, Mistere din Romania | brasov, enigme, Kronos, Kronstadt, mistere, Mistere din Romania, Mitologie, Mitologie Romaneasca, romania | 1 comentariu

Luatul laptelui

Una dintre cele mai frecvente şi complexe credinţe din lumea satelor româneşti este „luatul laptelui". În Maramureş, oriunde te-ai opri să întrebi despre această practică ancestrală, vei găsi relatări de domeniul fabulosului. Aproape fiecărui deţinător de animale i s-a întâmplat, cel puţin o dată, ca bivolul, vaca sau oile să-i fi fost "stricate", să le fi fost furat laptele, mana lui.

Mana

În gândirea populară tradiţională, prin mană se înţelege bunătatea laptelui, „fructul" lui, untul, calităţile de neînlocuit pe care le are, acel ceva nenumit şi foarte folositor omului. Când mana lipseşte, laptele nu mai are nici o valoare, ba poate să fie şi periculos.
Dacă laptele scade brusc, fără nici un motiv, şi miroase urât, dacă spuma lui este numai o pojghiţă subţire şi se întinde, dacă animalul nu se lasă muls, se crede şi se ştie că i-a fost luat laptele, mana. Ca probă, se dă pisicii. Dacă pisica nu se atinge de el, omul nu trebuie să-l mănânce. "Ce nu mănâncă mâţu' omu' să nu puie pă limba", zice credinţa populară.
Mana este un dar al lui Dumnezeu pentru susţinerea vieţii omului, laptele fiind un aliment primordial, alături de miere şi pâine. Nu degeaba se spune că în Grădina Raiului curg lapte şi miere. Omul începuturilor lumii s-ar fi hrănit doar cu aceste două "elixiruri" şi a putut foarte bine să trăiască, ele conţinând toate principiile hrănitoare. De aceea se vorbeşte şi despre „mana albinelor", ce se poate lua cum se ia laptele. În cazul acesta, roiurile fug, se ridică foarte sus şi pribegesc departe, în păduri, sălbăticindu-se (poate că şi românilor care pribegesc departe de ţară li s-a luat mana rostului lor omenesc).
În zilele noastre, se spune din ce în ce mai des "i s-a luat laptele" în loc de "i s-a luat mana", cuvântul "mana" fiind prea abscons, însemnând prea multe lucruri deodată. În cazul acesta, mana înseamnă lapte. Laptele este mana cerească, aşa cum este mana în Biblie, adică hrana totală, suficientă vieţii, ea singură.
Revenind la tradiţia magică, în satele noastre există convingerea şi dovada că mana poate fi luată de către "boşorcăi" (vrăjitori), vârcolaci, duhuri rele ale pădurii şi câmpurilor: moroi, strigoi, urcoi, deochitori, dar poate fi şi pierdută din neglijenţă, din cauză că nu se respectă anumite prescripţii magice. Aceste indicaţii se regăsesc în credinţe păstrate până astăzi în Maramureş:
"Când dai lapte la oarecine, să pui în el un picuţ de sare, pân'ce omu' trece pastă apa ce-i iese-n cale. Ca să rămâie mana la vacă, să n-o piardă". Apa are putere să ia, să fure mana laptelui. Acelaşi lucru îl poate face şi focul: „Să nu cură (curgă) laptele pă foc, pă spori (sobă) că stârte (stârpeşte) vaca".
Cuţitul, metalul, produce pierderea manei în mod oarecum indirect: „Nu-i slobod să bagi cuţâtu' în lapte, că-i creapă ţâţele la vacă ş-o doare şi te împroaşcă, nu te lasă s-o mulgi. S-apoi îi îndărăptează (scade) laptele".

Protecţia vacilor împotriva luării laptelui

În afara persoanelor care au trecut prin experienţa luării laptelui, există mulţi oameni care n-au cunoscut-o, pentru că, din moşi-strămoşi, ei aplică ştiinţa protecţiei magice. Această protecţie este de trei feluri: generală, pe toată durata vieţii animalului, anuală, în ziua de Ispas, când fiecărei vaci cu lapte i se pune în corn o coroniţă de călcuţe galbene înşirate pe fir de mentă şi, în final, protecţia zilnică: „Când găti de muls, iei spuma cu degetu' şi faci cruce la vacă, pă sold. Aşe-i bine, că de cruce fug tăte necurăţeniile." Protecţia generală, pe durata întregii vieţi a animalului, stă sub auspiciile lui "prima oară" şi se face folosind prima placentă, care se îngroapă sub pragul grajdului. În placentă se pun plante care apără: usturoi, crenguţe de răchită, boabe de fasole. „Când fată vaca primu' viţăl, trebe-a pune nouă boabe de fasole în curătură (placentă), tri grăunţi de usturoi, tri crenguţe de răchită şi cumperi o oală noua de la olari şi le pui acolo şi le îngropi dimineaţa, până a nu răsări soarele, în grajd, sub prag. Ş-apoi, p-aceie vaca nu o pot strâca babele care ştiu lua laptele. Nu-i ave năcaz cu vita în veci."

• **Protecţia cu argint viu (mercur alb)**
„Dacă-ţi fată vaca (juninca – întâie), n-o scoţi din grajd până ce nu cumperi nişte argint viu şi-l bagi într-o pană de gâscă, ş-apoi pui un miez de ceară s-o astupi. Sfredeleşti în prag la grajd şi-l bagi acolo şi pui iară pastă el, iei un cep şi-l baţi şi-l netezăşti şi de-acolo nu-l mai scoţi niciodată.
• **Protecţia cu 3 cercuri**
După ce vaca o fătat, iei curătura (placenta) ş-o-nconjori de tri ori (da' femeia să fie în pielea goală). După ce-ai înconjurat-o de tri ori, zâci aşe: „Maică Sfântă Preacurată/ Cum nu pot io umbla/ Pă uliţa satului/ Şi pă drumu-mpăratului/ Cu aiasta-n dinţi/ Aşe să nu-mi poată lua laptele de la vacă". Şi nu-ţi mai poate lua nime' laptele atunci."
• **Protecţia cu 9 cercuri**
„La juninca fătată întâie, iei curătura, o pui într-o căldăruşă şi căldăruşa în traistă, şi cu traista-n grumaz, cu o lumină (lumânare) aprinsă în mână, înconjori vaca de nouă ori, mergând îndărăpt, cu acela gând, să nu o poata strâca nime'."
• **Programare**
La prima fătare, vaca poate fi nu numai protejată împotriva luării laptelui pentru întreaga sa viaţă, ci şi "programată" când să facă viţica şi când să facă „bouţ", de unde se vede că lumea satului românesc cunoştea foarte bine puterea gândului. „Când fată vaca întâie oară, iei curătura şi pui în ie nouă pui de fasole şi nouă boabe de porumb s-o îngropi sub prag în grajd, gândindu-te să fete un an bou ş-un an viţea."

Luatul laptelui

Vârcolacii

Laptele poate fi luat de aşa-numiţii „boşorcăi", vrăjitori care ştiu s-o facă. Aceştia în nici un caz nu sunt oameni ca oamenii, pentru ca nici un om normal n-ar îndrăzni să se atingă de darul lui Dumnezeu. Sunt persoane blestemate (damnate) să se transforme în diferite animale, mai cu seama în câine mare alb. Ca semn al necurăţeniei, au o coadă păroasă, fie la spate (la coccis), fie subsuoară, şi se numesc vârcolaci. Cu toate că orice persoană care practică vrăjitoria este numită „boşorcău" ori „boşorcăie", vârcolacii sunt cei mai răi, cei mai de temut, pentru că pot face cu uşurinţă relele cele mai mari. Or, cel mai mare rău este luatul laptelui.
"Vârcolacii îs de neam din copii făcuţi din flori, din al treilea copil. Dacă io am făcut copil, şi copilul o făcut alt copil, apoi copilul lui iesă vârcolac. Şi are un miez de coadă. Îi un fel de nabalită, de încrăncenie (handicapat). Ăieştia ieu laptele. Io ştiu pă oarecine bărbat. Are o junincă de tri ani. N-o fătat niciodată, n-o mână pă păşune, da' mulge de la ie tri litări de lapte. Ei?"
Cu cât şirul descendenţilor direcţi, copii din flori, este mai lung, cu atât vârcolacu' va fi mai puternic, putând să mănânce chiar soarele şi luna.
"Vârcolacu' ce ieşea din al şeptelea cocon din flori din aceia familie are puteri mari. Are putere să se preschimbe. Să dă de tri ori pastă cap şi să face cane mare albu. Să dă de tri ori înapoi şi să face om. Nu să exista boşorcăi mai mari."
Având puteri nebănuite în priviri, cât şi în gânduri sau vorbe, ei pot mulge lapte de la cuiul carului, de la proţap, de la meliţă, de la peretele grajdului, de la capra de tăiat lemne, de la o cioată sau un copac.
Nu numai în Maramureş, ci şi în satele de munte din Bucovina, există martori ai unor poveşti incredibile, când diferiţi „boşorcăi" au făcut să curgă laptele din tăietura unui copac sau dintr-o capra de lemn (de tăiat lemne).

Lapte de la meliţă

„Demult, iera în sat o femeie care mulgea mai mult lapte de la meliţă ca alte femei de la vaci. Punea meliţa lângă poartă şi prindea a meliţa cu meliţa goala şi când trecea ciurda, tăte vacile să opreu la poarta ei, puneu capu' pă poartă şi prindeu a ragi şi, după ce trecea ciurda, ea mulgea lapte de la meliţă."

Cum se ia laptele

Despre modul în care se ia laptele se ştiu mai puţine lucruri. Cei care ştiu nu prea spun, de frică să nu fie consideraţi boşorcăi. Şi totuşi, câte ceva transpare. În descântecele de adus laptele se vorbeşte despre dedeochi (privirea rea), de puterea gândului rău, despre diferite duhuri necurate: moroi, urcoi, strigoi. Unii oameni i-au surprins pe boşorcăi asupra faptului.
„Sunt femei şi bărbaţi care ieu. Mere-n casă şi-ti ie o bucată de pane sau îţi ie on cărbune de foc în prispă – cum iera demult – cu gându-acela, „io nu ieu foc, io ieu laptele". A doua zi nu ţ-o mai dat vaca lapte, ţ-o dat cu picioru' în doniţă."
Lutul din urma copitei se lua fie cu un cuţit de teacă (din aramă), fie cu un băţ, cu un „gătej" – foarte probabil de alun, ca apoi să fie descântat spre râu. (Dar asemenea descântec nu se poate afla. Cine-l spune îşi pierde puterea.)
„Bunicu mi-o spus că merea odată cu bivolii pă vale, acolo la imaş. Pă unde o trecut, o găsit o babă aplecată ce lua pământ din urma bivolilor cu un băţ, un gătej, şi-l punea în poală. Aceie baba ştie să ieie laptele de la bivoli. Întâie o prins-o bunica şi i-o spus la bunicu': „Ia, baba lucra la urme". Când o mărs moşu' a doua oară, o găsât-o pe babă lucrând. Supărat, o bătut-o cu cârja păstă spinare. Da' atâta n-o fost destul, că unu' din bivoli o fugit până la poarta babii şi iera s-o omoare, c-o prins-o înaintea porţii. Abea o scăpat baba să fugă în curte."

Întorsul laptelui

Animalele cărora li s-a luat laptele se îmbolnăvesc, uneori atât de grav, încât mor. „La mine s-o nimicit o vacă. I-o luat laptele. O fost fătată de tri săptămâni şi numa' am văzut ca n-are lapte, că-i scade laptele, până n-o fost deloc. N-am avut nici la viţică. O trebuit să vând viţeaua. Vaca s-o betejit s-o perit. Vaca tât s-o uscat şi s-o uscat. Am umblat cu ie pă la doftori, da' degeaba, nu i-o venit laptele. Io n-am făcut nimic.

În afară de ruga lui Dumnezeu, ce să fac?"
Pentru că luatul laptelui este o faptă extrem de gravă, care duce la moartea animalului, metodele de întoarcere sunt uneori crude: mulsul pe păstrăv, peste foarte frumos, investit cu puteri miraculoase, şi care murind, provoacă şi moartea vacii care a primit laptele furat. Există multe procedee complicate de magie care duc la moartea vitei celui ce a făcut farmecul. Este admisă, cu alte cuvinte, legea talionului: dinte pentru dinte.
„Aveam un uncheş în capătu' satului şi vaca lui numa' răgea când vinea din ciurdă acasă şi-i curgeau lacrămile şiroaie. Când ajungea la o anume casă din sat, îşi întindea capu' păstă portiţă şi răgea la casa ceie şi-i cureu lacrămile. Oricine-i supărat după mana lui. Uncheşu' s-o dat s-o adus on păstrăv, i-o tăt schimbat apa să nu moară, ş-apoi o muls pă iel. Şi cum o muls, vaca lui n-o mai plâns, da' vaca femeii din curtea aceia o crăpat, s-o curs laptele din ie vale, cum curge apa."
Presupunând că laptele o fost luat cu „lut din urmă": „Când vedeau că-i strâcată vaca, că n-are lapte, întorceu nouă urme. Puneu să margă vaca şi cu sapa întorceu urmele şi puneu în iele jăratic, s-apoi zâceu că-i venea laptele înapoi. Trebe să-l sloboadă cine l-o luat, că de nu, ii piere vaca."

Descântece de întors mana

Mana se aduce prin descântece la stele, la soc, cu plante culese înainte de Ispas: pir, sora cu frate, iarba-mare, cu descântece la Maica Domnului.
În afara descântecului, se dă vacii o „hrană neîncepută". Această hrană neîncepută constă din făină ori tărâţe, sare (în loc de faină se poate folosi şi pâine sau mămăligă). De multe ori, făina şi sarea sunt sfinţite în Vinerea Luminată (Paştele marhalor) de după Paşti.
Făina sau făina şi sarea se pun într-un copac după asfinţitul soarelui, să pice pe ele roua, şi se iau dimineaţa devreme, înainte de răsărit, până nu au trecut păsări peste ele şi nu au fost atinse, şi se dau la vacă. Aşa se ia şi apa neîncepută. Această hrană rouată, sfinţită de cerul cu luna şi stele, are o mare putere vindecătoare.
Descântecele de adus mana seamănă foarte bine cu cele care se fac pentru oameni.
Vă ofer în continuare două descântece maramureşene de întors mana (adus laptele).
Descântec la soc: "Mergi la soc cu un miez de colac şi cu un cuţât în mână. Pui într-o cârpă sare, un miez de pită ori de mămăligă şi, după ce-ai descântat, le leşi acolo să ptice roua pă iele, da' le iei dimineaţa bună şi le dai la vacă pă inima goală:
- Bună sara, soc-Vasoc!
- Io nu-s soc-Vasoc!
- Da' ce ieşti tu?
- Ieu îs soc ce-ntorc!
- Da' ce întorci tu?
- Frunza şi iarba.
- Da' nu întoarce frunza şi iarba.
- Da' ce să întorc?
- Întoarce untucu, groştiorucu (smântâna), mănuca şi lăptucu Surăii, văcuţii noastre.

De-i în sat, să zie (vină) pân gard
De-i în vecini, să zie pân ştini (spini)
De-i la ciute dă pă munte
De-i la capre, de-i la oi
De-i la boşorcăi, de-i la oameni răi
Să zie aici cât o fost (pă sare şi pă pâine)
Mie nu-mi trebe a altuia
Nici cât un grăunte de mac
Ş-acela-n patru crepat
Că de nu mi li-i aduce
Io tăt te-oi demnica cu cuţâtu'!
Ieu îţ dau tăie colac
Şi tu îmi adă mie leac!
Să-i zie (vie) Suraii groştioru
Galbăn ca ceara
Dulce ca mierea
Gros ca tocana (mămăliga)."

De adus mana luată prin deochi

„Pui făriná în vas, s-o pui înt-on pom de sară până dimineaţa şi descânţi aşa: „S-o luat vaca de-acasă/ Tânără şi grasă/ Grasă şi frumoasă/ Cu coarnele hedesate (răsucite)/ Mintea îmblânzâtă/ Ţâţele ca bârnele/ Ugeru ca doniţa/ Mană şi dulceaţă/ Care Dumnezău i-o dat/ Tăt cu ie o purtat./ O pornit de la iezălea plină/ De la aşternut de hodină/ Pă cale, pă cărare/ S-o 'tâlnit c-o babă buzată-răzbuzată/ Cu scorburi încălţată/ Cu sare-n mână/ Cu dediochi între ochi/ Când o prins a o ochi/ Prins-o vaca a să cânta (a plânge)/ S-a să dăula (văieta)/ Nime-n lume n-o auzât-o/ Fără Maica Domnului/ Din poarta ceriului./ Prins-o Maica a lăcrăma/ Şi din grai a cuvânta: – Nu te cânta, nu te dăula/ Că io pă scară

de ceară/ M-oi coborî/ La tine-oi zini/ La rîu' lu Iordan te-oi duce/ Cu zin (vin) te-oi adăpa/ Cu grâu te-oi îngrăşa/ Mană şi dulceaţă/ Care Dumnezău ţ-o dat/ Tăt cu tine o vei purta/ Pă urcoi (vrăjitori) şi pă moroi/ Le-oi duce în munţii Sinaiului/ Le-oi da tri găleţi de potroacă (plantă cu flori mici roz, foarte amară – ţintaură)/ Tri găleţi de otravă/ Care cum or îmbuca/ Pă dată or crepa/ Care cum or vorbi/ Pă dat-or plesni. Ptiu!". Fărină, dimineaţa până nu trec păsări păstă ie, o iei s-o dai la vacă."
Repetitiile din descantecele mari reiau faptele petrecute prin povestirea lor intr-un mers înapoi pe firul desfăşurării lor. Este o reconstituire, cum am zice noi. Această reconstituire amănunţită a faptelor are un înţeles magic, de desfacere, de întoarcere a răului produs înspre făptuitor. Prin returnarea aceasta se şi diminuează, urmând să fie stârpit de tot de către celelalte elemente folosite. Este principiul nodului: orice făcut are şi un desfăcut.
Şi pentru că în nici un descântec de mană nu se vorbeşte explicit despre apă – apa, care ştim că poate fura mana -, în cele mai multe descântece de întors mana (de adus laptele), ne întâlnim cu puterea boabelor de rouă ca apa salvatoare, venită din cer. Şi ar fi fost de neconceput să nu fie aşa, pentru că toate marile simboluri sunt bicefale: pot să facă rău, dar şi bine. Apa făcătoare de bine în acest caz este roua. Nu ştiu care aştri influenţează producerea ei, dar un descântec la stele începe aşa: "Două stele cocârstele/ Aduceţi mana vacii mele".

Notă: (Exemplificările din text mi-au fost relatate de bătrâni şi bătrâne care n-au dorit să-şi facă publică identitatea.) de *PARASCA FAT*

sursa : Formula As

august 21, 2008 Scris de 2012en | Mitologie Romaneasca | enigme, istorie, mistere, Mitologie, Mitologie Romaneasca, romania, superstitii | Niciun comentariu până acum.

Incident OZN in Romania – ingropat de autoritati.

'Exista extraterestri, dar secretul este bine pastrat'

Interviu cu Dorin Prunariu, singurul astronaut roman.

Astronautii cred ca exista nave extraterestre care monitorizeaza Pamantul, dar se feresc sa vorbeasca deschis despre aceste subiecte. Birocratii si militarii mentin secrete rapoartele despre OZN-uri pentru ca nu pot explica si controla fenomenul.

Raportul privind un incident OZN la Aeroportul Kogalniceanu a fost ingropat, ne dezvaluie Dumitru Dorin Prunariu, primul român care a zburat vreodata in spatiul cosmic. Prunariu este de profesie inginer aeronautic si conduce Oficiul Român pentru Stiinta si Tehnologie. Face parte din echipa internationala de cercetatori care va propune Consiliului de Securitate al ONU planul de interventie in caz de impact cu un asteroid, care ar putea declansa catastrofe la nivel planetar. Comisia se reuneste, chiar in aceasta saptamâna, in Costa Rica, zona in care se presupune ca ar putea lovi Pamântul, in 2029, asteroidul Apophis.

- Cine se ocupa de interceptarea OZN-urilor?

- La nivel stiintific, este acceptata ideea ca nu suntem singuri. Sa recunoastem insa ca suntem intr-o faza tehnologica prea putin dezvoltata pentru a putea patrunde adanc in Univers. Exista o organizatie internationala civila, numita SETI, practic o retea de telescoape care supravegheaza cerul. Se cauta viata inteligenta aflata la mare departare: mii de ani-lumina de Pamant. Practic, se urmareste orice semnal care ar putea sa aiba o anumita logica si care ar putea fi emis de fiinte inteligente. In unele tari au existat si probabil ca mai exista inca institutii care se ocupa efectiv cu identificarea OZN-urilor, care sunt deja obiecte palpabile, ajunse in imediata apropiere a Pamantului si care pot fi vizualizate. In timpul Razboiului Rece, orice descoperire in acest sens era tinuta la secret, pentru ca putea fi vorba despre o tehnologie mai avansata decat cele pe care le folosim noi, tehnologie care putea fi utilizata apoi impotriva adversarului. Chiar si in prezent, unele rapoarte, clasificate pentru 40-50 de ani, sunt tinute la secret. Probabil ca abia generatia urmatoare le va cunoaste. Intre timp, au mai iesit la suprafata diferite informatii, care au fost rapid decredibilizate de cei interesati. Este relativ usor sa distrugi increderea publicului in astfel de informatii. Desi nu am vazut OZN-uri, eu sunt convins ca acestea exista.

- Cum se deplaseaza acestea la distante atat de mari?

- Inca de pe vremea lui Einstein se vorbeste despre interactiunea campului gravitational cu cel magnetic. Prin anii '50, un om de stiinta german a reusit sa definitiveze aceasta teorie, iar acum cativa ani s-a reusit sa se demonstreze experimental ca un camp electromagnetic extrem de puternic poate sa modifice campul gravitational. Astfel, daca ajungem la o tehnologie care sa produca camp electromagnetic puternic, putem modifica local campul gravitational

si putem calatori in Univers cu viteze mari, pe distante extrem de mari, fara a simti acceleratia. Cu tehnologia din prezent, am avea nevoie de generatii intregi pentru a calatori in afara sistemului nostru solar. Cu noua tehnologie… Putem banui ca OZN-urile care vin pe Pamant stapanesc de mult aceste legi ale fizicii, pe care noi abia le descoperim, si ca le utilizeaza. Sa nu uitam ca marile descoperiri, in mai toate domeniile, au fost facute in ultimele sute de ani. Daca ne gandim ca o civilizatie ar putea fi cu doar 5.000 de ani inaintea noastra, ceea ce inseamna o clipa, la scara istoriei, din punct de vedere tehnologic s-ar plasa la un nivel inimaginabil pentru om, in prezent.

- Se fac pregatiri pentru intalnirea cu o civilizatie extraterestra?

- In mod evident nu. Fenomenul se considera suficient de rar si de aleatoriu pentru a nu necesita o pregatire pentru intalniri de gradul 3. Nu exista planuri pentru asa ceva, nu exista o conceptie unitara la nivel mondial. Daca va fi cazul, se va aduna un grup de specialisti, in special din armata.

- Armata functioneaza dupa o logica a confruntarii. Nu este riscant sa o lasi sa atace o civilizatie mult superioara tehnologic?

- Orice intruziune in spatiul aerian sau terestru al unui stat, de catre un vehicul necunoscut, constituie o amenintare la siguranta nationala, iar de acest lucru raspunde armata. Mijloacele de detectare ale armatelor puternice sunt suficient de sofisticate sa determine despre ce este vorba si daca este nevoie de o interventie ofensiva. In orice caz, daca extraterestrii ar fi avut vreo intentie ofensiva, am fi "simtit-o" pana acum.

Omul ar putea fi o incrucisare intre maimute si extraterestri

- Care este implicarea lor in viata pe Pamant? Care ar putea fi intentiile acestora?

- Exista teorii conform carora noi am fi cobai pe propria noastra planeta si ca aparitia vietii pe Terra nu s-a realizat conform teriei evolutioniste a lui Darwin, ci a fost nevoie de un "sambure", de o interventie din exterior, care sa transforme maimutele in fiinte inteligente, cu aspectul nostru. Interventia ar fi venit din alta parte. Se pune problema ca viata ar fi putut ajunge pe Pamant ca structura ADN, vectorizata de o cometa. Insa teoria merge si mai departe si vorbeste despre aducerea aici a unor fiinte care, incrucisate cu cele de pe Pamant, sa fi dat nastere la populatia umana. Sa nu uitam, ca in toate descrierile, fiintele care ar cobori din OZN-uri sunt exact partea care ar continua transferul de la maimuta la om.
- Ne puteti relata vreo experienta legata de acest fenomen?

- Va pot relata o intamplare a unui coleg rus, care in timpul unei expeditii a vazut doua OZN-uri care au zburat paralel cu nava, apoi au disparut. La intoarcere, a relatat sefilor, dar acestia au avut o reactie negativa, spunandu-i ca el a fost trimis in cosmos pentru misiuni stiintifice, bine determinate de la sol. Practic, a fost convins sa nu mai povesteasca nimanui acest incident. Daca vrei sa mai zbori, ocupa-te de zboruri, nu de interviuri, i s-a spus. Omul neaga, de fiecare data cand este intrebat de reporteri, intalnirea cu acele obiecte.

OZN-uri detectate oficial in România

- Pot fi detectate OZN-urile de radar?

-Unele da. Am avut si in Romania un caz, in cadrul aviatiei militare, inainte de '89, cand ofiterul de serviciu de la baza de la Kogalniceanu a relatat ca pe cer este o formatie de 9 obiecte zburatoare, care se deplaseaza cu o viteza foarte mare. Comandantii puteau ordona celula de alarma, adica ridicarea avioanelor de lupta si urmarirea lor, dar nu au cerut decat observarea lor de la sol. Masuratorile radar au aratat ca viteza lor era de aproximativ 6000 de km/h, ca erau obiecte fizice, luminoase si care au disparut undeva pe Marea Neagra, spre Rusia. La 6000 de km/h nu putea fi un avion, nici o racheta care se dezintegra, pentru ca viteza nu ar fi fost constanta. S-a facut un raport, nu i s-a gasit o explicatie si problema a fost abandonata. Este o atitudine, as zice… normala, in orice institutie de tip birocratic, asa cum e armata. Astfel se explica, intr-o oarecare masura, de ce raman secrete astfel de intalniri: daca tot nu poti interveni, daca nu ai mijloace comparabile cu ale urmaritului, mai bine pretinzi ca este o eroare, ca fenomenul pe care nu il intelegi nu exista.

- Ce combustibil folosesc?

- E greu de spus, dar cu siguranta sunt multe fenomene fizice pe care noi inca nu le cunoastem. Este posibil ca batalia pentru resurse, care pe Pamant este in plina desfasurare, in cazul civilizatiilor mai inteligente sa fie deja depasita. Probabil ca Pamantul, permanent monitorizat din afara, este observat de civilizatii mai inteligente, dar acestea o fac discret, fiindca nu vor sa interfereze cu viata de aici.

Batalia pentru cucerirea Lunii

- De ce nu se realizeaza un zbor international pe Luna?

- Exista o abordare dintr-o perspectiva noua, economica, a Lunii. Japonezii au demarat deja un pprogramde studiere aprofundata a astrului, chinezii au anuntat ca in aproximativ 15 ani vor pune un om pe Luna, iar indienii au anuntat ca pregatesc misiuni lunare. Concurenta economica este foarte inversunata. Este vorba, practic, de un nou razboi, unul economic. Iar Luna incepe sa fie vazuta ca un potential economic suficient de mare pentru tara care incepe sa o exploateze. Concurenta este prea mare pentru a se uni fortele. Impreuna nu se fac decat misiuni pur stiintifice.

Filmele artistice sunt fictiune

- Au trecut peste 60 de milioane de ani de la ultimul impact cu un asteroid mare. Ce s-ar intampla daca s-ar repeta istoria?

- Sunt aproximativ 65 de milioane de ani de cand, in urma impactului cu un asteroid mare, ale carui urme se pot vedea in Mexic, au disparut dinozaurii si s-a lasat loc dezvoltarii mamiferelor. Daca ar avea loc un impact cu un asteroid asemanator, s-ar periclita existenta omului pe Pamant, pentru ca ar crea modificari majore la nivelul scoartei terestre, sa nu mai vorbim de cutremure, tsunami, vulcani reactivati.

- Putem preveni un astfel de incident?

- Deocamdata nu avem capacitatea de a preveni, in schimb, avem capacitatea de a prevedea un eventual impact. Diferenta dintre impactul cu un asteroid, fata de orice alt dezastru natural, este ca acesta poate fi prevazut cu ani inainte. In momentul de fata, NASA are sarcina de a cataloga cel putin 90% din toti asteroizii cu potential de a ciocni Pamantul si care au diametrul mai mare de 40 de metri, pana in 2020. Pericolul a existat permanent. Numai ca acum incepem sa il constientizam.

- In momentul de fata, este determinat si se afla deja in atentia opiniei publice asteroidul Apophis, care in 2029 va trece la o altitudine de aproximativ 40.000 de km deasupra Pamantului. La 36.000 de km sunt satelitii geostationari, ceea ce a dat nastere speculatiilor conform carora NASA nu ar fi luat in calcul o eventuala ciocnire a asteroidului cu acestia, care i-ar schimba orbita si ar putea produce un eventual impact cu Pamantul. Ipoteza este numai teoretica, iar NASA a asigurat ca Apophis nu va ajunge la nivelul satelitilor geostationari, a caror ciocnire accidentala l-ar putea, teoretic, indrepta spre Pamant. Traiectoria asteroidului Apophis, in cel mai rau caz, ar putea intersecta Pamantul undeva in zona Siberiei, va taia Oceanul Pacific, iar posibilitatea maxima de impact va fi in zona Pacific-America Centrala. Ar putea deci lovi tot acolo unde a lovit asteroidul care a dus la disparitia dinozaurilor. Apophis are un diametru de aproximativ 320 de m. In caz de impact in Pacific, va provoca un puternic tsunami care ar putea matura California, iar daca va cadea pe continent, pierderile pot fi chiar mai mari.

august 15, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania, UFO | enigme, extraterestri, Fenomene Inexplicabile, mistere, Mistere din Romania, ozn, romania, UFO | 6 Comentarii

Religia dacilor si importanta lui Zamolxe.

BENDIS – Zeita din mitologia dacică adorată de strămosii nostri ca zeită a Lunii, a pădurilor, a farmecelor, a noptii si poate ca zeită magiciană. Unele reprezentări plastice ca bustul de bronz de la Piatra Rosie o arată cu sâni proeminenti ca si presupunerea că era o divinitate adorată mai ales de femei, ar fi un indiciu ca era socotită poate în primul rând zeita dragostei si a maternitătii. Herodot ne spune în Istorii(IV,94;V,7) că tracii au împrumutat-o de la daci.

CAVALERUL TRAC – Tânăr zeu al tracilor balcanici si danubieni, reprezentat călare, adesea în scene de vânătoare. Atributele si originea zeului sunt deocamdată obscure. Numit "Theos Heros" – stăpân căpetenie, mai apoi semizeu de origine muritoare iar în varianta romană, "Deus sanctus Heron", unele imagini ale calaretului trac sunt însotite de inscriptii unde numelui "Heron", "Heros" îi urmează adesea diverse epitete: "Invictus" – Nebiruitul, "Aeternus" – Vesnicul, "Katahtonios" – Stăpânul mortilor, "Ktistes" – întemeietorul de neamuri, mai des "Vetespios". Iconografia românească l-a păstrat în chipul Sf.Gheorghe.

DERZELAS – Zeu apartinând mitologiei daco-getice, având un cult de origine autohtonă. E considerat fie zeu al sănătătii, al energiei vitale (I.I.Russu) fie o divinitate subpământeană (I.H.Crisan). Un templu al lui Derzelas s-a zidit la Histria în sec al III-lea îen.

GEBELEIZIS – Zeu geto-dacic al cerului înnourat si pluvial, diriguitor al furtunii si al fulgerelor, în onoarea sau împotriva căruia dacii trăgeau cu arcurile (după unii spre a purifica fata zeului ceresc risipindu-i norii, după altii spre a-i reprosa norii excesivi, aducători de grindină si de trăsnete primejdioase pentru păduri, gospodării, grâne si pentru vita de vie). Această practică e înregistrată si în alte zone geografice, tirul aglomerat de săgeti si strigătele masive puteau creea curenti de aeri ce risipeau norii. Gebeleizis e amintit numai de Herodot care îl citează imediat după Zamolxis ceea ce a dus la false presupuneri că cei doi s-ar confunda. În iconografia românească s-a păstrat ca Sf.Ilie.

KOGAIONON – Mitologicul munte dacic în care a fost sediul lui Zamolxis sau locuinta marelui preot dac. Semnalat de greci, muntele nu a fost identificat. Presupunerile au adus în discutie celebre vârfuri muntoase ca Gugu, Ceahlăul, Dealul Grădistii, Omul, fiecare cu argumente pro si contra. Anumite asemănări semantice din unele izvoare grecesti impun prima ipoteză, semnificatia numelui îl impune pe Omul, de asemenea Sfinxul din pare să aibă o semnificatie deosebită. Dar toate sunt ipoteze romantice. Strabon scrie despre pestera de retragere a lui Zamolxis: "Tot asa si acest munte a fost recunoscut drept sacru si astfel îl numesc si getii; numele lui, Kogaionon, era la fel cu al râului ce curgea alături."(Geografia,VII,3,5). Acest citat lansează o interesantă ipoteză: numele mai important al fi al râului după care a fost numit si muntele deci muntele este lângă un râu însemnat (poate nu doar din punct de vedere al debitului). Voi prezenta mai jos fragment dintr-o hartă veche care reprezintă râul Cogaeonus, prin suprapunerea hărtii antice cu cea a României moderne, acest râu se identifică cu Bicazul, care trece pe lângă Ceahlău, munte care a inspirat multi poeti si scriitori români de-a lungul timpului, asadar un argment solid în favoarea identificării Ceahlăului cu Kogaiononul.

Deasemenea, se stie că lui Zamolxe dacii i-au construit o locuintă mare în pesteră, deci trebuie să se mai găsească ruinele acestei locuinte în pesteră. Autorii mentionează că dacii îsi numeau preotii "călători prin nori" ceea ce propune pentru localizarea acestui munte un vârf foarte înalt. Pestera mitică a lui Zamolxe ar fi putut să aibă întortocheate galerii ceea ce ar explica disparitia lui.

PREOTII DACI – În literatura de specialitate, se întâlnesc trei categorii de preoti:

1.KAPNOBATAII – "umblătorii prin nori". Explicatia denumirii s-a pierdut în negura timpului. Probabilitatea o are călătoria în muntii cu vârfurile înconjurate de nori, deci, în chilii asemănătoare călugărilor de azi. Se întelege că trăiau în simplitate, regim alimentar si în meditatie în fata zeului lor (si de ce nu poate si al nostru pentru că există izvoare care ne spun că dacii credeau într-un zeu suprem căruia nu îi spunea numele nu de frică, rusine, sau alte motive, ci pentru simplul fapt că nu îi puteau exprima complexitatea).
2.KTISTAII – "întemeietorii de neamuri". Voi face un nou apel la atât de controversata "interpretio graeca" pentru a sublinia posibilitatea că grecii să se fi înselat: după părerea mea adevăratul înteles al numelui acestor preoti era "întretinătorii de neamuri", "vindecătorii de neamuri", deci renumitii medici daci. Ca o dovadă în plus aceeasi observatie se potriveste si polistailor: "întretinătorii de orase" sau cavalerilor traci: "întretinătorii de neamuri", "apărătorii de neamuri". Acesti preoti erau renumiti prin tehnica lor de a începe cu sufletul si a continua cu tratarea trupului. De aceea aveau probabil nevoie de religie sub o formă pe care nu o mai cunoastem azi (sau poate da: bioenergoterapia). v.Derzelas.
3.POLISTAII – "întemeietorii de orase". La aceasta castă preotească denumirea ei îi propune membrii ca învătători care trăiau în orase unde erau sanctuarele (vezi calendarele, si care nu erau potrivite ascetismului). Avem celebre exemple pentru a sustine aceasta teorie: Zamolxe, Deceneu. Acesti preoti-învătători excelau în stiinte (fizică, astronomie), morală, psihologie, filosofie, ultima, împlicând si religia.
4.PREOTII LUPTĂTORI – Strabo ne mai spune că tinerilor preoti daci li se predica curajul. Acestia fiind lipsiti de teamă. Pentru ce altceva decât pentru prezenta pe câmpul de luptă? Rolul lor de a îmbărbăta ostenii, sau ca medici-militari, nu prea stă în picioare în fata mea, acesta fiind unul mult mai complex. Asadar o nouă castă care nu a fost înteleasă de autorii antici deci nu a fost mentionată decât de Iordanes care ne spune că "armata lui Filip al Macedoniei fu împrăstiată de preotii geti", asa că eu pot doar să propun această variantă. Si aici avem un exemplu

celebru: preotul (vicerege! si care nu era ktistai ci mai degrabă polistai) Vezina a luat parte la lupta de la Tapae. Este posibil ca preotii, bărbati fiind, să fi fost organizati în momente grele sau în mod uzual, în contingente speciale de războinici sau medici, auxiliari, etc.

RITUALUL DE ZEIFICARE – Am observat un fel de cale pe care marii preoti trebuiau s-o urmeze. Să cunoască mari religii si concepte filosofice chiar dacă nu aderau la ele. Aici as mentiona că nu cred că e vorba de o instruire a preotilor daci în tări străine deoarece ei detineau cunostinte pe care egiptenii si grecii nu le aveau. Poate un flux de la daci la egipteni si greci e mult spus, mai corect ar fi un schimb de experientă dar cine stie? Apoi marii preoti întorsi pe pământurile natale se asociau cu regele. Din nou consider că preotii nu-si convingeau regii să li se asocieze ci doar urmau un obicei existent deja (avem ca exemple pe Zamolxis, Decenu, Vezina). Undeva în acest răstimp marii preoti trecând de un anumit prag, o anumită probă complexă sunt zeificati. Oricum cred că dacii aveau niste legi foarte vechi după care se ghidau de multă vreme.

ZAMOLXE – Controversele asupra personalitătii lui Zamolxe au început să apară odată cu mentionarea lui de către Herodot si continuă până azi. Părintele istoriei, recunoaste cinstit că Zamolxe a trăit (în jurul anului 1400 îen-nb) si nu a fost un zeu închipuit. De altfel el este unul din cei trei profeti ai lumii (Zamolxe, Zaratustra si Moise), însă numai despre Zamolxe există izvoare "stiintifice". De ce a devenit asa celebru acest "rege al nostru [...] ca zeu ce este" (Platon,Harmides,156)? Pentru că a fost un erou civilizator, un preot venerat de toate castele: de kapnobatai care i-au mostenit obiceiul de a trăi retrasi, de ktistai care au învătat mestesugul vindecării de la el, de polistai care nu se stie de unde detineau fantasticele cunostinte pe care le predau mai departe, de "preotii-războinici" (si ostasi) care rosteau numele lui în bătălii, de regi care se pare că au preluat belaginele de la Zamolxe. Cât despre retragerea lui în pesteră si aparitia după 4 ani nu a avut rolul de mister initiatic ci a fost o lectie pentru poporul care poate nu îi urma toate îndemnurile (acest domeniu al pildelor în care dacii excelau, 4 ani fiind poate perioada în care poporul s-a convins de necesitatea învătăturilor sale). În plus această situatie pare să se potrivească cu momentul când Zamolxe redactează (sau mai corect spus le rescrie adaptându-le conditiilor contemporane) necesarele belagine. Dacii au recunoscut în Zamolxe, omul complex demn de luat drept model, zeificarea venind în mod natural.

august 15, 2008 Scris de 2012en | Civilizatii Enigma, Mistere din Romania | civilizatii disparute, daci, enigme, istorie, legende, mistere, Mistere din Romania, MIT, zamolxe | 2 Comentarii

MUNTELE SFÃNT Kogaionon, templul lui Zamolxe.

MUNTELE SFÃNT

Cum va fi aratat acel stralucit popor de acum doua milenii, despre care documentele vremii nu spun nimic, iar cele care spun s-au pierdut; in schimb, in cele ramase se fac aprecieri admirative despre faptele sale?

Graiul nu poate reda maretia acestor vremuri si fapte. Ele adeveresc si vor adeveri peste veacuri vitalitatea si intelepciunea dacilor care, asemenea stejarului, dupa furtuna, s-au inaltat mai mandru spre soare. Se stie cu certitudine ca dacii erau oameni ai muntilor, priceputi in arta militara, dar si in alegerea strategica a locurilor cel mai bine protejate, exploatand la maximum avantajele naturale pe care le ofereau muntii. Herodot a descris poporul dac ca fiind "cei mai viteji si mai drepti" traci. Curajul soldatilor in lupta era dat de nepasarea in fata mortii, stiind ca vor ajunge in imparatia lui Zamolxe. Soldatii plecau in lupta strigand numele zeului si mureau zambind cu numele aceluiasi zeu pe buze. Se pare ca inainte de inceperea luptei, fiecare soldat gusta apa din Dunare, fluviu considerat sacru.

MARELE ZEU. In jurul anului 1.400 i.e.n., Zamolxe a calatorit prin lume, ajungand pana in Egipt, fiind chiar sclav al lui Pitagora, desi Herodot este de parere ca Zamolxe a trait cu mult inainte de Pitagora. Zamolxe a studiat astronomia, prevestirea, medicina. Intors pe meleagurile natale, el a ajuns vicerege. Din aceasta pozitie a pus sa i se amenajeze o pestera pe muntele cunoscut mai tarziu sub denumirea de Kogaionon. El s-a retras aici in singuratate, primind rar pe rege si pe fruntasii daci. Pentru a da o lectie poporului, care se pare ca nu il mai asculta, el a disparut timp de trei ani, iar cand a revenit, poporul care isi daduse seama de pierderea suferita l-a zeificat. Zamolxe a ajuns sa fie considerat zeul cerului senin si al soarelui, el controland locurile unde ajungeau dacii dupa moarte si cu numele caruia soldatii plecau la lupta. Istoricii greci, in special Strabon, vorbesc despre Marele Zeu Zamolxe ca despre un invatat care a facut lungi peregrinari in Egipt si Elada antica, unde a avut acces la cele mai rafinate cunostinte ale epocii. Reintors in Dacia, a fost recunoscut drept profet, invatator, reformator religios, impartasind dacilor cunostinte

astronomice, medicale, stiintifice sau doctrinar-religioase. Desi la daci nu se poate vorbi de o religie monoteista, Zamolxe a devenit, ulterior, principalul zeu al panteonului dac.

LOCUINTA. Mitologicul munte dacic

MUNTELE SFÃNT

Cum va fi aratat acel stralucit popor de acum doua milenii, despre care documentele vremii nu spun nimic, iar cele care spun s-au pierdut; in schimb, in cele ramase se fac aprecieri admirative despre faptele sale?

Graiul nu poate reda maretia acestor vremuri si fapte. Ele adeveresc si vor adeveri peste veacuri vitalitatea si intelepciunea dacilor care, asemenea stejarului, dupa furtuna, s-au inaltat mai mandru spre soare. Se stie cu certitudine ca dacii erau oameni ai muntilor, priceputi in arta militara, dar si in alegerea strategica a locurilor cel mai bine protejate, exploatand la maximum avantajele naturale pe care le ofereau muntii. Herodot a descris poporul dac ca fiind "cei mai viteji si mai drepti" traci. Curajul soldatilor in lupta era dat de nepasarea in fata mortii, stiind ca vor ajunge in imparatia lui Zamolxe. Soldatii plecau in lupta strigand numele zeului si mureau zambind cu numele aceluiasi zeu pe buze. Se pare ca inainte de inceperea luptei, fiecare soldat gusta apa din Dunare, fluviu considerat sacru.

MARELE ZEU. In jurul anului 1.400 i.e.n., Zamolxe a calatorit prin lume, ajungand pana in Egipt, fiind chiar sclav al lui Pitagora, desi Herodot este de parere ca Zamolxe a trait cu mult inainte de Pitagora. Zamolxe a studiat astronomia, prevestirea, medicina. Intors pe meleagurile natale, el a ajuns vicerege. Din aceasta pozitie a pus sa i se amenajeze o pestera pe muntele cunoscut mai tarziu sub denumirea de Kogaionon. El s-a retras aici in singuratate, primind rar pe rege si pe fruntasii daci. Pentru a da o lectie poporului, care se pare ca nu il mai asculta, el a disparut timp de trei ani, iar cand a revenit, poporul care isi daduse seama de pierderea suferita l-a zeificat. Zamolxe a ajuns sa fie considerat zeul cerului senin si al soarelui, el controland locurile unde ajungeau dacii dupa moarte si cu numele caruia soldatii plecau la lupta. Istoricii greci, in special Strabon, vorbesc despre Marele Zeu Zamolxe ca despre un invatat care a facut lungi peregrinari in Egipt si Elada antica, unde a avut acces la cele mai rafinate cunostinte ale epocii. Reintors in Dacia, a fost recunoscut drept profet, invatator, reformator religios, impartasind dacilor cunostinte astronomice, medicale, stiintifice sau doctrinar-religioase. Desi la daci nu se poate vorbi de o religie monoteista, Zamolxe a devenit, ulterior, principalul zeu al panteonului dac.

LOCUINTA. Mitologicul munte dacic Kogaionon a fost sediul lui Zamolxe sau locuinta marelui preot dac. Semnalat de greci, muntele nu a fost identificat, dar presupunerile au adus in discutie celebre varfuri muntoase ca Gugu, Ceahlaul, Dealul Gradistii, Omul. Anumite asemanari semantice din unele izvoare grecesti impun prima ipoteza, semnificatia numelui il impune pe Omul, de asemenea, Sfinxul pare sa aiba o semnificatie deosebita. Dar toate sunt ipoteze romantice. Muntele Sfant al dacilor a starnit multe controverse si va mai starni mult timp de acum incolo. Sfinxul din Bucegi, Muntele Godeanu sau chiar Sarmizegetusa sunt locatii unde se presupune ca ar fi fost acest munte ce adapostea pestera unde se retragea Marele Preot al getilor, care se numea Kogaionon si despre care Strabon scria: "Tot asa, si acest munte a fost recunoscut drept sacru si astfel il numeau getii; numele lui, Kogaionon, era la fel cu numele raului care curgea alaturi". La fel si rolul pe care acest munte sfant l-a avut in spiritualitatea dacica, deoarece disputele in privinta lui continua si acum.

MUNTE SACRU. Strabon, precum si alti autori antici mentioneaza Muntele Kogaion-(on) ca fiind Muntele Sacru al Dacilor unde Marele Preot Dac isi avea resedinta. Casta preotilor era foarte respectata in randul dacilor, avand o mare influenta nu numai in viata spirituala si sociala, dar chiar si in viata lor politica. Cercetatorii moderni s-au intrebat pe buna dreptate unde ar fi putut fi acest Munte Kogaionon. In acest sens s-au emis mai multe ipoteze, fiecare cercetator aducand o serie de argumente in sprijinul unei ipoteze sau a alteia, unele fiind deja bine cunoscute. Dacii isi numeau uneori preotii "calatori prin nori", ceea ce ofera o explicatie pentru localizarea acestui munte un varf foarte inalt. Pestera mitica a lui Zamolxe ar fi putut sa aiba intortocheate galerii, ceea ce ar explica disparitia lui. Intre altele s-a emis chiar ipoteza existentei mai multor centre spiritual-religioase situate in zone muntoase purtand numele de Kogaionon. Localizarea Muntelui Kogaionon ramane in atentia arheologilor si istoricilor.

LOCALIZARE. Personajul Zamolxe era considerat un reformator, pentru ca el prin invataturile pe care le propovaduia a adus acest cult mai aproape de puterea de intelegere a poporului. El a poruncit sa i se construiasca o locuinta subpamanteana, de uz personal, in care avea sa traiasca timp de trei ani, facand prorociri bazate pe semne ceresti si primind numele de zeu, dupa care s-a retras, "petrecandu-si viata intr-o pestera…". Un munte devenit o zona sacra. Muntele Sfant trebuia sa fie neaparat "un munte ascuns". In legatura cu localizarea Kogaiononului (Cogaenum, Kogaion, Gogaionul), trebuie amintit ca majoritatea istoricilor, urmand pe Constantin si Daicoviciu, sustine ideea ca Muntele "Kogaionon" al dacilor este Dealul Muncelului (Dealul Gradistei), din Muntii Orastie, cu complexul sau de sanctuare. Istorici ca C.C. Giurescu si Dinu C. Giurescu par a admite ca Cogheonul ar fi actualul Munte Gugu, bazat, in principal, pe existenta unei pesteri situate aproape de varf, adusa in atentie de naturalistul Alexandru Borza in anul 1942, dar si pe o similitudine de fonetism: Cogheon, Coghen, Gugu, atat pentru munte, cat si pentru apa care curge in preajma lui. Zamolxe a cautat un loc, de unde, in ciuda conditiilor neprielnice, sa poata observa nestingherit cerul. Acest loc a fost gasit, era "o locuinta subpamanteana", in fapt o crevasa naturala in apropierea varfului muntelui. Dupa ce lucrarea a fost terminata, Zamolxe "dispare din mijlocul tracilor, coborand in locuinta lui de sub pamant. A trait acolo trei ani. In al patrulea an, el le-a aparut si astfel Zamolxe facu vrednice de crezare invataturile lui…". (Herodot. IV. 95).

DEZLEGAREA UNEI ENIGME

Herodot spunea despre daci ca stiau a se face nemuritorii, dar si ca se aflau sub semnul lupului

Discutia cu profesorul Alexandru Vulpe, director al Institutului de Arheologie "Vasile Parvan", membru corespondent al Academiei Romane, ne-a descalcit itele acestui mister al Muntelui Sacru al dacilor numit Kogaionon.

"In cartea a 7-a a Geografiei sale, istoricul si geograful Strabon vorbeste despre teritoriile astazi ocupate de romani si despre religia getilor. Textul exact al lui Strabon este: ĂÂ«Muntele unde se afla acea pestera a fost socotit sfant, si s-a numit asa Muntele Sfant, i se zicea Kogaionon si la fel a fost numit si numele raului care curgea pe langa el.ĂÂ» Putem noi identifica arheologic locul unde a fost muntele? Evident, prima ipoteza, care de altfel a fost facuta imediat de catre Teodor Daicoviciu, pe vremuri, si reluata si de altii, de catre profesorul meu, Pippidi, la care am aderat si eu fara nici o retinere, a fost ca toate sanctuarele de la Sarmizegetusa Regia, din Muntii Orastie, din Muntii Sebesului, sunt de fapt acest Kogaionon. Totusi, o fi fost chiar numele asa?

DESCOPERIRE. Desi ne intemeiem in mare masura istoria pe ipoteze, uneori mai vin unele descoperiri care le confirma, si in cazul de fata un filolog, angajat al institutului nostru, Stefan Olteanu, a facut o descoperire interesanta pe doua inscriptii de epoca romana. Una dintre ele se afla chiar in curtea institutului nostru si este bilingva, in limba latina, si traducerea in limba greaca. Un anumit Tiberius Claudius Mucasius, care dupa nume, Mucasus, este trac sau get, dedica un sacrum, ceea ce inseamna un mic altar, ceva consacrat, unui erou. Ne-am putea gandi la Eroul Trac, lucru cunoscut. Din fericire, avem traducerea greaca dedesubt si acolo se spune asa: "Eroului Tiberius Claudius Mucasius ii dedica un kaga".
Acum aflam ca ceea ce se numeste sacrum in limba latina in limba geta se numea kaga. Pentru ca inscriptia este putin deteriorata, au fost unele obiectii, dar s-a gasit a doua inscriptie, tot in zona Tomis, ca si cealalta, iar acolo citim asa: "In timp ce erau preoti Demetrios, Arhont, Poseidonius… au dedicat eroului (aici inscriptia este impecabila) un kaga". In limba greaca nu exista cuvantul kaga, cuvantul este unul local. De aici nu mai este decat un singur pas, este evident ca Kogaionon este Kagaionon. Atunci, acest Kagaionon in limba geta este Muntele Sfant sau Muntele Consacrat. Acum se mai pune o problema: oare era un singur munte?
Descoperirile recente facute la Racoj, judetul Brasov, in Defileul Oltului, au aratat un grup de temple la fel de important ca si cel de la Sarmizegetusa, din pacate foarte putin cunoscute, pe care doar noi specialistii le stim. Este clar ca au fost mai multi munti consacrati. Nu stim cati, deocamdata pot afirma ca sunt doi. Textul lui Strabon nu are nevoie de o alta interpretare, acum este clar, trebuie numai sa inlocuim pe Kogaionon cu Kagaionon. Acum, dupa ce am descoperit cuvantul kaga in doua inscriptii din Tomis, eu consider chestiunea incheiata".

SOLIA CATRE MARELE ZEU

Acest ritual este lapidar mentionat in izvoare, dar merita adus in discutie. Contactul cu Zamolxe se mentinea printr-un ritual de sacrificiu: la fiecare 5 ani era ales unul dintre cei mai viteji si mai frumosi daci, era aruncat in sus, el cazand in sulitele tinute in aer de alti patru daci. Daca solul murea, zeul primea doleantele. Daca el supravietuia, insemna ca zeul refuza solia si tanarul era apostrofat ca nefiind demn de sarcina data.

LEGENDARUL JILT SAPAT IN PIATRA AL LUI ZAMOLXE

Pestera Polovragi, monument al naturii, are 9,1 kilometri lungime, din care doar o parte este electrificata si au acces vizitatorii. Ea se afla la nord de Manastirea Polovragi, in cheile Oltetului, judetul Gorj, iar pana acum nu i s-a gasit inca un capat. Pe vremuri, pestera trebuia sa fi fost magnifica. Aici gasim si un element legat de personajul mitic al Marelui Zeu: un jilt sapat in piatra, atribuit lui Zamolxe. Langa el, un altul, atribuit lui Decebal. Legenda spune ca, dupa retragerea din viata publica, cei doi lideri, cel laic si cel religios, stateau la taifas in acest loc. Se mai spune ca in adancul pesterii s-ar afla ascuns fabulosul tezaur al dacilor, care inflacareaza mintile infierbantate ale cautatorilor de comori. Cei care au purces la asemenea aventuri fie s-au intors cu mana goala, fie s-au ratacit in galeriile subterane.

UN COLT DE LINISTE

Sanctuarele erau amplasate intotdeauna pe inaltimi, pe terase artificial amenajate, cel mai adesea in afara cetatilor, nu in interiorul lor, ele fiind aparate mai mult de relief. Aceste amplasari ofereau intotdeauna un colt de liniste, necesar meditatiei sau studiului, existand ipoteza ca erau folosite si ca scoala. Cea mai insemnata incinta sacra este cea din capitala Sarmizegetusa, unde existau nu mai putin de 8 sanctuare

a fost sediul lui Zamolxe sau locuinta marelui preot dac. Semnalat de greci, muntele nu a fost identificat, dar presupunerile au adus in discutie celebre varfuri muntoase ca Gugu, Ceahlaul, Dealul Gradistii, Omul. Anumite asemanari semantice din unele izvoare grecesti impun prima ipoteza, semnificatia numelui il impune pe Omul, de asemenea, Sfinxul pare sa aiba o semnificatie deosebita. Dar toate sunt ipoteze romantice. Muntele Sfant al dacilor a starnit multe controverse si va mai starni mult timp de acum incolo. Sfinxul din Bucegi, Muntele Godeanu sau chiar Sarmizegetusa sunt locatii unde se presupune ca ar fi fost acest munte ce adapostea pestera unde se retragea Marele Preot al getilor, care se numea Kogaionon si despre care Strabon scria: “Tot asa, si acest munte a fost recunoscut drept sacru si astfel il numeau getii; numele lui, Kogaionon, era la fel cu numele raului care curgea alaturi”. La fel si rolul pe care acest munte sfant l-a avut in spiritualitatea dacica, deoarece disputele in privinta lui continua si acum.

MUNTE SACRU. Strabon, precum si alti autori antici mentioneaza Muntele Kogaion-(on) ca fiind Muntele Sacru al Dacilor unde Marele Preot Dac isi avea resedinta. Casta preotilor era foarte respectata in randul dacilor, avand o mare influenta nu numai in viata spirituala si sociala, dar chiar si in viata lor politica. Cercetatorii moderni s-au intrebat pe buna dreptate unde ar fi putut fi acest Munte Kogaionon. In acest sens s-au emis mai multe ipoteze, fiecare cercetator aducand o serie de argumente in sprijinul unei ipoteze sau a alteia, unele fiind deja bine cunoscute. Dacii isi numeau uneori preotii “calatori prin nori”, ceea ce ofera o explicatie pentru localizarea acestui munte un varf foarte inalt. Pestera mitica a lui Zamolxe ar fi putut sa aiba intortocheate galerii, ceea ce ar explica disparitia lui. Intre altele s-a emis chiar ipoteza existentei mai multor centre spiritual-religioase situate in zone muntoase purtand numele de Kogaionon. Localizarea Muntelui Kogaionon ramane in atentia arheologilor si istoricilor.

LOCALIZARE. Personajul Zamolxe era considerat un reformator, pentru ca el prin invataturile pe care le propovaduia a adus acest cult mai aproape de puterea de intelegere a poporului. El a poruncit sa i se construiasca o locuinta subpamanteana, de uz personal, in care avea sa traiasca timp de trei ani, facand prorociri bazate pe semne ceresti si primind numele de zeu, dupa care s-a retras, “petrecandu-si viata intr-o pestera…”. Un munte devenit o zona sacra. Muntele Sfant trebuia sa fie neaparat “un munte ascuns”. In legatura cu localizarea Kogaiononului (Cogaenum, Kogaion, Gogaionul), trebuie amintit ca majoritatea istoricilor, urmand pe Constantin si Daicoviciu, sustine ideea ca Muntele “Kogaionon” al dacilor este Dealul Muncelului (Dealul Gradistei), din Muntii Orastie, cu complexul sau de sanctuare. Istorici ca C.C. Giurescu si Dinu C. Giurescu par a admite ca Cogheonul ar fi actualul Munte Gugu, bazat, in principal, pe existenta unei pesteri situate aproape de varf, adusa in atentie de naturalistul Alexandru Borza in anul 1942, dar si pe o similitudine de fonetism: Cogheon, Coghen, Gugu, atat pentru munte, cat si pentru apa care curge in preajma lui. Zamolxe a cautat un loc, de unde, in ciuda conditiilor neprielnice, sa poata observa nestingherit cerul. Acest loc a fost gasit, era “o locuinta subpamanteana”, in fapt o crevasa naturala in

apropierea varfului muntelui. Dupa ce lucrarea a fost terminata, Zamolxe "dispare din mijlocul tracilor, coborand in locuinta lui de sub pamant. A trait acolo trei ani. In al patrulea an, el le-a aparut si astfel Zamolxe facu vrednice de crezare invataturile lui…". (Herodot. IV. 95).

DEZLEGAREA UNEI ENIGME

Discutia cu profesorul Alexandru Vulpe, director al Institutului de Arheologie "Vasile Parvan", membru corespondent al Academiei Romane, ne-a descalcit itele acestui mister al Muntelui Sacru al dacilor numit Kogaionon.

"In cartea a 7-a a Geografiei sale, istoricul si geograful Strabon vorbeste despre teritoriile astazi ocupate de romani si despre religia getilor. Textul exact al lui Strabon este: ĂÂ«Muntele unde se afla acea pestera a fost socotit sfant, si s-a numit asa Muntele Sfant, i se zicea Kogaionon si la fel a fost numit si numele raului care curgea pe langa el.ĂÂ» Putem noi identifica arheologic locul unde a fost muntele? Evident, prima ipoteza, care de altfel a fost facuta imediat de catre Teodor Daicoviciu, pe vremuri, si reluata si de altii, de catre profesorul meu, Pippidi, la care am aderat si eu fara nici o retinere, a fost ca toate sanctuarele de la Sarmizegetusa Regia, din Muntii Orastie, din Muntii Sebesului, sunt de fapt acest Kogaionon. Totusi, o fi fost chiar numele asa?

DESCOPERIRE. Desi ne intemeiem in mare masura istoria pe ipoteze, uneori mai vin unele descoperiri care le confirma, si in cazul de fata un filolog, angajat al institutului nostru, Stefan Olteanu, a facut o descoperire interesanta pe doua inscriptii de epoca romana. Una dintre ele se afla chiar in curtea institutului nostru si este bilingva, in limba latina, si traducerea in limba greaca. Un anumit Tiberius Claudius Mucasius, care dupa nume, Mucasus, este trac sau get, dedica un sacrum, ceea ce inseamna un mic altar, ceva consacrat, unui erou. Ne-am putea gandi la Eroul Trac, lucru cunoscut. Din fericire, avem traducerea greaca dedesubt si acolo se spune asa: "Eroului Tiberius Claudius Mucasius ii dedica un kaga".
Acum aflam ca ceea ce se numeste sacrum in limba latina in limba geta se numea kaga. Pentru ca inscriptia este putin deteriorata, au fost unele obiectii, dar s-a gasit a doua inscriptie, tot in zona Tomis, ca si cealalta, iar acolo citim asa: "In timp ce erau preoti Demetrios, Arhont, Poseidonius… au dedicat eroului (aici inscriptia este impecabila) un kaga". In limba greaca nu exista cuvantul kaga, cuvantul este unul local. De aici nu mai este decat un singur pas, este evident ca Kogaionon este Kagaionon. Atunci, acest Kagaionon in limba geta este Muntele Sfant sau Muntele Consacrat. Acum se mai pune o problema: oare era un singur munte?
Descoperirile recente facute la Racoj, judetul Brasov, in Defileul Oltului, au aratat un grup de temple la fel de important ca si cel de la Sarmizegetusa, din pacate foarte putin cunoscute, pe care doar noi specialistii le stim. Este clar ca au fost mai multi munti consacrati. Nu stim cati, deocamdata pot afirma ca sunt doi. Textul lui Strabon nu are nevoie de o alta interpretare, acum este clar, trebuie numai sa inlocuim pe Kogaionon cu Kagaionon. Acum, dupa ce am descoperit cuvantul kaga in doua inscriptii din Tomis, eu consider chestiunea incheiata".

SOLIA CATRE MARELE ZEU

Acest ritual este lapidar mentionat in izvoare, dar merita adus in discutie. Contactul cu Zamolxe se mentinea printr-un ritual de sacrificiu: la fiecare 5 ani era ales unul dintre cei mai viteji si mai frumosi daci, era aruncat in sus, el cazand in sulitele tinute in aer de alti patru daci. Daca solul murea, zeul primea doleantele. Daca el supravietuia, insemna ca zeul refuza solia si tanarul era apostrofat ca nefiind demn de sarcina data.

LEGENDARUL JILT SAPAT IN PIATRA AL LUI ZAMOLXE

Pestera Polovragi, monument al naturii, are 9,1 kilometri lungime, din care doar o parte este electrificata si au acces vizitatorii. Ea se afla la nord de Manastirea Polovragi, in cheile Oltetului, judetul Gorj, iar pana acum nu i s-a gasit inca un capat. Pe vremuri, pestera trebuia sa fi fost magnifica. Aici gasim si un element legat de personajul mitic al Marelui Zeu: un jilt sapat in piatra, atribuit lui Zamolxe. Langa el, un altul, atribuit lui Decebal. Legenda spune ca, dupa retragerea din viata publica, cei doi lideri, cel laic si cel religios, stateau la taifas in acest loc. Se mai spune ca in adancul pesterii s-ar afla ascuns fabulosul tezaur al dacilor, care inflacareaza mintile infierbantate ale cautatorilor de comori. Cei care au purces la asemenea aventuri fie s-au intors cu mana goala, fie s-au ratacit in galeriile subterane.

UN COLT DE LINISTE

Sanctuarele erau amplasate intotdeauna pe inaltimi, pe terase artificial amenajate, cel mai adesea in afara cetatilor, nu in interiorul lor, ele fiind aparate mai mult de relief. Aceste amplasari ofereau intotdeauna un colt de liniste, necesar meditatiei sau studiului, existand ipoteza ca erau folosite si ca scoala. Cea mai insemnata incinta sacra este cea din capitala Sarmizegetusa, unde existau nu mai putin de 8 sanctuare

sursa : Jurnalul National.

august 15, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | daci, enigme, istorie, Kogaionon, mister, MIT, muntele sfant, strabon, traci, traciu, zamolxe | 2 Comentarii

Cercuri misterioase in Romania.

Misterul din lanul de grîu

* În anul 2006, in satul Fîntîna de lîngă Hoghiz au apărut şase cercuri perfecte în lanul de la marginea satului

* În noaptea semnelor din grîu, oamenii au văzut lumini ciudate pe cer, iar cîinii din sat au urlat mai rău ca la cutremur

Şase cercuri perfecte, apărute peste noapte în lanul de grîu de la marginea satului Fîntîna, au lăsat cu gura căscată toată suflarea din aşezarea braşoveană. În aceeaşi noapte, oamenii au auzit cîinii urlînd mai ceva ca la cutremur, iar cîţiva localnici susţin că au văzut deasupra ogorului lumini mari şi ciudate, ca nişte flăcări. Pînă să dea năvala curioşii să vadă minunea, în afara cercurilor în lan nu era nici o urmă. Desenul era format dintr-un cerc plin, cu spicele culcate, încadrat de alt cerc, ca un brîu. Cercurile concentrice erau înconjurate de alte patru cercuri mai mici, dispuse simetric. Întîmplarea desprinsă parcă din Dosarele X a înflăcărat imaginaţia localnicilor. Unii se tem să descifreze semnele, iar alţii se prăpădesc de rîs încercînd să găsească o explicaţie pentru aterizarea unui OZN taman la Fîntîna. Primele cercuri misterioase din cîmpurile de grîu au apărut în Anglia, în 1980, dar nimeni n-a putut elucida enigma. De atunci s-au înmulţit însă şi farsorii. Exact pe 9 iulie s-au împlinit 30 de ani de cînd primii artişti specializaţi în culcatul spicelor şi-au început farsele.

Noaptea de vineri spre sîmbătă. Muncitorii dorm frînţi de oboseală pe saltele, în camera încă nefinisată. La ora 3 şi jumătate, alertat de lătratul cîinelui, unul din ei se trezeşte. Toţi cîinii satului latră ca apucaţi. Îl trezeşte pe colegul de lîngă el. „Ce-o fi, mă? Cutremur? Parcă au înnebunit cîinii“. După o vreme, obosiţi, se culcă la loc. În zori, îi trezeşte Florin să le dea o veste năucitoare: la vreo sută de metri de ei, în lanul de grîu, au apărut nişte cercuri suspecte. Se duc cu toţii să vadă minunea. În cîteva minute, tot satul e acolo. „Nu călcaţi spicele, poate or să vină savanţi să cerceteze!“, strigă cineva. Dar, curioşi, sătenii au intrat în lan să vadă cu ochii lor. Şi-au croit cărări pînă la locul unde s-a întîmplat ceva ce nu s-a mai pomenit pe la Fîntîna: cercuri în lanul de grîu. O întîmplare demnă de Dosarele X.

Cîinii latră, cercurile apar

„Oricum cîinii latră în sat. Dar la 3 şi ceva dimineaţa era o hărmălaie generală. Schelălăiau de parcă dăduseră în damblageală. Aşa că m-am trezit. Asta e tot ce-am păţit“. Aşa începe şi tot aşa se sfîrşeşte povestea lui George Halmaghi, un tînăr de 24 de ani, muncitor în construcţii. Lucrează pentru o firmă din judeţul Olt venită la Fîntîna, lîngă Hoghiz, să ridice o pensiune agroturistică cu „grajduri europene dotate cum n-au unii nici în vile aşa ceva“. George s-a culcat la loc. „Dimineaţa, pe la 7, am venit la muncă. Atunci, am văzut în dreapta, şmecheria. Adică şase cercuri dubioase. I-am dat roată de două ori. Nicio intrare. Asta m-a intrigat“, mărturiseşte Florin Costea, pătruns

încă de misterul celor întîmplate. Şi-a chemat colegii şi le-a arătat cercurile din mijlocul ogorului, perfecte, decupate în cîmp, la circa 10 metri de şosea. Şi niciun drum către ele.

„Nu e mînă de om“

La ora 8,20, omul de afaceri Gheorghe Boţoman a venit la faţa locului să vadă ce urme au lăsat intruşii pe proprietatea lui. S-a mirat şi el şi, dîndu-şi seama că e ceva neobişnuit, s-a urcat pe un tractor, ca să aibă perspectivă, şi a făcut fotografii. Singurele dovezi care au imortalizat imensul graffiti agricol înainte să intre sătenii în lan. Desenul era format dintr-un cerc plin, cu spicele culcate, încadrat de alt cerc, ca un brîu. Cercurile concentrice erau înconjurate de alte patru cercuri mai mici, dispuse simetric. „Grîul e călcat invers, spicele sînt suprapuse bine, ca şi cum ar fi mers cineva cu spatele. Nu ştiu cum să spun, aia e treabă complicată, greu de explicat şi imposibil de făcut de mînă de om“, spune Florin care se consideră priceput în construcţii.

Veteran X File

„O întîlnire de gradul I, aşa se spune la Discovery“, asta crede un muncitor că s-a întîmplat la Fîntîna. „Taci, mă, pe tine te pasionează Dosarele X“, glumeşte un coleg. „Numai Dana Scully“, îi răspunde bărbatul. Apoi redevine serios. „Acum 8 ani, la Bogata, nu departe de aici, a fost ceva cam tot aşa ca aici. Stejarul din mijloc arsese de sus pînă jos. Era tot chelit de frunze“, îşi aminteşte Florin, veteran de acum al întîlnirilor de gradul I. „În sat sînt numai babe şi moşi, cine să se scoale la 3 dimineaţa ca să facă cercuri pe cîmp?“, se întreabă un muncitor. „E clar că nu a fost ceva de pe Pămînt“. „N-avea cum, doar de deasupra să fi venit. Cele 4 cercuri mai mici sînt ca 4 picioare“, spune şi Boţoman. „Erau extratereştri, ce mai!“, pune punctul pe I un muncitor mai curajos.

„Dacă ştiam că vin…“

„Dar de ce nu coboară în cartofi? Că e cîmpul de cartofi mai încolo. Numai grîul le place“, comentează gînditor un muncitor. „Ar fi frumos să ne caute pe noi, românii, dar nu cred. Cine ştie? Or fi rămas extratereştrii fără gazolină“. Bărbaţii se prăpădesc de rîs încercînd să găsească o explicaţie pentru aterizarea OZN-ului la Fîntîna. „Păi, la 20 km de aici e centrul României. Acolo are şi prinţul Charles moşie. Poate de-aia au coborît aici“, lansează alt muncitor o ipoteză combinată între proprietatea regală şi geometria ţării noastre. „Dacă ştiam că vin ăştia, îi pozam cu telefoanele mobile, dar ne-au luat ca din oală. Păcat că nu ne-am dat seama ce se întîmplă. Ne-am fi dus la ei. Ne pare rău că nu i-am văzut“, mărturiseşte Florin foarte serios. „Eu nu ştiu ce să cred. E un mister“, conchide stăpînul lanurilor cu urme extraterestre care este de profesie agronom.

Cercetătorii n-au venit

Oamenii spun că cineva s-a uitat la ora trei şi ceva pe geamul de la baie şi a văzut „o flacără mare“ deasupra Fîntînii. Coroborate, întîmplările care s-au petrecut în noaptea de 7 spre 8 iulie în satul de lîngă Hoghiz nu au încă o explicaţie oficială. Cu ocazia altor întîmplări de acest gen, echipe de cercetători s-au dus la faţa locului. Au luat probe de sol şi de vegetaţie, au fotografiat în fel şi chip, au făcut măsurători. Dar la Fîntîna n-a venit nimeni. „Am auzit şi noi de evenimentele de la Hoghiz, dar, din păcate, nu avem aparatură de teren. Dacă a avut loc o contaminare, probele trebuie prelevate imediat. Din numai 2 grame de vegetaţie, supuse calcinării, după 5 zile, se poate da un răspuns cert cu privire la nivelul de radiaţii. Acum e cam tîrziu, au trecut 4 zile“, explică Mihaela Apan, fizician la Staţia de Radioactivitate din cadrul Agenţiei Judeţene de Protecţie a Mediului, cu părere de rău că n-a avut ocazia să studieze un fenomen atît de controversat.

De veghe în lanul de grîu

Originea cercurilor misterioase din cîmpurile de grîu n-a fost nici pînă astăzi elucidată. Totul a început în august 1980, cînd au apărut primele mostre de uriaşe sculpturi în grînele din Anglia. A urmat o adevărată isterie turistică. Oamenii stăteau la pîndă în speranţa că ET se vor întoarce. În 1989, s-a declanşat operaţiunea „Cioara albă“. N-a apărut nicio navă. După zile întregi de aşteptare, curioşii au plecat. Imediat au apărut cercuri noi. Totul părea o glumă, fie ea şi cosmică. BBC şi Nippon TV au montat o nouă campanie de surprindere a omuleţilor verzi: operaţiunea „Pasărea neagră“. Au stat la pîndă zeci de cercetători, înarmaţi cu cele mai sofisticate camere de luat vederi în infrarosu. Se ofereau 10.000 de dolari pentru primul care îi vede pe autorii cercurilor. Niciun rezultat. Doar proprietarii lanurilor au avut de cîştigat, luînd taxă pe văzut de aproape.

Ipoteze, ipoteze

Sînt semne coerente şi logice? Simboluri ce transmit un mesaj? Urmele unor experimente militare secrete? „Opere de artă“ sau jocuri infantile? Cu toate că s-au găsit nişte răspunsuri, niciunul nu este pe deplin satisfăcător. Radiestezişti şi ozenologi, arheologi şi militari, experţi în energia telurică, în vîrtejuri, plasmă, energii cosmice, spiritism şi alte

ştiinţe mai mult sau mai puţin serioase şi-au făcut de lucru prin lanuri încercînd să dezlege misterul. Aşa au început să curgă ipoteze care mai de care mai excentrice. Prima bănuială s-a îndreptat asdupra semenilor noştri puşi pe şotii. Şi versiunea unei noi arme secrete a cîştigat adepţi. Cei mai captivaţi de fenomen au fost ufologii care au spus că perfecţiunea şi complexitatea incredibilă aparţin ET. Parapsihologii şi mediumii sînt convinşi că cercurile sînt răspunsul planetei care îşi manifestă durerea prin forme grafice. Oamenii de ştiinţă mai conservatori au pus totul pe seama aricilor care, în perioada de rut, ar face nişte mişcări specifice cu veleităţi artistice. Alţii cred că elicopterele au lăsat asemenea urme.

Doar 10% sînt autentice

„Crop circle“ este deja o sintagmă consacrată pentru pasionaţii de enigma cercurilor din lanuri. Pînă acum, cercurile au apărut în culturi de grîu, porumb, orz, morcovi, rapiţă, iarbă, buruieni şi secară. S-au raportat cercuri şi în gheaţă şi pe fundul oceanului. De obicei, sînt plasate în mijlocul lanurilor, iar în preajma lor nu există nicio cărare pe unde să fi ajuns oamenii, cu utilajele lor. Rămîne ipoteza intervenţiei din cer. Cînd omul încearcă să culce la pămînt spicele, acestea se rup într-un anumit mod.
Dar cele din cercuri, au fost îndoite la o distanţă de sol riguros respectată şi au fost orientate pe direcţii precise, ansamblul dînd impresia unei ţesături. Colin Andrews (foto), autorul best-seller-ului „Circular Evidence“, prima carte care tratează fenomenul cercurilor din recolte, spune că peste 90% dintre acestea sînt făcute de mîna omului. „Celelalte 10% nu au la bază nici mîna, nici imaginaţia umană şi asta este un lucru care nu trebuie uitat“, spune Andrews.

Aniversare mondială la Hoghiz

De la primele apariţii şi pînă astăzi, desenele de pe ogoare, deşi neelucidate, au ajuns ceva obişnuit. După descoperirea autorilor farselor, entuziasmul ufologilor s-a mai domolit. În schimb, a luat o mare amploare fenomenul amatorismului. În Marea Britanie s-au înregistrat deja primele concursuri de făcut cercuri în lanuri. Pe site-ul http://www.circlemakers.org, locul în care se întîlnesc specialişti în culcat spice după tipare artistice, a apărut pe data de 9 iulie 2006 o referinţă aniversară: s-au împlinit 30 de ani de cînd Doug şi Dave, primii artişti ai lanurilor de cereale, şi-au început farsele. Coincidenţă sau nu, fenomenul de la Hoghiz a apărut chiar în ziua aniversară. Să-şi fi celebrat fanii făuritorilor de cercuri din lume 30 de ani de farse tocmai în sătucul de lîngă Braşov?

Un mister vechi de 300 de ani

• Deşi e un fenomen care a explodat în secolul XX, primele cercuri au apărut în recoltele din 1678 din Hartfordshire. Robert Plot emitea în 1677 teoria că aceste cercuri sînt efectul vîrtejurilor de aer. El vorbea şi de formaţiuni pătrate sau hexagonale. Într-o broşură apărută un an mai tîrziu aceste stranii semne agrare erau atribuite diavolului. Se aprecia că „unui om i-ar lua ani de zile să aşeze fiecare spic cu atîta precizie, în timp ce diavolul are nevoie pentru asta doar de o noapte“. Anul 1990 a reprezentat un veritabil boom în domeniu. Peste o mie de cercuri au fost înregistrate în peste 30 de ţări, cele mai multe fiind însă în Anglia, ţara mamă a fenomenului. Frecvenţa cea mai mare a misterioselor cercuri, 190 în cîteva luni, a fost în 1999, înainte de trecerea în noul mileniu. Fenomenul a depăşit graniţele Europei. Pînă acum, desenele în lanuri au fost găsite în Africa, Canada, Australia, America Centrală şi de Sud, Rusia, Japonia. În sezonul 2005, în Marea Britanie, au fost înregistrate oficial în baza de date „Crop Circle Connector“ (care poate fi consultată şi pe Internet) 71 de formaţii în lanurile de cereale. Cele mai recente, sînt cercurile din Uruguaz, din 23 ianuarie 2006. Numărul total al înregistrărilor de cazuri similare a depăşit în prezent 10.000.

Vîrtejul ielelor

• Cercurile din lanuri şi-au găsit eplicaţia şi în credinţa populară. Acestea ar fi inele vrăjite de origine supranaturală, generate de spiritele naturii. În tradiţia românească se vorbeşte de hora ielelor, care sînt înfăţişate ca nişte fete frumoase care dănţuiesc în nopţile magice cu lună plină. Acolo unde au dansat ielele iarba este arsă şi rămîn semne asemănătoare unor cercuri. Alte tradiţii vorbesc despre oameni care au văzut ielele dansînd în jurul unui copac, care mai apoi s-a veştejit. Această teorie o susţine şi profesorul Ioan Sorin Apan. „Zona e inundată de tradiţii şi mustește de zîne, vîntoase, frumoase, iele. Ipoteza etnologică este cea mai validă şi cea mai coerentă. Fenomenul de la Hoghiz a coincis în mod surprinzător cu sărbătoarea sînzienelor după calendarul pe stil vechi. În plus, chiar a fost lună plină“, spune profesorul, specialist în cultura şi tradiţia românilor.

Anomaliile spicelor

• Examinarea plantelor din interiorul cercurilor a mărit misterul. Biofizicianul american William Levengood a stabilit că modificările spicelor seamănă cu cele pe care le-ar produce un cuptor cu microunde. Tot el a observat că

semințele din plantele afectate au un comportament diferit față de celelalte, uneori germinînd mai încet, alteori chiar de cinci ori mai repede. O caracteristică specifică tulpinilor de grîu este faptul că nodurile lor sînt mai îngroşate şi îndoite. Aparatele performante au înregistrat în toate cazurile importante modificări ale cîmpurilor electromagnetice şi ale nivelului radioactivităţii. Cei care au intrat în cercuri au avut stări de ameţeală sau arsuri ale pielii.

Cercuri made in Romania

• Făuritorii de cercuri ne-au vizitat şi pe noi. În 1994, la Arad şi în noaptea de 14 spre 15 iulie 1997şi la Cetatea de Baltă, jud. Alba, apariţia cercurilor a fost dublată cu observarea de lumini inexplicabile în zonă. Unii martori susţin că au văzut chiar farfurii zburătoare cu tot cu fiinţele care le pilotau.

Campionii farselor

• Doug Bowers împreună cu un pictorul Dave Chorely sînt cei mai cunoscuţi farsori ai cercurilor. Ei au început să facă desene prin recolte la sfîrşitul anilor ’70, inspiraţi de cele reale din Australia, atribuite OZN-urilor. Abia după 14 ani şi-au dezvăluit identitatea. Bowers are acum 80 de ani şi nu-i vine să creadă că din hobby-ul său se pot face bani. „Tot ce ne propusesem noi era să facem lumea să creadă că au venit OZN-urile, cînd, de fapt, era vorba de nimic altceva decît de o blană şi două bucăţi de sfoară, şi zău, că a mers de minune. Noi făceam cercurile în recolte şi lumea se înghesuia să le vadă. Ne plăcea să ne amestecăm în mulţime şi să ascultăm ce spun aşa-zişii experţi în OZN-uri care tot trăncăneau despre extratereştrii. Ne uitam unul la altul şi ne bufnea rîsul“.

O afacere profitabilă

• „Dacă ar fi venit cineva la mine acum zece ani şi mi-ar fi spus că am să ajung în toate colţurile lumii numai pentru a face cercuri în lanurile de recolte pentru mari companii şi să mai scot şi bani din asta, i-aş fi spus că a luat-o razna“, spune John Lundberg ,unul dintre cei mai cunoscuţi meşteri de cercuri în grîu. Părinţii săi, Rod Dickinson şi Will Russell, tot cu asta s-au ocupat. Lundberg declară că e foarte bine plătit, cam 100.000 de lire sterline pe lucrare. Are multe „comenzi“ de cercuri cu care firmele îşi fac reclamă.

august 15, 2008 Scris de 2012en | Fenomene Inexplicabile, Mistere din Romania | cercuri in grau, cercuri misterioase, enigme, Fenomene Inexplicabile, mistere, Mistere din Romania, ozn, UFO | 1 comentariu

Sarmizegetusa Regia – trecut maret si prezent trist.

Hotii de comori de la Sarmizegetusa Regia fura tezaure cu ajutorul unor harti realizate chiar de statul roman. In 1993, Romania demara o ampla campanie de punere in valoare a cetatilor dacice de la Gradistea. Un studiu multidisciplinar efectuat la fata locului a pus in evidenta faptul ca sub ceea ce este acum decopertat exista un urias ansamblu arhitectonic, un ansamblu militaro – civil compact, cu mai multe nuclee, intins pe o suprafata de 200 de km patrati. Acest oras ingropat este predacic si, se pare, foarte bogat in aur. Specialistii romani au intocmit niste planuri de detaliu cu siturile subterane pe care le-au strans intr-un dosar. Cu ajutorul acestor date cetatile de la Gradistea au putut fi incluse pe listele UNESCO in 1998. O copie a planurilor a ajuns si la cautatorii clandestini de comori, cu relatii puternice in zona clasei politice. Hotii stiu acum cu exactitate unde sa caute. In acest moment ei duc o lupta incrancenata pentru scoaterea cetatilor dacice de pe listele patrimoniului mondial, pentru a putea fura in liniste. Scandalul bratarilor dacice in care sunt implicate nume de demnitari nu este intamplator. “Cineva incearca sa vanda Sarmisegetuza. Asta e singura explicatie pentru ceea ce se intampla”, este de parere Alexandru Mironov.

UNESCO nu elimina ce a acceptat

Vestigiile dacice din Muntii Orastiei ar putea fi scoase de pe lista UNESCO, din cauza proastei administrari. Stirea a aparut in cursul lunii februarie a acestui an, dar nu e prima amenintare de acest fel. In anul 2003, fostul secretar de stat Ioan Opris anunta acelasi lucru: cetatile dacice ar putea fi scoase din patrimoniul mondial de valori. Interesant este ca Alexandru Mironov, secretar general al Comisiei Nationale a Romaniei pentru UNESCO, spune ca acest lucru nu se poate intampla: “Odata intrat pe listele UNESCO, un obiectiv nu mai poate fi scos de acolo. Ce inseamna nebunia asta?”. Explicatia acestei nebunii poate fi extrem de simpla. Cineva din Romania are un interes deosebit pentru radierea cetatilor dacice din circuitul mondial de valori.

In mod ciudat, posibilitatea ca vestigiile din Muntii Orastiei sa fi scoase de pe lista UNESCO, coincide cu deja celebrul scandal al bratarilor dacice. Dupa cum se stie, ele au fost gasite in siturile de la Gradistea de catre hotii de comori si scoase apoi clandestin din Romania. Au ajuns in Statele Unite, unde un colectionar american de buna credinta a anuntat oficialitatile ca aceste artefacte se comercializeaza pe piata neagra. Ulterior statul roman le-a recuperat si a demarat o ancheta. In mod uluitor, numele Adrian Nastase si Dan Iosif au fost asociate cu disparitia

bratarilor. Cei doi au fost banuiti ca ar fi intermediat traficarea in tara a doua tezaure sustrase din situl arheologic Sarmizegetusa Regia. In total 15 bratari dacice de aur.

Orasul subteran

Despre ce este vorba? Intre anii 1993 si 1999, in perimetrul fortificatiilor dacice de la Gradistea s-au desfasurat cercetari pe mai multe discipline, pentru realizarea unui studiu de ansamblu privind zona arheologica. Rezultatele, care nu au fost date oficial publicitatii, sunt uluitoare. Fortificatiile nu reprezinta doar cetati disparate asezate pe culmile muntilor, ci un ansamblu compact, o asezare militaro – civila montana, cu mai multe nuclee, intinsa pe o suprafata de 200 de km patrati. Majoritatea vestigiilor sunt inca acoperite de pamant.

Cercetarile au fost demarate de Ministerul Lucrarilor Publice, Ministerul Culturii si Ministerul Cercetarii. Ele aveau drept scop delimitarea fizica a complexului de fortificatii prin alte metode decat sapaturile arheologice, si chiar elaborarea unei strategii de punere in valoare a constructiilor preistorice de la Gradistea. Abia in urma acestui studiu, care sa detalieze ce si unde trebuie sapat, urma sa aiba loc decopertarea, restaurarea, conservarea siturilor si transformarea zonei intr-o rezervatie arheologica nationala, punct turistic de importanta deosebita, cu protectie armata din partea jandarmeriei, care urma sa opreasca ofensiva jefuitorilor de comori etc.

Planurile au ajuns pe mana hotilor

Dosarul cu planurile siturilor arhaice nedecopertate a fost multiplicat in patru exemplare ce au fost trimise la MLPAT, Institutul Pro Domus, Ministerul Culturii si UNESCO.

Alexandru Mironov a inclus cetatile pe listele UNESCO. Urma sa se initieze o ampla campanie de sapaturi arheologice si realizare a unui centru turistic exceptional. Programul a fost insa stopat, iar copii ale dosarului cu hartile siturilor au ajuns la hotii de comori. Altfel cum reusesc acestia sa caute, pe un teritoriu atat de mare si sa mearga la punct ochit, punct lovit?

Singurul impediment este acum UNESCO, care e cu ochii pe siturile de la Gradistea. De aceea se tot lanseaza ideea, de origine romaneasca, cum ca cetatile vor fi radiate din patrimoniul mondial. “Nu se scoate nici un obiect UNESCO de pe liste. Asta e o prostie. Sigur cineva incearca sa vanda si Sarmizegetusa. Asta e singura explicatie”, este de parere Alexandru Mironov. Ramane insa o intrebare extrem de importanta: cine le-a dat hotilor planurile secrete ale complexului si, implicit, comorilor de la Sarmizegetusa?

Mega-asezarea regilor

Conform datelor din studiu, mega-asezarea regilor daci este situata pe masivul Sureanu, munte care coboara catre est, nord si vest in Podisul Transilvaniei intre raurile Sebes si Strei.

“La inceput ne-am pus intrebarea cum a fost posibil ca timp de cinci ani dacii sa poata tine piept asaltului unei armate uriase, bine inzestrate, cum era cea a romanilor. Mai ales ca era condusa de unul din cei mai buni strategi pe care i-a avut Roma vreodata. Raspunsul l-am gasit la fata locului: folosirea eficienta a terenului printr-un complex militaro-civil. Dacii au construit, in primul rand, la poalele muntelui, in nord si vest, un zid de aparare foarte lung, deoarece sistemul era cel mai vulnerabil in acea directie. Ceva in genul zidului lui Hadrian din Scotia, lung de 170 de km. In interior, fiecare inaltime a fost terasata de jos in sus. Fiecare terasa, cu latimi diferite, era aparata de ziduri. Pe culmi au fost construite una sau mai multe cetati fortificate, de diferite dimensiuni. S-a mers pana acolo incat fiecare cvartal al unei aglomerati urbane mai mari era la randul lui aparat de un zid propriu. In studiu eu numesc modul fiecare aglomerare urbana. Modulul poate fi inteles si ca un cartier mai mare, intins pe cateva hectare, al imensei fortificatii. In acest fel, un modul era aparat de mai multe ziduri dispuse concentric. Distantele de la o aglomerare urbana la alta sunt mici, in general de cateva zeci de metri. Distantele cele mai mari de la un nucleu fortifical la altul nu depasesc patru kilometri. Fiecare aglomerare are locuintele si sanctuarele ei, asa cum apar si la Sarmizegetusa Regia, cea cunoscuta pana acum. Intre aceste nuclee exista insa numeroase terase amenajate cu urme de locuire stravechi, mai vechi decat perioada dacica clasica. De asemenea, asezari civile se gasesc peste tot pe vaile apelor dintre munti. Totul pe o suprafata de aproximativ 200 de kilometri patrati. Intreaga zona este acoperita de un paienjenis de drumuri antice construite foarte interesant. Intr-o zi am stat mai bine de o jumatate de ora in ploaie pe un asemenea drum sa vad ce se intampla. Apa curgea la dreapta si la stanga, dar nu si pe drum, atat de bine este facut sistemul de drenaj de sub ele. Singura bresa a sistemului de fortificatii a fost neglijarea laturii sud – estice, considerandu-se ca panta abrupta a muntelui e un obstacol natural suficient. Aceasta neglijenta a fost fatala dacilor. Imparatul Traian a urcat cu trupele chiar pe acolo si a atacat fortificatiile de sus in jos”, ne-a spus Vasile Dragomir.

Zona Gradistei scanata de satelitii Rusiei

Prima faza a cercetarilor a demarat in 1993.

Conform unor informatii neoficiale, subsolul din zona Gradistei a fost sondat din satelit de catre rusi, pe la inceputul anilor '90. Rusii vorbeau despre situri antice, dar si preistorice necunoscute inca in zona Gradistei. Coroborand aceste date cu informatiile unor scriitori antici, care spuneau ca dacii au taiat si au zidit muntii, MLPAT si Ministerul Culturii au format o comisie pentru aflarea adevarului. Din comisia formata au facut parte specialisti pentru detectarea straturilor de profunzime prin magnetometrie, specialisti in probleme hidrotehnice, arheologi, ingineri constructori, arhitecti si specialisti in geodezie. Ceea ce spuneau anticii s-a confirmat. Fortificatiile sunt deosebit de complexe si sunt suprapuse, in multe locuri, pe asezari mai vechi.

Pentru a avea o imagine a modului in care s-a lucrat, dam exemplul grupului format dintr-un geodez si un specialist in magnetometrie. Geodezul, generalul de divizie in retragere Vasile Dragomir, cauta zonele de relief transformate pentru utilitati militare. Al doilea, instala magnetometrele si trasa profilul subsolului in zona indicata. Magnetometrul este un aparat care poate radiografia si pune in evidenta elementele din subsol, la adancimea dorita de operator. In acest caz sondajul a mers pana la o adancime de opt metri. Asa au fost descoperite constructiile scufundate in pamant, dar si incintele subterane care i-au uluit pe cercetatori.

Tunelele de la Vartoape

Cea mai importanta descoperire din Muntii Orastiei o reprezinta incintele subterane. In zona numita Vartoape, pe o suprafata de aproximativ patru km patrati exista 75 de gropi conice, de diferite dimensiuni, unele cu diametre de pana la 70 de metri. Aparatele au detectat foarte multe incinte paralelipipedice care comunica intre ele precum camerele unei locuinte. Este vorba de incinte naturale modificate de mana omului. Multe dintre ele comunica cu platoul de deasupra prin drumuri antice. De la aceste incinte pleaca mai multe tuneluri catre muntii din apropiere, unele partial prabusite. Unul merge chiar catre sanctuarele din Sarmizegetusa Regia, unde, de asemenea, au fost detectate cateva incinte subterane. In urma masuratorilor a rezultat ca in zona Vartoape si in imediata apropiere se afla vestigiile cele mai impresionante ale complexului, inclusiv sanctuare, constructii cu o vechime mult mai mare decat cele de la Sarmizegetusa. Conform studiului intocmit, acest oras subteran si constructiile de la suprafata, mult mai numeroase decat cele de la Sarmizegetusa Regia, au constituit centrul fortificatiilor, cu alte cuvinte centrul mega-orasului regilor daci.

Conducte subterane de apa

Arheologii din zona sunt mai putin entuziasti in legatura cu aceasta descoperire si mai laconici pana la inceperea sapaturilor arhelogice propriu-zise. "Pe Culmea Vartoapelor se afla o intinsa asezare dacica, iar culmea, stancoasa, calcaroasa, e impanzita de mici grote care uneori iau aspectul unor pesteri de dimensiuni modeste. Pe micile platouri de la gura catorva au fost descoperite fragmente ceramice dacice", sustine arheologul Ioan Glodariu, muzeograf la muzeul din Deva. Acesta considera ca terasele si cetatile erau dens populate pe vremea dacilor. Mai mult, fiecare terasa locuita era aprovizionata cu apa, atat locuintele, cat si atelierele de fierarie, prin conducte care captau izvoare de la distante apreciabile. Foarte interesant este faptul ca aceste conducte de apa subterana aveau, din loc in loc, chiar decantoare.

Din analiza ulterioara a datelor a rezultat ca acesta asezare, uriasa pentru antichitate, a fost construita inainte de perioada dacica. Mai mult, comorile cautate acum de hoti au fost ingropate inainte de perioada de clasica a civilizatiei dacice. Lucru deductibil prin logica comuna: daca romanii cuceritori au strans tot aurul gasit la fata locului, de ce se mai gasesc comori de ordinul zecilor de kilograme in aceasta zona?

august 8, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | 2012, asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, conspiratie, desenele rupestre, deus, diavol, divinitate, domonatie, Drumurile incaşe, Edgar Cayce, egipt, enigme, et, extraterestri, faraon, giganti, illuminati, incasi, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, jupiter, luna, marte, mayasi, mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, neptun, nostradanus, oz, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, Profetii, Religie, Sarmizegetusa, Sarmizegetusa Regia, saturn, secte, sfinxul martian, soare, Teoria conspiratiei, terra, triada, UFO, univers, venus, zei, zeus | 1 comentariu

Piramidele de la Şona…

La Sona am ajuns pe 15 august 2002, intre o vizita de cateva ore la pestera lui Zamolxis de la Polovragi si una mult mai scurta la Templul de la Sinca Veche. Norocul nostru ca eram "motorizati" altfel chiar nu stiu cum am fi gasit localitatea aceasta. Materialele scoase de pe situl d-lui Savescu nu ne-au prea ajutat, nu aveau deloc indicatii clare asupra drumului pana acolo, asa ca am incercat sa nu ne abatem de la soseaua principala, sau drum national ce-o fi. Cum veneam dinspre Rm. Valcea spre Sibiu, dupa ce am iesit din superbul defileu al Oltului am ajuns la Talmaciu si in loc sa continuam drumul in sus am facut dreapta spre Avrig, unde am si oprit sa intrebam pe cineva despre Sona (citisem ca e undeva in zona aceea). Evident nimeni nu auzise de satul asta. Ba chiar, putin mai departe, la Ucea, un politist evident deranjat de intrebare ne-a asigurat ca nu exista asa ceva. Norocul nostru ca spre Sambata era o masina trasa pe dreapta de un –evident – echipaj de politie, si cand ne-am interesat la organele legii (care evident nu auzisera de asa ceva) omul de la volanul masinii oprite ne-a spus ca Sona e chiar langa Fagaras, si chiar ne-a explicat destul de exact locatia. Bun, am devenit mai increzatori, mai ales ca in Fagaras am ajuns destul de usor la Casa de Cultura indicata de ajutorul nostru (nu inteleg de ce nu ne indicase Cetatea care era mult mai vizibila si era chiar vis-à-vis) si acolo chiar daca nu am gasit indicatorul in stanga spre Sona i-am urmat sfatul si am mers la stanga prin fata cetatii, unde un alt cetatean ne-a asigurat ca la Sona "se ajunge prin tiganie", adica exact pe drumul pe care ne si aflam, si ca de acolo mergem prin niste dealuri. Nu cred ca are rost sa mai spun ca o particica de satra ne-a indicat un drum total aiurea, pe creasta dealului, unde cand am ajuns s-a mirat foarte un baiat ce pastea vacile: "ati urcat cu masina pana aici??" Saraca masina…numai ea stie prin ce a trecut. Nu ne plangem pentru ca a meritat, de acolo de sus se vedea excelent "pista de aterizare" despre care citisem la dr. Savescu.

Cand sa coboram dealul ne-au luat in primire alti "conationali" bruneti, care se distrau foarte ca ne vad cu masina atat de sus, dar macar ne-au aratat drumul corect. De fapt din tiganie trebuia ca la o cruce aflata pe stanga drumului sa o luam spre dreapta, nu in sus. Cine a zis locului acela "tiganie" a stiut ce zice! Deja faceam glume intre noi cam ce s-ar intampla daca am face pana in mijlocul lor…nu recomandam trecerea pe acolo per pedes! Sau treceti pe riscul vostru, sa nu zica nimeni ca nu i s-a spus…

Acum vorba aia, cine s-a fript sufla si-n iaurt, opream langa fiecare trecator sa intrebam daca e bun drumul. Chiar unul dintre ei era extrem de dezamagit ca are treaba si nu poate sa mearga sa ne arate chiar el "guruietii" de pamant, probabil nu prea era obisnuit cu vizitele in zona aia, oricum ne-a indicat unde le gasim pe cele cunoscute de toata lumea, dar si inca vreo 2 aflate in alta parte…L-am intrebat si ne-a confirmat legenda cu noroiul cazut de pe opincile unor uriasi din care sunt formate piramidele (ei nu le numesc piramide, ci movile sau guruieti, deci aveti grija cum intrebati).

Sona e un satuc izolat in nordul Fagarasului, e o imagine cam dezolanta, sunt putini locuitori si majoritatea caselor parasite. Nu cautati pe acolo magazine sau asa ceva, noi cel putin n-am vazut, poate ca era sarbatoare si din cauza asta? Ca sa ajungeti la piramide va trebui sa il strabateti pana la capat, unde exista o bifurcatie a drumului in dreptul unui gard din pietre de rau, de unde mergeti in partea stanga. Drumul se strica destul de rau (alta incercare pt masina), incepe sa urce pe deal, acolo la un moment dat e o cruce mare de lemn de langa care va trebui sa faceti dreapta pe creasta dealului, e drum de care pe acolo. Cam dupa 100 de metri se vad si piramidele deci va fi mult mai usor sa va orientati.

Deci cand am ajuns pe dealul de langa ele (curios deal, ca un zid de aparare ni s-a parut noua), de unde se pot vedea cel mai bine, am fost definitiv convinsi ca asa ceva nu poate fi creat de Mama Natura! Movilele nu-s chiar 9 cum se zice, noi am numarat 7 dintre care 2 sunt unite intre ele… Cred ca au cam 15-20 de metri inaltime (nu bag mana in foc pt asta) si cum mi s-au parut f usor de escaladat m-am avatat cu incredere pe cea mai inalta. Norocul meu cu iarba care creste pe ele! Nu se urca deloc usor chestiile astea, inclinatia e destul de mare. Eu, mai neobisnuita cu urcatul, am ajuns sus obosita rau. Dar a meritat, senzatia e unica. Din pacate ceea ce privit de acolo in lumina amiezii ni s-a parut a fi o piatra orizontala pe varful piramidei din fata, de care ne bucuram foarte ca am descoperit-o, s-a dovedit a fi cand am urcat si acolo o gaura de lopata facuta recent (pamantul nu se uscase inca…) in forma patrata, adanca de cam jumatate de metru. Ceva oprise pe exploratorii dinaintea noastra de la continuarea muncii “arheologice” pentru ca macar daca se apucasera ne asteptam sa gasim o gaura mult mai adanca. Dupa ce i-am injurat copios pe cei care inteleg sa faca arheologie cu lopata in tara noastra am mai facut cateva poze in zona si am plecat spre Sinca Veche pentru ca era deja seara bine si voiam sa ajungem acolo pe lumina. Ca n-a fost sa fie asa e alta poveste.

Daca aveti drum prin Fagaras si va puteti rapi cateva ore pentru a vedea ceva mai mult decat interesant mergeti la Sona. Veti avea ce povesti prietenilor! Si nu uitati ca daca fiecare dintre noi ar lua macar 100 de grame de pamant de acolo de unde, dupa cum ne-au spus localnicii, nici cea mai mare ploaie nu a miscat nimic, peste cativa ani vom povesti despre piramide la timpul trecut. Drum bun!

Acestea sunt piramidele sau guruietii de la Sona:

sursa : gk.ro

august 6, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, conspiratie, desenele rupestre, deus, diavol, divinitate, domonatie, Drumurile incaşe, Edgar Cayce, egipt, enigme, et, extraterestri, faraon, giganti, illuminati, incasi, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, jupiter, luna, marte, mayasi, mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, neptun, nostradanus, oz, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, Profetii, Religie, saturn, secte, sfinxul martian, soare, Teoria conspiratiei, terra, triada, UFO, univers, venus, zei, zeus | 1 comentariu

“Templul Ursitelor” de la Sinca Veche

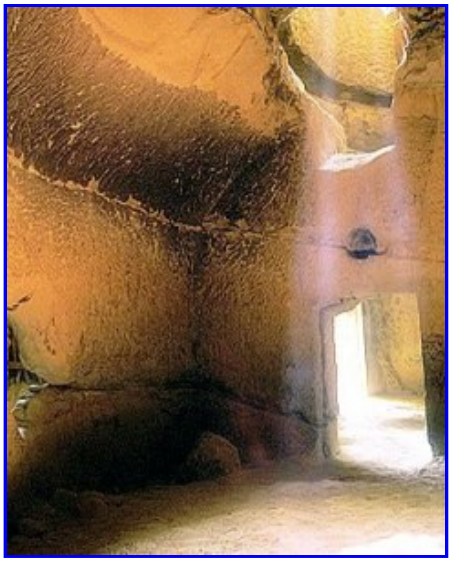

<!–Micsoreaza fontMareste font–>

“Templul Ursitelor”: se afla sub Dealul Plesu, din apropierea satului Sinca Veche din judetul Brasov. De cum ajungi aici, oboseala piere ca prin farmec sau, din contra, te apuca un somn caruia cu greu ii rezisti. Se zice ca cine doarme macar si cateva minute in templu sau in apropierea lui capata forte noi si devine mai puternic. Grota, scobita in poalele dealului, impresioneaza ochiul prin forma ei stranie. Locul este impodobit cu icoane, flori de munte si candele care nu apuca sa se stinga niciodata. Turnul interior, pe unde intra lumina zilei, este inalt de 10 metri si seamana cu o turla fara acoperis. Localnicii spun ca pe acolo coboara… energiile si ca dedesubt, in pamant, ar exista un tunel de comunicare pana la Cetatea Rasnovului. Batranii satului mai spun ca pana si iarba din jurul ‚Templului Ursitelor” face minuni. Vacile care pasc aici dau lapte mai mult si mai gustos decat celalalte. Daca vreun localnic sufera de vreo boala, da fuga pana la templu, unde aprinde o lumanare, bea apa din izvorul situat in apropiere si se odihneste cateva clipe. Orice durere dispare. “‚Aici se intampla adevarate miracole!, crede brasoveanca Sofica Barbu. Eu am mari probleme de sanatate si de fiecare data cand vin aici ma incarc cu energii pozitive. E bine sa nu intri in templu cu telefonul mobil sau cu orice alt aparat, daca vrei sa te ajute energiile. Cel mai puternic loc e sub cupola, acolo este efectul de piramida”. Atrasi de aceste legende, la ‚Templul Ursitelor” poposesc oameni din tara, dar si americani, nemti, japonezi sau italieni. In special la sfarsitul saptamanii aici vine lume stresata din Capitala. Ionel Titu este un prosper om de afaceri din Bucuresti si impreuna cu familia se duce sa-si ‚incarce bateriile” la templul de la Sinca Veche. ‚E deja o moda la noi in firma. Venim pe rand, stam cateva ore, respiram aerul curat, ne relaxam. Nu va puteti imagina ce bine ne simtim”. In vechime, grota Ursitelor a fost transformata in loc de refugiu si rugaciune pentru calugarii ardeleni haituiti de Maria Tereza si obligati sa treaca la catolicism. Tot aici, tinerii din zona arunca din varful dealului o roata, careia ii dau foc, avand credinta ca astfel isi vor afla ursita si se vor casatori pana la sfarsitul anului. Traditia se respecta de Sf. Gheorghe, la Lasata Secului, inainte de Pasti si Schimbarea la Fata.

La Sinca Veche se vine pentru legendele si misterul lacasului de cult sapat in piatra. Acestui lacas i s-a dus vestea de “Templul Ursitelor”, “Manastirea Sapata in Piatra” sau “Templul de la Sinca Veche”, loc de reculegere, de implinire a dorintelor bune, dar si de oaresce fenomene paranormale.

Localitatea in sine se afla in centrul tarii, la 50 de km de Brasov, 25 km de Fagaras, 30 km nord de Zarnesti, intre Cocoasa Persanilor la nord, podul peste paraul Bungetu la vest, iar limita estica e data de dealul Persanilor.
Sinca Veche apare in acte incepand cu sec.al XII-lea. si este cunoscuta, pe langa numeroasele vestigii arheologice inca nevalorificate, gratie istoricului si filologului roman Gheorghe Sincai, a carui famile isi are radacinile aici.

Dat fiind faptul ca Sinca a fost o localitate la granita intre Romania si Imperiul Habsburgic, aceasta a avut o istorie mai napastuita, influentata de comunitatile care s-au perindat in timp pe aici. Manastirea rupestra nu a putut fi datata cu precizie, versiunea mai des intalnita accepta ca an al aparitiei 1742, moment cand bisericile ortodoxe sunt interzise. Sunt pareri care spun ca manastirea exista de cateva mii de ani, avand origini dacice sau chiar mai inaintate.

Templul Ursitelor are cateva inscriptii ca Steaua lui David, cu semnul Yin-Yang incoporat. Preotul de la Sinca Veche spune ca aceste insemne nu am mai mult de cateva decenii, dar ca atunci cand a intrat in slujba aici (acum mai bine de 30 de ani) aceste simboluri existau deja.

Biserica este perfect izolata si ascunsa pentru cei din exterior, legatura cu lumea de afara realizandu-se doar printr-un horn conic de vreo 10 m lungime, prin care patrunde lumina si care favorizeaza concentrarea. Majoritatea vizitatorilor raman cu fascinatia cerului de azur sau al celui instelat, al luminii difuze care te afunda in meditatii.

In 1789 pastorul reformat din Fagaras scria despre manastire: “Manastirea este taiata in intregime in piatra de cariera si deci nu are acoperis. Este sapata cu pricepere, cu o munca uriasa, demna de mirare. Ferestrele sunt taiate lateral, atat de inguste incat calugarii cand slujesc se plimba cu cartile dupa razele soarelui”.

Controversele asupra lacasului sunt legate nu numai de imposibilitatea datarii si a stabilirii originilor sale, a autorilor insemnelor de pe pereti, ci si de arhitectura. Biserica are doua altare, ceea ce ii face pe multi sa sustina ca nu are o origine crestina. Altii sunt de parere ca in timp peretii s-au surpat si au fost unite cele doua biserici, care au existat atunci cand comunitatea de monahi si-a marit numarul. Fenomenele paranormale ce au loc, viziunile si visele premonitorii sunt dublate de aparitia pe pelicula fotografica a unor sfere albe, invizibile in momentul fotografierii.

Manastirea Sapata in Stanca are astazi un aspect mai trist si asta datorita “stradaniei” vizitatorilor de a scrijeli peretii si de a lasa urma trecerii lor pe acolo prin mult gunoi. Tot vizitatorii s-au ocupat si de modificarea configuratiei, largind deschiderile si ferestrele. Pacea de odinioara este deseori omorata de muzica celor veniti la gratar la manastire.

august 5, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, conspiratie, desenele rupestre, deus, diavol, divinitate, domonatie, Drumurile incaşe, Edgar Cayce, egipt, enigme, et, extraterestri, faraon, giganti, illuminati, incasi, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, jupiter, luna, marte, mayasi, mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, neptun, nostradanus, oz, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, Profetii, Religie, saturn, secte, sfinxul martian, soare, Teoria conspiratiei, terra, triada, UFO, univers, venus, zei, zeus | 1 comentariu

Padurea Baciu – cluj.

Padurea Baciu

La o ora de mers pe jos de la marginea orasului Cluj-Napoca, trecand de padurea Hoia, ajungem in mult controversata padure Baciu.
Ne asteptam sa vedem de la bun inceput copacii crescuti in forme bizare, insa acestia ni s-au aratat doar dupa ce ne-am pus corturile in Poiana Rotunda si am inceput sa exploram. Era cald afara. Ziua nu misca nimic in padure si vantul batea rar. Se putea simti o apasare curioasa precum si prezenta sporadica a cate unei entitati a padurii. Povestile spun ca padurea Baciu ar contine o poarta cu destinatie incerta, precum si ca lacul din zona padurii s-a format deasupra unui cimitir. Ce-i drept, se aud multe povesti, dintre care si cele cu protagonisti de pe alte planete.

Izvorul e cam la inca o ora in plimbare de la Poiana Rotunda, iar de la izvor se mai face o bucata de drum pana la un loc in cu o intensitate izbitoare, unde se afla 3 cercuri concentrice (formate prin incretirea pamantului), cu pamant ars in mijloc. Cercul exterior are 5 puncte marcate pe linia lui de catre 5 copaci, din care 2 sunt fiecare dublii (adica in loc de un singur trunchi, copacul are doua, alipite). In pardea nordica, in exterior cercului este o bucata ridicata de pamant care seamana cu un fel de mormant dar avand in vedere inaltimea acestuia si faptul ca se afla in partea nordica, ma duce cu gandul ca n-ar fi exclus sa fi avut rol de altar (nordul fiind de regula punctul cardinal al altarului in unele ritualuri pagane).

Evenimente stranii se pot intampla atat noaptea, cat si ziua. In cele doua expeditii la care am participat, lumina ori intunericul nu reprezinta o garantie.

Si totusi, in prima zi, mergand dupa apa, intorcandu-ne de la izvor pe langa cheile Baciului, dam de un mos care se misca schiopatand incet, foarte incet, pe drumul de padure. Avea ochii albastru-deschisi privea in gol, insa ne si fixa intr-un mod straniu. L-am salutat, crezand ca e cineva de la vre-o stana din apropiere. El s-a oprit, si ne-a intrebat cu o voce stinsa cum se ajunge in Cluj. Ni s-a parut ciudat ca nu avea nimic cu el, nici o plasa, nici un rucsac. I-am explicat cea mai simpla cale de a ajunge: pe urmele masinilor (urmele lasate de roti in pamant). Era calea mai lunga, dar nu avea cum sa se piarda. Pentru asta ar fi trebuit sa treaca prin Poiana Rotunda, unde s-ar fi intalnit cu ceilalti, asa ca nu ne faceam griji ca nu ar ajunge in oras. Batranul ne-a multumit, si si-a continuat drumul, schiopatand. Cand ne-am intors la corturi, ceilalti nu vazusera pe nimeni pe drum. Batranul nu a mai ajuns in poiana in acea zi si nici in cele urmatoare. Urmarindu-ne cursul catre izvor, nu am dat de el, era ca si cum ar fi disparut. Mai pe seara, cel cu care fusesem la izvor ne-a povestit ca sub privirea batranului, se simtea privit in toate colturile din interiorul sau.
Pe parcursul zilei, in poiana a trecut un grup de cercetatori romani si americani care ne-au avertizat sa nu innoptam in padure. Mai incolo am fost vizitati de un cuplu cu un copil, cei doi au facut yoga in centrul poienei rotunde. Nu ne-au deranjat pe noi, noi nu i-am deranjat pe ei. Copilul se dadea cu bicicleta in imprejurimi. Cand au dat sa plece, ne-au avertizat si ei sa nu stam peste noapte, din cauza radiatilor padurii si a spiritelor ce salasluiesc acolo. Au plecat inainte de a se insera. Noi nu le-am ascultat indemnele si am stat 3 nopti, in prima expeditie.
A venit noaptea, am facut focul, am mancat bine. In jurul nostru se auzeau pasi, fosnete ciudate si se vedeau ochisori

verzi-luminosi, in padure, miscandu-se in jurul poienei. Nimeni nu s-a dus sa investigheze. In noaptea urmatoare, dupa ce doi dintre noi s-au intalnit cu un lup care nu a atacat, s-a petrecut aceeasi scena, cu ochisorii, insa cu miscari mai intense. Cadeau ghinzi din copaci fara a fi stejari in preajma. La ora 4, am adormit toti langa foc. In a treia noapte, pe cand s-a facut bezna, ne-a venit ideea sa ne mutam la cercurile de pamant, descrise anterior. Ne-am impachetat pe intuneric, cu ajutorul doar a unei mici lanterne si am pornit-o prin padure. Acea plimbare nocturna m-a trecut prin toate starile, iar la un moment dat, asta mi s-a parut a fi o ca o incercare. La miezul noptii am ajuns la destinatie si am pus corturile. In acea noapte am auzit pasi si un clantanit intens de dinti inafara cortului. Cand m-am uitat, n-am vazut pe nimeni si nimic. In timpul somnului, persoana cu care eram in cort ma chema la cercuri, insistand. Am refuzat. Dimineata, persoana nu-si mai amintea nimic din ce spusese. Ne-am trezit cu totii cu o durere de cap inexplicabila in intensitate.

A doua expeditie la care am asistat a durat o zi si o noapte, in care am prins o furtuna apriga. Ziua ne-am plimbat prin padure si am gasit o serie de gropi, variind de la lungimea unui om matur pana la lungimea unui copil. Nu am gasit explicatie pentru ele. Am campat tot in Poiana Rotunda, insa de data asta n-am putut face foc, deoarece seara incepuse deja sa ploua. Patru din noi s-au refugiat de ploaie in cort, iar eu si inca un ins am ramas afara, pe un nailon intins pe jos. Dupa o vreme, am intrat si noi in cort. Ploaia s-a oprit, iar cand am iesit cu totii afara, spre surprinderea noastra, nailonul era rulat sul si impachetat, ceea ce noi nu facuseram cand l-am lasat in ploaie. Lemnele de langa tentativa esuata de foc erau mutate cu cativa metri inspre padure, fara a fi fost suflate de vant (erau lemne mari).

In jurul nostru avea loc acelasi fenomen de ochisori verzi. I-am numarat, erau aproximativ 10 perechi. Se miscau cu o viteza mult mai mare decat in prima expeditie. Daca acestia aveau o inaltime aproximativa de un metru, atunci unica pereche de ochi rosii depistata in padure era la aproximativ doi metri. Ne simteam priviti, sau mai degraba analizati. Ma gandeam ca sigur cineva se distreaza de comportamentul nostru, mai ales cand cineva din grup s-a speriat de un zambet diform pe care l-a vazut atasat de ochisorii rosi. Cerul avea o luminozitate proprie, asa ca puteam vedea in noapte fara mare dificultate.

A inceput iar sa ploua. 4 s-au dus in cort, eu si un ins am ramas afara, sa ne asiguram ca totul e in regula. La un moment dat, doua sfere imateriale au taiat o carare bine definita prin iarba si s-au apropiat de noi, una la 1 metru si cealalta la 3 metri de unde stateam. Au stationat cateva secunde, dupa care au taiat o noua carare inapoi in padure. Faptul ca ni s-au aratat ne-a entuziasmat pe noi doi, insa i-a cutremurat putin pe ceilalti patru.

Cum totul se intensifica in jurul nostru, s-a intamplat ceva foarte straniu: cei care aveau anumite afectiuni interne au semnalat dureri in zona organelor respective. Asta a durat o vreme buna, pana cand ploaia s-a intensificat si mai tare si am intrat cu totii in cort. Stand chiar la deschidere, am vazut ceva ce, dupa parerea mea, a marcat punctul culminant al serii: ceva asemanator cu ceata, insa de densitatea unui abur, a inceput sa intre in poiana dintr-o parte a padurii. A umplut jumatate de poiana si tot venea, in pereti mari, verticali. In jumatate de poiana nu se putea vedea nimic, datorita acestei ceti ciudate, iar in cealalta se vedea clar. Nu parea a fi ceata deoarece ceata are acel miros specific, iar abur nici atat deoarece aburul are o densitate care nu era prezenta in fenomenul la care asistam. Dupa o vreme de acumulare a ‘cetii’ in jumatate de poiana, deasupra centrului s-a format ca o sfera uriasa din acea materie, dupa care totul s-a revarsat si in partea poienii care era clara. Nu mai puteam vedea nimic in jur, iar zgomotele se intensificau. Un ins, totusi, a spus ca vede zidurile unei cetati deasupra cetei. Intrase intr-o stare dubioasa pentru circumstantele date. Inca nu ne e clar de ce a vazut ce a vazut. Atunci am decis ca putem inchide cortul si sa incercam sa dormim. Era deja tarziu. Am inchis cortul, ne-am inchis ochii, pe cand am inceput sa auzim un marait foarte ragusit. Eu am crezut ca e din cort, banuind ca cineva are chef de glume. Ceilalti mi-au spus ca vine de afara. Nefiind sigura, am deschis cortul si am iesit. Zgomotul venea mult mai intens din lateralul cortului, intr-adevar, de afara. Privind cu lanterna, n-am gasit nimic. Am adormit cu totii, sperand ca nu am deranjat spiritul padurii cu nimic asa de tare incat sa se intample fenomene cu o finalitate mai putin fericita.

A doua zi, totul era ca si cum nimic nu s-ar fi intamplat. Am cautat o ora in jurul poienii dupa urme in noroi, dar nu am gasit nimic ce sa sugereze trecerea unor animale sau oameni.

Toate aceste evenimente m-au convins ca padurea Baciu are un spirit al ei, un spirit care trebuie respectat si care nu trebuie provocat sau invadat abuziv. Este un loc imprevizibil, care poate sa uimeasca, dar poate sa si sperie. Este o provocare din care insul poate invata, dar este una care nu trebuie luata lesne. Multi care au fost acolo, povestesc de o chemare neomeneasca ce inca ii atrage catre padurea Baciu

sursa : Astromagia

august 4, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, conspiratie, desenele rupestre, deus, diavol, divinitate, domonatie, Drumurile incaşe, Edgar Cayce, egipt, enigme, et, extraterestri, faraon, giganti, illuminati, incasi, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, jupiter, luna, marte, mayasi,

mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, neptun, nostradanus, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, Profetii, Religie, saturn, secte, sfinxul martian, soare, Teoria conspiratiei, terra, triada, univers, venus, zei, zeus | 12 Comentarii

Dacia, Piramide, Mistere !

"Nimeni nu stie ce se ascunde sub movilele de pamint din apropierea Oltului"Piramidele de la Sona

Se duc la cimp la fel ca in fiecare dimineata. Au pamintul pe malul Oltului, chiar langa Guruieti. L-au mostenit de la bunicul, iar batrinul de la parinti. Sint norocosi. Toti satenii stiu ca pamintul este mai manos acolo. Unii spun ca Guruietii din Sona sint morminte dacice ale unor mari conducatori. Vinatorii se jura ca este ceva neciudat in ele. Vulpile dispar cu totul in piramidele uriase de pamint.

Satul Frumoasa

Satul se afla in apropierea orasului Fagaras, pe malul Oltului. Primele case au fost cladite de sasi, in anul 1313. Gospodareste au muncit pamintul, au crescut animalele si si-au inaltat o biserica mica si "frumoasa".

De cind se stie, movilele uriase de pamint de la marginea satului au fost numite guruieti. Nu se mai stie de ce. Oricum sasilor nu le-au purtat noroc.

Sasii au plecat din Sona

Nea Goe Aurel, unul dintre batrinii satului, stie cum au plecat sasii din Sona. "Peste Olt era o padure mare de stejar, bogata in ghinda, numai buna pentru ingrasarea porcilor. Sasii isi duceau acolo animalele, dar romanii le furau. S-au saturat de atita tilharie si au plecat cu toti spre alte meleaguri. Din cite stiu eu s-au stabilit prin Tirnava Mica, linga Blaj, si i-au spus tot satul Sona", spune Nea Aurel. Are 83 de ani, s-a nascut in sat. Toti stramosii lui se trageau tot de aici.

Case in paragina

Acum satul e locuit de romani. Sint 300 de case si doua biserici, una ortodoxa si una greco-catolica. Localitatea e imbatrinita. Multe case sint in paragina, cu portile intr-o rina si cu iarba pe acoperis. Linga guruieti sint niste grajduri lasate in paragina si un cimp plin cu flori si fragi. Putinii tineri care au mai ramas in sat nu se duc noatea pe acolo. Nu se stie niciodata ce se poate intimpla.

Tunele secrete

Achim Boieru, alt batrin al satului, e convins ca piramidele de pamint au legatura cu sanctuarele dacice de la Sarmisegetusa si cu cetatea Risnovului. "Sigur nu se stie nimic. Istoricii nu si-au bagat nasul in ele sa le cerceteze. Am auzit ca sint legate prin tunele subterane care duc la cetatea Risnovului si cu sanctuarele dacice", spune acesta.

Satenii din Sona nu sint perocupati de fenomenele paranormale. Prefera sa creada in legendele din batrini.

Multi sint convinsi ca in guruieti sint ascunse comori de pe vremea dacilor. Altii ar baga mina in foc ca turcii au ridicat movilele ca sa isi ascunda armele.

Triunghiul dacilor

Cercetatorii au dovedit ca sanctuarele dacice sint pozitionate in virfurile unor triunghiuri dreptunghice

Filosofia dacilor se regaseste in modelul matematic al sanctuarelor de la Sarmisegetusa si Racos. Dar si in triunghiurile de aur pe care le formeaza constructiile raspindite pe teritoriul Daciei. Stramosii nostrii si-au construit tara topografic si geometric proiectind pe pamint cerul instelat. Au construit cu ziduri de piatra bine prelucrate cetati pe virfuri greu accesibile in munti. S-au spus ca aceste ziduri erau cetati de aparare. Dar cisternele cu apa, hambarele cu grine, sanctuarele si locuintele sint dincolo de aceste ziduri. Dacii aveau cunostiinte solide de astronomie. Daca unim aceste virfuri de munti, obtinem triunghiuri dreptunghice, asezate dupa un altgorim cosmic.

Marea linie topografica

Unind punctul unde se afla cele 9 piramide de la Sona cu punctul sanctuarului de la Racos si virful Omul obtinem un triunghi dreptunghic cu unghiurile de 30 si 60 de grade. Pe linia Sona-Omul se afla templul dacic de la Sinca Veche, adapostit intr-o pestera.

Un alt triunghi, mai mare are in virfuri templul de la Racos, Virful Omul si cetatea dacica de la Sarmizegetusa. La Racos se afla un mare complex ritualic al dacilor. Linia ce uneste Cetatea Sarmizegetusa cu Virful Omul este denumita marea linie topografica a dacilor.

Fenomene stranii in zona Busteni-Sinaia

Traian Trunfin, muzeograful de la Muzeul "Cezar Petrescu' din Busteni, a cercetat fenomenele zonei Busteni-Sinaia. In anii 1993-1994, numeroase familii din Busteni acuzau stari de agitatie care le afectau sanatatea. Manifestarile aveau loc numai in timpul noptii. Ulterior s-au produs o serie de cutremure, care nu aveau epicentrul in Vrancea sau Bucegi. N-au fost victime, doar usoare pagube. Unii locuitori din Busteni s-au plins ca nu mai pot atinge cu mina obiectele metalice pentru ca se curentau.

Semnale radio subterane

In anul 1995 numarul de cutremure a sporit. Inainte de producerea unui seism, se auzea un tunet infundat. Dupa 4 ani, specialistii de la Centrul de Fizica a Pamintului au inceput sa priveasca manifestarile cu ingrijorare. Dar, pina la urma, toate au incetat. S-a nascut ipoteza existentei in Bucegi a unor uriase coridoane subterane, unde ar avea loc experiente. Punctul fiebinte ar fi zona crucii de pe Caraiman. Dupa cutremure, s-au semnalat si semnale radio. Se pare ca provenienta lor este subterana. Specialistii de la Statia Seismica de la Cheia n-au putut lamurii lucrurile.

Soarele rasare mai intii pe Omul

Virful Omu (2.505 m) este cel mai inalt din Bucegi. E unul dintre virfurile carpatice de peste 2.000 de metri care se lumineaza dimineata. Iarna, dupa ninsorile puternice, din blocul Institutului Geologic al Romaniei din Bucuresti, poate fi vazut Masivul Bucegi. De la 150 km, apare cu detalii incredibile, pina la nivel de pilcuri de padure si poiene. Nicolaie Densusianu sustine ca muntele sfint al dacilor era in Bucegi. Istoricul A. Bucurescu cunsidera ca Sfinxul din Bucegi se afla pe locul unde a fost ucis Orfeu, Kog-a-Ion insemnind capul Magnificului.

Sarmizegetusa, locul fenomenelor inexplicabile

Sarmi Seget Usa, adica "Eu ma grabesc sa curg" (in sanscrita) este vechea capitala a Daciei. Este situata in Muntii Orastiei din Grupa Retezat-Godeanu. Se spune ca aceasta zona, unde apar lumini ciudate in miez de noapte, este numita "zona crepusculara a Europei". In 1991, sapte specialisti au facut cercetari la fata locului. Au consemnat aparitia unei "explozii luminoase" care parea ca iese chiar din munte. Intorsi la Bucuresti, au constatat ca aparatele nu au retinut nici o imagine. In august 1991, in aceiasi zona, un avion IL-14 s-a pulverizat din senin.

Raza din stinca

In iulie 1994, niste turisti care-si asezasera cortul la Sarmizegetusa au relatat ca au vazut nenumarate raze, de diferite culori, tisnind din spatele unui perete stincos. Razele se invirteau ca spitele unei roti. Intreaga vale a fost cuprinsa de un vuiet timp de jumatate de ora. Doua luni mai tirziu, in acelasi loc, alti turisti au fost infasurati intr-o perdea de raza colorate.

Templul ursitelor

Un vechi lacas de cult se afla la Sinca Veche, in cotul format de Muntii Fagaras si Perisani, la 45 de km de Brasov si 22 de Fagaras. Multi au auzit de Templul Ursitelor unde e intimpla fenomene paranormale. Vin oameni din toata tara sa se reculeaga si sa isi puna o dorinta. La inceputul secolului au fost descoperite cristale in templu. S-au presupus ca erau folosite de preotii daci.

Grota nu este mare, dar impresioneaza. Turnul interior, pe unde intra lumina zilei, este inalt de 10 metri.pe perete apar simbolurile celor doua principii cosmogonice, Yin si Yang, impreuna cu steaua lui David. Cei care au cercetat templul s-au intrebat daca fata cu trasaturi ferme, sculptata in templu, este al lui Christ, Zamolxis sau a unei zeitati. Parapsihologii cred ca locul are puteri supranaturale. Cei care au vizitat lacasul au vise premotorii.

Vechiul templu dateaza din epoca precrestina. De altfel, in apropierea grotei a existat o mica asezare dacica. In secolul al XVIII-lea, in grota era o biserica ortodoxa. A rezistat numai pina in anul 1761, insa si acum, din cind in cind, de tin slujbe.

Sanctuarul de la Racos

Pe Tipia Ormenisului, in apropiere de Racos se afla o tabara arheologica. Asezarile dacilor sint de 200 sau 300 de ani mai vechi decit cele din muntii Orastiei. In secolele V-VI i.e.n. aici exista un regat dacic puternic, bine cladit si aparat. Cel care conduce sapaturile arheologice este arheologul brasovean Florea Costea. "Tipia Ormenisului era considerat un loc sacru. Cetatea nu era mare, dar a avut rol important de aparare. Capii militari n-au vrut sa se uneasca cu celelalte regate, care se aflau sub conducera lui Burebista. Acesta a cucerit cetatea si apoi a incendiat-o", spune arheologul.

S-au descoperit sancutare circulare. Aici aduceau ofrande de carne zeilor. Halcile erau atirnate in piroane de fier, in forma de cap de lebada. Erau inchinate zeitatii supreme, lui Zamolxis. Sanctuarele au fost distruse de romani. Fragmentele de ceramica, piroanele, fibulele si obiectele de fier gasite au fost expuse la Muzeul de Istorie Casa Sfatului.

Piramidele din Egipt si Carpatii

Muntele Toaca este o piramida cu baza patrata, forma de extrema rartitate in natura. Latura are lungimea dubla fata de piramida lui Keops. Unghiul pantei vestice are aceiasi marime cu unghiurile piramidei. La Cucuteni, cultura aflata in apropiere, s-a descoperit, incizat in ceramica eneolitica, un motiv unic reprezentind proiectia in plan a unei piramide cu baza patrata. Diagonalele si apotemele sint trasate cu mare precizie. Unghiul dintre Carpatii Meridionali si cei Orientali este de 52 de grade. 51 de grade 50 minute este unghiul dintre fetele piramidei Khufu (Keops)si baza acestia. Vasile Pirvan sustine teoria Ceahlaului ca munte sfint al dacilor. Muntele retezat este un monolit de proportii gigantice cu infatisearea unui trunchi de piramida.

sursa: Monitorul Expres

august 4, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, conspiratie, cranii de cristal, crestinism, cristal skull, desenele rupestre, deus, diavol, divinitate, domonatie, Drumurile incaşe, dumnezeu, Edgar Cayce, egipt, enigme, et, evrei, extraterestri, faraon, giganti, hristos, illuminati, incasi, infern, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, iuda, jupiter, keops, luna, marte, mayasi, mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, mumie, neptun, nostradanus, paradis, paranormal, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, Profetii, ra, rai, Religie, saturn, secte, sfinxul martian, soare, Teoria conspiratiei, terra, tradare, triada, univers, venus, zei, zeus | 3 Comentarii

Fenomene paranormale in Bucegi

Nimeni nu poate explica de ce pe crestele Bucegilor se inregistreaza un nivel foarte mare al radiatiilor. Cercetarile sporadice de pana acum n-au dezlegat toate aceste mistere. Raman in "picioare" doar legendele care spun ca Bucegiul a fost un urias sanctuar dacic, piatra de temelie a poporului roman.

Stam de vorba cu "muntomanii" intalniti la refugiul salvamont de la Varful Omu. Oameni impatimiti de munte, asa au fost porecliti. Ei stiu toate traseele din Bucegi. Auzim de mai multe creste ale muntilor, precum Doamnele, Omu si Batrana. Ar exista niste energii deosebite. Turistii vorbesc despre vindecari miraculoase ale celor care au trecut pe acolo. Daca oamenii aveau o boala anume. Pentru niste bucuresteni ca noi, putin familiarizati cu zona, pare ceva greu de crezut. In fine, il cunoastem si pe specialistul de la statia meteorologica Varful Omu, Gheorghe Porancea. Alt impatimit al muntilor, pentru ca de 21 de ani munceste la statia meteo si este pe deasupra si salvamontist. "Eu am insotit cu ani in urma o echipa de cercetare in Bucegi. Au fost facute masuratori radestezice pe Varful Bucura. S-a constatat o intensitate extraordinara a radiatiilor. Cert e ca eu nu pot sa stau mult timp departe de munte. De cate ori urc aici, simt ca ma incarc de energie. E ceva deosebit aici", ne spune interlocutorul nostru.

"Triunghiul de aur" al Daciei
De aici intram pe teritoriul legendelor. Se spune ca Muntii Carpati ar fi strabatuti de tuneluri lungi de sute de kilometri. Nimeni nu poate spune daca au fost facute de mana omului sau de forta naturii. Asemenea caverne uriase ar exista si in Bucegi. Iar acele campuri de forta pot sa marcheze chiar linia subterana a tunelurilor. Se vorbeste si despre faptul ca pe Varful Omu ar fi fost un sanctuar dacic, asa cum au mai fost si pe alte creste ale muntilor, in Retezat si Ceahlau,
formandu-se astfel un urias triunghi carpatic intre cele trei puncte. Este asa-numitul "triunghi de aur" al Daciei. Istoricii nu s-au pus inca de acord asupra muntelui sacru al dacilor. Acesta ar fi fost Bucegiul sau Ceahlaul.

"Zona nemuririi"
Aflam si despre primele cercetari facute in Bucegi, inca din 1927, mai precis in partea estica a masivului, pe Valea Ialomitei, intr-o zona cunoscuta sub numele de "sapte izvoare". Misterele muntelui se impletesc cu anumite certitudini. Se spune ca aici venea Zamolxe, zeul dacilor, sa bea apa. Dacii i-au spus "zona nemuririi". Simbolul celor sapte izvoare era incrustat nu numai pe scuturile dacilor, dar se gaseste si pe Columna lui Traian. Chiar in acest loc din Bucegi exista un izvor a carui apa este cea mai pura din lume. ??n perioada 1927-1935, aici s-au facut studii atat de catre cercetatorii romani, cat si de cei francezi. Oamenii de stiinta au aratat ca incarcatura de bacterii din apa acestui izvor este zero, un fapt unic in lume. Alte cercetari au fost realizate in anii 80. Specialistii au constatat ca izvorul se "alimenteaza" dintr-un lac subteran imens. Asta ne aduce aminte de legenda culoarelor subterane din munti! Cert e ca debitul izvorului este de 4.000 de litri pe secunda. Toate aceste informatii au fost secretizate de autoritatile comuniste.

Cutremur de o luna
De neclintit par a fi Muntii Bucegi, cand ii privesti de departe. Dar acest masiv s-a cutremurat timp de o luna, in 1993. Doar pe parcursul lui august. Au fost cateva sute de cutremure atunci. Erau si cate zece miscari telurice intr-o zi. De intensitate mica. Cel mult cinci grade pe scara Richter. Prima oara am aflat despre acel femomen tot de la tehnicianul statiei meteo de la Varful Omu. "Devenisera deja obisnuinta. Zilnic se cutremurau Bucegii. Aici, la 2.505 metri altitudine, la statia meteo, simteam mai tare cutremurele decat la baza muntelui. Au fost doar niste crapaturi in peretii refugiului salvamont de la Omu. Atat. Apoi cutremurele au incetat brusc. De atunci n-au mai fost", am aflat de la Gheorghe Porancea. Statia meteo de la Omu n-a avut de suferit. E o cladire solida, cu peretii de un metru grosime, bine infipta in stanca
muntelui. Cabanele din Bucegi au ramas in picioare. Nici caderi de bolovani n-au fost. Nu au fost pagube materiale nici la baza muntelui, in Busteni.

Bubuituri din pamant
Cunoscatorii ne-au spus ca ar fi bine sa stam de vorba cu un inginer geolog, Traian Trufin, care are o teorie despre aceste cutremure din Bucegi. Omul locuieste in Busteni din 1991. A lucrat in domeniul sau timp de 25 de ani. A lucrat si in mina ani buni. Acum ne-a spus ce crede el despre acel fenomen, pe care nu numai ca l-a trait, dar l-a si "prelucrat" ca specialist. "Cutremurele au fost ciudate. Si asta pentru ca Muntii Bucegi au in structura lor calcare si conglomerate. Este
o zona stabila din punct de vedere geologic. De aceea e anormal sa avem aici cutremure", ne-a spus omul nostru. Chiar si modul in care se produceau cutremurele a starnit curiozitatea specialistului. "Se auzea mai intai o bubuitura sub pamant, apoi simteai cutremurul. Parca s-ar fi surpat ceva in adancuri. Am lucrat in mina si acolo se auzeau asemenea bubuituri, aceeasi miscare haotica a pamantului, care nu are nici o legatura cu o miscare seismica", auzim noi.
Dar au fost si alte ciudatenii in perioada cutremurelor. Fenomene intamplate la poalele muntelui, in orasul Busteni. "Eu cunosc vreo 50 de oameni care au avut insomnii atunci. ??n aer se simtea un miros ciudat, parca era gaz. E posibil ca acea emanatie de gaze sa fi provocat insomnia. Eu locuiam in acea perioada pe Strada Telecabinei si stiu ca multa lume de acolo
se plangea de insomnie", ne povesteste geologul.

In concluzie, Traian Trufin sustine ca legenda potrivit careia Muntii Bucegi ar fi strabatuti de uriase culoare subterane nu trebuie exclusa. "Fenomenele ciudate din Muntii Bucegi si legendele locului nu sunt doar povesti. Exista ceva care ne este absolut necunoscut. Eu propun organizarea unei expeditii stiintifice in Bucegi. O echipa multidisciplinara formata din chimisti, biologi, fizicieni, chiar si para-psihologi, care sa studieze in amanunt ceea ce se intampla aici. Din pacate, pana acum nimeni nu a facut asemenea cercetari care sa acopere intregul masiv", ne-a spus gazda noastra.

Ce spun specialistii
Despre seria de cutremure din Bucegi am discutat si cu directorul stiintific al Institutului National pentru Fizica Pamantului, Mircea Radulian. Acesta a admis faptul ca "secventa" cutremurelor din Bucegi a fost surprinzator de mare chiar si pentru specialistii din domeniu. Dar este sustinuta ideea unor miscari seismice, nu de alta natura. Au

fost cutremure crustale. Asta inseamna de mica adancime, de pana la 15 kilometri. Se admite si faptul ca in Bucegi au fost cateva sute de
cutremure in 1993. “Este posibil ca aceste cutremure sa fi aparut tocmai din cauza faptului ca Muntii Bucegi se afla in apropierea Vrancei, o cunoscuta zona seismica. Dar este greu de explicat de ce in ultimii zece ani in Bucegi nu a mai fost nici o miscare seismica. Secventa aceasta de cutremure din Bucegi, din 1993, este unica pe teritoriul Romaniei”, ne-a spus
seismologul. Important este ca s-au facut studii in Bucegi, dupa acea lunga serie de cutremure, dar ramane inca un mister in privinta cauzelor pentru care un intreg masiv muntos s-a clatinat timp de o luna. “Se incearca o interpretare a studiilor facute in zona. Dar problemele nu sunt inca elucidate”, a admis omul de stiinta.

citeste alt articol despre Muntii bucegi AICI.

sursa : Ecoterra

august 4, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | asteroizi, Baalbek, centura van hallen, Coloana Ashoka, cranii de cristal, crestinism, cristal skull, desenele rupestre, divinitate, Drumurile incaşe, dumnezeu, egipt, enigme, et, evrei, extraterestri, faraon, giganti, hristos, incasi, infern, Insula Paştelui, iscarioteanul, istorie, iuda, jupiter, keops, luna, marte, mayasi, mercur, mister, mistery, MIT, Mitologie, mumie, neptun, paradis, paranormal, peru, piramide, piramide martiene, planete, pluto, Poarta Soarelui, ra, rai, Religie, saturn, sfinxul martian, soare, terra, tradare, univers, venus, zei, zeus | 3 Comentarii

Piramide Antice pe Teritoriul Romanesc.

Sona este un sat uitat de lume, asezat pe malul stang al Oltului, in apropiere de Fagaras. Singura deosebire intre Sona si celelalte sate din Tara Fagarasului consta in ciudatele ridicaturi de pamint de la marginea asezarii. Satenii s-au obisnuit cu “guruietii”, numele pe care l-au pus movilelor uriase de pe platoul de langa fostul CAP. Au incercat chiar sa le afle secretele, starniti de cele cateva evenimente spectaculoase ce se petrec in apropierea acestora. Prin sat se zice ca, daca se pune o lama de ras la o treime de baza, aceasta se ascute singura. Apa asezata in acelasi loc capata proprietati curative, iar carnea nu intra in putrefactie. Curiosi sa afle ce ascund inauntru, localnicii au incercat sa sape in movile, dar n-au fost lasati de autoritati. Nici arheologii chemati de ei n-au reusit inca sa dezlege misterele guruetilor, nefacand altceva decat sa alimenteze imaginatia iubitorilor de mituri.

Legenda Uriasilor

Cele opt movile de pamant sunt asezate pe un deal din apropierea satului. Candva au avut o forma piramidala, dar vantul si ploile le-au erodat. Sunt asezate pe doua linii paralele, la marginea unei terase lungi de aproximativ un kilometru. De departe nu-ti poti da seama de marimea lor, dar, ajuns la baza, te coplesesc. Obisnuiti cu prezenta movilelor, localnicii au incercat totusi de-a lungul anilor sa-si explice ce e cu acei munti de pamint, inalti de 20-30 de metri, ridicati chiar in mijlocul unei terase. Una dintre cele mai populare legende spune ca, pe vremuri, niste uriasi au venit dinspre muntii Fagaras si au trecut Oltul. Pentru ca s-au umplut de noroi, cind au ajuns pe locul unde se afla piramidele, si-au scuturat incaltarile. Bucatile de pamant au format damburile. Alta legenda spune ca piramidele au fost ridicate de turci. Cand mergeau spre apus, otomanii isi lasau din turbane pamantul adus din Turcia. Chiar daca legendele care circula n-au facut decit sa le stirneasca si mai mult curiozitatea, localnicii n-au indraznit niciodata sa sape si sa vada ce ascund “piramidele” de la marginea satului.

Cercetatori din Basarabia

De-a lungul anilor, din vorba in vorba, povestea guruietilor de la Sona a ajuns si la urechile unor arheologi. La prima vedere, fiind acoperite de vegetatie, piramidele de la Sona pot fi asemuite cu tumulii sub care celtii si scitii isi ingropau capeteniile, impreuna cu un intreg tezaur de arme si podoabe. Cum aceste popoare au trecut si pe teritoriul tarii noastre, prima tendinta a arheologilor a fost sa le identifice cu tumulii. Mai mult, in jurul guruetilor de la Sona, arheologii au gasit ceramica din epoca tirzie a bronzului si din perioada Hallstat, de acum 1.200 de ani.

Printre cei mai pasionati arheologi atrasi de misterul guruietilor de la Sona s-a numarat si profesorul universitar Gavril Budau. Arheologul a adus aici doi cercetatori basarabeni, care au scris mai multe carti despre daci. Gavril Budau isi aminteste prima impresie cind a urcat pe una dintre movile: “Am vazut gauri de vulpi si

pamintul nu era scos in afara, cum stiu eu, ca vinator, ci era cazut inauntru, deci poate exista un gol". Unul dintre basarabenii veniti sa cerceteze movilele de la Sona este Andrei Vartic. Fizician de formatie, acesta a cercetat aproape toate cetatile dacice din Muntii Orastie. El crede ca piramidele au fost ridicate sau folosite de daci. Arheologii brasoveni sustin insa ca in zona nu au gasit decat putine bucati de ceramica dacica.

Mormantul lui Decebal?

Alte patru piramide asemanatoare exista la marginea unui sat apropiat de Sona, la Halmeag. Acestea, insa, nu sint asa de bine conturate, fiind erodate de vint. Si langa satul Bunesti exista, de asemenea, guruieti. In apropierea lor s-au gasit urme de locuire dacica si o terasa asemanatoare celei de la Sona. Cercetatorul Andrei Vartic spune ca, pe harta, piramidele constituie virful unui triunghi dreptunghic ale carui laturi unesc varful Omu, dupa unii istorici muntele sacru al dacilor, si sanctuarul de la Racos. O ipoteza spectaculoasa a lui Vartic: dupa aranjamentul teraselor din jur, nu este exclus ca piramidele sa adaposteasca mormintul lui Decebal

iulie 22, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania, Piramide in lume | Baalbek, Coloana Ashoka, cranii de cristal, cristal skull, daci, decebal, desenele rupestre, Drumurile incaşe, egipt, enigme, et, extraterestri, faraon, giganti, incasi, Insula Paştelui, istorie, keops, mayasi, mister, mistery, MIT, Mitologie, mumie, paranormal, peru, piramide, planete, Poarta Soarelui, ra, Religie, univers, zamolxe, zei, zeus | Niciun comentariu până acum.

Noi nu suntem urmaşii Romei

"Noi nu suntem urmaşii Romei" – un interviu de Gheorghe Budeanu

pentru a citi cartea, click aici

Napoleon Savescu s-a nascut la 24 iunie 1946 la Bucuresti. A absolvit Medicina. Acum 22 de ani a parasit Romania, dominata de comunismul lui Nicolae Ceausescu si s-a stabilit la New York. Acolo a perseverat in domeniul medicinei, astazi fiind desemnat printre primii 100 cei mai buni doctori internisti din SUA.

Dr. Napoleon Savescu este presedinte si fondator al societatilor "Dacia Revival International Society Inc." si "The Romanian Medical Society of New York". Este una dintre cele mai cunoscute personalitati ale comunitatii romano-americane. De mai multi ani, dr. Savescu se straduieste sa reinvie preistoria poporului nostru daco-roman, aparuta in bazinul Carpato-Danubian cu mii si mii de ani inainte de nasterea lui Hristos. In cartea "Noi nu suntem urmasii Romei", el demonstreaza nu numai originea mai putin cunoscuta a poporului nostru, dar si expansiunea in timpurile uitate ale preistoriei.

Ultima data dr. Savescu a venit la Chisinau la sfarsitul lunii iulie, cu ocazia prezentarii aici a cartii sale "Noi nu suntem urmasii Romei".

In 1976 am depus flori la monumentul lui Stefan cel Mare

- Domnule Savescu, cine sunt parintii dumneavoastra?

- Tatal meu a fost colonelul Savescu, fost sef al apararii antiaeriene a Bucurestiului in timpul razboiului. Si-a facut studiile in Germania – matematica superioara, astronomie si balistica. Pe vremea lui Hitler, lucra in Germania. Cand a vazut ca lucrurile s-au incurcat mult, s-a intors in Romania, unde s-a casatorit si a avut doi copii: pe mine si pe sora mea, Aida Savescu, cantareata de opera.

Pe linia tatalui, sunt moldovean get-beget. Bunicul era dintr-o comuna de langa Iasi, care se numea Saveni. Avea o moara, la care venea lume multa.

- Numele Savescu de la comuna vi se trage?

- S-ar putea sa fie… Mai tarziu, Savenii au fost inghititi de Iasi, au disparut. Bunica era si ea moldoveanca, dar din partile acestea, de la Ivancea. In 1976, am incercat sa vad locurile bunicii. Am ajuns la Chisinau. Mi-a placut, dar mi se

parea ca nimeni nu mai vorbeste romaneste pe aici. Aveam un ceas american care canta muzica scotiana la fiecare ora. Am intalnit o tiganca care vorbea romaneste. Vindea flori in centrul Chisinaului. M-a intrebat daca nu vreau sa-i vand ceasul. I-am spus ca nu. "Iti dau toate florile", zice ea. Si m-a dus undeva in parc, langa statuia lui Stefan cel Mare. Mi-a dat trei cosuri cu foarte multe flori. Venisem din Romania cu un autobuz, impreuna cu 41 de doctori. Si le-am spus: "Am toate florile astea, le ducem la Stefan cel Mare". Imediat a aparut la toti sentimentul patriotic. Am poze foarte frumoase de atunci: un cortegiu de medici din Romania care inunda cu flori spatiul din jurul monumentului.

Anii au trecut si l-am cunoscut pe ambasadorul Republicii Moldova la ONU, Tudor Pantaru, un om deosebit, pe care l-am respectat si am ramas prieteni. Datorita lui, am revazut, acum trei ani, Chisinaul. Azi, lucrurile mi se par schimbate. La aeroport, peste tot lumea vorbeste romaneste. Unii vorbesc si ruseste. Evident, nu poti sa le interzici, caci aici s-au nascut…

- Si americanii educa sentimentul internationalist?

- Americanii au scoli pentru toate nationalitatile din lume. Toate sunt insa pana la un punct. In momentul in care vrei sa ocupi o pozitie intr-un sistem in care sa primesti bani americani, daca nu stii engleza, nu poti sa intri.

- Atunci, in 1976, n-ati ajuns la Ivancea?

- Nu, nu mi-au dat voie sa ies din Chisinau. Aveam un ghid care vorbea perfect romaneste. L-am intrebat: esti roman? Mi-a raspuns cu un fel de ura: "Nu". Am mers mai departe. Am ajuns la Bender. Nu ne-au dat voie sa fotografiem cetatea. Aveam un aparat foto si am facut cateva poze. Ghidul s-a uitat la mine, dar n-a zis nimic. A fost un om amabil, cine stie ce probleme avea si el… Anul trecut, m-am reintors la Chisinau. Tudor Pantaru a vrut sa ma duca la Cricova, sa vad cramele. Am refuzat: am venit pentru o zi si vreau sa vad Ivancea, Orheiul. Am ajuns acolo si el mi-a facut cunostinta cu Andrei Vartic. Am ramas impresionat de acest om si de ceea ce a facut el. Mi se pare ca a facut mai mult decat multi romani din Romania si de pretutindeni pentru neamul romanesc. Pastrez legaturile cu el.

- Ati gasit la Ivancea rude?

- Nu, au disparut.

In America, inteligenta m-a ajutat sa fac bani

- Cand ati plecat in America?

- In 1977. Am simtit ca situatia din Romania te ingradea si nu mai puteai face nimic. Era un plafon peste care nu mai puteai trece. Devenisem un chirurg bun, dar asta nu ma salva. Ca sa plec, m-a ajutat Ambasada americana din Bucuresti. O persoana de la ambasada m-a inclus pe o lista speciala, pe care Ceausescu a semnat-o cu scarba: "Sa plece astia din tara!" Si am plecat. Dupa ani de zile, l-am intalnit pe acel om de la ambasada, David Fandenberg, ajunsese congresman. L-am ajutat in campaniile electorale cu bani. Intr-o zi, a venit din Carolina de Nord la New York ca sa vada cine e omul care il ajuta cu atatia bani si de ce. Si i-am spus adevarul: "Tu ai fost cel care mi-ai schimbat viata cand eram in Romania si nu puteam sa plec. L-am dus la Societatea doctorilor romani "Pan America". Colegii m-au intrebat: "De ce il onorezi?". Le-am raspuns: "Am fondat aceasta societate si cu ajutorul acestui congresman".

- Dar de unde avea Napoleon Savescu bani ca sa-l ajute pe viitorul congresman?

- Din inteligenta.

- Ati lucrat ca chirurg in SUA?

- In SUA am fost, initial, chirurg la un spital, apoi am facut medicina de urgenta – traumatologie, dupa asta – medicina interna. Am fost nominalizat de curand printre cei mai buni 100 de doctori internisti din America. Datorita clinicilor mele medicale, sunt mai bine stabilit din punct de vedere material decat ati crede.

- Locuiti la New York?

- Da.

- E adevarat ca, in America, sunteti presedinte a doua societati?

- Da, una din ele a fost fondata pe baze medicale. Cand am sosit in America, n-am gasit pe cineva care sa ma ajute. A trebuit sa ma catar singur in piramida vietii. In momentul cand mi s-a parut ca am ajuns pe o platforma buna, am

hotarat ca romanii trebuie sa fie ajutati. Sunt oameni inteligenti care, atunci cand sosesc intr-o tara straina, nu le este usor. Asa am fondat Societatea doctorilor romani din America, care a devenit, in momentul de fata, mai mult decat prestigioasa. Este considerata cea mai puternica organizatie romaneasca profesionala peste granitele Romaniei. L-am avut ca invitat si pe Emil Constantinescu, in momentul cand candida la presedintie. I-am facut si dansului un "fine leasing". Nu ne-a uitat. De cate ori vine in America, ne intalnim. La fel, cand vin eu in Romania. Acum doua zile, m-a invitat la Cotroceni, unde i-am prezentat cartea mea "Noi nu suntem urmasii Romei". A fost surprins: "Va ocupati si de altceva in afara de medicina?" A doua societate pe care am facut-o a fost Reinvierea Daciei. Cred ca in spiritul acesta trebuie sa actionam si sa gandim cu totii.

As renunta la medicina ca sa ma ocup de preistoria poporului roman

- Ati scris "Noi nu suntem urmasii Romei". Premiera mondiala o faceti la Chisinau. Cum s-a intamplat ca un medic are o atractie deosebita fata de preistoria dacilor?

- Tot timpul am fost curios sa stiu cine sunt strabunii nostri si de unde au venit ei. Niciodata nu s-a spus clar. Eram in clasa a patra elementara cand ni se spunea ca limba romana este o limba slava. Ca la dumneavoastra. Astazi – cu putine influente latine. Intre timp, spre ghinionul conducatorilor de atunci ai Tarii Romanesti, au aparut niste cantece italiene ale lui Domenico Modunio, in care limba italiana semana atat de mult cu limba romana, incat mi se parea ca nu mai are rost nici pentru un copil din clasa a patra elementara sa gandeasca ca am fi de origine slava. Lucrurile in Romania au evoluat si ni s-a spus apoi ca noi, de fapt, ne-am trage de la Roma. Am crezut si asta, dar tinand cont de ceea ce mi s-a intamplat la o varsta frageda, am avut dubii. Au trecut anii. Eram student la medicina. Un coleg de-al meu, ungur, a hotarat sa se duca la bunici, la Targu Mures, ca sa se pregateasca de examene. Era o vara caniculara. M-a invitat si pe mine cu el. Sigur ca in acel moment Loti nu a stiut ce face. M-a dus la Targu Mures, unde familia lui nu vorbea romaneste. Bunicul lui, care infiintase Biserica adventista a Ardealului, avea o singura carte romaneasca printre miile de carti unguresti. Era o carte a lui Densuseanu – "Dacia preistorica". Si atunci mi-am zis: "Domnule, mai sunt si alte opinii despre istoria poporului roman!"

- Intamplarea a facut sa va deschideti ochii?

- Faptul ca am ajuns in America si ca am o situatie materiala confortabila m-a ajutat sa-mi dezvolt aceasta pasiune. In America, fiecare grup etnic are mandria lui. Grecii au mandria lor, sunt foarte puternici. In America ai posibilitati nelimitate de a deveni destept peste noapte. Te duci la o librarie, spui doar cuvantul "Dacia" si astia iti dau indata mii de subiecte despre Dacia. Ti le aduc din Elvetia, din Franta, de peste tot. In felul acesta am devenit destept. Dintr-o pasiune mica, m-am trezit asa de mult preocupat in problema asta, incat imi vine uneori sa renunt la medicina si sa ma ocup doar de preistoria poporului roman.

- Faceti opinie in societatea americana privind preistoria romanilor?

- Sunt invitat la conferinte, in special – de macedoromanii din America. Lumea este interesata de aceasta noua prezentare a poporului daco-roman. Datele pe care le-am adus in plus apartin cercetatorilor impecabili din toata lumea, care sustin de ani de zile ca spatiul carpato-danubian a dat nastere Europei. Romania este vatra Europei. Cand Europa a fost acoperita de doua ori de o hala de gheata, cum a fost ultima, cea alpina, singura arie ramasa neacoperita era cea din Carpatii de Jos. Or, nu putea sa apara o civilizatie in aria Germaniei, aflata atunci sub calota de gheata.

In plus, marile civilizatii au aparut la gura de varsare a marilor fluvii: chinezii – la gura Fluviului Galben, indienii – a Gangelui, egiptenii – a Nilului. In acest context, nu puteau occidentalii sa apara la gura de varsare a Rinului, Senei sau sub gheata. Sa fim oameni seriosi, ca si prostia are o limita. Sunt si alte teorii care ne ajuta. Bunaoara, "teoria sarii". Popoarele au aparut in ariile unde predomina sarea. Sa ne amintim ca soldatii romani erau platiti nu cu aur, ci cu sare.

- Care este esenta cartii "Noi nu suntem urmasii Romei"?

- Cartea mea are trei capitole distincte. In primul capitol, "Noi nu suntem urmasii Romei", arat clar si convingator de ce trebuie sa renuntam la ideea impusa de un preot care se numea Miron Costin si care a spus: "Noi de la Ram ne tragem". Ideea a fost preluata de Scoala Ardeleana care, din mandrie nationala si dorind sa apartina unui grup important, in lupta contra ungurilor, a zis: "Sigur, noi suntem urmasii Romei!". Bogdan P. Hasdeu s-a opus acestei idei si a zis: "Nu distrugeti istoria acestui popor!". Multa lume nu l-a ascultat si am ajuns unde am ajuns.

- Si Iorga, nu numai Hasdeu, a sustinut acelasi lucru…

- Absolut.

Capitolul doi, "Epopeea poporului carpato-danubian", este unul mai delicat. Grecii au epopeea lor. Romanii, prin "Eneida" lui Virgiliu, a lor. Singurul popor mare si important din Europa care nu are epopeea sa este cel roman. Si atunci am scris "Epopeea poporului carpato-danubian", bazata pe date noi.

- Cum ati adunat aceste date, sunt ele convingatoare?

- Cand am scris despre alesul zeilor, Alexandru Macedon, imi trebuia sa stiu cum a fost vremea in Irak in anul 317 i.e.n, in cutare zi. Am gasit cu ajutorul computerului: batea vantul…

Pe Columna de la Roma putem vedea chipuri de daci care numai a fi cotropiti nu par. Sunt oameni mandri, inteligenti, imbracati frumos, curati. Se pare ca civilizatia dacica, prin unele personalitati, a influentat mult timp inainte civilizatia moderna, cel putin pana la Constantin cel Mare.

Cand Herodot a spus cine sunt dacii, ei traiau de mult pe acest pamant. Erau cei mai viteji dintre toti tracii. Vorbeau o limba clara. Ii place, nu-i place lumii, dar asa e scris peste tot in istorie: dacii au fost primii locuitori ai Europei. Apoi au venit peste ei grecii. Mai tarziu – slavii, ungurii, care au reusit sa patrunda in Transilvania abia in sec. XI. Si toate aceste popoare s-au gasit acuma ca sunt la ele acasa si ne pun conditii de intrare in Europa! Noi nu avem nevoie sa intram in Europa. dar Europa noi am fondat-o si nu trebuie sa rugam pe nici un cotropitor ca sa ne primeasca in tara noastra. Aici ne-am nascut, aici suntem si aici vom fi.

Eminescu ar spune: totul trebuie dacizat

- Care e atitudinea oficiosilor de la Bucuresti fata de teoria dvs?

- Deschideti cartea la pagina doi. Acolo este raspunsul nostru pentru toti oficiosii care vor s-o citeasca. Credeti ca ne vor da dreptate, dupa ce au muncit ani de zile si au dat teze de doctorat pe o ipoteza care nu e adevarata? Cum sa arunce ei toata munca lor la gunoi? Ei nu au mila si nu trebuie sa-i condamnam.

- Dar ce zic americanii, bunaoara?

- La New York pana si portarii stiu ca noi nu suntem urmasii Romei.

- Ce-ar spune Eminescu?

- Ar spune frumos: totul trebuie dacizat.

In ultima calatorie facuta in Carpati, impreuna cu o echipa din 15 oameni, printre care generalul Spiroiu, fostul ministru al Apararii, actualul reprezentant al Romaniei la ONU, si consilierul principal al societatii "Reinvierea Daciei", senatorul Boiangiu, alte personalitati din Romania, am umblat zece zile pe la cetatile dacice. Trebuie sa stiti ca este un acces foarte greu la aceste cetati. Drumuri nu exista sau sunt drumuri forestiere, trebuie sa mergi cate 10-15 km pe jos. Muntii Carpati sunt furiosi, demoleaza cararile, zilnic ploua…

- Aveati calauze?

- De multe ori, calauza e Andrei Vartic si cativa oameni, stalkeri din zona, care stiu sa vorbeasca si cu ursul, si cu albina, si cu muntele.

- Aceste zone ar putea deveni turistice?

- Sigur. Poate ca ultima intalnire cu domnul Emil Constantinescu va misca lucrurile din loc.

- Dar nu credeti ca ele sunt pentru cercetari serioase?

- Va reproduc cuvintele pe care le-a spus generalul Spiroiu: "Dupa ce am vazut aceste locuri, consider ca fiecare dintre cei ce vor sa candideze pentru o functie guvernamentala si, in special, pentru functia de presedinte, trebuie sa viziteze Sarmisegetusa". Aceste cuvinte spun totul.

- De ce in ultima calatorie in Carpati ati mers cu militari, cu persoane de stat, si nu cu oameni de stiinta?

- Pentru ca oamenii de stiinta, ca Glodaru, Ferenz, sunt de mult timp acolo si fac ceea ce n-ar trebui sa faca: intra cu buldozerul in zidurile dacice fara sa le pese, le distrug, isi construiesc cabane arheologice, smulgand pietre din zidurile dacice. Vin acolo pentru 2 saptamani. Daca ploua, stau in cort, beau o tuica, se imbata, ies afara si… au scris lucrarea.

Apoi se intorc la universitate.

Cu doua saptamani de cercetare nu faci nimic. Am pus in carte o poza, in care trei sunt cu sapa, doi – cu mapa, iar doi – cu roaba. Nu se face arheologie cu sapa. Mie mi-a placut ce a spus Andrei Vartic: arheologia se face pe grupuri pluridisciplinare. Trebuie sa aduci specialisti din toate grupurile ca sa intelegi care a fost situatia militara oferita de Sarmisegetusa. Gasesti pe aici pietre din granit fasonate de peste 10 tone, ramase prin rapi salbatice. Ele au fost baza unei Columne, facute de niste tarani daci care au fost mandri si bucurosi sa-i afle pe romani si sa-i invete ce sa faca cu banii. Iar romanii, cu banii furati de la daci, au facut cea mai lunga serbare din istoria omenirii. Sarbatoarea romanilor, cu placinte, vin si distractii luate pe gratis de la daci, a durat 123 de zile. De fapt, Traian nu ne-a iubit niciodata. El a venit, ne-a furat tezaurul si a plecat. Ca el au procedat si alti barbari, mai tarziu, de cateva ori. E foarte usor sa distrugi un popor, sa-i schimbi istoria. Timpul trece si poporul habar nu are cine au fost stramosii lui. Cred ca voi, basarabenii, intelegeti foarte bine aceste lucruri.

Dar e greu sa convingi oamenii ca ipotezele mele din "Noi nu suntem urmasii Romei" pot fi adevarate. A trebuit sa depun eforturi, bunaoara, ca sa-l conving pe generalul Spiroiu, care acum e stabilit la New York. Sa vedeti, azi el este avocatul cel mai puternic al acestei istorii.

- E o carte care vrea sa ne spuna ca noi, romanii, ar trebui sa ne cunoastem istoria adevarata?

- Da. Adevarul are nevoie de doua lucruri: cineva sa-l rosteasca si cineva sa-l asculte.

Nu poti sa traiesti mereu ca un leu care crede ca este oaie

- In Romania este cunoscut numele tatalui dvs?

- Tatal meu a fost Vitalie Savescu, un om inteligent, deosebit. A fost un parinte bun si l-am iubit foarte mult. Am sa va spun ce l-a salvat de la moarte, ca ar fi fost impuscat odata cu schimbarea regimului, dupa razboi. Cand romanii au intors armele impotriva germanilor, niste generali nemti, stiind ca el este un filogerman, au venit si i-au spus: "Romanii sunt tradatori, trebuie sa distrugem Bucurestiul. Tata i-a arestat. Asta l-a salvat. Apoi a fost luat sa lucreze la constructia Canalului.

- Unde este ingropat?

- La New York, in libertate. Mama traieste cu mine. Cu ei alaturi, America a devenit a doua mea casa. Cand m-am intalnit cu Hillary Clinton, i-am vorbit foarte frumos despre Romania. Ea imi zice: "Dar, de fapt, esti un american. Pe cine iubesti mai mult, pe romani sau pe americani?" I-am raspuns foarte iute: "Romania este mama mea, iar America – sotia mea". Ea a ras si a spus: "O sa tin minte aceasta expresie". America este tara care mi-a dat voie sa progresez si sa-mi iubesc si mai mult Romania, locul unde m-am nascut si unde ii am ingropati pe toti strabunii mei.

- Ce inseamna Societatea "Reinvierea Daciei"?

- Am anuntat-o prin ziare in mai, anul acesta. Au venit rapid vreo 160 de romani stabiliti in America. Nu incapeau in sala si unul dintre ei a propus: "Am eu o sala mai incapatoare. Am numit-o "Sala Eminescu". V-o pun la dispozitie". Un preot mi-a propus si el ceva asemanator. Cu ei discutam si propagam istoria poporului daco-roman. In America, oamenii sunt ocupati, n-au timp de vorba goala, dar cand au auzit de istoria lor…

Scriu articole, le public in ziarele de acolo. E greu sa-i convingi la sfarsitul sec. XX pe oameni ca singurul popor care n-a venit de nicaieri in Europa suntem noi, daco-romanii. Noi n-am migrat de nicaieri. Aici ne-au gasit alte popoare, care au venit peste noi. La 2-3 metri sub pamant avem o civilizatie deosebita. Dacii aveau o tehnologie a metalurgiei foarte avansata cu 200-300 de ani inaintea lui Hristos. Exista mostre de fier foarte perfecte din acele timpuri, pe cand cealalta Europa era cu mult in urma dacilor. In America, prin ceea ce facem noi, aceasta idee este cu mult mai incetatenita decat in Romania.

- Privind, din universul dvs dacic, realitatea de la Chisinau, nu vi se face scarba de urmasii dacilor?

- Chiar sunt foarte mandru. Venind la Chisinau, am gasit un oras foarte frumos, curat, plin de verdeata. Cam peste tot auzi limba noastra dacica. Mi se pare ca si aici sentimentul patriotic trebuie sa se dezvolte. Pentru ca nu poti sa traiesti tot timpul ca un leu care credea ca este oaie. E timpul sa stiti ca sunteti lei, sa stati drept si sa va mandriti de asta. Dar nu inseamna ca trebuie sa calcati peste alti oameni din jurul vostru.

- Ati putea sa strangeti mana unui conducator de la Chisinau si sa-i spuneti:"Buna ziua, pui de dac"?

- De ce vreti sa ma bagati in discutii politice pe care nu le inteleg? Stiu ca seful statului este Petru Lucinschi. Cand a fost la New York a dat un interviu pentru statia romaneasca de televiziune de acolo si mi s-a parut un mare patriot, mai mare decat unii din Romania. Cand l-au intrebat ce crede despre Unire, el a raspuns: "Daca poporul vrea si daca o sa fie momentul, unirea trebuie sa se faca".

- Sunteti crestin?

- Eu sunt ceea ce sunt. Sunt vedic. Ati auzit vreodata de esenieni, acel popor ciudat de la care a pornit Biblia si toata credinta? Se spune ca esenienii se trag de aici, din spatiul nostru. Daca nu ne vom mandri noi cu aceasta, sa stiti ca nu va veni nimeni sa zica: "Mandriti-va, voi, romanilor, ca sunteti cei mai frumosi si cei mai destepti, ca voi ati inventat roata!" La noi a aparut cel mai vechi scris al lumii. Sa dam fiecarui popor in parte ceea ce merita, dar sa nu uitam si de noi. Sa stim cine suntem si sa fim mandri. Cu aceasta demnitate sa-i tratam pe toti de la nivelul la care ne gasim din punct de vedere spiritual.

- Acesta e mesajul cartii dvs?

- Sigur. Dar scriind cartea, eu am inchegat intre paginile ei ceea ce se cunoaste fragmentar despre trecutul nostru.

- Daca traiti de 22 de ani in America, cum de vorbiti atat de bine romaneste?

- Romanii care o fac pe americanii sunt niste mizerabili care vor sa-i impresioneze cu accentul lor pe cei de acasa. Plecand din America, un tanar m-a rugat sa le transmit salutari la ai sai, dar m-a implorat sa nu le spun ce lucreaza. Cand ai lucrat acasa inginer si acolo cari cu roaba, te simti lezat in mandria ta personala. Dar nu-i corect. Am un coleg, Serban Cocioaba, care si-a pus in sala de asteptare a pacientilor o poza de-a lui de pe cand lucra ca sudor. Zice: "Asa am inceput viata in America". Nu este o rusine sa muncesti si sa perseverezi.

- Sunteti un om bogat?

- Cand m-am dus in America aveam in buzunar 99 de dolari, plus 2 valize. Pe una mi-a pierdut-o pe drum compania aeriana. Dar timpul a fost foarte bun cu mine. In 3,5 luni mi-am luat toate examenele. M-am intalnit cu secretara Ambasadei sud-africane si ea mi-a zis: "Vino in tara mea ca doctor si o sa fii un rege". Era sa plec, dar am mai dat un examen, dupa care m-am trezit ca am dreptul sa lucrez in orice spital din New York.

- Cum faceti de aratati atat de tanar? Fumati?

- In New York, nici in spitale, nici in alte institutii, nici in restaurantele care au mai mult de 4 mese nu se permite ca cineva sa fumeze. Acolo, cei care fumeaza ii insulta pe cei care nu fumeaza. Pana la 36 de ani, n-am baut nici macar o lingurita de bere. Acum cativa ani, am aflat ca un pahar de vin rosu prelungeste viata si am zis: de ce sa mor atat de devreme?

- N-ati uitat ca sunteti si medic?

- Am cateva clinici medicale in New York si, cum v-am mai spus, sunt nominalizat printre primii 100 dintre cei mai buni internisti din America. Mai mult decat atata nu se poate atinge, cel putin in momentul de fata.

- Cu ce se deosebeste un spital din New Yok de unul din Chisinau?

- Este mai usor sa lucrezi acolo, pentru ca ai totul la indemana. Aici, bunaoara, in loc sa-ti stabileasca bine diagnosticul, daca te jelui de stomac, iti taie burta, ca sa vada ce ai acolo, apoi te coase la loc si-ti spun ca n-ai avut nimic.

Acolo exista o tehnologie fantastica. Eu am adus la Institutul Oncologic din Chisinau un mamograf. Dar peste tot doctorii sunt oameni cu problemele lor, si aici si acolo. Oricum, doctorii nostri, daca ajung in America, dau dovada de o buna pregatire. Eu asa zic: "Oamenii nostri au in sangele lor internetul dacilor".

pentru a citi cartea, click aici

iulie 21, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | contradictii, daci, enigme, incredibil, Ipoteze, istorie, legenda, mistary, mister, mistery, MIT, pareri, reorie, roma, romani, socant, supozitii, teorie | Niciun comentariu până acum.

Misterele Ceahlaului: Fenomene paranormale pe muntele lui Zamolxis

Dincolo de maretia peisajului, menita sa taie pur si simplu respiratia privitorului, Ceahlaul a intrat si a ramas insa in istorie datorita misterelor care il inconjoara. Departe de a a egala prin inaltime alte piscuri din tara, masivul poate fi totusi vazut, in zile senine si in anumite conditii de luminozitate a soarelui, de pe tarmul Marii Negre aflat la aproape 500 de kilometri distanta, sau de pe malul la fel de indepartat al Nistrului.La orele rasaritului, deasupra Ceahlaului se produc jocuri de lumini unice si inexplicabile. Localnicii vad deseori aparitii misterioase pe cer si descopera pe pasunile din jur cercuri perfect trasate, pe care le pun pe seama altor fiinte din Univers. Cei din vechime considerau muntele ca fiind salas al zeului Zamolxis, iar cei de astazi spun ca masivul este strabatut de cea mai puternica axa energetica a globului pamântesc.

Salasul zeilor comparat cu Muntele Athos

Geograful antic grec, Strabon, povestea in scrierile sale despre muntele sfânt Kogaion, unde traia marele preot Zamolxis, devenit, mai apoi, zeu suprem al dacilor locuitori pe acele meleaguri.Legenda spune ca Dochia, fiica lui Decebal , a ales drept loc de refugiu din calea romanilor acelasi Ceahlau al zeului Zamolxis. impresurata de ostile imparatului Traian, ea s-a rugat divinitatii si s-a prefacut in stana de piatra. Stânca Dochiei strajuieste si astazi masivul, fiind considerata de unii cercetatori ca fiind o creatie a mâinii omenesti, asemeni Sfinxului.
Martial povesteste despre „muntele cel faimos din tara hyperboreenilor (identificati a fi stramosii nostri daci –n.r.) unde zeii olimpici se legasera cu juramânt in fata altarului cel mare sa lupte contra gigantilor". La spusele grecului se adauga o legenda care circula si azi printre localnicii de la poalele Ceahlaului si care istoriseste ca plaiurile acestuia au fost locuite cândva „de un neam de uriasi, grozav de inalti si de tari, care au fost in cele din urma infrânti de urgia cereasca". Cercetarile arata ca, poate deloc intâmplator, aici s-a facut reala tranzitie intre religia pagâna si crestinismul de la noi, pe Ceahlau fiind ridicate unele din primele altare crestine din tara noastra. Astazi, prin numarul impresionant de biserici si de manastiri inaltate pe cuprinsul lui, Ceahlaul este considerat drept al doilea munte sfânt al crestinatatii ortodoxe, dupa Athos. si poate ca acest lucru nu a fost deloc intâmplator. Poate ca primii crestini din tara noastra s-au conformat unei porunci biblice in care li se spunea sa ridice, pe Ceahlaul considerat sfânt, locuri de inchinare catre Dumnezeu. Fiindca in Biblie, Dumnezeu i s-a aratat lui Ghedeon si i-a spus sa ridice altarul Sau pe stâncile muntelui, in locul altarului lui Baal si-al stâlpului acestuia de inchinaciune (Judecatori -6, 25). Astazi, pe Ceahlaul zilelor noastre, una din frumusetile naturale admirata cu prisosinta de turisti este locul numit Altarul lui Ghedeon, sau Piatra Lata a lui Ghedeon. Iar numele strabun al Ceahlaului este Pion, sau Peon, cuvânt care provine din greaca veche si care, in traducere, inseamna „casa stâlpului" –cu referire la stâlpii de tip obelisc, pe care anticii ii ridicau ca locuri de inchinare la zei.

Holograme ciudate si aparitii luminoase inexplicabile

Ceahlaul nu se ridica, nici pe departe, la altitudinea altor piscuri muntoase din România sau din tarile vecine. Cu toate acestea, in mod paradoxal, el este singurul masiv care poate fi vazut de la sute de kilometri departare. in anumite conditii atmosferice si de luminozitate solara, piscurile Ceahlaului se zaresc cu o deosebita claritate de pe tarmul Marii Negre si de pe malurile Nistrului. Gheorghe Asachi scria despre acest fenomen inca din anul 1859: „Corabierul de pe Marea Neagra vede piscul cel inalt al acestui munte, de la Capul Mangaliei si pâna la Cetatea Alba. Locuitorul de pe tarmul Nistrului vede soarele apunând dupa masa acestui munte, iar pastorul nomad, dupa ce si-a iernat turmele sale pe câmpiile Bugeacului, se intoarce catre casa având in vedere vârful Pionului, sau Ceahlaului". Acesta nu este, insa, singurul lucru uimitor care se leaga de existenta masivului muntos. Pe Ceahlau se petrec an de an, cu regularitate, doua fenomene optice inexplixabile. in prima decada a lunii august, sub lumina rasaritului de soare, umbrele vârfurilor Toaca si Piatra Ciobanului formeaza, timp de peste o ora si jumatate, o holograma naturala imensa, având forma unei piramide perfecte. Din acest motiv, fenomenul a fost denumit Umbra Piramidei. Tot in aceeasi perioada a anului si tot la rasaritul soarelui, deasupra vârfului Toaca se produce un fenomen optic care dureaza doar câteva minute si pe care localnicii l-au numit, inca din vechime, Calea Cerului. Practic, deasupra muntelui se formeaza un stâlp de o luminozitate intensa si stranie, care se pierde in imensitatea cerului si care este marginit pe laturi de doua benzi intunecate. Unii cercetatori ai respectivelor fenomene sunt de parere ca acestea se datoreaza faptului ca prin Ceahlau, respectiv prin vârful Toaca, trece una din axele energetice ale globului pamântesc.

Varful Toaca, o piramida cu baza patrata
La aceasta teorie trebuie adaugat ca vârful Toaca reprezinta el insusi un mister. Acesta are aspectul unei piramide cu baza patrata, figura considerata a se forma extrem de rar in mod natural. Masuratorile efectuate de specialisti au aratat ca laturile bazei au exact dublul lungimii piramidei lui Keops, din Egipt, iar unghiul pantelor este cu doar 10 grade mai mare decât cel al aceleiasi piramide. Acest lucru ar fi putut fi catalogat doar ca o simpla si intâmplatoare coincidenta, daca la numai 30 de kilometri distanta de Ceahlau nu ar fi fost descoperita celebra cultura Cucuteni,

datând din perioada anilor 4.800 inainte de Hristos. Printre vestigiile scoase la iveala s-au gasit nenumarate obiecte din ceramica, ce aveau imprimate proiectii in plan ale unor piramide cu baza patrata si cu diagonalele perfect trasate. in zilele noastre, localnicii din zona Ceahlaului sunt, frecvent, martori ai unor fenomene inexplicabile cu care, deja, s-au obisnuit. Tit Tihon este renumit profesor de matematica in Roman si autor al unor carti de specialitate, deci o persoana a carui credibilitate poate fi pusa greu la indoiala. Originar din Bicaz, localitate aflata la poalele masivului Ceahlau, el se afla in vizita la parinti si a fost martorul unei aparitii luminoase pe cer, chiar in noaptea revelionului acestui an. Profesorul Tihon a surprins fenomenul cu ajutorul unui telefon mobil dotat cu camera foto, insa imaginea de o calitate extrem de slaba nu le-a permis specialistilor, ulterior, sa stabileasca daca este vorba de un obiect neidentificat aflat in zbor sau de o simpla reflexie optica. Alti localnici declara, cu mâna pe inima, ca vad deseori fâsii de lumina strabatând padurile Ceahlaului. Calugarii de la Schitul Durau fac afirmatii asemanatoare, sustinând ca vad, in miez de noapte, când se duc la rugaciune, ploi de luminite albastre pogorându-se deasupra piscurilor muntelui. Ei spun ca acest lucru este harul lui Dumnezeu, care ii indeamna la credinta pe monahii tuturor manastirilor ce impânzesc masivul Ceahlau.

Zona Ceahlaului, vizitata de extraterestri

In vara acestui an, la Trifesti, localitate aflata in zona in care poalele Ceahlaului se pierd pe coame de dealuri, au aparut peste noapte nu mai putin de cinci cercuri perfect trasate pe islaz, sub forma unor inele, fiecare având, cu o regularitate uimitoare, diametrul de 20 de metri si grosimea de 50 de centimetri. Incredintati ca satul lor fusese vizitat de OZN-uri, oamenii locului si-au facut cruce, apoi au chemat autoritatile si specialistii in domeniu. La fata locului au venit reprezentanti ai Agentiei pentru Protectia Mediului si ai organizatiei “Romanian UFO Network”. Acestia au luat probe ale solului ars, au facut masuratori, analize si fotografii, insa nu au reusit sa dea o explicatie plauzibila fenomenului. Faptul a fost catalogat ca inexplicabil, la fel cum au fost, sunt si inca vor fi catalogate toate celelalte fenomene care fac din Ceahlau si din imprejurimile sale un veritabil tarâm al misterelor de nepatruns.

iulie 20, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania, Zona Crepusculara | bioenergie, calatorie in timp, Cautari Istorice, celsius, daci, Dacia, disparitii, enigme, forte, gaura neagra, istorie, magnetism, mister, MIT, MITURI SAU REALITATI, newton, piramide, Realitate, romania, teleportare, univers, universuri paralele, zamolxe, Zamolxis, Zona Crepusculara | 6 Comentarii

Sfinxul romanesc

Daca privesti harta Europei, ochii iti sunt imediat atrasi de curbura extrem de particulara a Muntilor Carpati. Cuprinsi intre paralele 45-46 si meridianele 23-26, ei sunt amplasati parca in centrul continentului. Imaginile aeriene obtinute de la mare inaltime ne pot duce cu gândul la forma sinuoasa a unui sarpe urias, care incearca sa-si inghita coada. Cel mai inalte piscuri nu depasesc 2500 de metri inaltime, dar asta nu-i impiedica sa fie impunatori si, câteodata, inaccesibili. Dar ceea ce atrage atentia atunci când ii strabati cu pasul este marea varietate a formelor in care par sa se fi constituit.

De la culmile specific vulcanice ale Apusenilor, la formatiunile calcaroase ciudate ale Ciucasului si semetia Fagarasilor, muntii Carpati te surprind si parca te obliga sa nu-i treci cu vederea.

Piscuri, tancuri, lacuri glaciare, pietre ciudate, iti pun la incercare imaginatia.

Dar cea mai misterioasa formatiune, pare sa ramâna stânca din Bucegi care a fost numita “Sfinxul” si care are o asemanare tulburatoare cu Sfinxul egiptean.

Dintotdeauna oamenii si-au pus intrebarea daca aspectul ei particular a fost efectul eroziunii sau avem de-a face cu o lucrare realizata de mâna omului. Nu exista nici un document care sa ne ajute, nici o indicatie care sa ne indice provenienta acestui monument megalitic.

Exista doar “Sfinxul”.

Poate fi el rezultatul capriciilor vremii? E indoielnic, având in vedere perfectiunea formelor.

Din orice unghi l-am privi constatam ca avem de-a face cu o reprezentare antropomorfa. E destul de dificil sa-ti imaginezi ca vântul si ploile s-au straduit sa daltuiasca o stânca care sa reprezinte un cap omenesc. Si nu orice fel de cap. Ci unul impunator, misterios, degajând o forta si autoritate greu de obtinut si de catre un sculptor talentat.

Spatiul liber din jurul acestui simulacru, te duce cu gândul la un amplasament anume ales. De acolo de sus, de la inaltimea muntilor, stânca pare sa vegheze ca un adevarat “Pazitor al pragurilor”.

Daca “Sfinxul” a fost inaltat de oameni, oare când s-a produs acest lucru si cine erau acesti oameni? Cât de departe putem sa ne lasam purtati d imaginatie pentru a afla din ce motive acei oameni l-au creat?

Unii cercetatori considera ca ar fi vorba de un simulacru al zeului primordial Saturn. Oare ce fel de societate si cât de departe in negura vremurilor a avut nevoie de acest fel de coagulare a credintelor si sperantelor, incât sa ridice la mare inaltime (probabil cu mari eforturi) imaginea din piatra a unei figuri umane?

In ultimul timp, multi cercetatori afirma ca mineralul, prima treapta a evolutiei vietii, este depozitarul informatiei imemoriale. Multe monumente megalitice, a caror utilitate a fost initial decodificata ca o modalitate de a masura timpul sau a observa mersul astrilor, s-au dovedit ulterior (in lumina cercetarilor recente) a fi depozitarele unor informatii continute in câmpul energetic degajat de ele, câmp dovedit ulterior a avea influente benefice asupra celor ce puteau interfera cu acesta (vezi menhirele de la Carnac, considerate astazi pietre vindecatoare).

Sfinxul românesc din Bucegi, nu are doar aspectul sfinxului, ci si atributele misterioase ale acestuia. Orbita sa de piatra, pare sa accepte imaginea unei lumi care trebuie privita cu ingaduinta, care are multe de invatat si mare nevoie de ajutor. Atunci când te afli inpreajma lui, ai senzatia ca veacurile nu iti sunt destinate tie, biet muritor, decât daca intelegi care iti e rostul.

De aici, de sus, eu pot privi fiecare fapta a voastra, pare sa spuna cel ce strajuieste inaltimile Bucegilor. Toate lucrurile si intâmplarile la care am fost martor sunt pentru mine fapte previzibile.

Rolul meu este cel de straja a neamului care a trait cândva aici, care vietuieste si astazi, dar care din pacate, si-a uitat radacinile si rostul.

Câte natiuni se pot mândri cu un Sfinx inaltat pentru ele?

Câte natiuni se pot raporta la inspiratele initiative ale stramosilor, cunoscatori de taine ancestrale, care au avut forta de a daltui in piatra, arhetipul maretiei?

Sfinxul din Bucegi este cunoscut astazi doar ca o destinatie turistica. Oamenii vin, se uita la el, percepându-l ca pe inca un punct bifat din agenda excursiei.

Exista insa in tara aceasta oameni simpli, daruiti de Dumnezeu cu puteri vizionare, care stiu ca Sfinxul Bucegilor sta intr-adevar de paza.

Vizionara Valentina, femeie oarba din Iasi, a descoperit ca un important suvoi de energie, de aceeasi calitate cu cea care alimenteaza complexul de la Gizeh, scalda si Sfinxul nostru din Bucegi. De asemenea, ea afirma ca subteranele

nedescoperite ale acestuia ascund o adevarata arhiva, din timpuri imemoriale, la care oamenii vor avea acces dupa multi ani.

“Acolo e trecutul omenirii! Dar nu-i omenirea de acum doua mii de ani. E cu mult mai demult, e demult, demult, tare mult inainte.”

“Sfinxul din Bucegi este ocrotitorul pamântului pe care locuim. De fapt, in Bucegi, la Sfinx vine un suvoi foarte puternic de energie.” (…)”Atunci când cu stiinta care va fi pe pamânt va birui cineva sa ajunga sub muntii Bucegi, va da peste toate aceste inscrisuri si documente insemnate si, dupa semnele acelea va sti ce are de facut. Dar asta se va întâmpla numai dupa ce suvoiul de energie de deasupra va slabi…”

Noi, traitorii de pe acest pamânt, nu avem calitatile extrasenzoriale ale Valentinei.

Dar, atunci când ne aflam in preajma Sfinxului din Bucegi, reziduuri de memoie ancestrala ne spun ca nu este întâmplator faptul ca aceasta daltuire antropomorfa sta de straja pe culmile Bucegilor, in România.

Intuitia ne spune ca, daca este purtatoarea unui anume mesaj, acesta va putea fi receptionat in folosul intregii umanitati.

Misiunea noastra ar putea fi aceea de decriptor al informatiilor posibile, atât de bine pazite de Sfinxul Bucegilor.

de Maria BARBU

iulie 19, 2008 Scris de 2012en | Mistere din Romania | astral, bioenergie, energie, mistere, mistere romanesti, romania, sfinx, sfinxul romanesc, srinx | 4 Comentarii

- **Crama Nobless**

  Vinuri Superioare. Vinuri de Masa. Imbuteliate sau Vrac. Sticle personalizate pentru evenimente speciale. Crama Nobless PAUNESTI - VRANCEA ... N/A PR

- **On line**

  15 RO MY ID : scripturigratis@yahoo.com Citizen of EREPUBLIK PAGE RANK 3
  FAVE THIS BLOG TECHNORATI Chat Canal #zen

- **Statistică**

  - 580,961 from 18 iulie 2008

- **Arhiva**

  - noiembrie 2009 (5)
  - octombrie 2009 (15)
  - septembrie 2009 (1)
  - iulie 2009 (10)
  - iunie 2009 (2)
  - mai 2009 (1)
  - aprilie 2009 (4)
  - martie 2009 (8)
  - februarie 2009 (7)

- ianuarie 2009 (7)
- decembrie 2008 (10)
- noiembrie 2008 (15)
- octombrie 2008 (37)
- septembrie 2008 (53)
- august 2008 (74)
- iulie 2008 (30)

Blogroll

- ADD Links.us 0
- AvailableZone 0
- Blogul Realitatii de Azi 0
- Costanteanu 0
- Hituri MP3 0
- Idei comentate in raspar. 0
- Idei de afaceri 0
- Inchirieri masini. 0
- Jocuri Online 0
- sitemeter 9
- WasAlive 0
- 0

Button Exchange

- 0
- 1
- 0
- UN VIN BUN ! 9
- 0

Nor de categorii

4 download 2012 @Parerea mea. Adventure Team Altii sunt mai destepti. America de Sud Atlantis Bermuda Triangle Biografii Buline negre. Cataclisme Civilizatii Enigma Coltul de gandit. Crime misterioase Criminalii istoriei Criptozoologie Crystal Skulls Definitii Descoperiri incredibile. Enigmele Marilor Enigmele Sistemului Solar esoterism Explorarea planetei Exploratori - biografii. Extreme Fantasy Fenomene Inexplicabile Fun Incredibile Intrebari fundamentale. Inventii diabolice. Ipoteze Legende Legende. Machu Picchu Mistere din Romania Misterele Istoriei Mitologie Mitologie Romaneasca News Organizatii Secrete Pamantul gol. Paranormal. Personalitati Piramide in lume Piramidele egiptene Povestiri incredibile Profetii Razboaie Religie Stiinta Stiinta vs Religie Teoria conspiratiei Travel Team UFO Video Documentare Xtra Zona Crepusculara

- **Etichete**

2012 2012en asteroizi Baalbek Coloana Ashoka desenele rupestre diavol divinitate Drumurile incaşe egipt enigme et extraterestri faraon giganti illuminati incasi Insula Paştelui iscarioteanul istorie jupiter luna marte mayasi mercur mister mistere mistery MIT Mitologie ozn peru piramide planete Poarta Soarelui Profetii Religie sfinxul martian soare Teoria conspiratiei terra UFO univers zei zeus

-

noiembrie 2009

L	M	Mi	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

« Oct

- **Cauta**

caută

- **Top click-uri**
  - realitatea.net/fe…
  - 2012en.files.word…
  - 2012en.files.word…
  - 2012en.files.word…
  - ro.wordpress.com/…
  - cramanobless.ro
  - 2012en.files.word…
  - ro.wordpress.com/…
  - 2012en.files.word…
  - daciacreatemybb2c…
  - shots.snap.com/ex…

- ro.wordpress.com/…

2012

- Dumnezeu care NU era acolo.
- Teoria Conspiratiei. Noua OrdineMondiala. Novus Ordum Seclorum. 3/3
  Teoria Conspiratiei. Noua OrdineMondiala. Novus Ordum Seclorum. P3/3 Posted in Organizatii Secrete, Teoria conspiratiei, Video Documentare Tagged: Noua OrdineMondiala., Novus Ordum Seclorum., Teoria conspiratiei
- Teoria Conspiratiei. Noua Ordine Mondiala . Video. P2/3
- Teoria Conspiratiei. Video. 1/3
- Biblia secreta a Cavalerilor Templieri. Video.
  Biblia secreta. Cavalerii Templieri. Video documentar. Subtitrare in Ro. Posted in Misterele Istoriei, Organizatii Secrete, Video Documentare Tagged: 2912en, biblia secreta, biblie, cavalerii templieri, enigme, istorie, masoni, mistere
- Nor ? deasupra Moscovei. Octombrie 2009. UPDATE nov. : si deasupra Romaniei !
  Incredibil nor ??? filmat deasupra Moscovei, luna aceasta. Priviti si voi ! UPDATE ! http://www.realitatea.net/fenomen-ciudat-filmat-la-constanta_647496.html VIDEO ! CLICK PE LINK ! UPDATE : Acelasi tip de nor ciudat vazut la Constanta, ulterior celui din Rusia ! Informatie primita de la George – vezi in comentarii ! http://www.realitatea.net/fenomen […]
- Ufo.The Greatest Story Ever.Denied.
- OZN-uri inregistrate de navetele spatiale ale NASA.
  Posted in UFO Tagged: enigme, mistere, nasa, ozn, UFO, video
- Lagarul de la Auschwitz. Adevar sau mistificare ?
  WARNING: In some countries it could be considered a federal crime to be in possession of this movie, and certainly to question the holocaust aspect of WW2. Keep it at your own risk! Subtitrare in romaneste. Posted in Criminalii istoriei, Video Documentare Tagged: Auschwitz, crime, evrei, hitler, HOLOCAUST, mistificare, nazisti, Teoria conspiratiei [...] […]
- Misterele trecutului omenirii.
  Stiinta ne prezinta o istorie in care umanitatea a pornit de la primitivism si a progresat incet si sigur. Cele mai multe artefacte descoperite in diverse situri sustin aceasta teorie liniara. Exista totusi multe artefacte iesite din comun, care contrazic aceasta imagine pe care o avem asupra antichitatii. Ele nu se potrivesc cu etapele pe care [...]
- Mistere neelucidate – Exista viata dupa moarte ?
  Exista viata dincolo de moarte? Este o intrebare monumentala care a intrigat omenirea de-a lungul istoriei sale. Stiinta a analizat fiecare element, fiecare organ, fiecare proces din corpul uman, iar dovezile tind sa arate ca atunci cand acesta cedeaza, pur si simplu ne incetam existenta. Totusi, in ciuda dovezilor stiintifice coplesitoare, un procent mare d […]
- Locuri misterioase ale Terrei.
  Au fascinat prin frumusete si prin mister timp de sute de ani sau chiar milenii. Sunt franturi ale unor civilizatii demult apuse, dar care continua sa intrige prin faptul ca nu ni le putem explica in totalitate. Lacasuri de cult, ruine sau orase antice, create de mana omului sau de fiinte superioare, aceste situri fascineaza prin multitudinea [...]
- Mistere neelucidate.
  Privita prin ochii unui om simplu, viata pare simpla. Ce punem pe masa seara, ce culoare sa aiba rochia de bal sau ce tip de masina sa-mi iau – sunt preocuparile noastre cele mai arzatoare. Poate ca uneori nu ne punem destule intrebari, sau poate nu punem intrebarile potrivite la momentul potrivit. Exista insa mistere care [...]
- Istoria interzisa a omenirii
  “Esti materie, esti un amestec intamplator de substante chimice. Esti un animal superior, o maimuta evoluata, esti…un accident al legilor fizicii.” Te simti vizat? Ar trebui, pentru ca, desi nimeni nu ti-a spus-o fatis, nu doar stiinta, toate asa-zisele medii de promovare a cunoasterii te bombardeaza zilnic cu aceasta idee. Este ceea ce ne spun [...]
- Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti.
  Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti Istoria Romaniei nu putea fi ocolita de masinatiuni de culise si de intrigi cu substrat politic, religios sau economic. Conspiratiile, miscarile si tratatele politice discutabile au fost parte integranta a istoriei noastre nationale, la fel ca in oricare alt colt de lume. Chiar daca in vechime erau nu […]
- Eminescu – moartea misterioasa a unui geniu

La prima vedere, pare greu de crezut ca tocmai Eminescu, marele poet national, sa faca subiectul uneia dintre cele mai mari conspiratii nationale, ale carei interese si implicatii depaseau la acea vreme granitele tarii noastre. Nu exista nicio indoiala asupra valorii operei eminesciene, fie ca vorbim despre poezie, fie ca vorbim despre proza. Insa cat de [.. […]

- Agenda ascunsa. Novus Ordo. [deosebit]
  În spatele fiecărui aspect al vietii "ordinare" există o agendă ascunsă. Există o elită ce ghidează majoritatea organizatilor politice, econimice, sociale, non-guvernamentale, etc. Acest film reprezintă munca grea şi cercetarile a multor profesionişti care încearcă să scoată la lumină aceste agende ascunse, pentru a pune viitorul acestei planete […]
- Nostradamus.Profetii Nostradamus.Documentar video Nostradamus.2012 Nostradamus.
  Posted in Biografii, Personalitati, Profetii, Religie Tagged: apocalipsa dupa nostradamus, legenda lui nostradamus, Nostradamus, nostradamus despre sfarsitul lumii, nostradamus si 2012, profetiile lui nostradamus, video nostradamus
- Lampile eterne
  a mijlocul secolului al XV-lea, a fost descoperit la Roma un mormant mai putin obisnuit, a carui vechime a fost stabilita, dupa inscriptiile gasite la fata locului, la circa 1500 de ani. In el, cufundat intr-un lichid, a carui compozitie a ramas necunoscuta, zacea trupul Tulliei, fiica lui Cicero. Corpul era intr-o perfecta stare de conservare, [...]
- Corabii disparute.
  Misterele create în jurul corăbiilor se împart în mod firesc în trei categorii: corăbii care au dispărut în mod misterios, corăbii care au fost găsite fără echipaj, deşi condiţiile meteorologice erau bune, şi corăbii fantomă sau „spectrele" tradiţionale. Până de curând, dispariţiile ambarcaţiunilor nu reprezentau în mod special un lucru misterios. Ambarcaţiu […]

Vreau sa spun si eu !

- Nimic despre politica.
  Nu mai trebuie -si nu mai vreau – sa aud nimic dinspre politicieni. E haioasa si adevarata campania initiata de proFm, cu primarii copii pe care sa-i votam pe 1 iunie. sunt mai onesti si mai simpatici cand mint. Chiar asa, de ce uitam toti de la o alegere la alta toate promisiunile pe care ni le [...]
  danielomae
- Compilation action games 2008
  E si preferatul meu pe aici, il recunoasteti usor.. Call of Duty 4
  danielomae
- Boulimea politica si pulimea scribeasca.
  Au intrat in fibrilatie cu totii de cand cu campania asta electorala un pic mai civilizata decat cele trecute. Si au intrat numai astia care nu suporta sa fie liniste , gen cretinoidul de basescu si gazetoizii amatori si provocatori de senzatii tari prin ziare (vezi "flagrantul" organizat de politaii de cacat din romanica [...]
  danielomae
- unde dai si ce imagine iese !
  naked angelina jolie in gia
  danielomae
- Sexul bate textul !
  Simplu si la obiect. Dupa ce am postat video-urile de mai jos vizitele mi-au explodat ! Pe site. Adica e adevarat ca o imagine face cat o mie de cuvinte ! E bine ca asa mai atragi vizitatori care – poate, unii – vor fi interesati si in a citi ceva ! Sper. Ca videourile sunt superurmarite…:) [...]
  danielomae
- Alizee – Shake (J;e an mare)
  a little older but.. what a butt! from video.google.com posted with vodpod
  danielomae
- Alizee 15 years topless on the beach !
  Not bad ! from video.google.com posted with vodpod
  danielomae
- Sexy teen Angelina Jolie
  unii sunt facuti sa fie vedete. uitati-va la Angelina Jolie la numai 16 ani ce dezinvolta e, cum se misca si cum se uita la camera.. Deh, a trait in familie de actori.. Dar oricum fata e beton, arata bine de mica …
  danielomae
- Fantoma lui Radu Anton face pisu pe Chisu !
  Daca ar mai trai Radu Anton Roman (fie-i tarana usoara pe unde o fi) cred ca astazi as fi fost un

bucatar mai bun.. Nu stiu daca sunt 2 ani sau mai mult de la moartea sa dar deja pare o eternitate.. Stia sa faca o emisiune despre bucatarie.. avea har, avea [...]
danielomae

- Print si cersetor.
  [(IO)NICA] In basme, cersetorul poate deveni print. La romani realitatea e inversa. "Printul"PSD, Mircea cel Istet, (ca 'rege" e tot "tatucul " Ion cel Vesnic) nu mai poate pune geoana pe geana de cand i s-a marit chiria ! Pana acum, cand statea cu cativa euroi intr-un ditamai viloi, totul era OK ! (vorba lui Cioroianu) […]
  danielomae
- Ileana, saraca…
  [(IO)NICA] Uitandu-ma pe o fituica ilustrata, am vazut-o pe Ileana, nora lui Tiriac cel Batran, cersind, in pielea goala, un pitac la poarta studioului lui Sergiu Nemuritorul. Uitandu-ma mai bine la poze, mi s-a intarit… ideea ca bogatii sunt cei mai zgarciti oameni ! Pai bine, nea miliardarule, sa lasi matale o fata asa frumoasa, desteapta si moldove […]
  danielomae
- Unii cu malaiul, altii cu (a)laiul.
  [(IO)NICA] Se spune ca atunci cand Dumnezeu a impartit darurile, romanii au intarziat. Domnul, cand i-a vazut, le-a spus cu tristete: - Voua ce sa va dau ? Ca am impartit totul ! - Va dau plaiul, sa va laudati cu el lumii intregi.. Si asa a aparut plaiul mioritic.. - Va mai dau alaiul, sa va adunati [...]
  danielomae
- Corina Ungureanu – Romanian Playmate
  Mi-a placut mai mult in primul pictorial, dar nici acum nu o sa fiti dezamagiti.. La inceput era mai focoasa, mai dornica de noi trairi, acum e mai misterioasa, mai lasciva, o femeie mai coapta.. Ce mai, femeia arata bine… Foto veche UPDATE VIDEO
  danielomae
- Sexy president wife !
  Pe cand le vedem si pe nevestele actualilor si fostilor presedinti de tara in fotografii precum Carla Bruni ?? Chiar, Tanti Nina ar fi …. interesanta!?! Bleah, nu sunt gerontofil, asa ca mai bine ma uit la carla.
  danielomae
- Sexul pervers pe blogurile romanesti atrage vizitatorii gramada.
  Azi am vazut ca nu am o rubrica care sa se intituleze scurt si penetrant (pentru doritoare lung si penetrant) , SEX. Si mi-am dat seama ca am facut o eroare, din punctul de vedere al potentialilor vizitatori care ar putea fi atrasi de cuvantul magic precum florile de miere. Se poate spune ca sunt [...]
  danielomae
- Ce cretini NATOli ne calca pragul.
  Dar pentru ei o tara intreaga sta sluj si canta "Multi ani traiasca !". Cred ca pentru cretinii care vin la marele rahat de sumit(cu un ;m) parem un popor de imbecili usor de condus si manipulat-si nu sunt departe de adevar.. N-or sa fie nici proteste de strada, manifestatii, atacuri teroriste.. pe roman nu-l doare [...]
  danielomae
- Radio 21 vs. Kiss FM emisiunea de dimineata.Cine e mai slab?
  RADIO 21. Sa incepem cu Morar si buzdugan pe radio 21.. Baietii cred ca au creierul ori prea ocupat cu emisiunile de la tv, chermeze sau alte cele ce-i tin pana seara tarziu, ca dimineata nu mai percuteaza deloc. Au ajuns sa ceara ajutor la ascultatori.. de parca aia ar fi obligati sa gandeasca in locul [...]
  danielomae
- prieteni
  Imi da BUZZ un prieten si ma intreaba de ce nu am mai postat de cateva zile.. Pe moment imi venea sa-i spun ca am fost constipat si am stat pe buda-si blogurile astea tot acolo se incadreaza- mult efort, putin cacat.. Man, dar chiar nu am avut timp.. Srry Asa ca iti [...]
  danielomae
- Cine ma ajuta ?
  Cine ma ajuta ? Am niste cretini de vecini deasupra mea care au un nepot foarte energic . Energic rau , un soi de Dl.Goe, dar numai dupa o anumita ora.. tarzie din noapte . Nu-l injur pe el ci pe cretinii de bunici care in pizda mamii lor nu au grija de dobitoc. In afara de asta, [...]
  danielomae
- Subventionam Mercedesuri blindate. Doritorii sa lase un mail.
  Dar sa-l lase la portar, ca-l vedem noi dupa aia ! Nu putem subventiona agricultura (si legumicultura in special), aducem din import tot ce tine de legume – care au si un gust de rahat pe deasupra, dar platim totul la preturi mai mari ca cei din Germania sau Spania si oricum de 5-10 ori mai [...]
  danielomae

- # Feed

[Valid RSS]

- # Chat

2012en CHAT

Oct 31 2009, 12:05 AM
Alin (guest): mai sunteti?

Oct 31 2009, 12:06 AM
Alin (guest): hei

Nov 3 2009, 10:09 PM
Guest564 (guest): hola

31 online

This Chatroll is over capacity.
Please Retry in a minute, or get an Access Pass

Get Chatroll

2012en CHAT - Fullscreen

- # Meta

  - Conectare
  - Intrări RSS
  - Commentarii RSS
  - WordPress.com

- # Sponsor

- # Pagini

  - Adventure Team
  - Parerea mea.

- # Reclame

Vinuri Superioare. Vinuri de Masa. Imbuteliate sau Vrac. Sticle personalizate pentru evenimente speciale. Crama Nobless

- # Cele mai citite

  - Prezicerile lui Nostradamus pentru Romania.
  - Cartea pierduta a lui Nostradamus
  - Nostradamus.Profetii Nostradamus.Documentar video Nostradamus.2012 Nostradamus.

- Preziceri Nostradamus.Planeta X.Nibiru.Bucegi.2012.Nostradamus despre Romania.Dacia.Romania.OZN.UFO.211.
- Secretele Vaticanului ar distruge omenirea.
- Nor ? deasupra Moscovei. Octombrie 2009. UPDATE nov. : si deasupra Romaniei !
- Codul lui Nostradamus.
- Istoria interzisa a omenirii
- Dumnezeu care NU era acolo.
- Planeta X (Nibiru) si Apocalipsa.
- Mistere neelucidate.
- Mistere neelucidate - Exista viata dupa moarte ?

Articole recente.

- Dumnezeu care NU era acolo.
- Teoria Conspiratiei. Noua OrdineMondiala. Novus Ordum Seclorum. 3/3
- Teoria Conspiratiei. Noua Ordine Mondiala . Video. P2/3
- Teoria Conspiratiei. Video. 1/3
- Biblia secreta a Cavalerilor Templieri. Video.
- Nor ? deasupra Moscovei. Octombrie 2009. UPDATE nov. : si deasupra Romaniei !
- Ufo.The Greatest Story Ever.Denied.
- OZN-uri inregistrate de navetele spatiale ale NASA.
- Lagarul de la Auschwitz. Adevar sau mistificare ?
- Misterele trecutului omenirii.
- Mistere neelucidate – Exista viata dupa moarte ?
- Locuri misterioase ale Terrei.
- Mistere neelucidate.
- Istoria interzisa a omenirii
- Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti.

Comentarii

Lordvader on Secretele Vaticanului ar distr…

lorycyk on Lagarul de la Auschwitz. Adeva…

djasters on Nostradamus.Profetii Nostradam…

ciukasha on Crime în masă efectuate de sta…

klarazuma on MAREA PIRAMIDĂ – o enigm…

george on Nor ? deasupra Moscovei. Octom…

simona on Marea Caraibelor ascunde o cet…

roby on Cartea pierduta a lui Nos…

florin on Biblia, cel mai mare instrumen…

dany92 on Istoria interzisa a omeni…

diana on Fotografii in care apar fantom…

cristina on Prezicerile lui Nostradamus pe…

andra on Biblia, cel mai mare instrumen…

iuly on Misterele Ceahlaului: Fenomene…

roryta on Mistere neelucidate – Ex…

- **Categorii**
  - 2012 (13)
  - @Parerea mea. (7)
    - Buline negre. (1)
    - Coltul de gandit. (4)
  - Adventure Team (4)
    - Explorarea planetei (4)
      - Exploratori – biografii. (1)
    - Travel Team (1)
  - America de Sud (6)
  - Atlantis (4)
  - Bermuda Triangle (4)
  - Civilizatii Enigma (23)
  - Crystal Skulls (3)
  - Descoperiri incredibile. (13)
    - Pamantul gol. (2)
  - Enigmele Marilor (6)
  - Enigmele Sistemului Solar (12)
  - esoterism (1)
  - Fenomene Inexplicabile (53)
    - Criptozoologie (4)
    - Fantasy (1)
    - Incredibile (5)
    - Ipoteze (16)
    - Paranormal. (4)
    - Zona Crepusculara (5)
  - Machu Picchu (2)
  - Mistere din Romania (37)
    - Legende. (3)
    - Mitologie Romaneasca (3)
    - Povestiri incredibile (2)
  - Misterele Istoriei (46)
    - Biografii (3)
    - Cataclisme (2)
    - Criminalii istoriei (5)
    - Inventii diabolice. (2)
    - Legende (3)
    - Personalitati (6)
    - Razboaie (2)
    - Video Documentare (6)
  - Mitologie (3)
  - News (10)
  - Organizatii Secrete (25)
    - Crime misterioase (2)
    - Teoria conspiratiei (14)
  - Piramidele (9)
    - Piramide in lume (5)
    - Piramidele egiptene (5)
  - Profetii (9)
  - Religie (17)
  - Stiinta (14)
    - Definitii (1)
    - Intrebari fundamentale. (6)
    - Stiinta vs Religie (6)
  - UFO (28)

- Xtra (6)
  - 4 download (2)
  - Altii sunt mai destepti. (1)
  - Extreme (1)
  - Fun (1)

Ultimele intrari din 2012en.

- Dumnezeu care NU era acolo.
- Teoria Conspiratiei. Noua OrdineMondiala. Novus Ordum Seclorum. 3/3
  Teoria Conspiratiei. Noua OrdineMondiala. Novus Ordum Seclorum. P3/3 Posted in Organizatii Secrete, Teoria conspiratiei, Video Documentare Tagged: Noua OrdineMondiala., Novus Ordum Seclorum., Teoria conspiratiei
- Teoria Conspiratiei. Noua Ordine Mondiala . Video. P2/3
- Teoria Conspiratiei. Video. 1/3
- Biblia secreta a Cavalerilor Templieri. Video.
  Biblia secreta. Cavalerii Templieri. Video documentar. Subtitrare in Ro. Posted in Misterele Istoriei, Organizatii Secrete, Video Documentare Tagged: 2912en, biblia secreta, biblie, cavalerii templieri, enigme, istorie, masoni, mistere
- Nor ? deasupra Moscovei. Octombrie 2009. UPDATE nov. : si deasupra Romaniei !
  Incredibil nor ??? filmat deasupra Moscovei, luna aceasta. Priviti si voi ! UPDATE ! http://www.realitatea.net/fenomen-ciudat-filmat-la-constanta_647496.html VIDEO ! CLICK PE LINK ! UPDATE : Acelasi tip de nor ciudat vazut la Constanta, ulterior celui din Rusia ! Informatie primita de la George – vezi in comentarii ! http://www.realitatea.net/fenomen […]
- Ufo.The Greatest Story Ever.Denied.
- OZN-uri inregistrate de navetele spatiale ale NASA.
  Posted in UFO Tagged: enigme, mistere, nasa, ozn, UFO, video
- Lagarul de la Auschwitz. Adevar sau mistificare ?
  WARNING: In some countries it could be considered a federal crime to be in possession of this movie, and certainly to question the holocaust aspect of WW2. Keep it at your own risk! Subtitrare in romaneste. Posted in Criminalii istoriei, Video Documentare Tagged: Auschwitz, crime, evrei, hitler, HOLOCAUST, mistificare, nazisti, Teoria conspiratiei [...] […]
- Misterele trecutului omenirii.
  Stiinta ne prezinta o istorie in care umanitatea a pornit de la primitivism si a progresat incet si sigur. Cele mai multe artefacte descoperite in diverse situri sustin aceasta teorie liniara. Exista totusi multe artefacte iesite din comun, care contrazic aceasta imagine pe care o avem asupra antichitatii. Ele nu se potrivesc cu etapele pe care [...]
- Mistere neelucidate – Exista viata dupa moarte ?
  Exista viata dincolo de moarte? Este o intrebare monumentala care a intrigat omenirea de-a lungul istoriei sale. Stiinta a analizat fiecare element, fiecare organ, fiecare proces din corpul uman, iar dovezile tind sa arate ca atunci cand acesta cedeaza, pur si simplu ne incetam existenta. Totusi, in ciuda dovezilor stiintifice coplesitoare, un procent mare d […]
- Locuri misterioase ale Terrei.
  Au fascinat prin frumusete si prin mister timp de sute de ani sau chiar milenii. Sunt franturi ale unor civilizatii demult apuse, dar care continua sa intrige prin faptul ca nu ni le putem explica in totalitate. Lacasuri de cult, ruine sau orase antice, create de mana omului sau de fiinte superioare, aceste situri fascineaza prin multitudinea [...]
- Mistere neelucidate.
  Privita prin ochii unui om simplu, viata pare simpla. Ce punem pe masa seara, ce culoare sa aiba rochia de bal sau ce tip de masina sa-mi iau – sunt preocuparile noastre cele mai arzatoare. Poate ca uneori nu ne punem destule intrebari, sau poate nu punem intrebarile potrivite la momentul potrivit. Exista insa mistere care [...]
- Istoria interzisa a omenirii
  “Esti materie, esti un amestec intamplator de substante chimice. Esti un animal superior, o maimuta evoluata, esti…un accident al legilor fizicii.” Te simti vizat? Ar trebui, pentru ca, desi nimeni nu ti-a spus-o fatis, nu doar stiinta, toate asa-zisele medii de promovare a cunoasterii te bombardeaza zilnic cu aceasta idee. Este ceea ce ne spun [...]
- Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti.
  Topul conspiratiilor si controverselor politice romanesti Istoria Romaniei nu putea fi ocolita de

masinatiuni de culise si de intrigi cu substrat politic, religios sau economic. Conspiratiile, miscarile si tratatele politice discutabile au fost parte integranta a istoriei noastre nationale, la fel ca in oricare alt colt de lume. Chiar daca in vechime erau nu […]

- Eminescu – moartea misterioasa a unui geniu
  La prima vedere, pare greu de crezut ca tocmai Eminescu, marele poet national, sa faca subiectul uneia dintre cele mai mari conspiratii nationale, ale carei interese si implicatii depaseau la acea vreme granitele tarii noastre. Nu exista nicio indoiala asupra valorii operei eminesciene, fie ca vorbim despre poezie, fie ca vorbim despre proza. Insa cat de [.. […]
- Agenda ascunsa. Novus Ordo. [deosebit]
  În spatele fiecărui aspect al vietii "ordinare" există o agendă ascunsă. Există o elită ce ghidează majoritatea organizatilor politice, econimice, sociale, non-guvernamentale, etc. Acest film reprezintă munca grea şi cercetarile a multor profesionişti care încearcă să scoată la lumină aceste agende ascunse, pentru a pune viitorul acestei planete […]
- Nostradamus.Profetii Nostradamus.Documentar video Nostradamus.2012 Nostradamus.
  Posted in Biografii, Personalitati, Profetii, Religie Tagged: apocalipsa dupa nostradamus, legenda lui nostradamus, Nostradamus, nostradamus despre sfarsitul lumii, nostradamus si 2012, profetiile lui nostradamus, video nostradamus
- Lampile eterne
  a mijlocul secolului al XV-lea, a fost descoperit la Roma un mormant mai putin obisnuit, a carui vechime a fost stabilita, dupa inscriptiile gasite la fata locului, la circa 1500 de ani. In el, cufundat intr-un lichid, a carui compozitie a ramas necunoscuta, zacea trupul Tulliei, fiica lui Cicero. Corpul era intr-o perfecta stare de conservare, [...]
- Corabii disparute.
  Misterele create în jurul corăbiilor se împart în mod firesc în trei categorii: corăbii care au dispărut în mod misterios, corăbii care au fost găsite fără echipaj, deşi condiţiile meteorologice erau bune, şi corăbii fantomă sau „spectrele" tradiţionale. Până de curând, dispariţiile ambarcaţiunilor nu reprezentau în mod special un lucru misterios. Ambarcaţiu […]

- **Ultimele stiri din eRepublik. X Press 2.**
  - A apărut o eroare; probabil feed-ul nu funcţionează momentan. Încearcă mai târziu.

- **Sponsor.**

Vinuri Superioare. Vinuri de Masa. Imbuteliate sau Vrac. Sticle personalizate pentru evenimente speciale. Crama Nobless

Site info

2012 Era Noastra
Theme: Andreas04 de Andreas Viklund. Bloguieşte pe WordPress.com.